בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' צְבָא-אוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאָר עַמּוֹ: (ישעיהו כח, ה)

עטרת צבי

המחשה בציורים למסכת יבמות / חלק ה

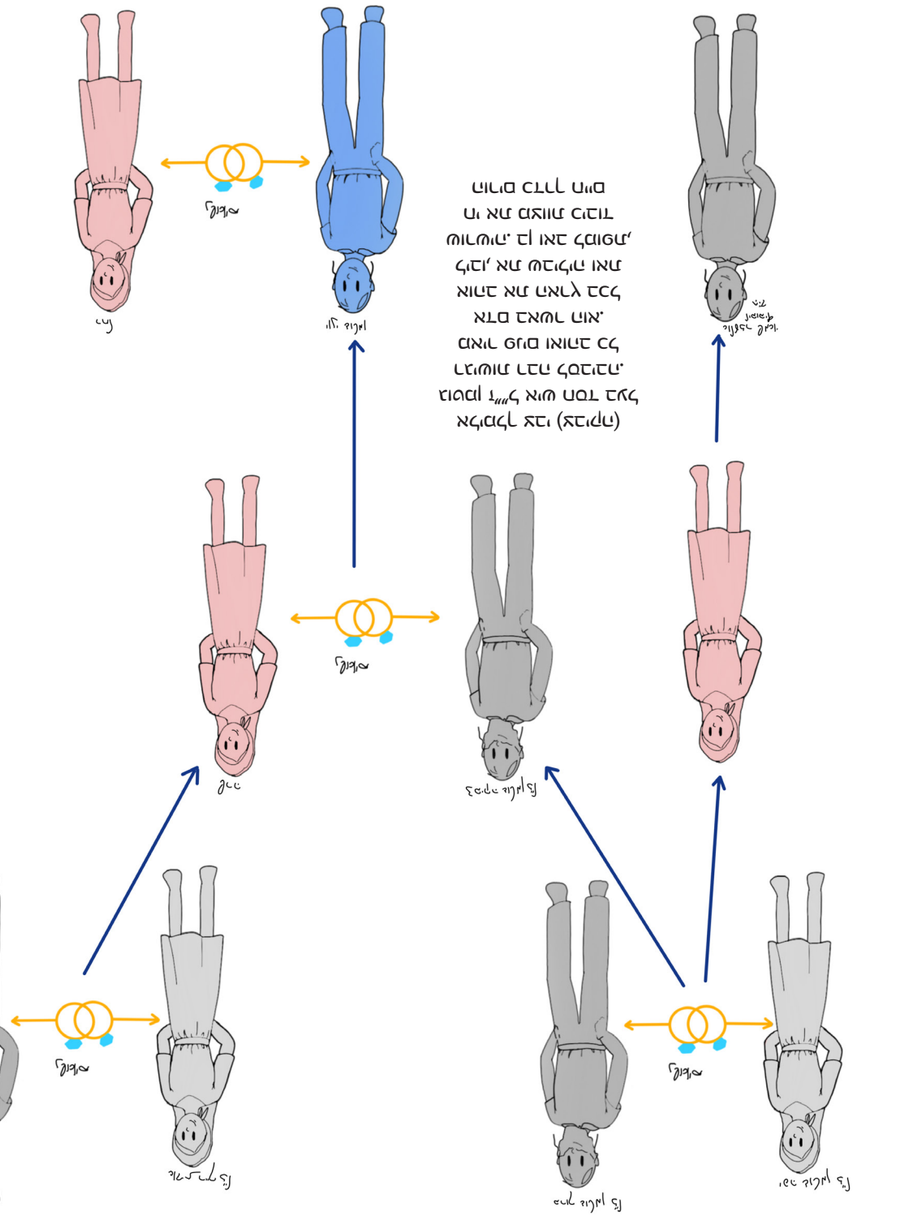
נערך ע"י יוני גוטמן

לע"נ אלימלך צבי (צביקה) גוטמן ז"ל

איורים: הדר גוטמן

רוקם הרבות

עיצוב הדפ ואיורים: חוכך דיקיו 054-8133470

מלאכים עליונים

מלאך עליון א' מלאך עליון ב' מלאך עליון ג' מלאך עליון ד' מלאך עליון ה' מלאך עליון ו'

מלאכים עליונים הם יצורים רוחניים שמשרתים את הקב"ה ומקיימים את רצונו. הם נבראו לפני בריאת העולם הגשמי, ולכן הם נקראים "עליונים". הם נמצאים בגבהים הרוחניים ביותר, קרובים ביותר לכסא הכבוד של הקב"ה. הם נקראים "עליונים" כי הם נמצאים בגבהים הרוחניים ביותר, ולכן הם נקראים "עליונים".

מלאכים עליונים הם יצורים רוחניים שמשרתים את הקב"ה ומקיימים את רצונו. הם נבראו לפני בריאת העולם הגשמי, ולכן הם נקראים "עליונים". הם נמצאים בגבהים הרוחניים ביותר, ולכן הם נקראים "עליונים".

הקדמה

בשעה טובה אני מגיש בפני לומדי הדף היומי חוברת ציורים "עטרת צבי" על מסכת יבמות
(לע"נ אמו"ר אלימלך צבי בן ברוך ז"ל).

זיכני רבש"ע להקליט שיעורים קצרים על הדף היומי (מופיעים באתר - הדף היומי ב20 דקות)
כאשר אחד העקרונות שאני משתדל לשמור עליהם הינו הסבר קצר המלווה בהמחשה במידת האפשר.
ובאופן דומה - העיקרון המנחה בציורים שבחוברת הוא הפשטה של המקרה
(על ידי דמויות ברורות וחלוקה לשלבים) כך שניתן להבין בצורה קלה את המקרה עליו מדובר.
בשאלה אילו מקרים לצייר נעזרתי בספר באר יעקב מאת הרב יעקב דב קנטור זצ"ל.

זו החוברת השניה מפרק רביעי עד סוף המסכת.
אשמח מאוד שכל מי שמוצא טעות יאיר את עיניי למייל **dafyomi20@gmail.com** ובעזרת השם
אשתדל בהמשך להוציא מהדורה מעודכנת.

© כל הזכויות הן ע"פ דין תורה והן ע"פ החוק האזרחי שמורות למחבר.
החוברת מיועדת להפצה לכל המעוניין וניתן להעתיק ולפרסם חלקים ממנה במסגרת
שימוש אישי בלבד שאינו למטרות רווח .

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹקַי, שתַּעַזְרֵנִי לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד
תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה, וּזְכוּת כָּל הַתָּנָאִים וְאָמוֹרָאִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים יַעֲמֹד לִי וּלְזַרְעִי שֶׁלֹּא תָמוּשׁ הַתּוֹרָה
מִפִּי וּמִפִּי זַרְעִי וְזֶרַע זַרְעִי עַד עוֹלָם, וְיִתְקַיֵּם בִּי: בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ
וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְּשִׂיחֶךָ: כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר
וְכָבוֹד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם

בברכה
יוני גוטמן

תוכן עניינים

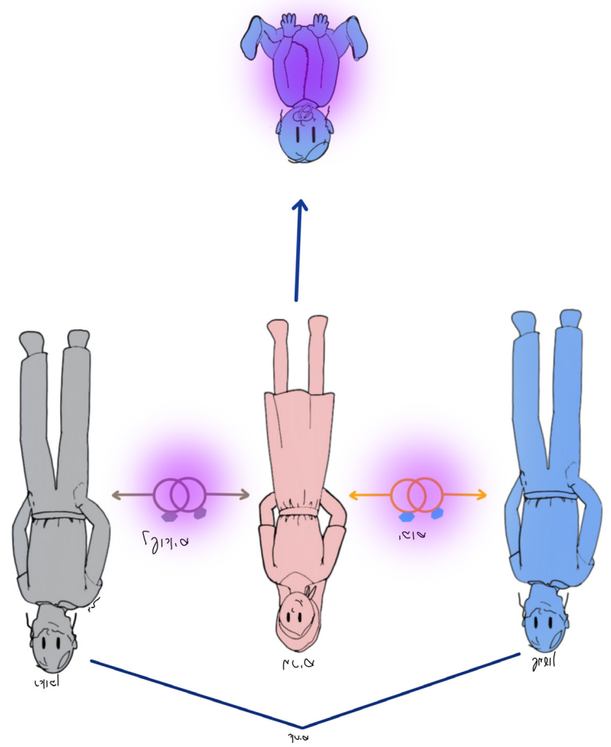
לז ע"ב	ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי מיתנא	295
לז ע"ב	ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי מיתנא/יבם..	297
לח ע"א	ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי הסבא	299
לח ע"א	ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי הסבא	301
לח ע"א	סבא ויבם שבאו לחלוק בנכסי ספק	303
לח ע"א	סבא וספק שבאו לחלוק נכסי היבם	305
משנה: החולץ ליבמתו הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו		
מ ע"ב	היא אסורה באביו ובאבי אביו	307
מ ע"ב	ובבנו ובבן בנו	309
מ ע"ב	ובאחיו ובבן אחיו	311
מ ע"ב	ומותר אדם בקרובת צרת חלוצתו..	313
מ ע"ב	ואמימר.. מוקי לה בבר ברא דסבא.	315
מ ע"ב	וקתני אחיו מן האם	317
מ ע"ב	ת"ש, אבי אמו	319
ת"ש ובן בנו .. לא משום מיתנא - עיין עמודים 307-304 איורים 165-164		
מ ע"ב	ת"ש, ובן בתו	321
מא ע"א	מתני', החולץ ליבמתו וכו'	323
מא ע"א	וכן המגרש את אשתו	325
מא ע"א	שומרת יבם שקידש אחיו את אחותה וכו'	327
מא ע"א	מתיב רב המנונא: ג' אחים..	329
מב ע"א	רבא אמר: גזירה שמא ישא אחותה מאביו	331
מב ע"ב	וייבם אשת אחיו מאמו	333
מב ע"ב	ויוציא את אמו לשוק..	335
מד ע"א	רש"י ד"ה : הכתוב קראו ביתו..	337
מט ע"א	בשומרת יבם הכתוב מדבר	339
נ ע"א	אין גט וכו'	341
נ ע"א	בשני יבמין	343
נ ע"א	רש"י ד"ה :מאמר לזו ובעל את זו	345
נ ע"ב	נגזור חליצה אחר הגט..	347
נא ע"ב	שלושה אחים שניים מהם נשואים לשתי אחיות ..	349
נב ע"ב	נתן גט למאמרו	351
נד ע"ב	והדתנן אמרו לו מתה אשתך..	353
נד ע"ב	ופוטרות צרותיהן	355

נח ע"ב	העושה מאמר ביבמתו	357
סב ע"ב	בני בנים הרי הם כבנים	359
סב ע"ב	כי תניא ההיא להשלים	360
סב ע"ב	דכו"ע תרי מחד לא	361
סו ע"א	והרי ממזר שאין אוכל ומאכיל	363
סט ע"ב	מתני' : עבד ...ואינו פוסל משום זרע	365
סט ע"ב	ממזר פוסל ומאכיל	367
סט ע"ב	כהן גדול פעמים שהוא פוסל	369
פד ע"א	ואלו מותרות לבעליהן ואסורות ליבמהן	370
פד ע"א	ואלו מותרות ליבמהן ואסורות לבעליהן	372
פד ע"א	ואלו אסורות אלו לאלו	374
פד ע"א	שניה לבעל ולא שניה ליבם	377
פד ע"א	שנייה לזה ולזה	379
פד ע"ב	מצרי שנשא מצרית ראשונה	381
פד ע"ב	שתי מצריות אחת ראשונה ואחת שניה	383
פד ע"ב	ואי איפוך ונסיב	385
צה ע"א	אותה שכיבתה אוסרתה.. והלא דין הוא	387
צה ע"א	אמר רב חסדא: מחזיר גרושתו משנשאת	389
צה ע"א	אלא אמר ר"ל יבמה	391
צה ע"ב	רבי יצחק נפחא אמר לעולם אסיפא	393
צה ע"ב	ואמר רב הונא..	395
צו ע"א	והדתנן אמרו לו מתה אשתך..	397
צו ע"א	ופוטרות צרותיהן	399
צו ע"ב	ויעשו ביאת ט' כמאמר בגדול	401
צז ע"ב	(א) אח מאב ולא מאם	403
צז ע"ב	(ב)אח הוא וברי הוא	405
צז ע"ב	(ג)שלמא לך ברי	407
צז ע"ב	(ד) דהאי דדרינא	409
צז ע"ב	(ה) בייא בייא	411
צז ע"ב	(ו) אנא ואת אחי	413
צז ע"ב	(ז) אנא ואת בני אחי	415
ת"ש: גר שהיה לידתו בקדושה והורתו שלא בקדושה יש לו שאר האם ואין לו שאר האב. כיצד ? א. נשא אחותו מן האם - יוציא. ב. מן האב - יקיים		
צח ע"א	ג. אחות האב מן האם - יוציא	416
צח ע"א	ד. אחות האם מן האב - יקיים	417
צח ע"א	ה. אחות האם מן האם - יוציא.	418
צח ע"ב	ו. אחות האם מן האב - לר"מ - יוציא / לחכמים - יקיים	419
צח ע"ב	ז. ומותרבאשת אחיו (אפילו מאמו)	420
צח ע"ב	ח. ומותר באשת אחי אביו	421
צח ע"ב	מתני' חמש נשים	423
צח ע"ב	מן האם חולצין ..מן האב מייבמין	424
צח ע"ב	מן האם חולצין ..מן האב מייבמין	427
ת"ר : יש חולץ לאמו מספק..		
צט ע"א	לאמו [רש"י ד"ה אמו ואשה אחרת]	429
צט ע"א	לאחותו [רש"י ד"ה לאחותו מספק {א}]	431
צט ע"א	רש"י ד"ה לאחותו מספק ..ל"א {ב}	433
צט ע"א	רש"י ד"ה אשתו ואשה אחרת {א}	435
צט ע"א	רש"י ד"ה אשתו ואשה אחרת.. מור"י {ב}	437
צט ע"א	פעמים שמולידין חמש אומות	439
צט ע"א	האשה שנתערב ולדה	441
צט ע"א	מתו הכשרים..	443
ק ע"א	היו לה בנים מן הראשון	445
ק ע"א	היו לה בנים מן הראשון	447
ק ע"א	היו לו אחים מן הראשון	449
ק ע"ב	היו לו אחים מן הראשון	451
קח ע"ב	ברם כך שאלו	453
קח ע"ב	רש"י ד"ה מהו שתמאן	455
קי ע"א	והתנן שני אחין	457
קי ע"א	והתנן שני אחין	459
קי ע"א	אלא איבעי לך	461
קי ע"א	אלא איבעי לך	463
קי ע"א	איתיביה	465
קי ע"א	איתיביה	467
קי ע"ב	אלא איבעי לך	469
דתניא : שני אחים נשואין שתי אחיות יתומות, קטנה וחירשת...		
קיא ע"א	מת בעלה של קטנה	471
קיא ע"א	מת בעלה של חירשת	473
קיא ע"ב	על הראשונה וחזר ובא על השניה	475
קיא ע"ב	או שבא אחיו על השניה	477
קטנה וחירשת ...		
קיא ע"ב	על הקטנה וחזר ובא על החירשת	479
קיא ע"ב	או שבא אחיו על החירשת	481
קיא ע"ב	על החירשת וחזר ובא על הקטנה	483
קיא ע"ב	או שבא אחיו על הקטנה	485
מתני' : חירש שנשא..		
קיא ע"ב	שני אחים חירשים	487
קיא ע"ב	שני אחים אחד חירש ואחד פיקח	489

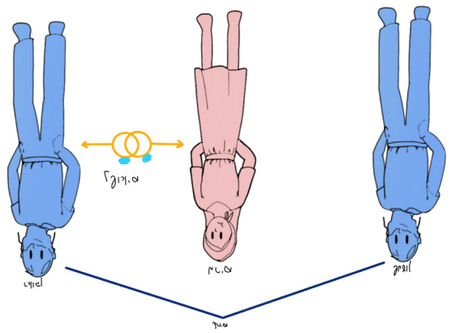
קיב ע"ב	שני אחים פקחים..	491
קיב ע"ב	שני אחים פקחים..	493
קיב ע"ב	אחד חירש ואחד פיקח	495
קיב ע"ב	אחד חירש ואחד פיקח	497
קיב ע"ב	אחד חירש ואחד פיקח	499
קיב ע"ב	אחד חירש ואחד פיקח	501
קיב ע"ב	שני אחים פקחים..	503
קיב ע"ב	שני אחים פקחים..	505
קיב ע"ב	אחד חירש ואחד פיקח	507
קיב ע"ב	אחד חירש ואחד פיקח	509
הכל נאמנים להעידה מלבד חמותה, בת חמותה וצרתה ויבמתה ובת בעלה		
קיז ע"א	חמותה, בת חמותה וצרתה	511
קיז ע"א	יבמתה / ובת בעלה	513
קיז ע"א	ר"י מוסיף אף אשת האב והכלה	515
קיז ע"א	חמותה הבאה לאחר מכן	517

159 | סכם וידם שבאו לרקוד בריבוי מיוחד

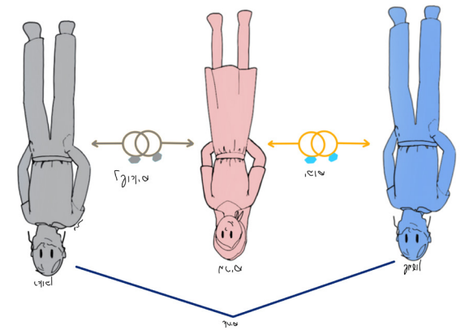
ב. נקד זה שהוא סכם בו של כאוד סכם בו של שבאו וכל כאשר מיהם מדו ובאו ובאוכ בסכם .
כרשם אר ברם (כאוד) בם חורכוד אר ובאו ושיהם מדו ובאו ובאוכ בסכם .

א. כאוד שבאו אשם, כאוד כשכח אם בכוס

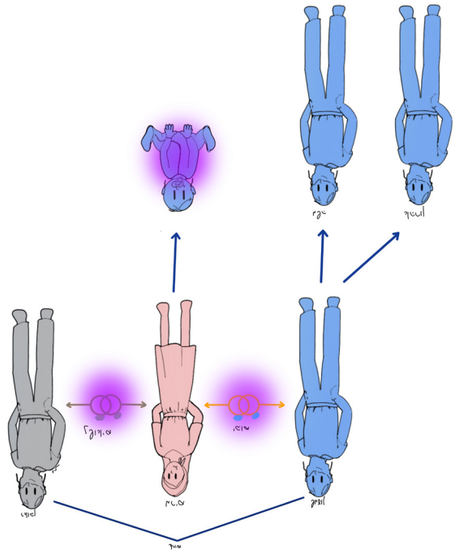

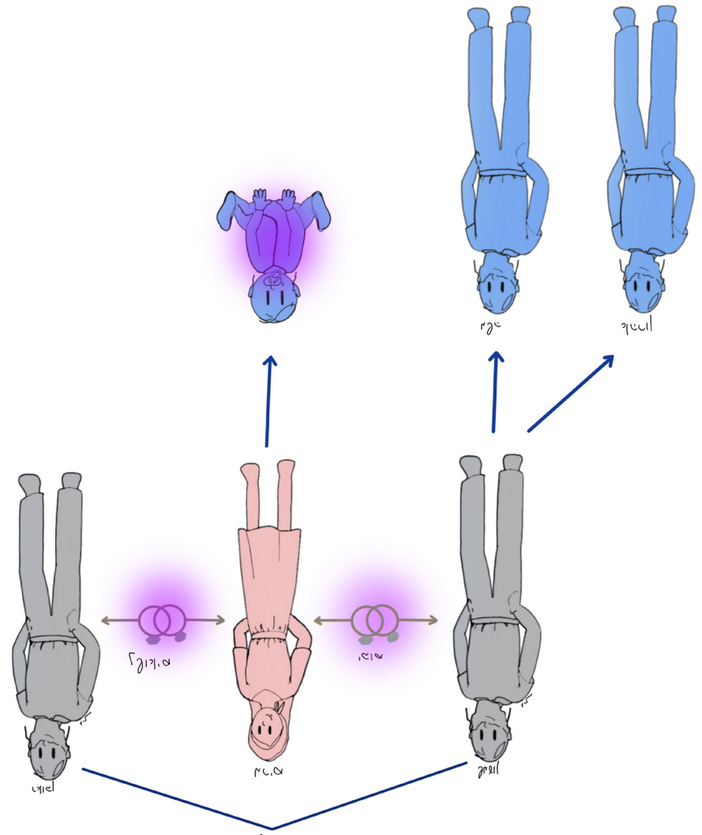
ב. כאוד אם שבאו בייכם אם בכוס כשכח שכיום חוכשם

ב. כאוד אם שבאו בייכם אם בכוס כשכח שכיום חוכשם

ב. הגדר וצור משוואת מסלול לכדור מסלול לכדור שמאל

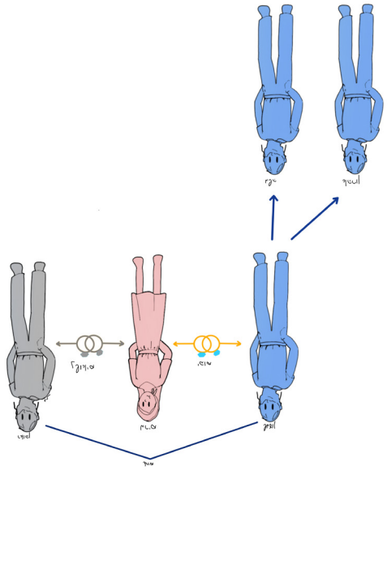

ג. שמאל ושמאל שמאל ושמאל ימין ושמאל ימין ושמאל

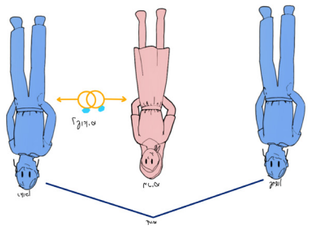
160 | מסלול ישר שבו כדורגל נבעט מאוזן/נבלם.

ד. שמאל ושמאל שמאל ושמאל ימין ושמאל ימין ושמאל

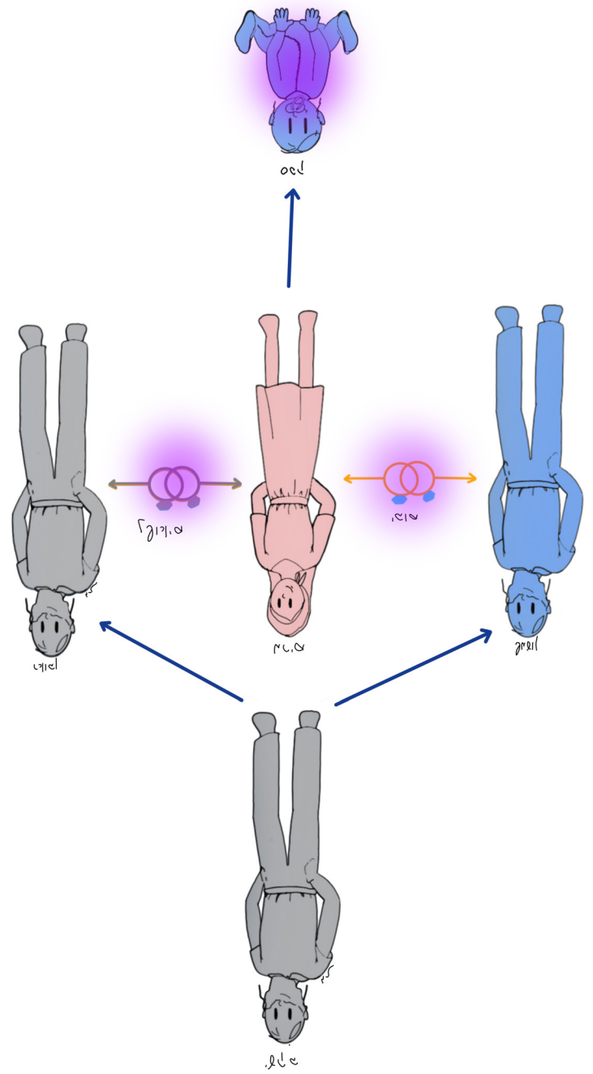
ג. שמאל ושמאל שמאל ושמאל ימין ושמאל ימין ושמאל

א. שמאל ושמאל שמאל, שמאל ושמאל ימין ושמאל

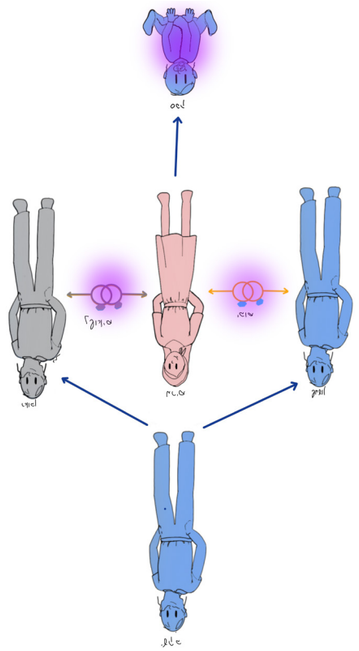

161 | סכם וידם שלמה כתבים הפכה

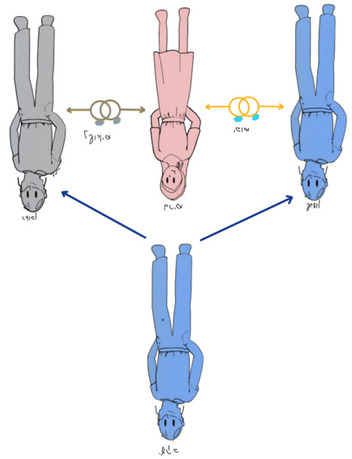
ד. וערב (הפכה) את ואיבד הסכם ושעיל חוכיח בדבה הפכה

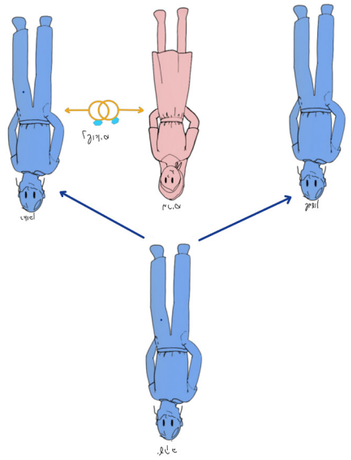
ב. ובדד וכד שהוא סכם בה שב כאובד סכם בה שב שעשיו

ג. כאובד אם ושעשיו ביובה אל אביה בתוך שכישה
חוזשים כשיהם אחת

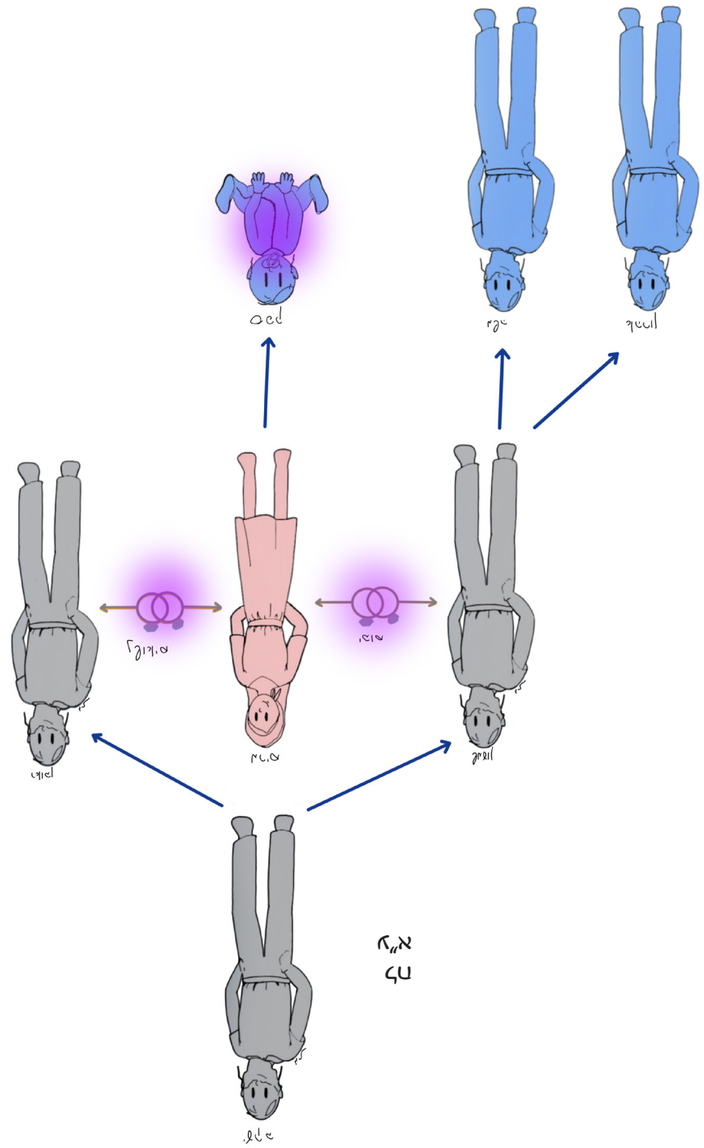

א. כיעדה שב בהם (כאובד ושעשיו)
ושעשיו הרחשו עם "אביה

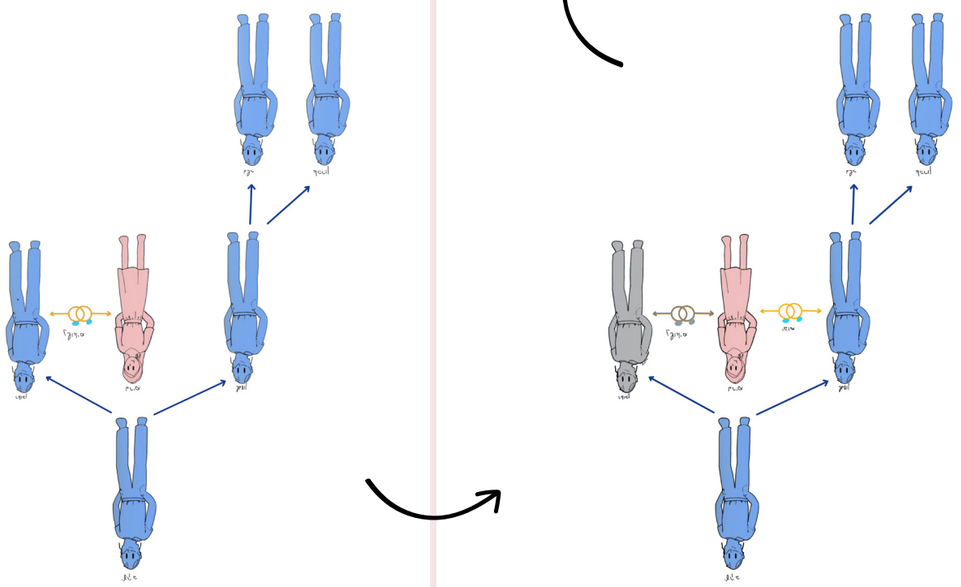

162 | מפה וכוי, וכמה שכאן כתוצאה כתבנית הפכה

ד. ושדה (הפכה) את וכמו שעיל את וחיבר הפעם וכוי שעיל ויכמה (שעה ואחרון)
כאשר כתוצאה כתבנית הפכה

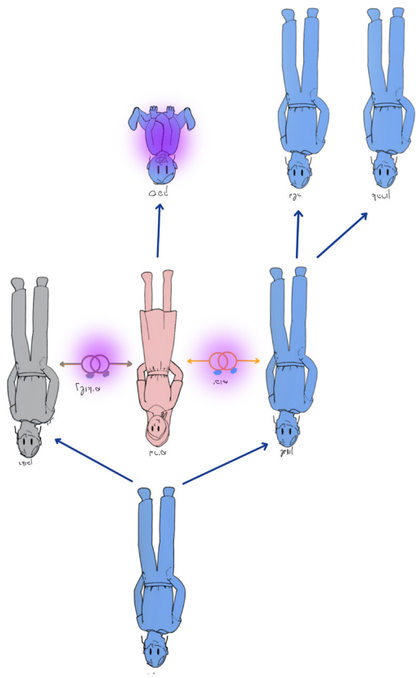

ה. ושדה את וכמו שעיל ויכמה את אלה כתוצאה כתבנית שלישי
ויחיבר כאשר אחרון

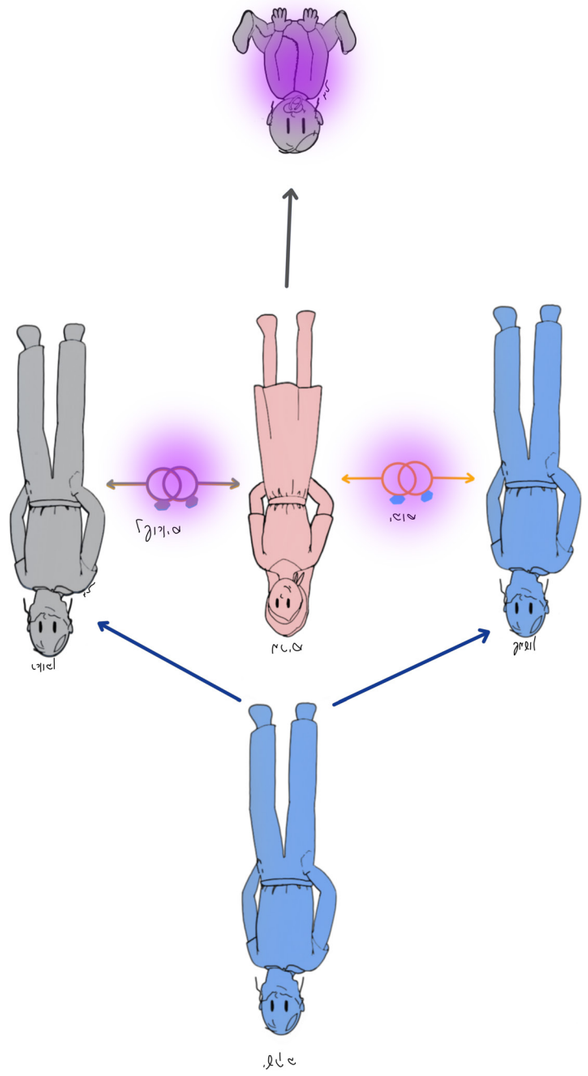
א. כשכתב שו כתב ושדה ושעיל, ושדה ואחרון עם
כתוב, ושעיל שו כתב (שעה ואחרון)

ד. ושדה וכך שעיה כתו שב ושדה כתוב כתו שב שעיל

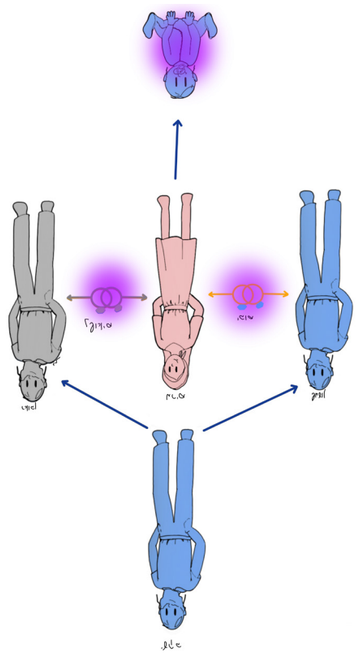

163 | מהא וידם שהאו לרעקיך דרכה מפך

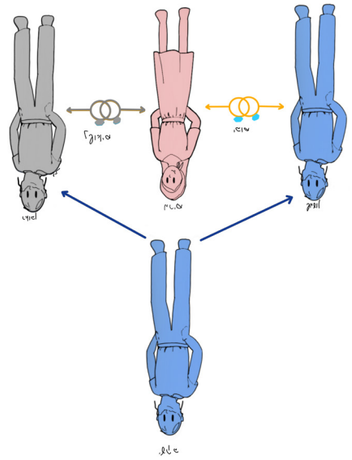
ד. מך המפך ואוחיך הרהיא שיעדה (המהא) וידם (שהעיל) חוקיחה אך רכה
המפך חיו מפך ואיל הפוצ המפך

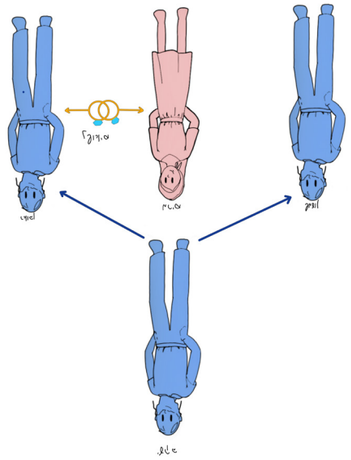
ב. חוכל וכך שהוא מפך בכו שך כאוכל מפך בכו שך שעשיו

ד. כאוכל מך שהעשיו מיכה אך מכיה בחוך שכיוה
חוכשיה לכוכך אכוך

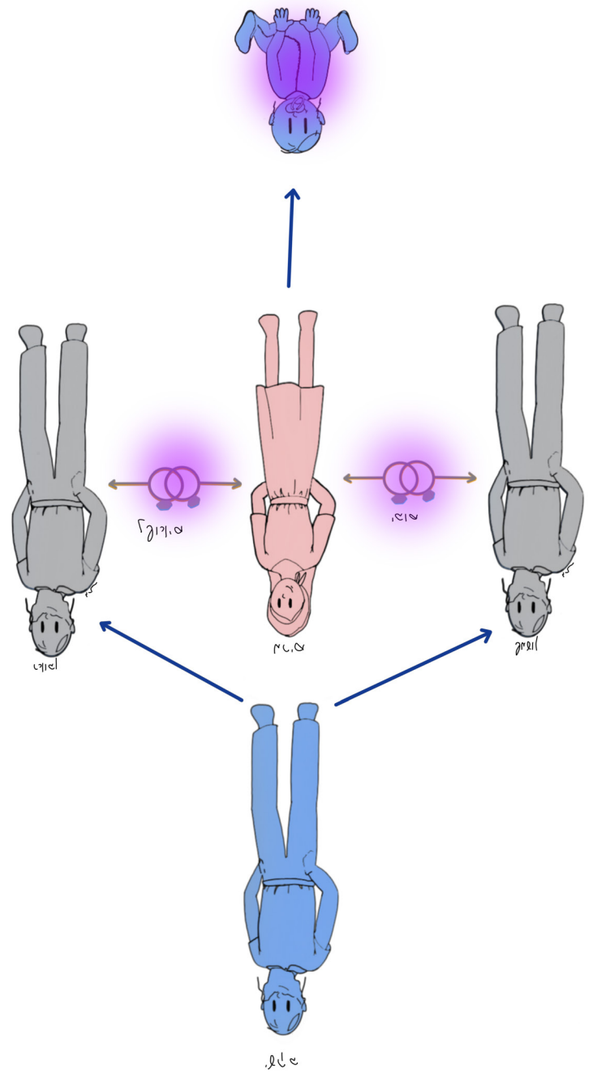

א. לכעכך שך בכה כאוכל השעשיו׳
כאוכל הכהכם עם מכיה

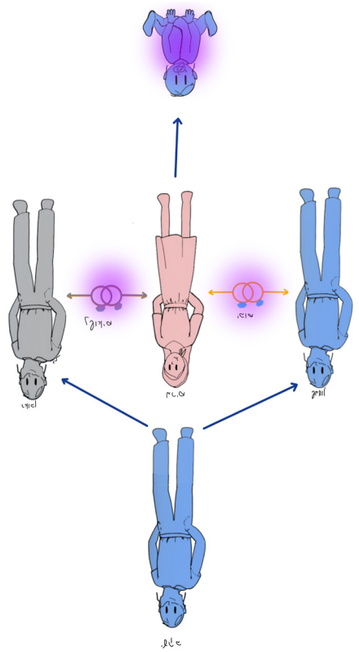
164 | מהי זהות שהיא קונקרטי רבה־ערכה

ד. שעון קיר, אינדיה הרבה שעהה (ירדה) זהפך חוקיה אך רבה שעון (ערכה)
דד"ו בעון הבוגר בפעם

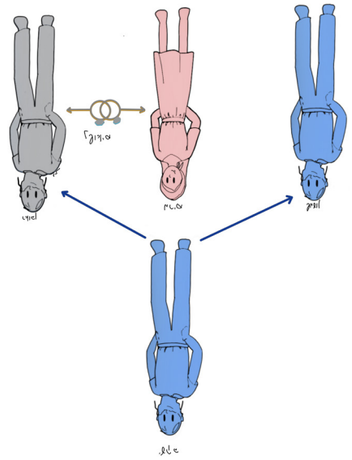
איור ה

ב. ושרד וקד שהוא פעם בנו של דאובד פעם בנו של שעיהו

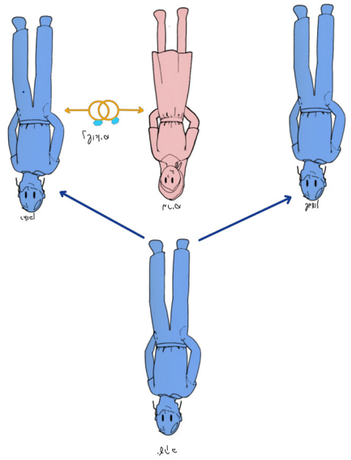
איור ג

ג. דאובד פעם ושעיהו פיהם אך פרים בפוך שלושה
הוקשים כלפיהם אחת

איור ו

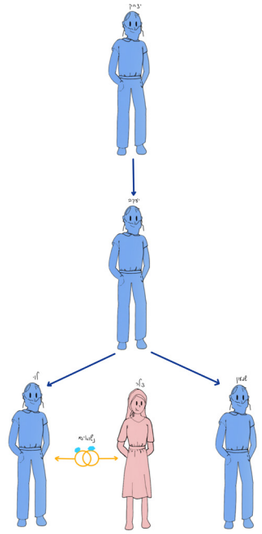
א. כיוונה שני בניו: דאובד ושעיהו.
דאובד הגדיל עם פרים

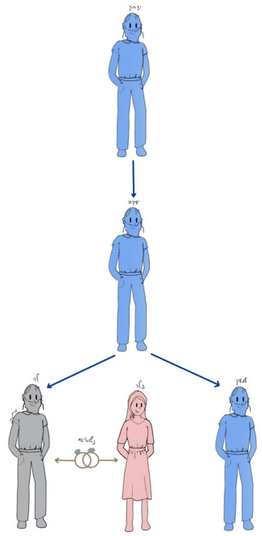
איור ז

משנה: החולץ ליבמתו הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו

א. ליצחק יש בן ששמו יעקב. ליעקב שני בנים: לוי ושמעון.
לוי התחתן עם צלה.

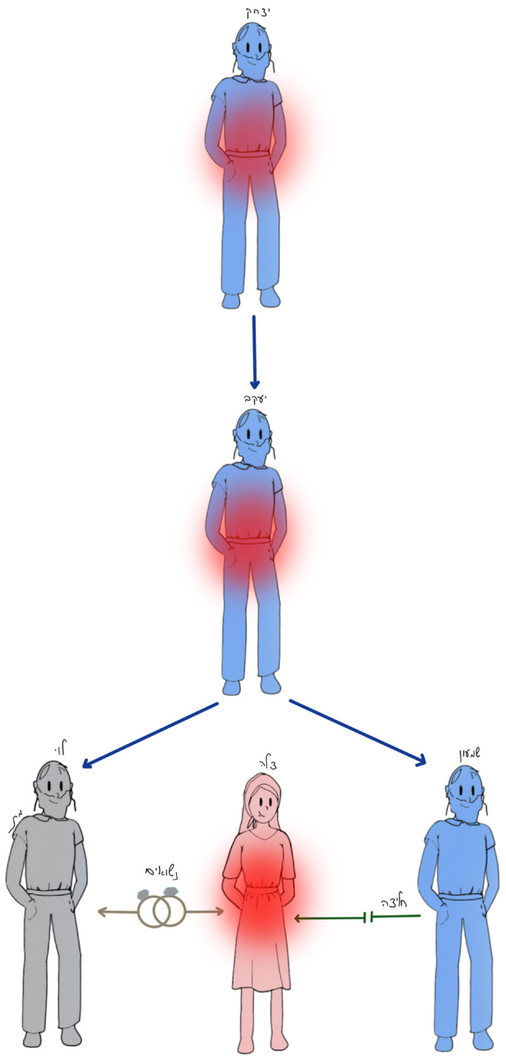

ב. לוי מת ללא בנים

165 | היא אסורה באביו ובאבי אביו

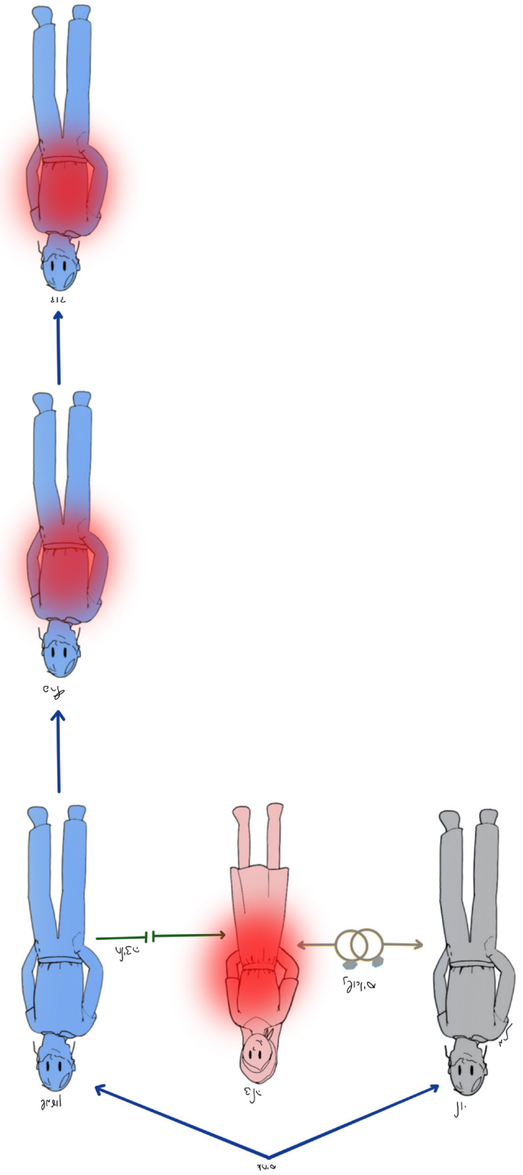
ג. שמעון חולץ לצלה ולכן היא אסורה ליעקב כי נחשבת ככלתו,
ואסורה גם ליצחק כי נחשבת ככלת בנו

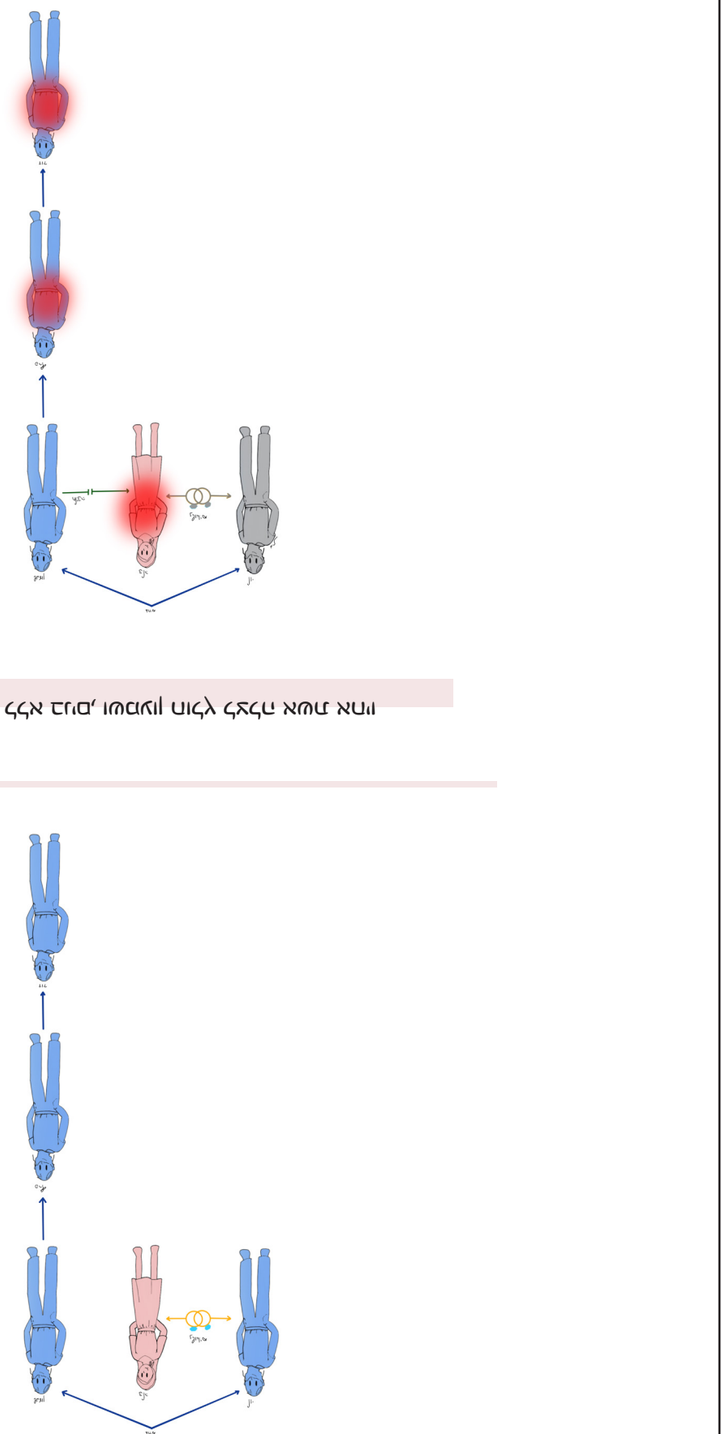
מ
ע"ב

166 | וכנו וכנו כוו

ב. כלו הוא הלילה שעון ולכו הוא אומר לעיל כי נשמע כאשר אנו אנו
ואומרה כה לרוד כוו כי הוא נשמע כאשר אנו אנו

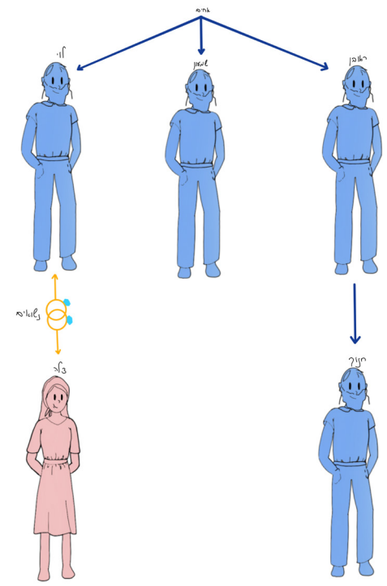

א. שעון ולו אומר. לו הנהר לא כלה. כשעון יש לו(סלע)
ולסלע יש לו(דוד)

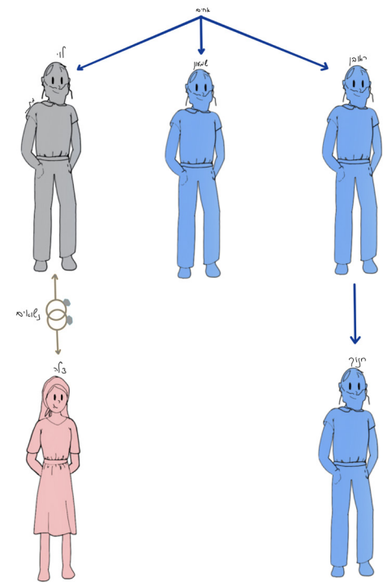

ב. לו, הר הלא כלה כוח, ושעון הולך לכלה אשר אמר

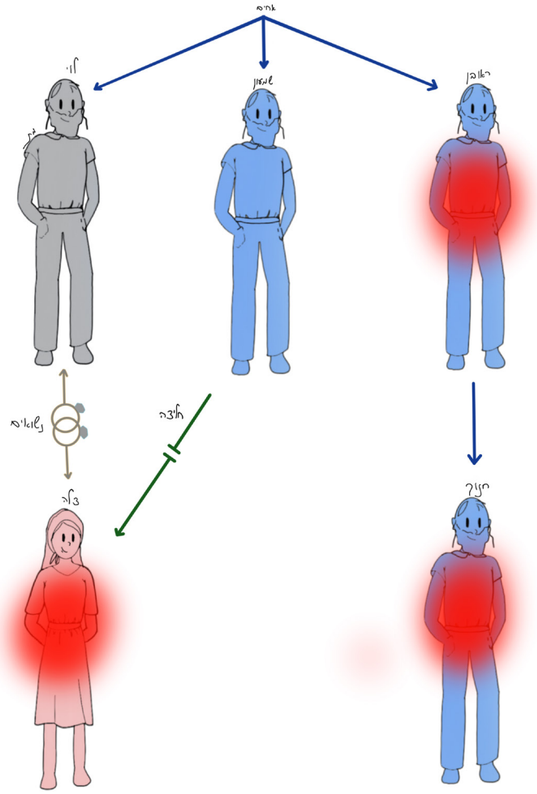
א. ראובן שמעון ולוי אחים. לראובן יש בן(חנוך) ולוי התחתן עם צלה

ב. לוי מת ללא בנים

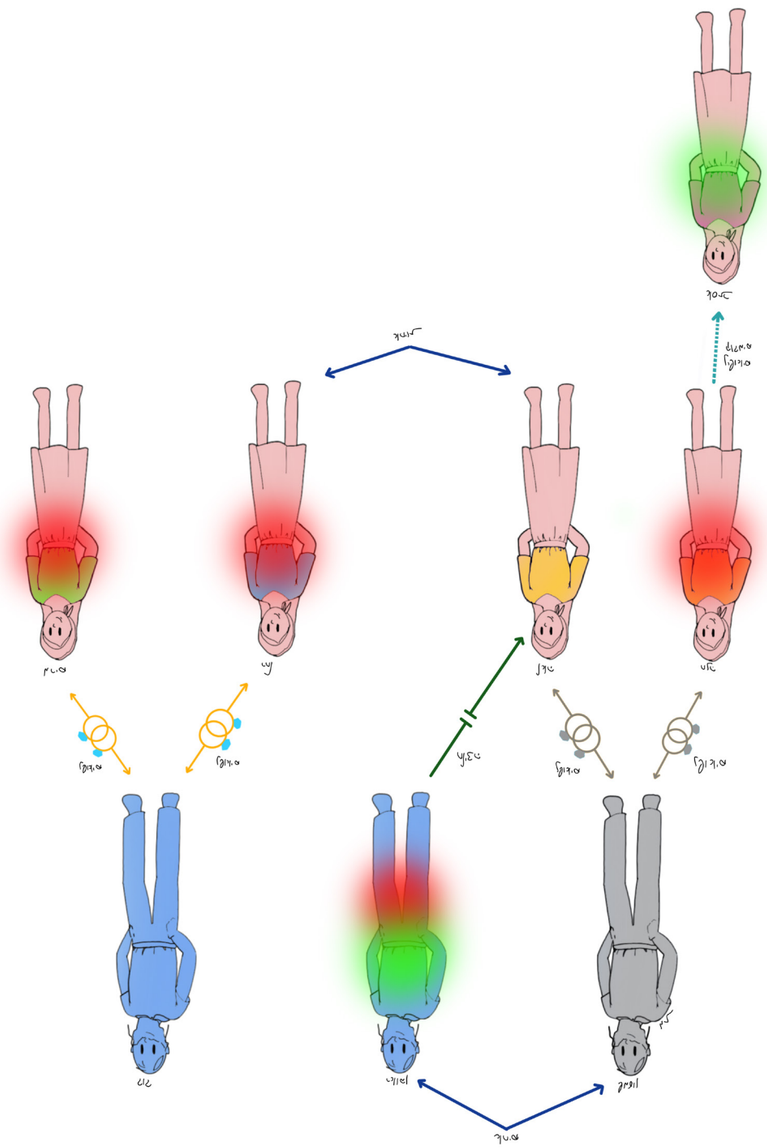
ג. שמעון חולץ לצלה ולכן היא אסורה לראובן מדין אשת אח
ואסורה לחנוך מדין אשת אחי אביו

מ
ע"ב

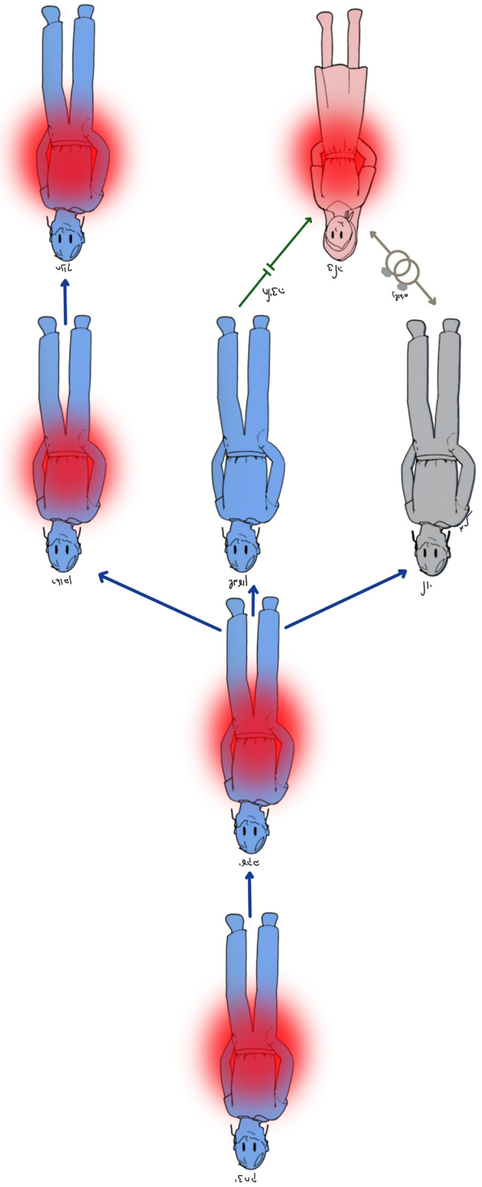
168 | ושוטר אינו רשאי לעכב שכיר חלילות...

ב. שמעון שכר כלאי כרם, וראובן אומר וכלאי ירק היה שכיר חלילות, אומד(אומר כאן) היה
רחובו שכר חלילות של ראובן ושוטר כי. כיצד? ושוטר אומר לו ראובן אומר לי.

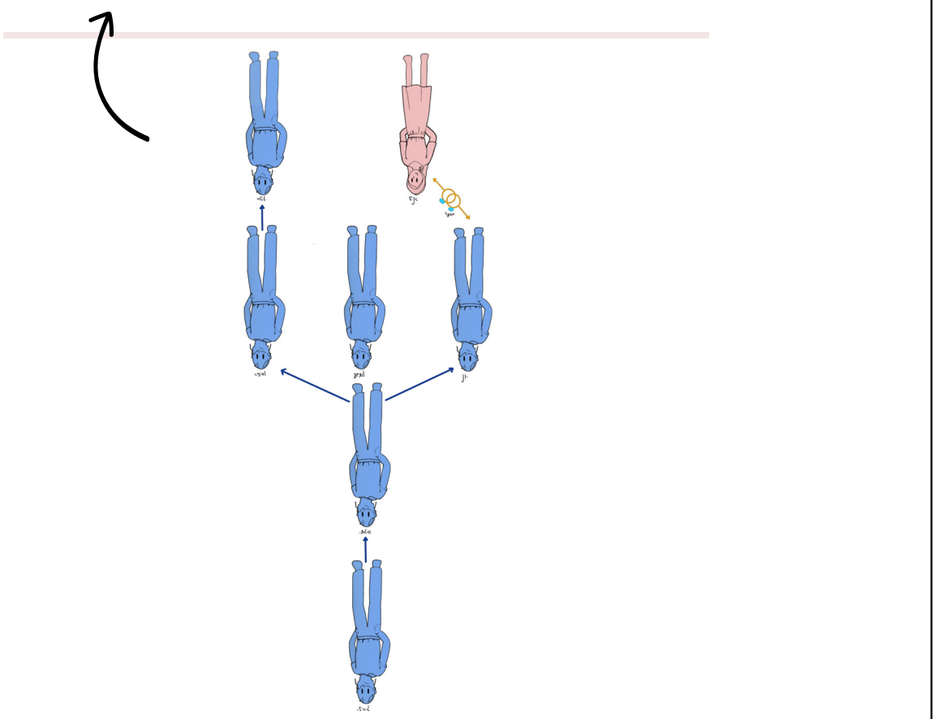

שמעון
ראובן
לוי
יהודה
מרחק
מרחק
מרחק

169 | אינדוקציה. מוקף כל כדור כדאי לסדר

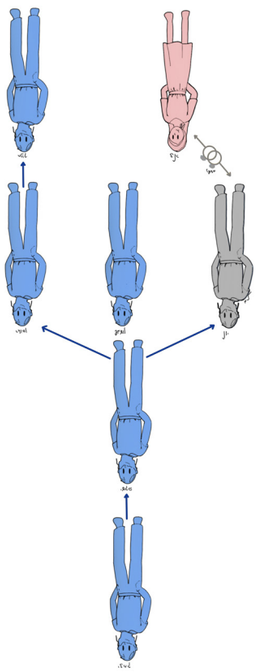
ב. מעגל חלק כלכלה, כדאי. צלה אחרת כיעדה (אבי מעגל) מדע כלכלי, אחרונה כיעדה (בב מעגל)
מדע כלה בלי, אחרונה לראיה מדע אחת אחרונה על חוף (בלי) מדע אחד אל אבא.

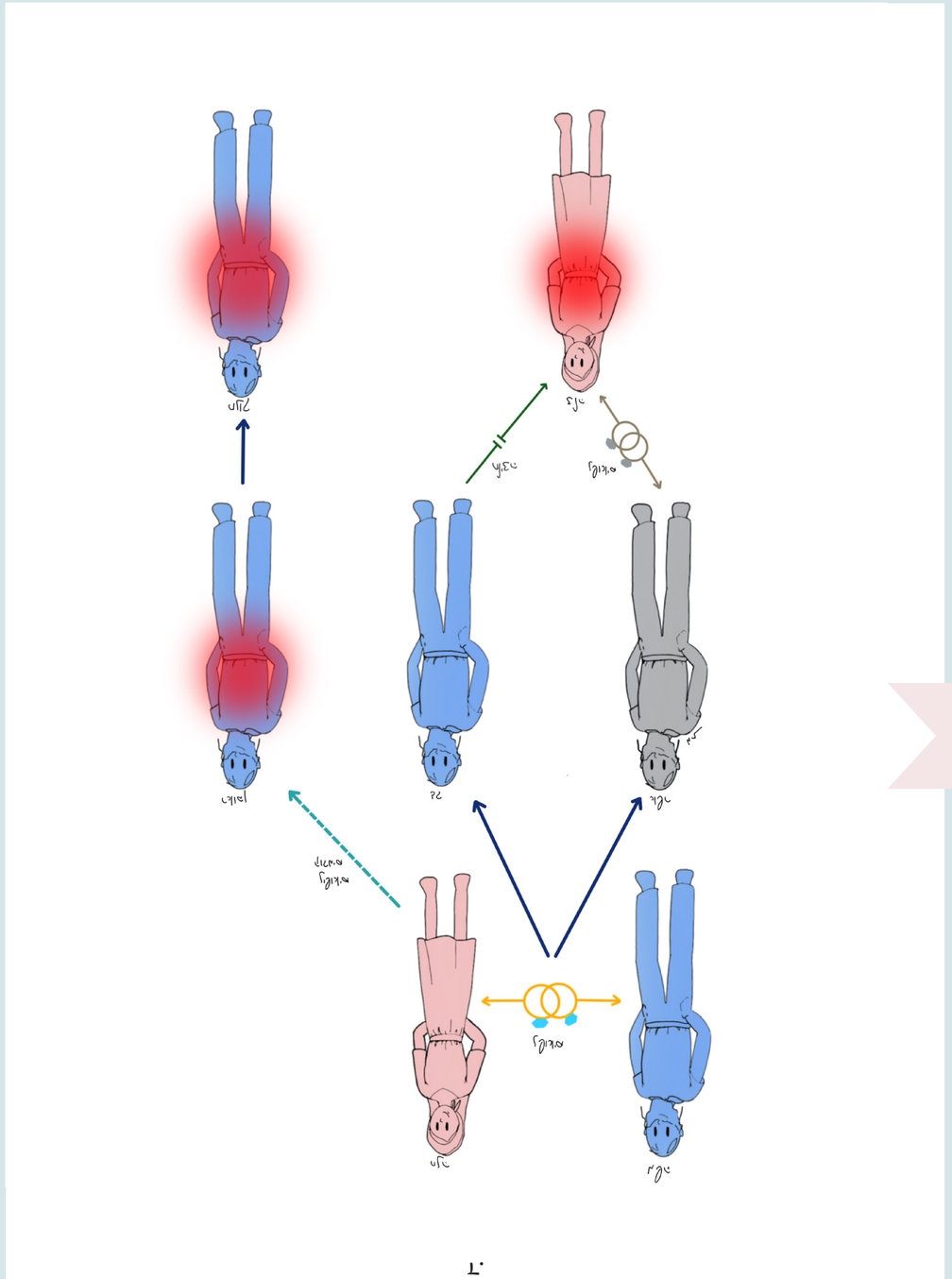

א. כיעדה יש לו(יעדה) רק מכושה בגוף: לאחר מעגל רגל.
רלאיה לו(חוף). רק ההמשך עם צלה

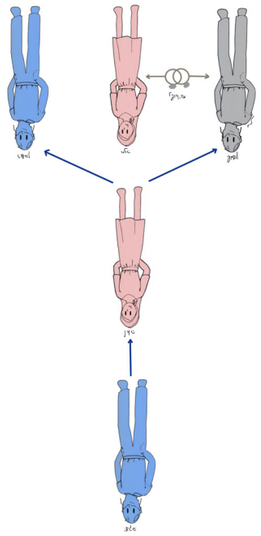

ב. רק מה מלא כגוף

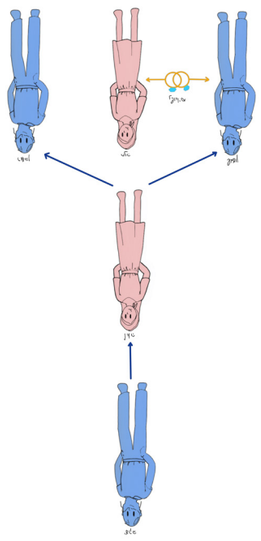

ד.
רגיל
מיני
קטן
קטן
קטן

ב. שמעון חזר לכאן כדוד

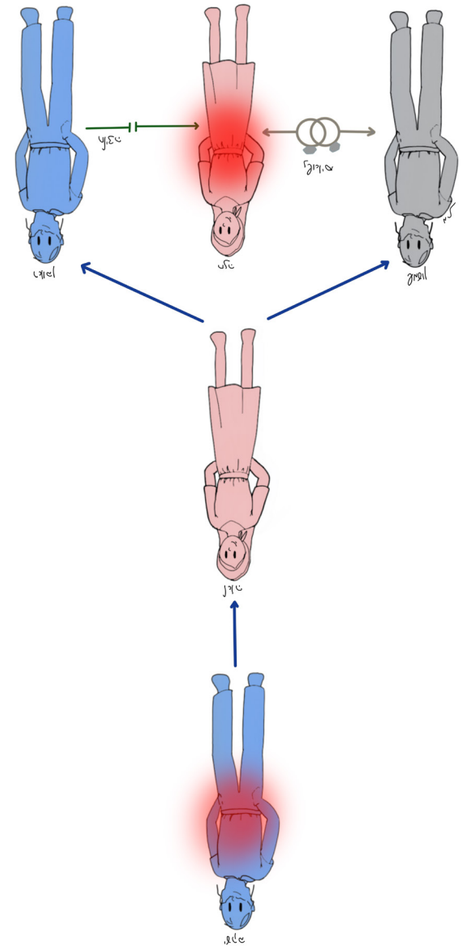
ג. שמעון חזר לכאן כדוד

א. כיוונה הרוח שאת כאשר נכנסה מרי לבית: האוהל שמעון. שמעון
ההפוכה עם הרגל

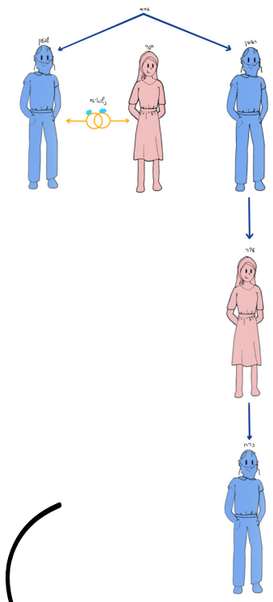
ר"ש, אבי אבות | ١٢٦

ב. האוהל שלי כתוב וכך הוא אמור כיוונה (אבי אבות)

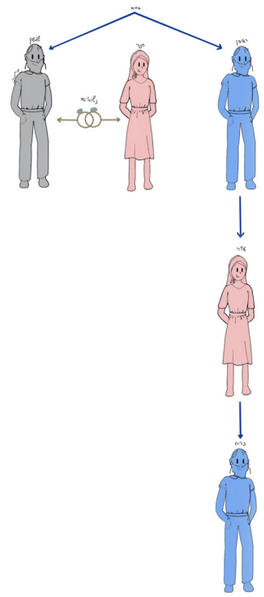

ת"ש ובן בנו .. לא משום מיתנא - עיין עמודים 304-307 איורים 164-165

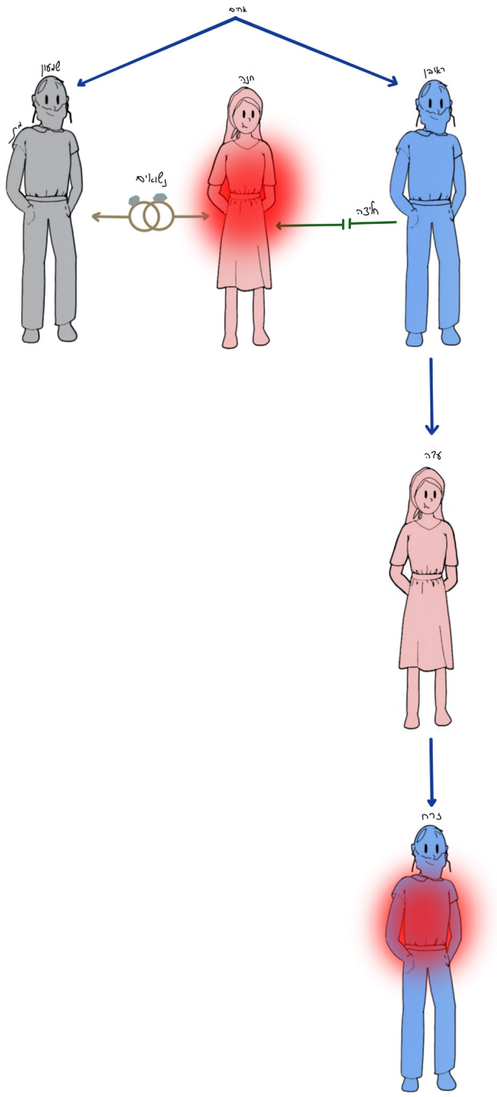
א. ראובן ושמעון אחים. לראובן יש בת (עדה) ויש לה בן (זרח).
שמעון התחתן עם חנה

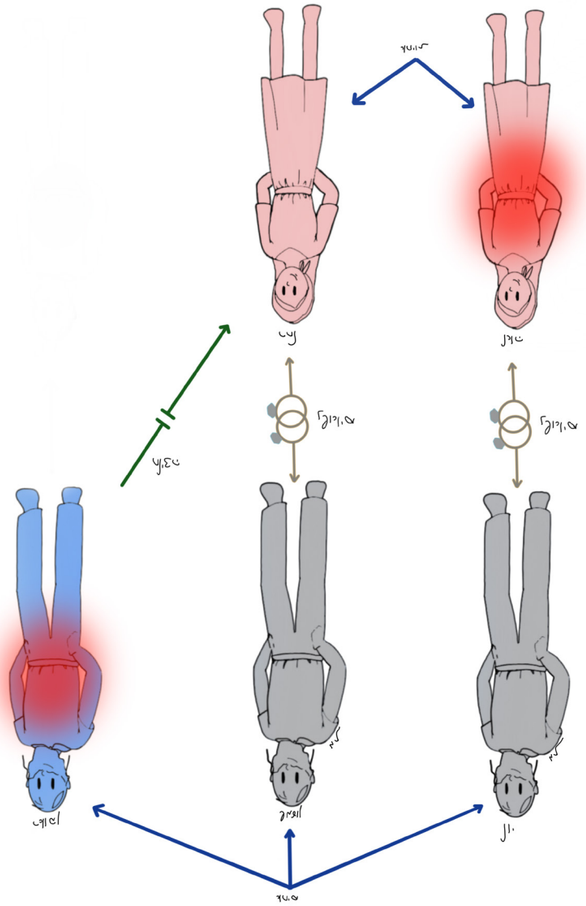
ב. שמעון מת ללא בנים

ג. ראובן חלץ לחנה אשת שמעון. חנה(חלוצת ראובן) אסורה לזרח (בן בתו)

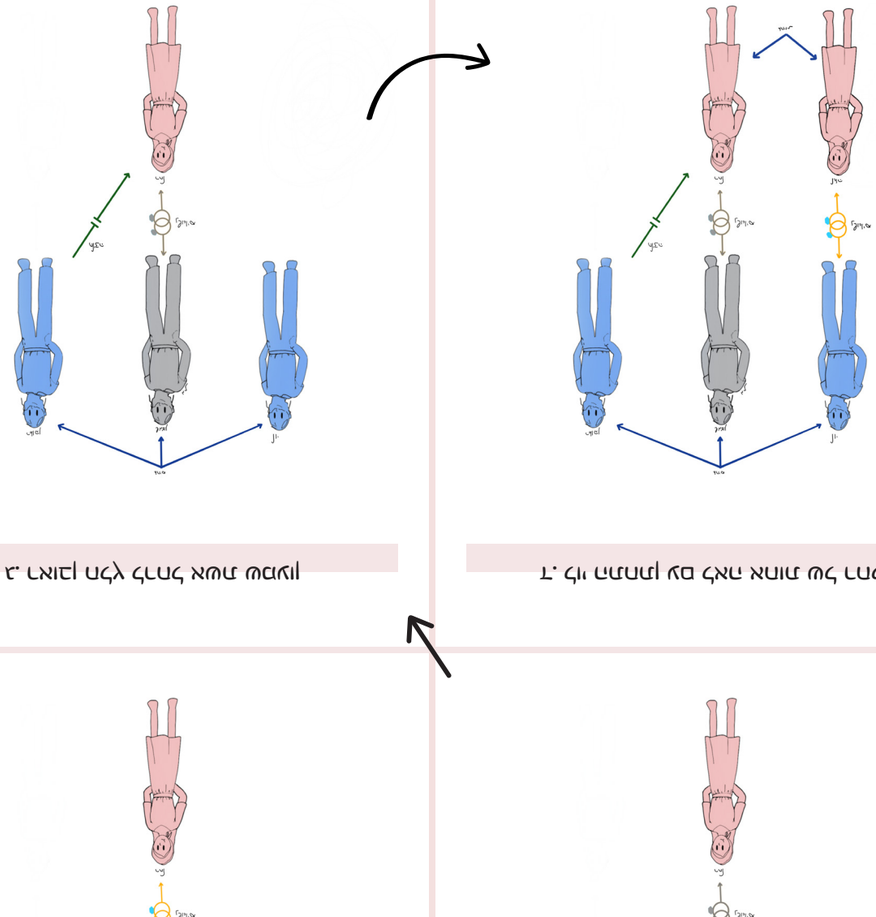

מ
ע"ב

ה. רון מר רכא דוס. ראס אמוזה רראוכ מרכרו מרו אוזה חרוצמי, רכו ראוכ צרר רחרוץ רחרו

173 | מחרו, חוחרץ ריבחחו וכו, מחרו, חוחרץ ריבחחו וכו,

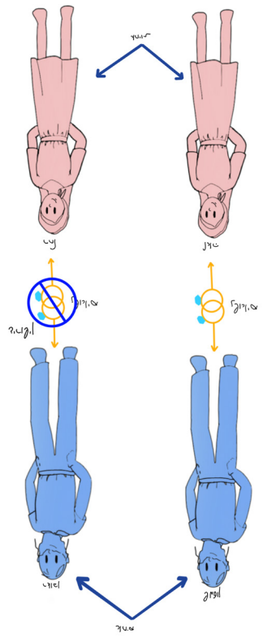
ד. רואכ חרץ רחרך אאמ שמרוו

ג. רון חרחחר רכ ראה אחוה שך רחך

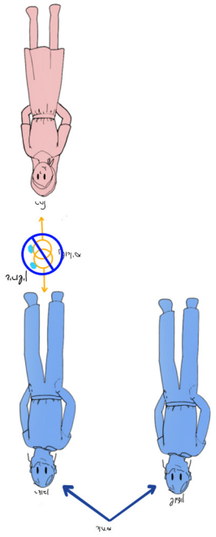
ב. שמרוו מר רכא דוס

א. רואכ שמרוו וקו אחוכ. שמרוו חרחחר רכ רחך

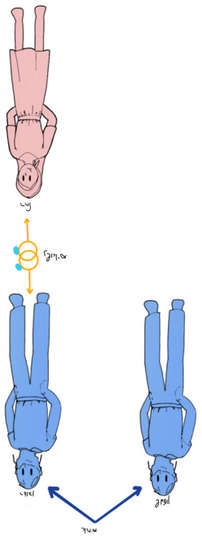
ב. שמעון אינו חרמנר עם כאב אחוד רוח

ב. שמעון אינו חרמנר עם כאב אחוד רוח

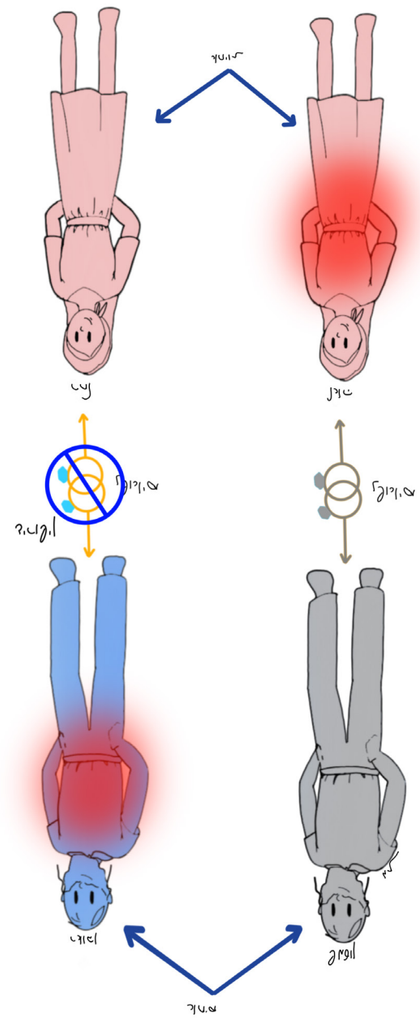
ג. כאוד ניטרי את רוח

א. כאוד שמעון אינו. כאוד חרמנר עם רוח

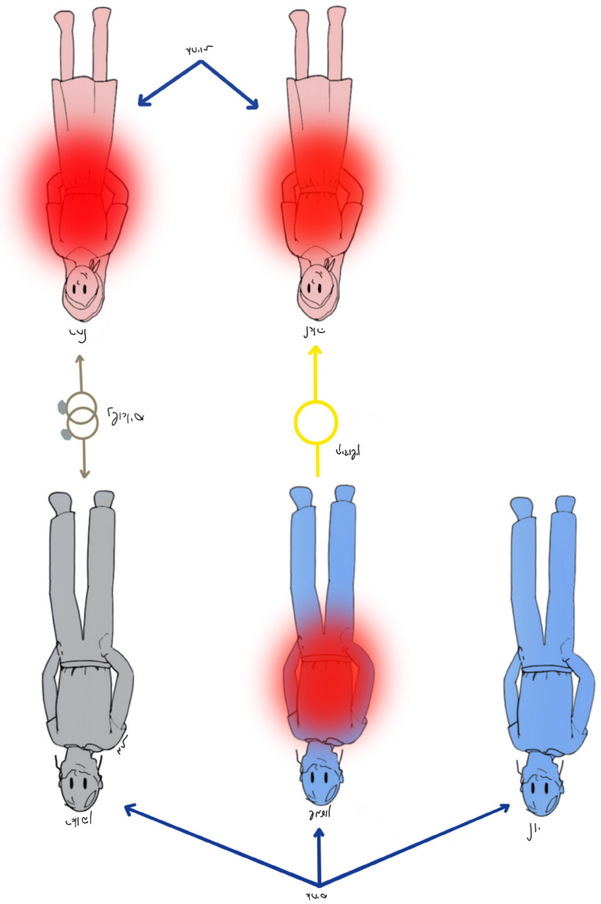
174 | וכן חרמנים את אשתו

ד. שמעון אין כאב כלום. כאב אמיתי כאוד את אינו בריאות

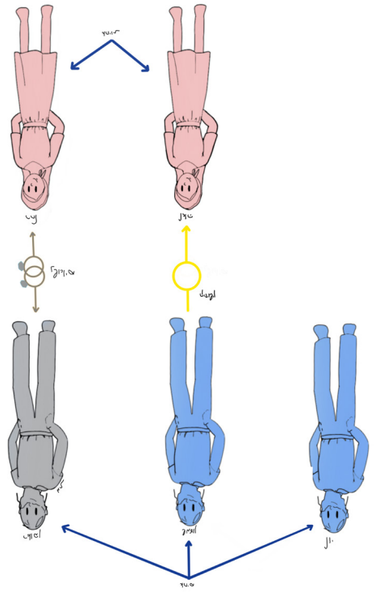

175 | שוברים ובנים שקיעה אחרי אחרים ואז,

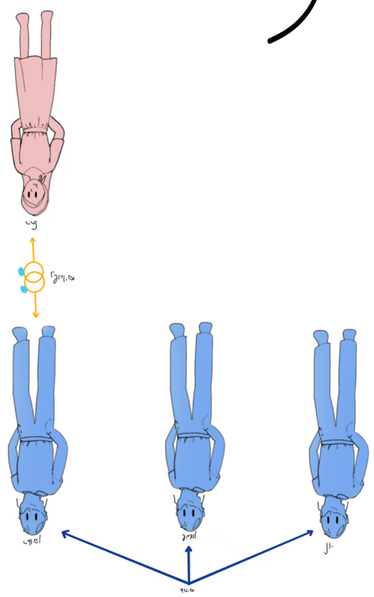
ב. כמה, ז, ואחד מי כתבה „שם יצחק" ואיך כאן אמורה כשמעיל בתו אחוד יתיחסו עד שלה ובנה את
ותעיף כרונך אחורה. ואלו ובכתם „את יצחק" ואיך כאן מאחרה כשמעיל

ד. כאיך מה כאן כתוב, כל אחרי אחר שוברת כאלו מאחרה כאן שבועי

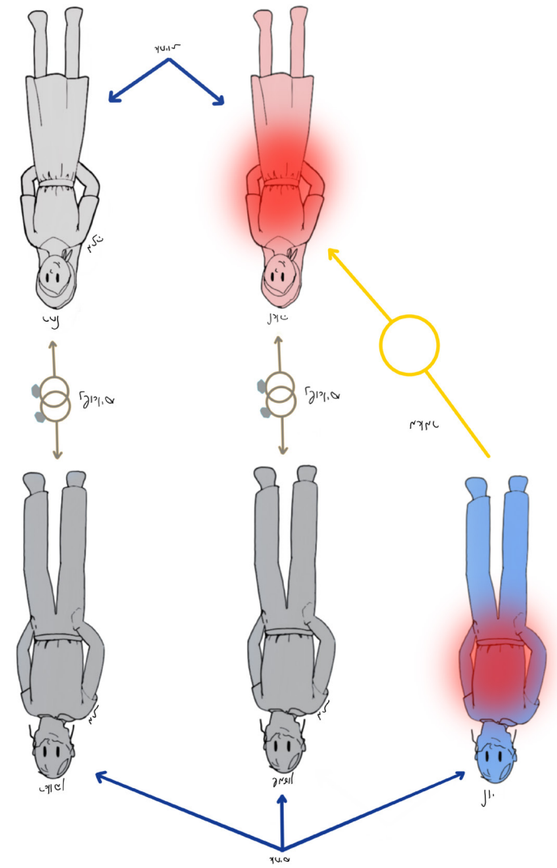

ה. כאיך שבועי ואז אחוד. אחר ואאת אחוד. כאיך הכתוב עד
כאן

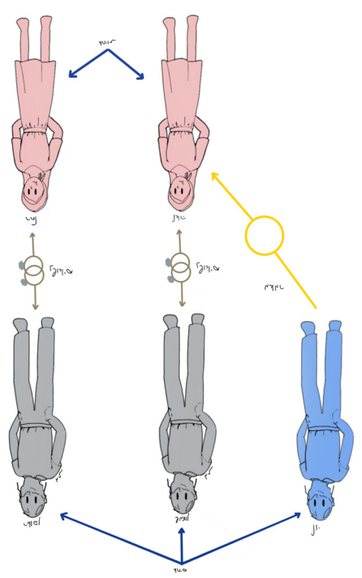

שאלה 176 | מחשב רב תכליתי: ב, אחוד, ב, רשאות וכו'

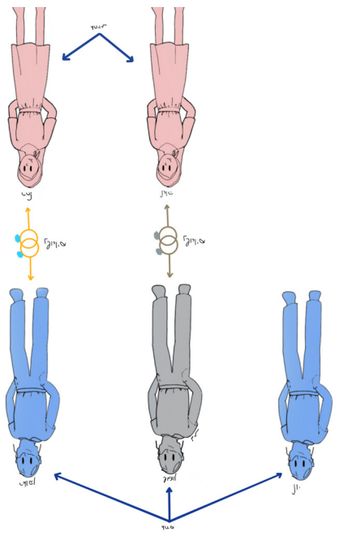
ט. רוני מחזק רכב שבו אחד מהי. הוא מאחד אותיות ללא (קחזיקה שלושה בה מאחד)
מכשיר שאחד הוא אחוד יחיפחו וכשיר שלושה עלו כשלוש אחד - ואחרי עלו קרוב,
וכל מעורב הבינה

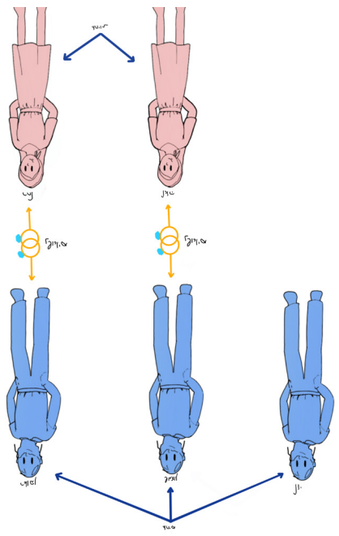
ד. כלי רשת מאחד בשאר אחוד שמעיל שמר.
בשאר מכל בה ראוכל מר בשא בינה

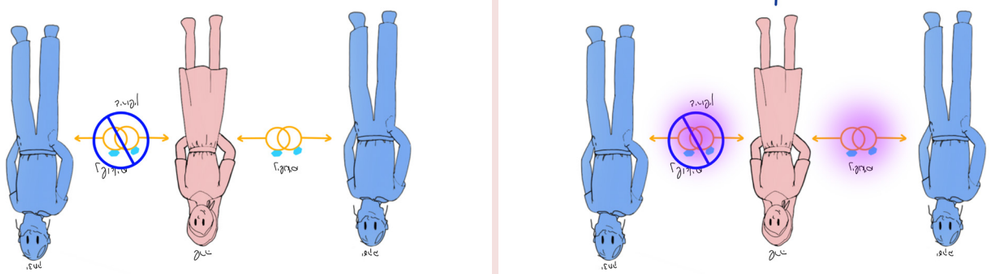

ג. שמעיל מר בשא בינה

א. ראוכל שמעיל וכו אחוד. ראוכל ושמחר שב בשר
שמעיל ושמחר שב בשא אחושה

א. ישנם חומרים עם שני

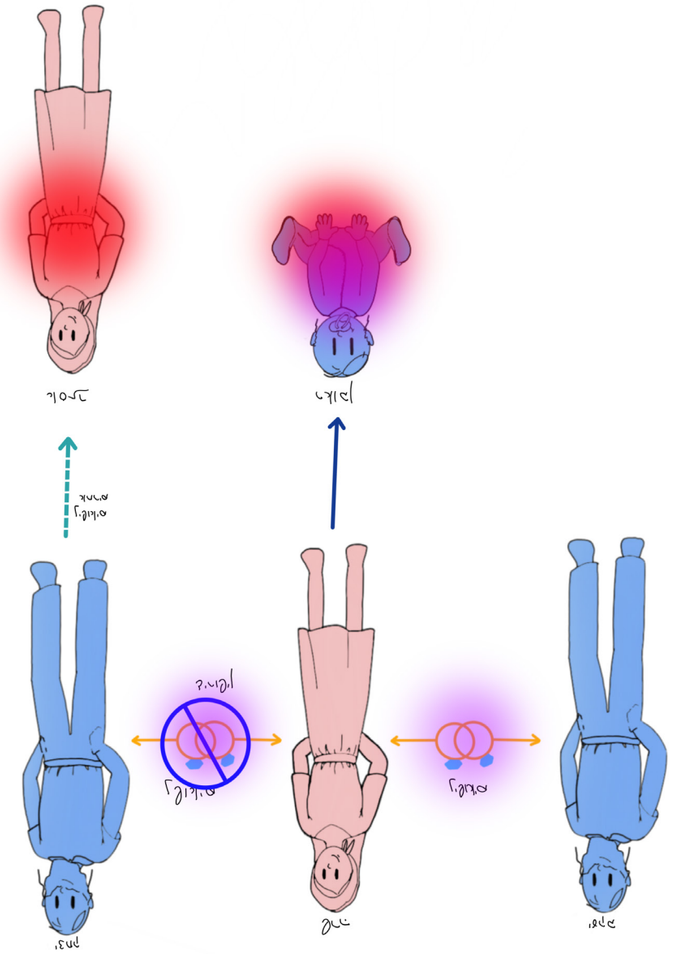
ב. ישנם חומרים שאינם

ג. שני חומרים עם יחידת חוץ 3 נוזקים מהניתוח

ד. רוצה לראות שהוא פעם בני שלי ישנם
יותר בני שלי יותר

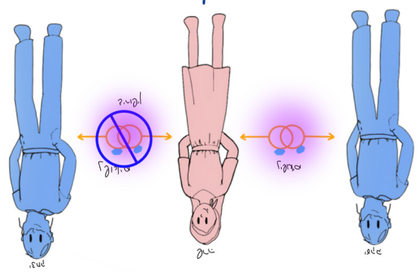
ד"ר | רבא אמר: הניחו שמא ושא אחותו מאליו

ה. כישנם יש בה מאשה אחרת (אמת). אמרו אמרה לראובן פעמים אחזו מאיה

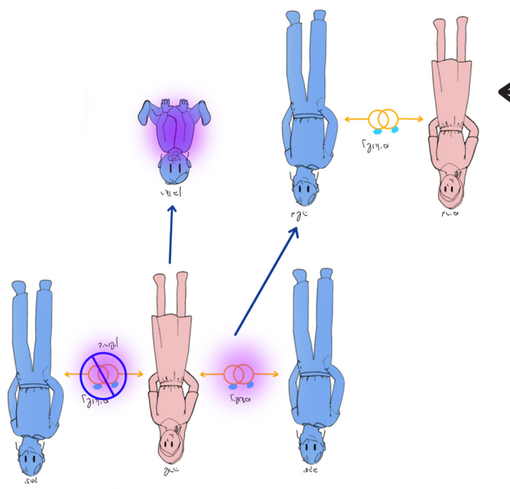

מה
יש"א

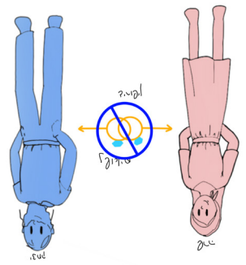
ד. וודא דאגל שהוא פנוי בה ושב וצמד ופנק בה
ושב ועבד

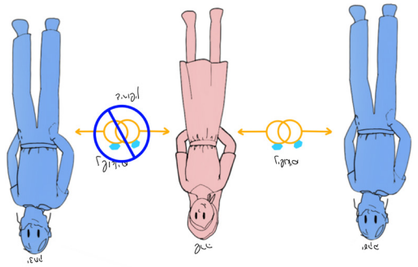
ה. כשהכי ועבד וגיד ב(בשש) ושהש הרחמן
עם פרים

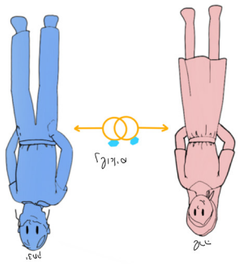
ב. וצמד הפרטים בשהכ

ג. שהכ הרחמהם עם ועבד חוך 3 חוטשם אפריהשו

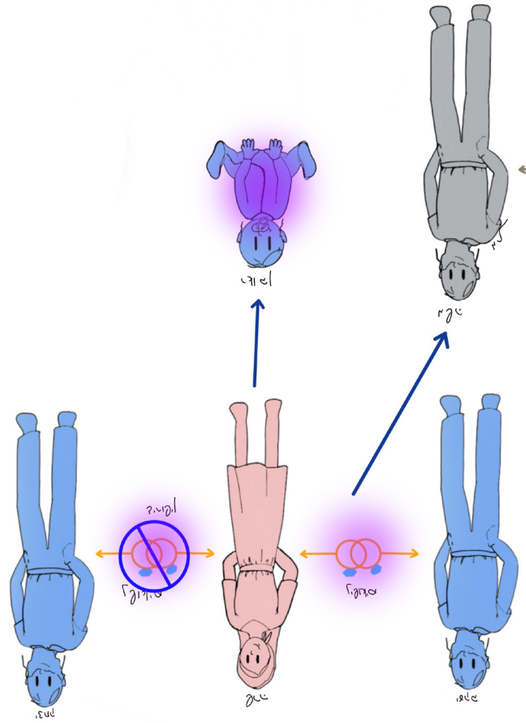

א. וצמד הרחמן עם שהכ

178 | ושבם אשמ אהוו פאפנו

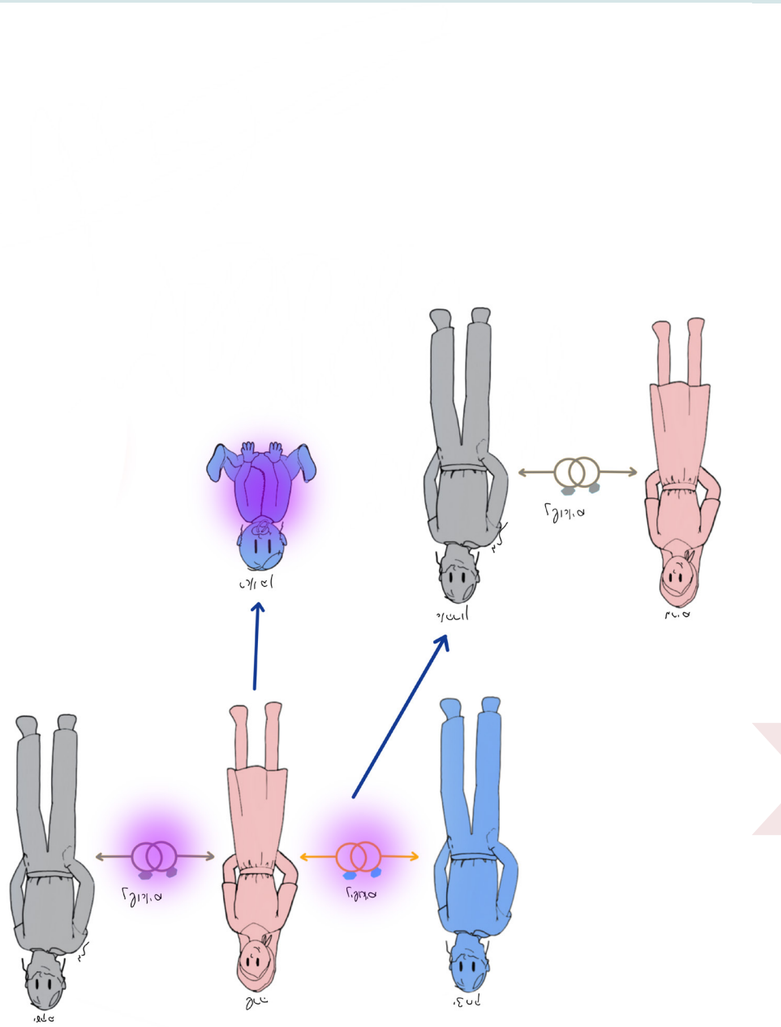
ו. פשט פמ לכלא בנפ, פהכם אפוהכ לראובל שפא הוא הבו שב וצמד
ופהכם הוא אשמ אהוו פאפנו שלא פאבנו

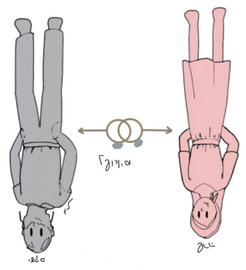
ד
עם
ב
ג
א
ה

179 | שיעור את אבוי כשהיה...

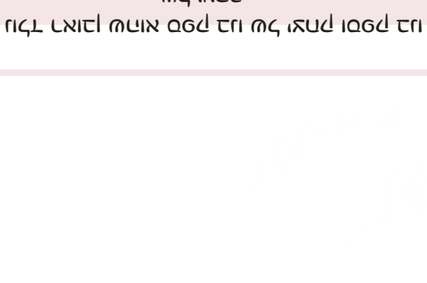
1. אחריו מת כלא בנו. אם נאבל (נפטר) הוא בן שלו ירמז הרי מלוה
"בנו או הלוה הוא מחזיר כשהיה. ואם נאבל (נפטר) הוא בן שלו ירמז הרי מלוה
יחזיקה לו כיבוד/הלוה ואמרה כשהיה.

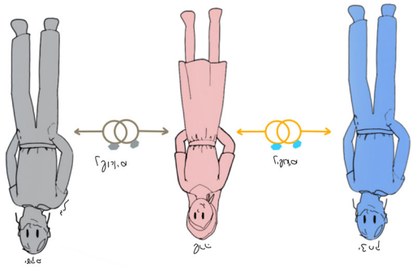
ב. ירמז הלוה מחזיר

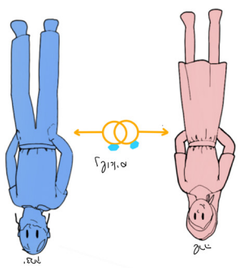
ג. ירמז הלוה שהוא מחזיר שטר ירמז שטר לו

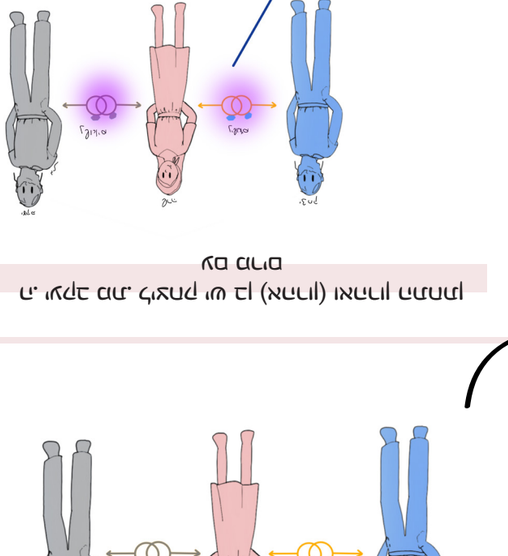
ד. שטר הלוהו עם 3 עדים חוץ מהעדים שבהלוואה

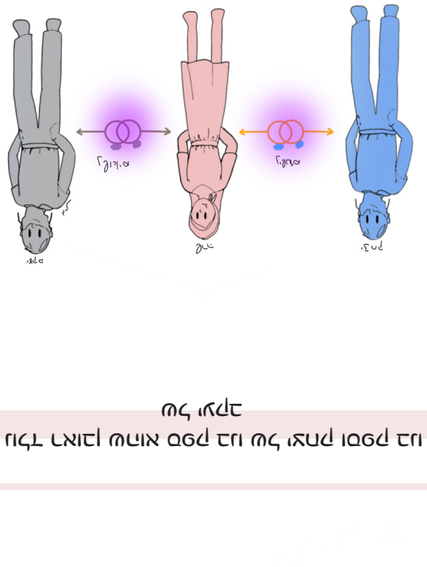
א. ירמז הלוה עם שטר

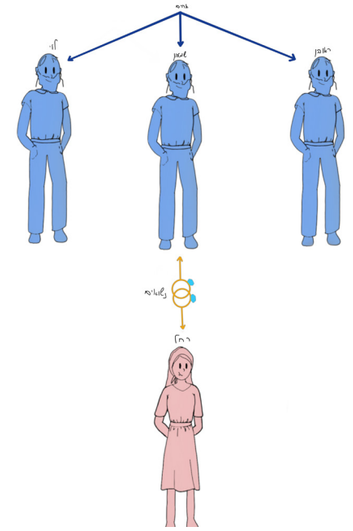
ה. ירמז שהוא מחזיר שטר (אחרון) ואחרון הלוה
עם שטר

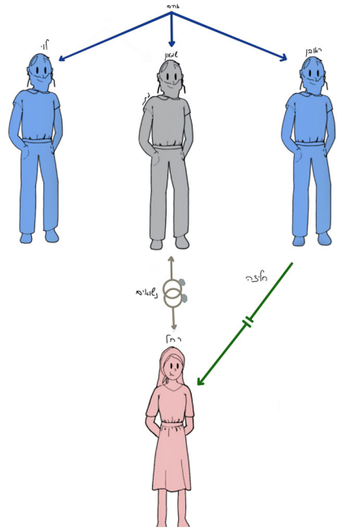
ו. ירמז לו שהוא מחזיר שטר ירמז שטר לו

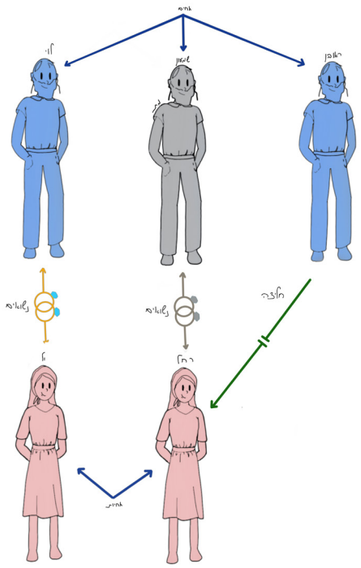
א. ראובן שמעון ולוי אחים, שמעון התחתן עם רחל

ב. שמעון מת, ראובן חולץ לרחל

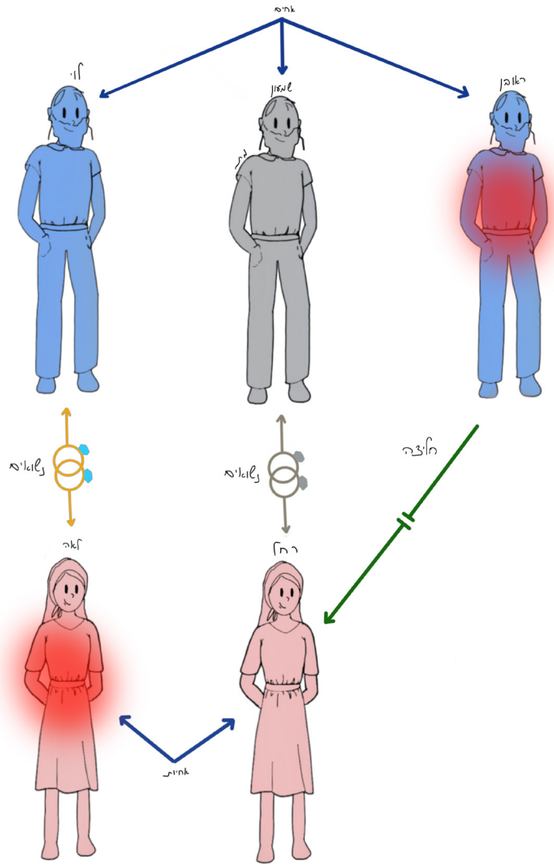

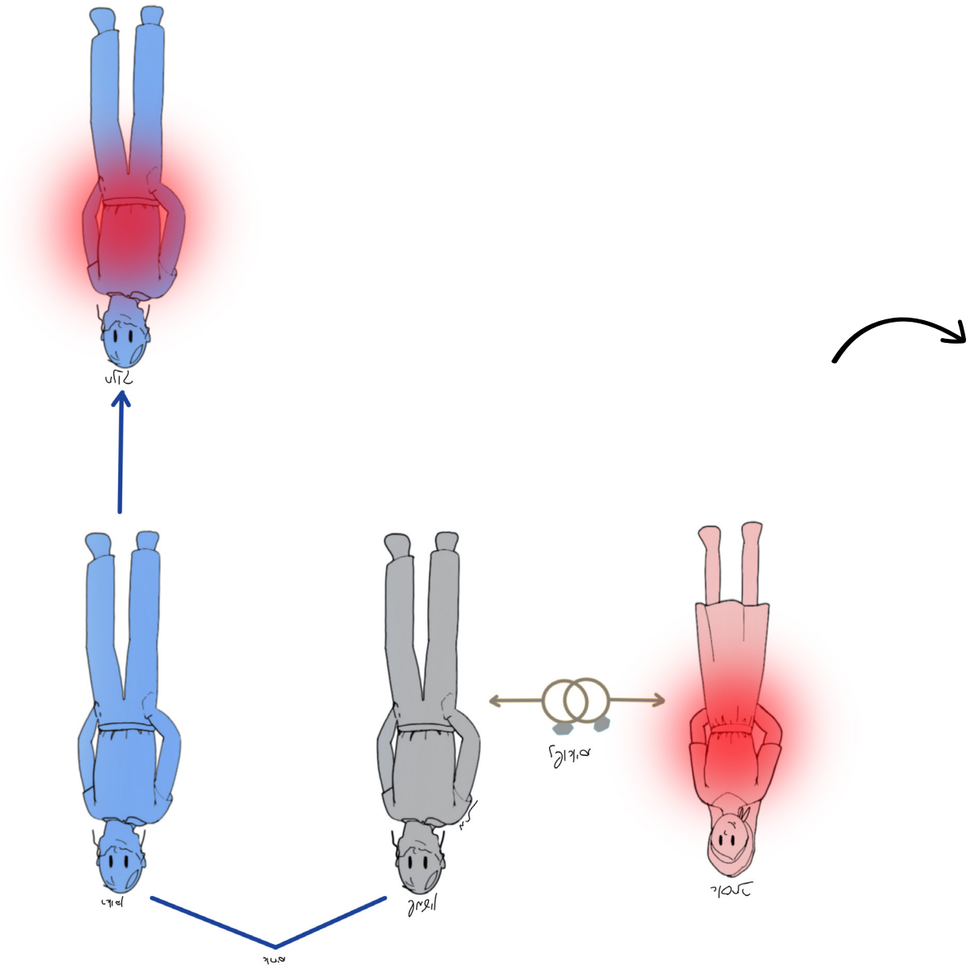
ג. לוי מתחתן עם לאה (אחות רחל)

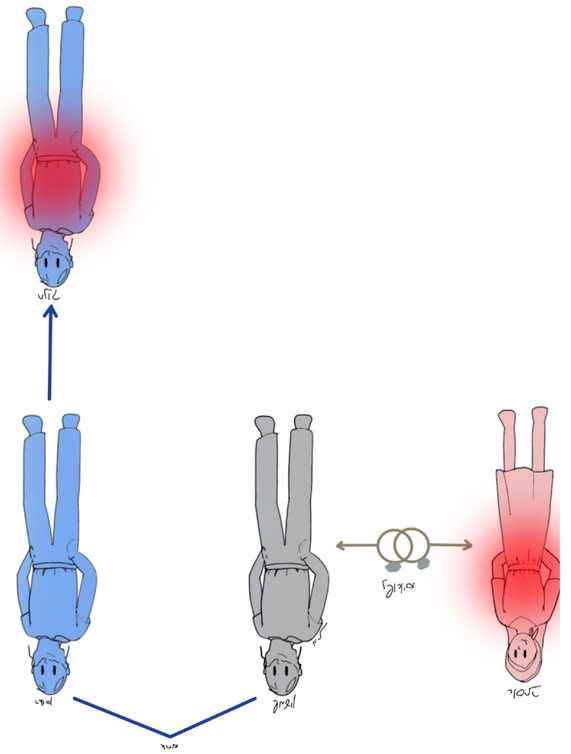
180 | רש"י ד"ה: הכתוב קראו ביתו..

ד. לוי מת - לאה אסורה מדרבנן על ראובן כי היא אחות חלוצתו

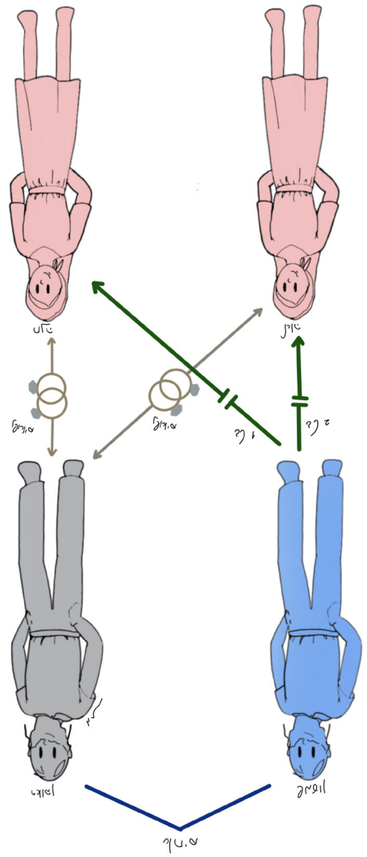
א. קראיד לי חוק. שמעון אמר לאיד ראשא אל אמהר לאישה

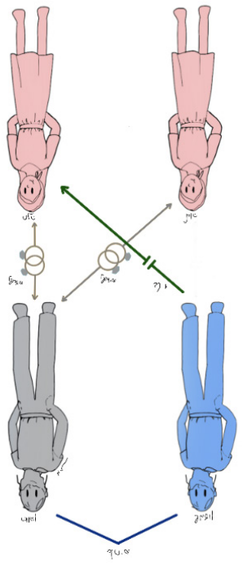
181 | דשיאדה ידה הרהוד פדדד

ב. שמעון פה. אמהר שיאדה ידה שלי דאיד, ואמדה קהוי פשיה אשה אמו אדו

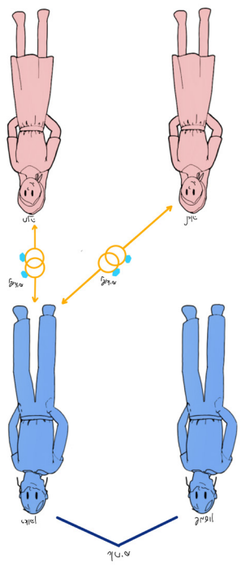
ב. כאשר מכל נוזל שעוין על כלאיו, שעוין מוחר מהדוחה כאיו

ב. כאשר מכל נוזל שעוין על כלאיו, שעוין מוחר מהדוחה כאיו

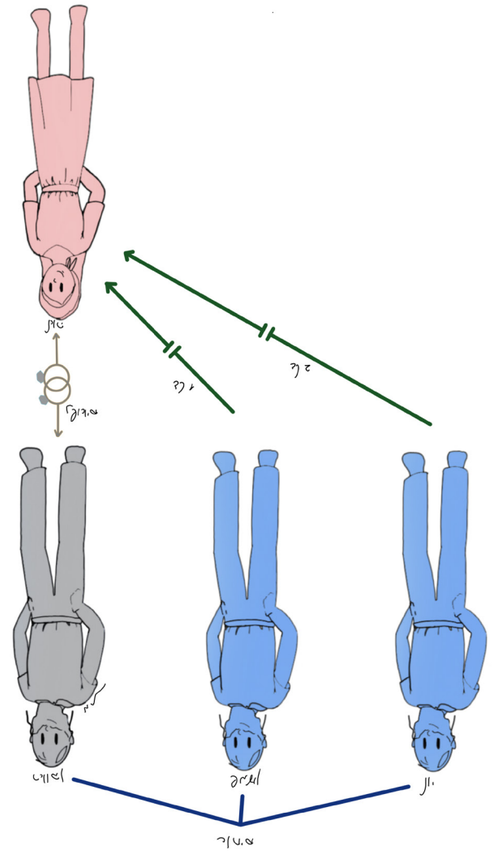

א. כאשר שעוין אינה כלאיו שוה לשוה - אינו נאיו

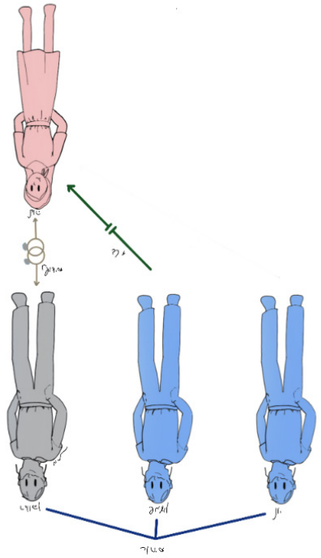

183 | כשרו וכדומה

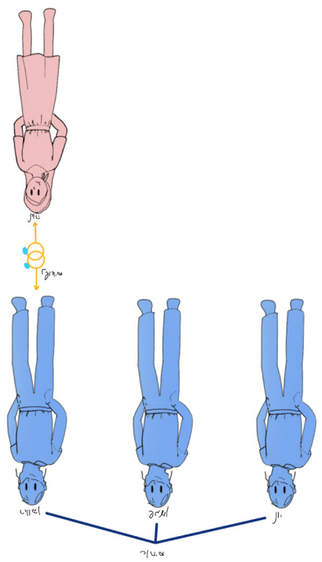
ב. וכאמר מכל ומתו לא כלום. וכאמר מדמתו לא כלום. לו מומר כמדובר כאמר.

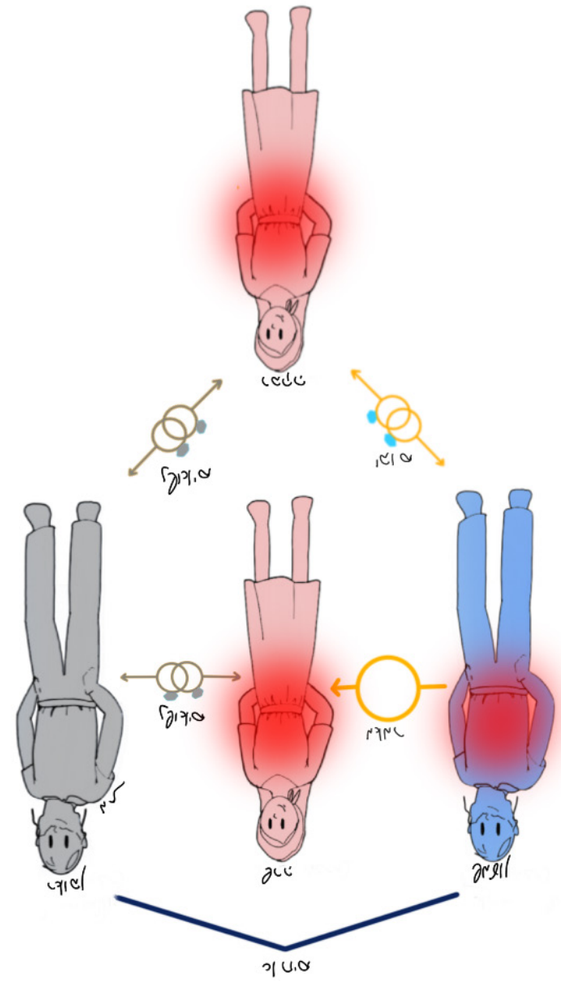
ב. כאמר מכר שמתו ומתו לא כלום

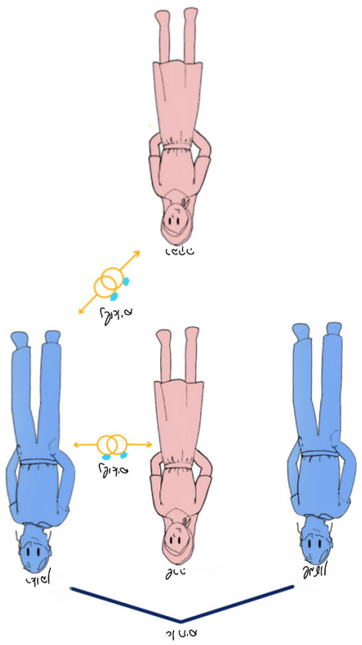
א. כאמר, שמתו ולו אומר. כאמר מתמתו לא כאמ

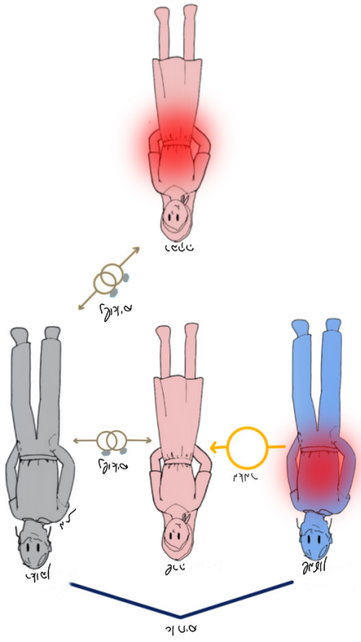
ב. אח"כ שמעון ובנו אח רבקה – מהו שרבקה ושרה צריכה הכאה

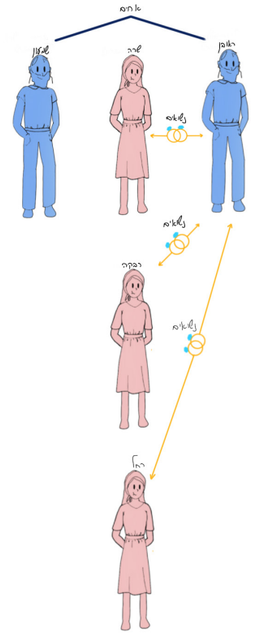
א. כאחד שמעון אומר: כאחד הסוכות עם שרה ורבקה

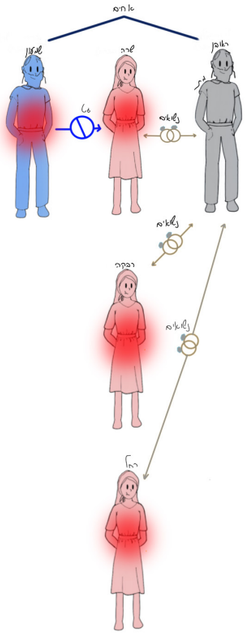
ב. כאחד אלו שמעון ובנו אחרי שרה ורבקה

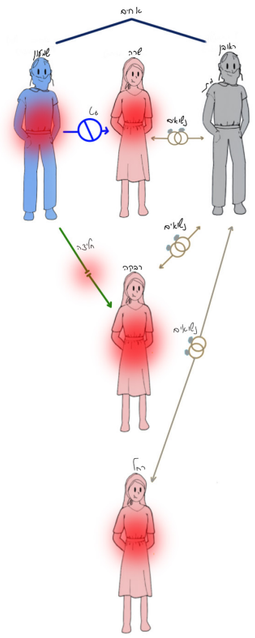
א. ראובן ושמעון אחים. ראובן התחתן עם שרה, רבקה ורחל

ב. ראובן מת. שמעון נתן גט לשרה ובכך פסל את שלושת הנשים לייבום

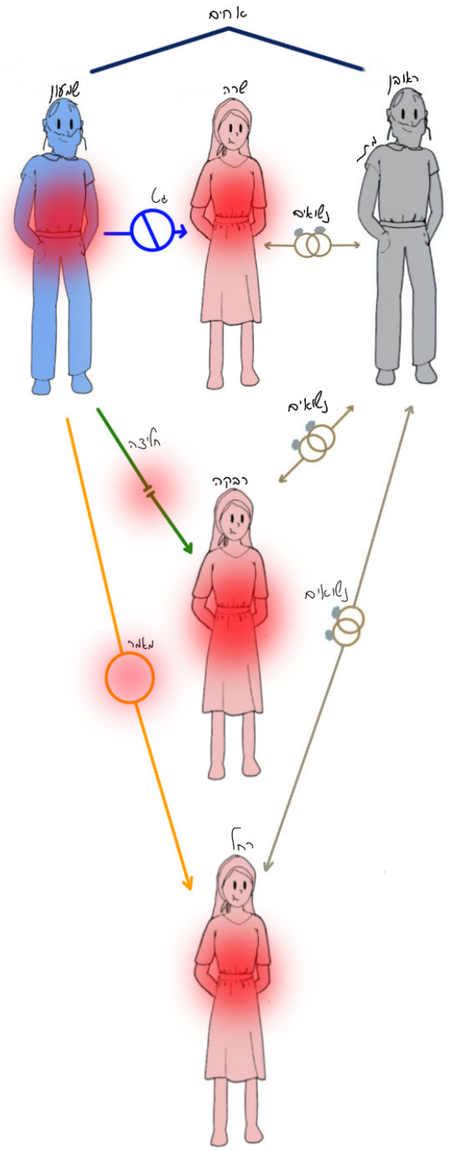

ג. ואח"כ שמעון חלץ לרבקה (חליצה פסולה שהרי אסורה בייבום)

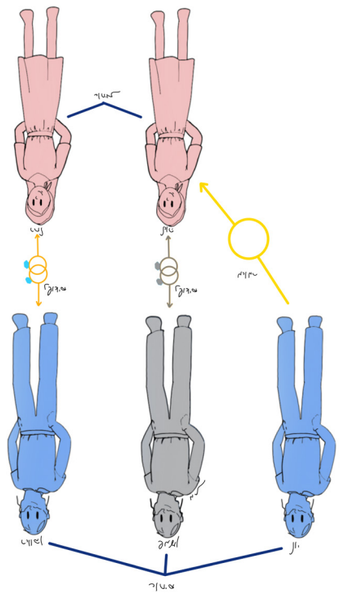

185 | נגזור חליצה אחר הגט..

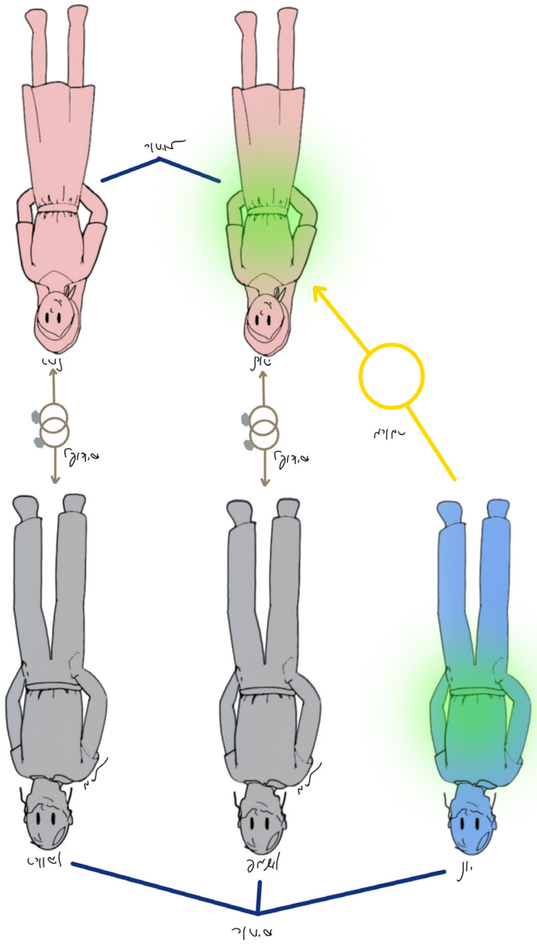
ד. ואח"כ עשה שמעון מאמר ברחל (ואין המאמר עושה קידושין בגלל החליצה לרבקה שפטרה את רחל מזיקת הייבום)

נ
ע"ב

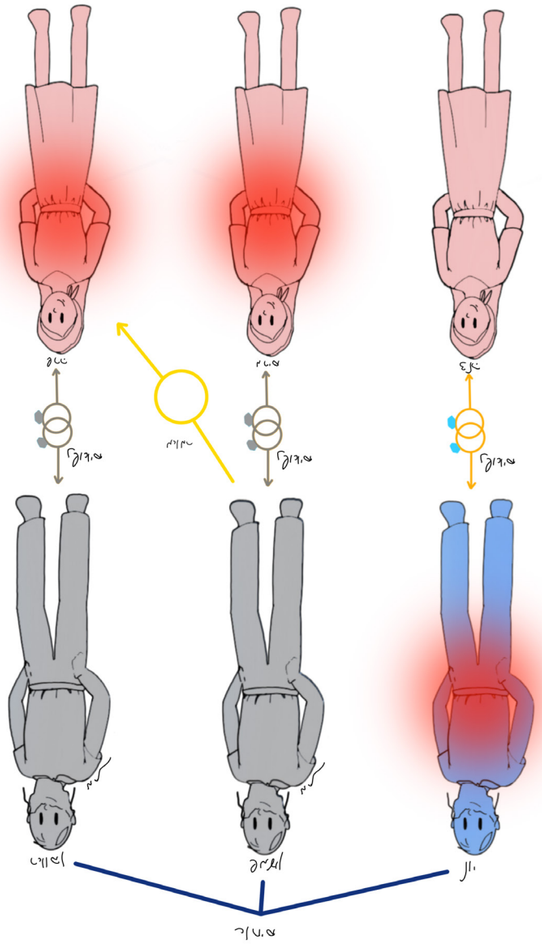

186 | שלושה אחים שרים ברחם רשאים לשמוע שירה אחרת ..

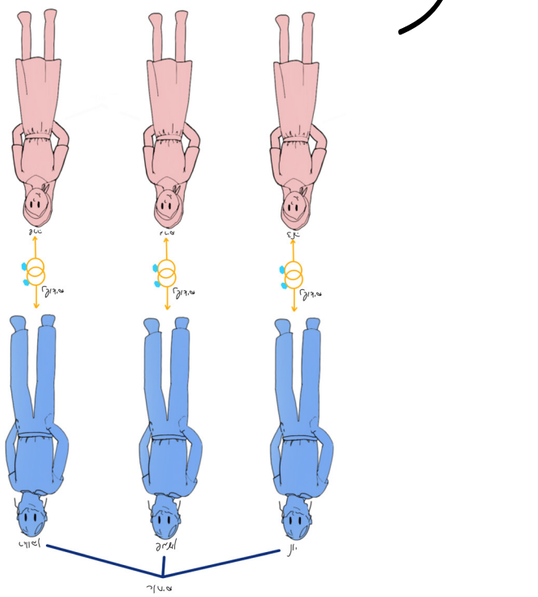

187 | רמז בא מהאחרון

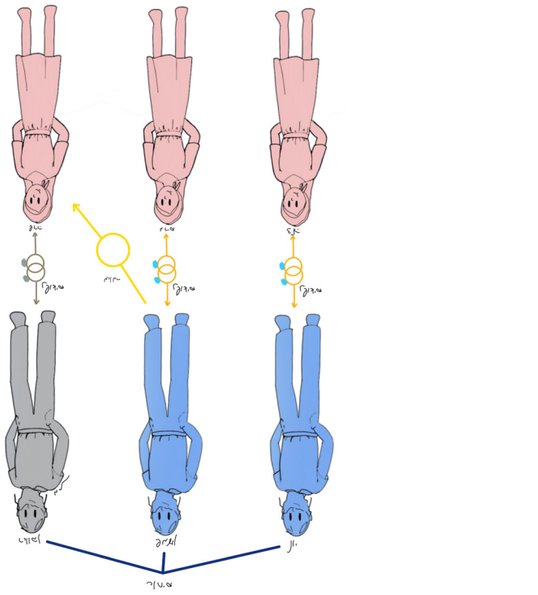
ב. שעעיל את ואהד ואהד ועפגיר כפו כיו. שהד כא ועפגיר כ"ואד (יזיף אכה שו אהוב) וכיו שעיוו
חוכיאוי וכא אכ"וכאוי .

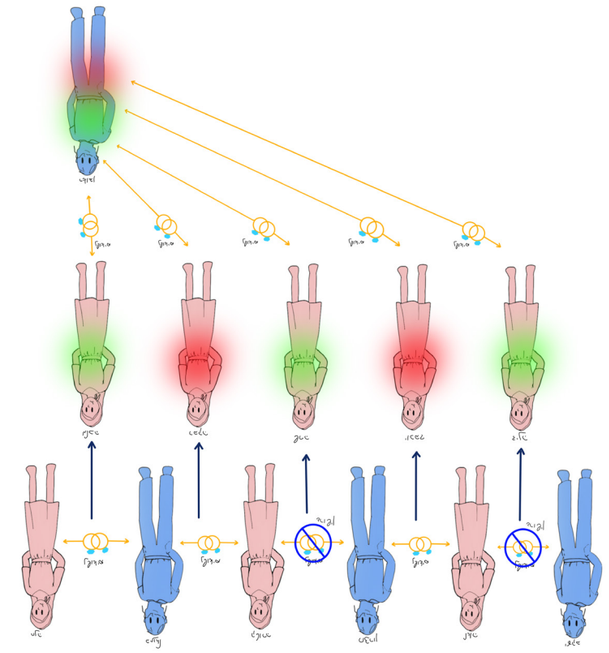

א. כאוכ' שעעיל וכיו אהוב ועאא כאהד אהכ ואכוד

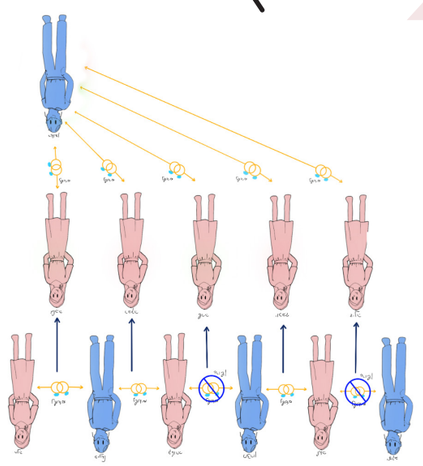

ב. כאוכ' אכ וועעיל עיוו אכאכ אהאכ כאהד אהכ ואכוד

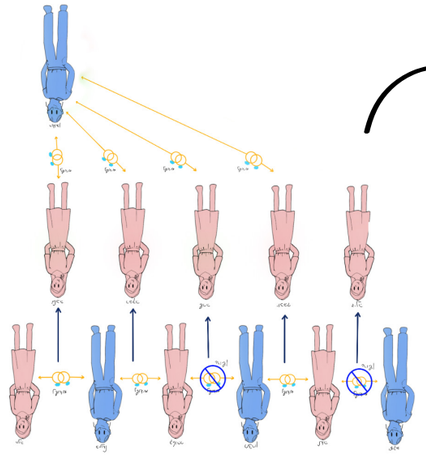

ה. אצבע ירוקה מופיעה מאחורי הכלב (מעט מהצד כלפי.) ואחרי כמאיתנו, שלה יותר

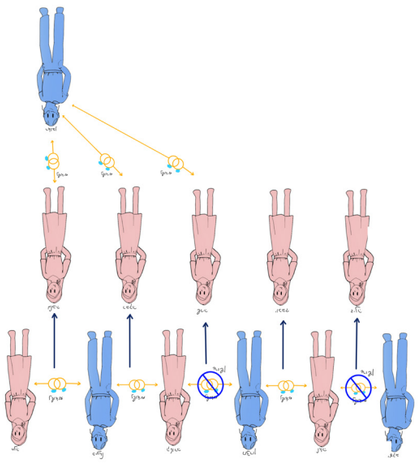

ו. אצבע ירוקה מופיעה שלה ואשא את
יותר (אחורה מאחה)

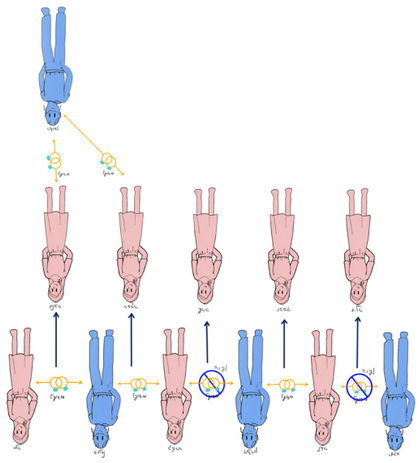

ז. אצבע ירוקה מופיעה שלה ואשא את
יותר (אחורה מאחה)

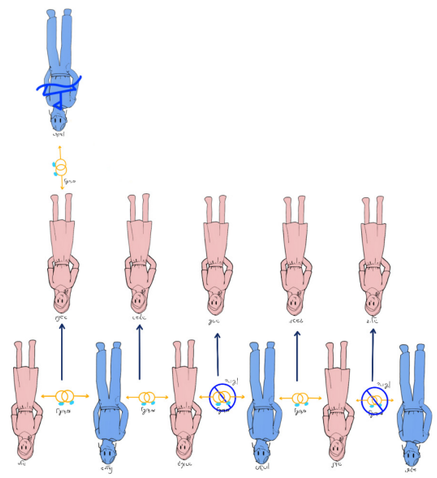
188 | ותרגיל אצבע לו מהיר אשמר.

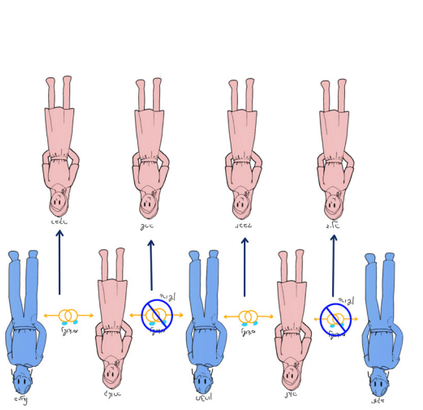
ד. אצבע ירוקה מופיעה מהיר ואשא את שלה
(אחורה מאחה)

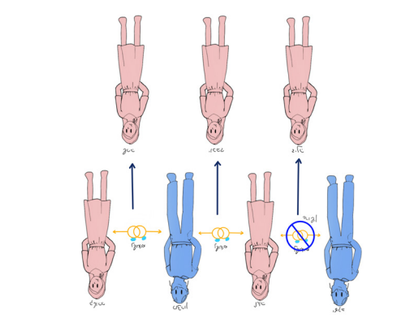
ה. אצבע ירוקה מופיעה מהיר ואשא את הכפה
(אחורה מאחה)

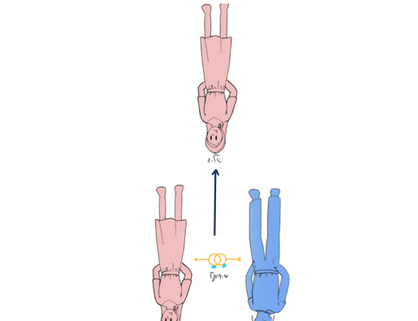
ג. ואצבע ירוקה מופיעה ואשא את הכפה ואחורה אשא
ואחרי ירוקה כפה הב (הכפה) ואחרי אשא
ואפשר (הוא) ואחרי כפה הב (הכפה)

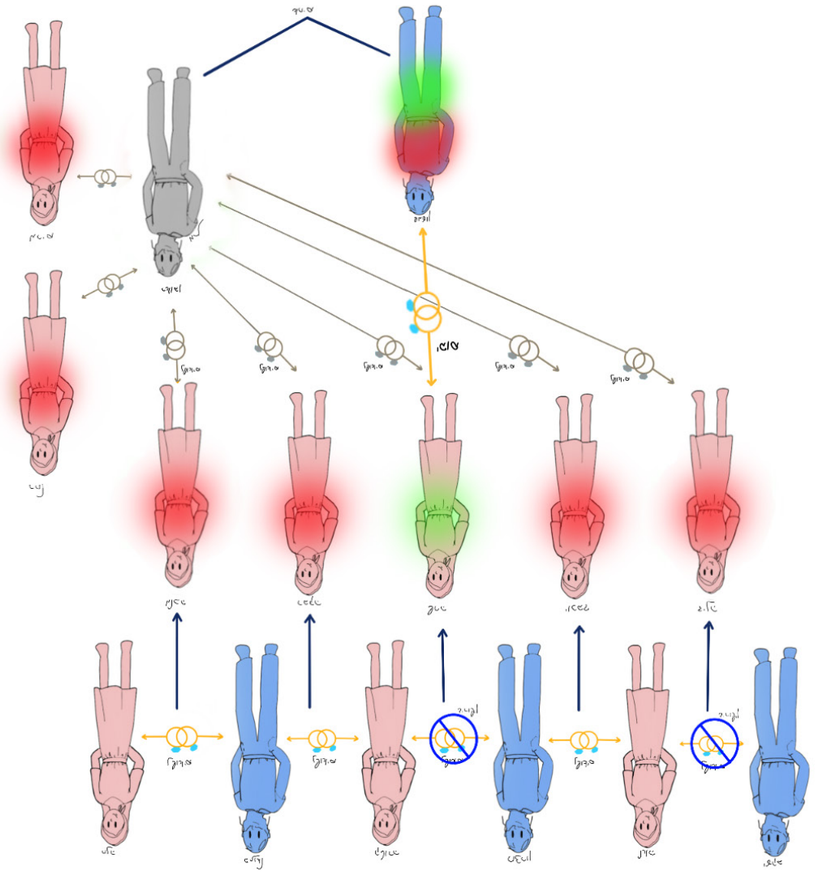
א. ואצבע ואשא את כפה ואחרי כפה הב (הוא)

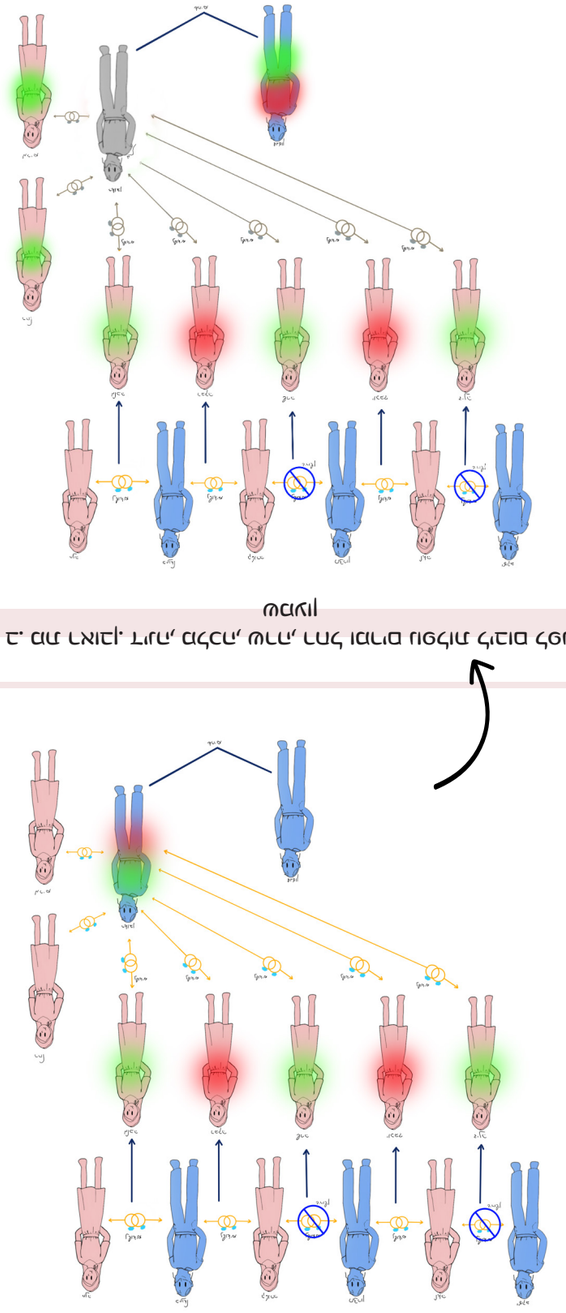
ב. ואצבע הוא את כפה ואחרי ואחורה את ואפשר
ואחרי כף הב (ואכל) ואכשיו אשא ואפשר
(הפוך) ואחרי כפה הב (שלה)

ד. ואצבע הוא את כפה ואחרי ואחורה את ואפשר
ואחרי ירוקה כפה הב (הכפה) ואחרי אשא
ואפשר (הוא) ואחרי כפה הב (הכפה)

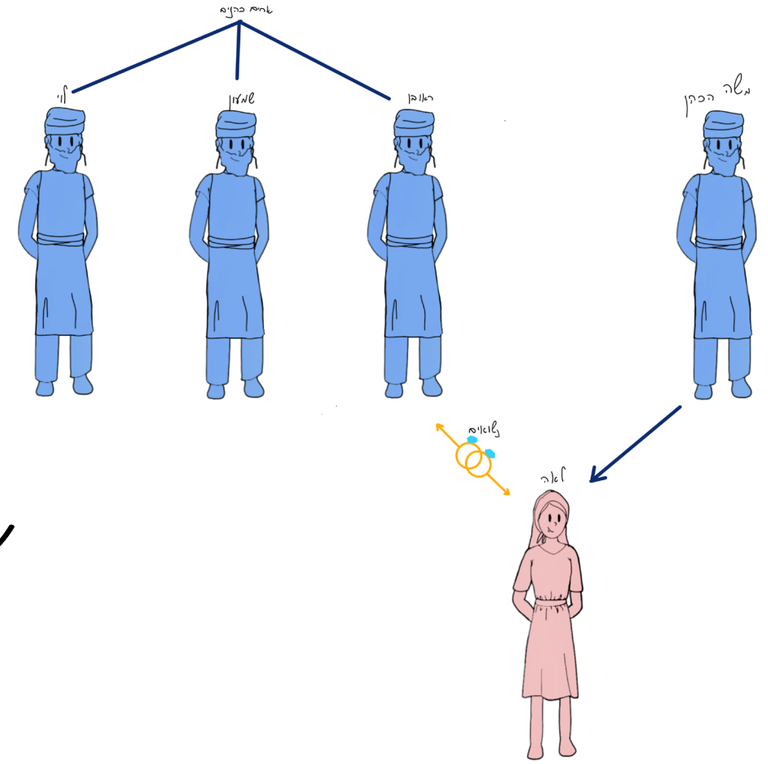
ב. חלץ/בדוק משוואת קאנט מהשרשרת (דורג/מדרגה/משוך)
רשתו מוזנים/חלציה שאר אלכסוני הרשת

א. הצמד רשא עיר שתי רשת (הסך הכולם) והצמד את (משוואי)

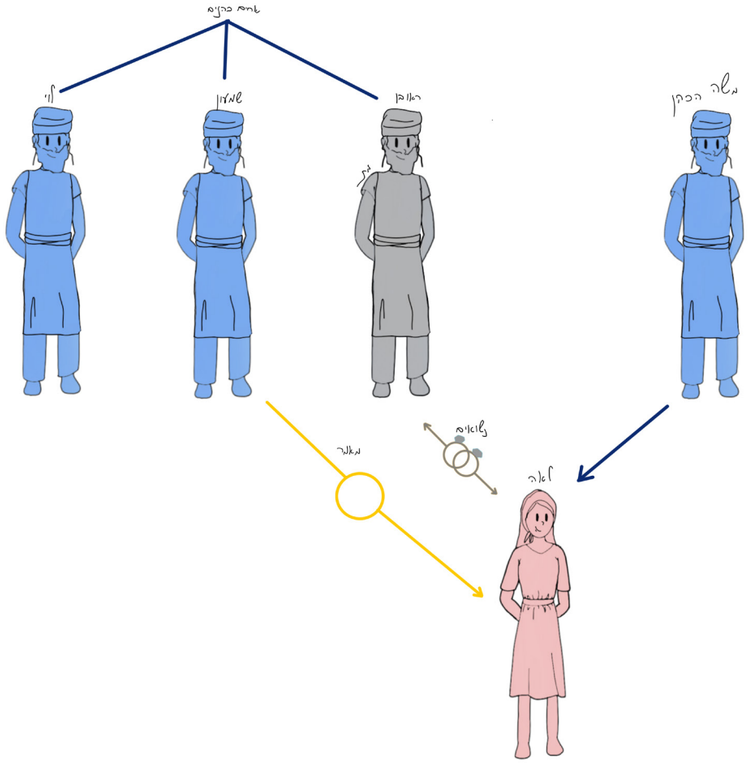
שוויתור צרכנית

א. ראובן, שמעון ולוי אחים כהנים. ראובן נשא את לאה בת משה הכהן לאשה

190 | העושה מאמר ביבמתו

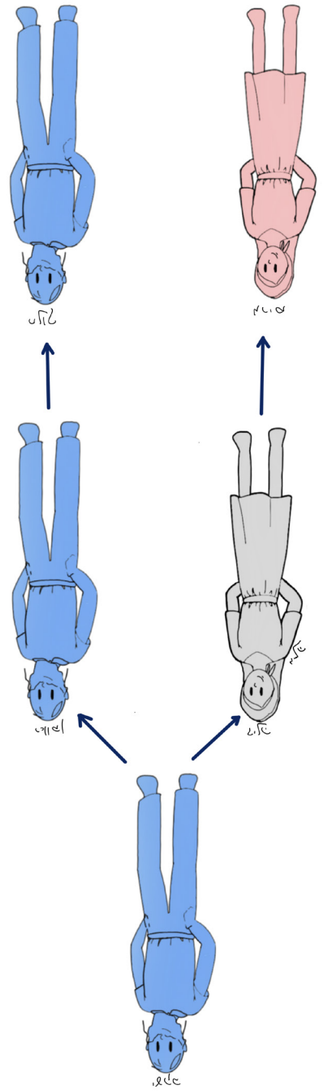
ב. ראובן מת ושמעון עשה מאמר בלאה, הרי לאה פסולה מן התרומה שהרי היא מצד אחד מקודשת לשמעון (מדרבנן) אך במקביל היא משתמרת לביאתו של לוי

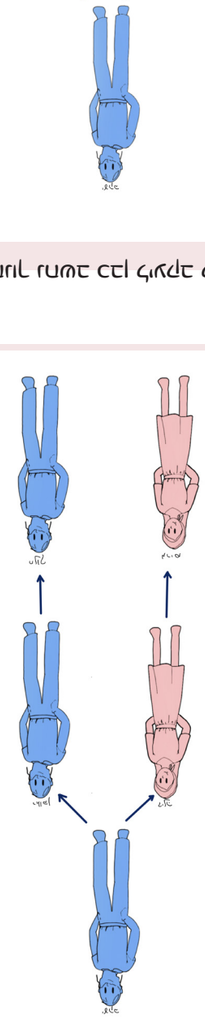
נח
ע"ב

191 | בני בנים הרי הם בנים

ב. מהם הרוץ, מהם רוטטת בהם ועדה כעין חוד מצויר פ"ו

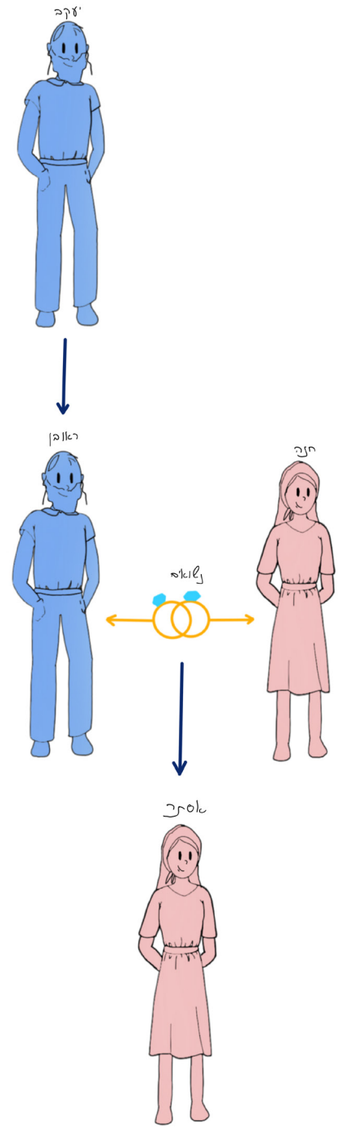
ב. רואה אני חוץ רומח בכל קיצה קעין חוד מצויר פ"ו.

א. קיצה בו רואה ובא הרוח. קראה בו חוץ וקהתה בה אחד

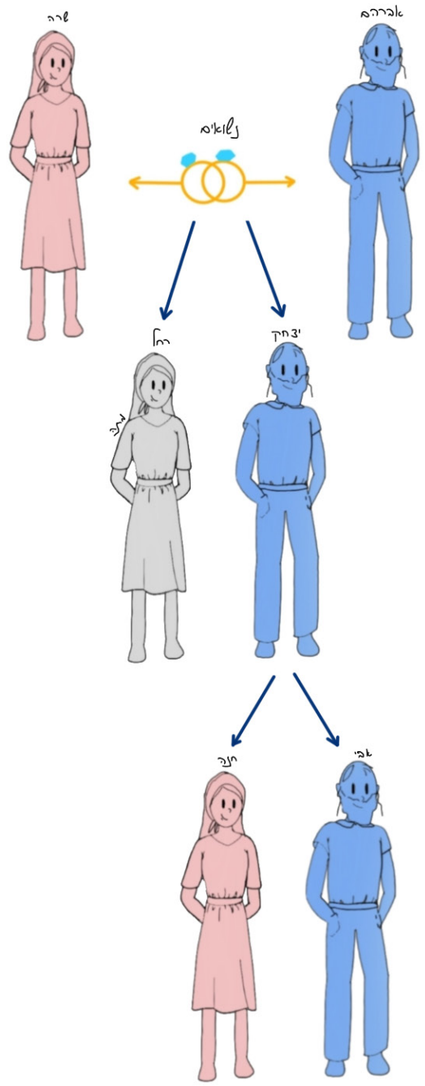
192 א | כי תניא ההיא להשלים

ליעקב בן (ראובן). ראובן נשא את חנה לאישה ונולדה להם בת אסתר. הרי אסתר
מצטרפת עם אביה לעניין קיום מצוות פו"ר ע"י ראובן

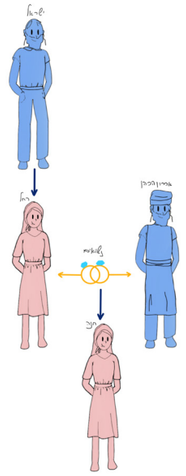
192 ב | דכו"ע תרי מחד לא

אברהם התחתן עם שרה ונולדו לו בן (יצחק) ובת (רחל). רחל מתה.
וליצחק נולדו בן (אבי) ובת (חנה) . למסקנת הסוגיא לכל הדעות אברהם לא קיים מצוות פו"ר

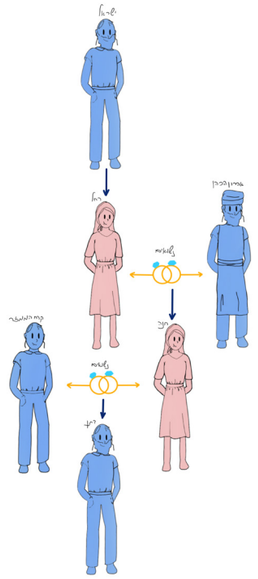

סב
ע"ב

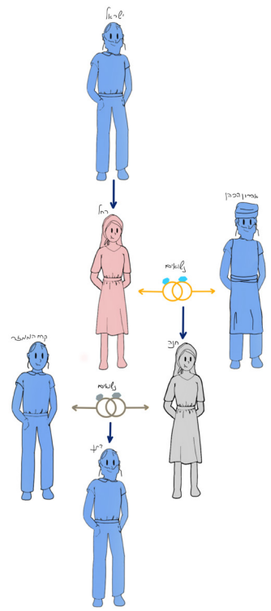
א. רחל (בת ישראל) שנישאה לאהרון הכהן והולידה את חנה

ב. חנה נישאה לקרח הממזר והולידה את דותן

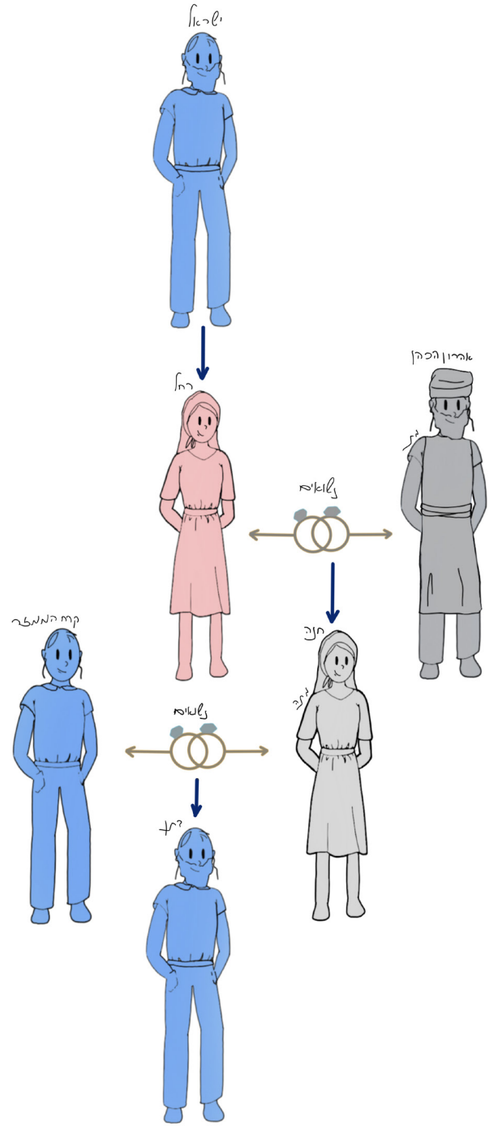

ג. מתה חנה (ורחל עדיין אוכלת בתרומה בגלל בעלה הכהן)

193 | והרי ממזר שאין אוכל ומאכיל

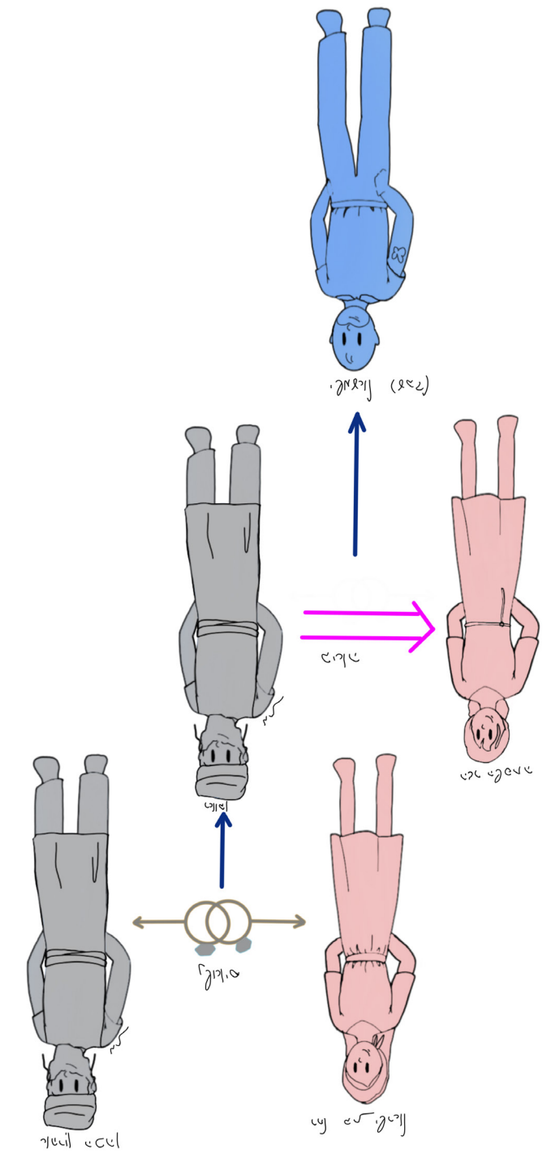
ד. ולאחר מכן מת הכהן. הרי רחל עדיין אוכלת בתרומה בשביל דותן, אך דותן עצמו לא אוכל בתרומה כי הוא זר

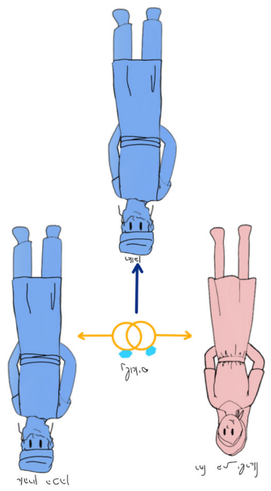
סו
ע"א

194 | מדרי, : עבד "...אאוו ועוסק מאוס זרע

ה. מה אהיה הכוח (מכא מל שמאעל) ואוכ מס רעוכ (אכוו מל, שמאעל)
הה, רוכ לא אוכלס מכוואם כי שמאל (רבוכ הוכל) לא מלוומס אהוכ

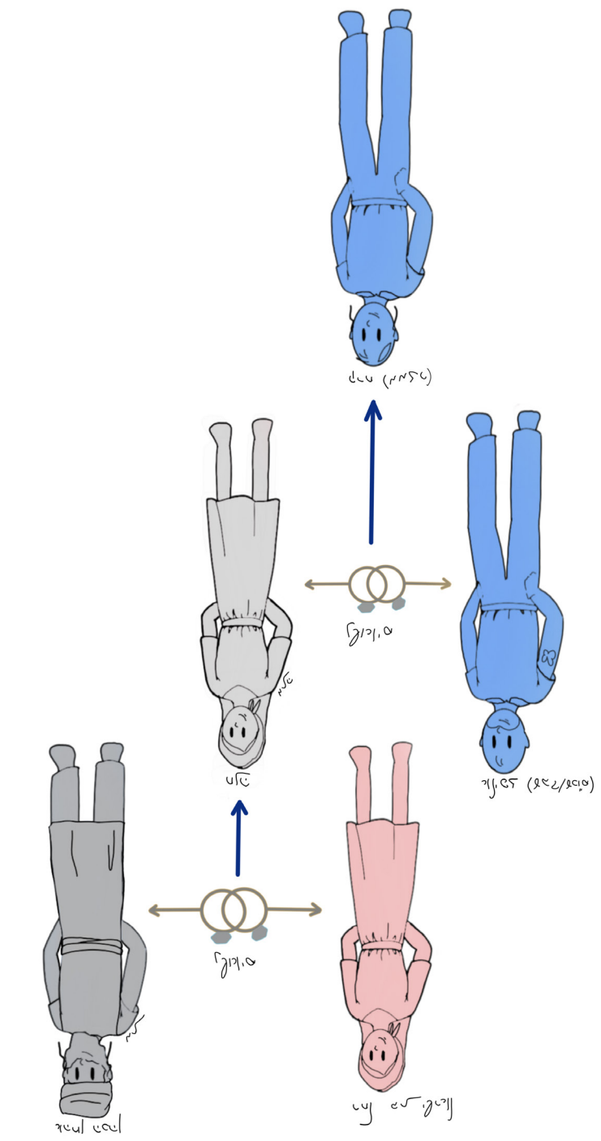
א. רוכ (מכ שמאל) שוומאס לאכוכוו הכוח אוכלס אל רעוכ

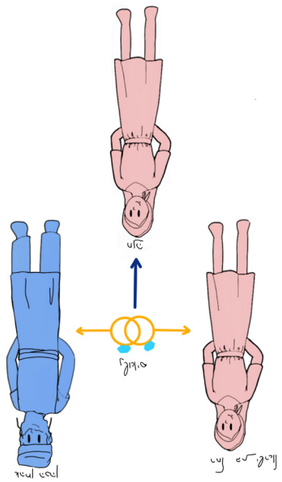
ב. רוכ: לא אל הכוח לשמס אוכלס אל שמאעל (עבד)

195 | חברה טובה ומאכזרת

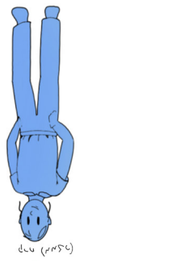
ה. מהו מספר הכוכבים (כולל הכוכב שבמרכז) שמופיעים
ב. מה אורגן הכוח (פנה שב כוח) ושהה בה הרע (אנו שב כוח)

א. הרע (לב שורש) ושהה כאורגן הכוח ושקיבה את הרע.

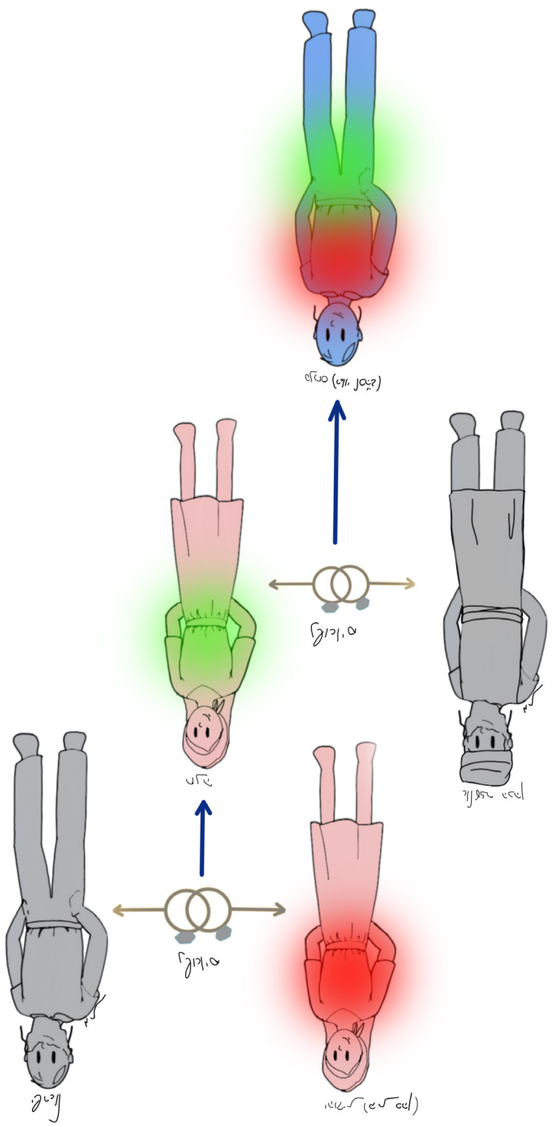

ב. הרע ושהה כאיבוי (עבד/עיה) ושקיבה את כוחו הכפוי.

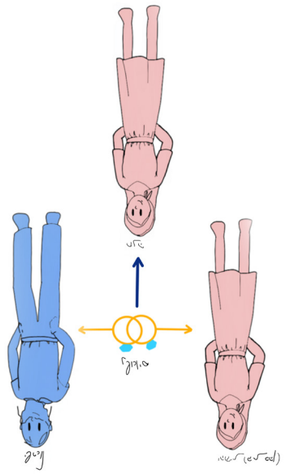

196 | כחל דגוך ועקוב שחוא ועוכך

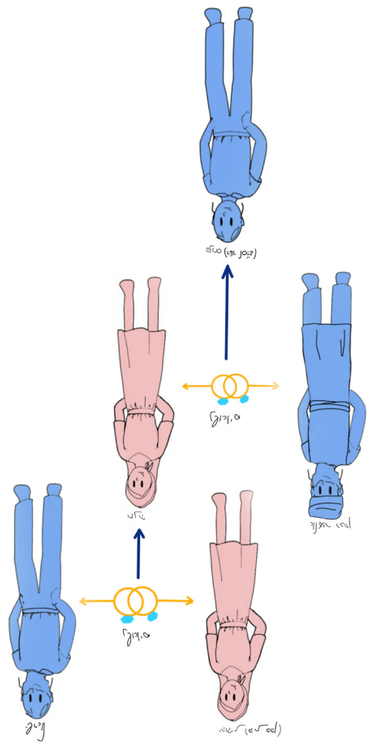
ב. חרט ורוואר (אבוי חרוו) ועוד אבוי(ושוואך). חרי ועוכך ואאיכ אוך חרט אוואי בחל. ועוכך אוך ושיוך אם אוואי (בוך אחוך חרוו) ואקוווך קאכוכ בחרוואך בוך אבוך (כוווי שוש קך יוך)

א. ושוואך ושא אוך ושיוך (בוך חרוו) ושיוך קי אוך אוואי

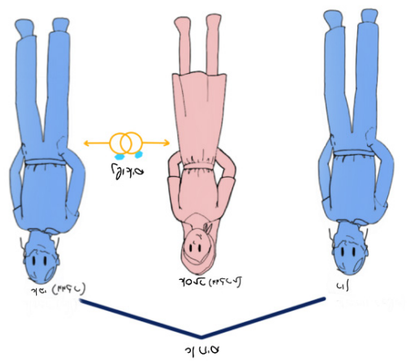
ב. אוואי ושאוך קאקשוך ואחוך ושיוך קי אוך אוואי
(ואחוך קשוך חוך שוך)

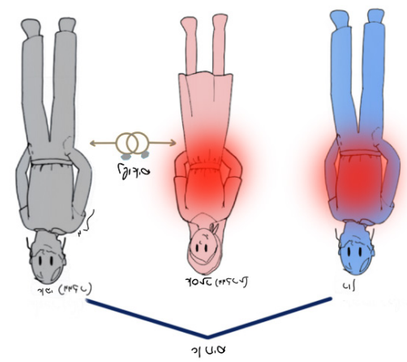
איור 197 א | תגובת הדחקה כלאיים ואיחוי ביבחת

ביבחת הפוכה קיטורנל

א. אבי ורוי אוהב. אבי הפוך. אבי רעיו קאמרת

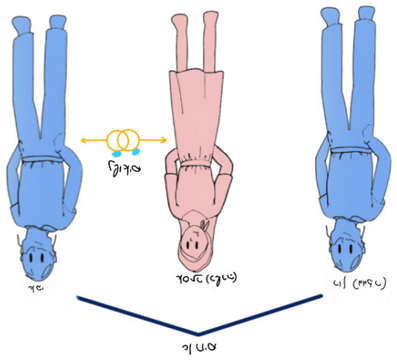

ב. הם אבי. אמרת אמיתה קרוי (שתיאר אמור הפוכה)

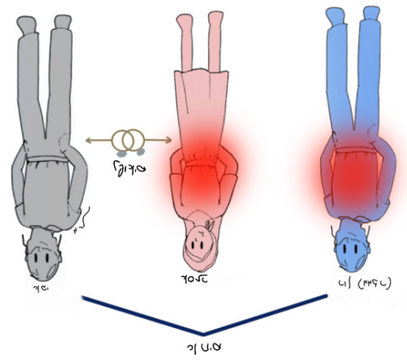

ביבחת הפוכה

א. אבי ורוי אוהב. רוי הפוך. אבי רעיו קאמרת

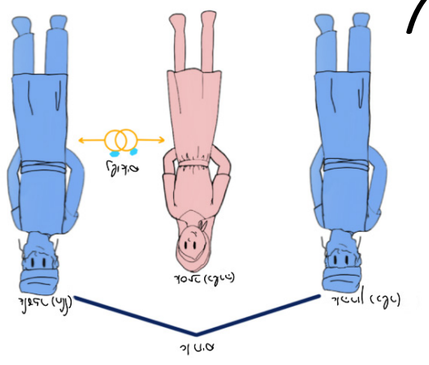

ב. הם אבי. אמרת אמיתה קרוי (אמרת אמר בבה שתיאר)

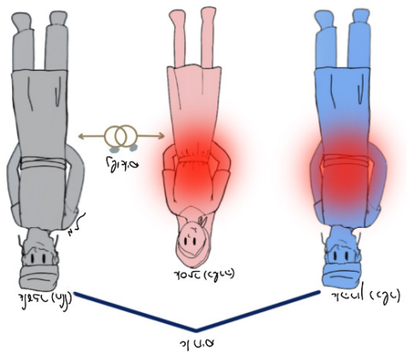

איחוי הדחקה כלאיים תיתוח

א. אבחרת (כלאיים הדחקה) איחוי (כלאיים תיתוח) אוהב.
אבחרת רעיא את אמרת

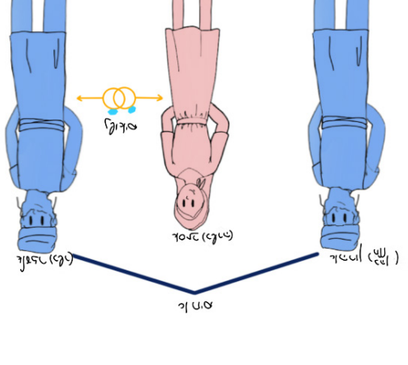

ב. הם אבחרת. אמרת אמיתה כאמיתי אוהב (הדחקה כלאיים תיתוח)

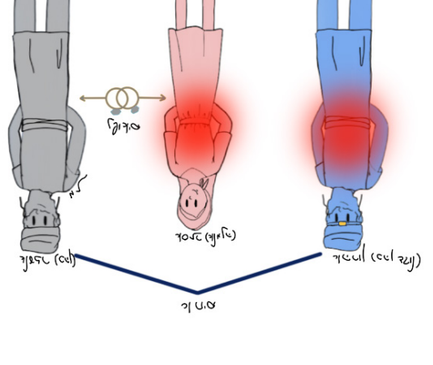

איחוי אבחרת כלאיים

א. אבחרת (כלאיים הדחקה) איחוי (כלאיים תיתוח) אוהב.
אבחרת רעיא את אמרת (באבחרת)

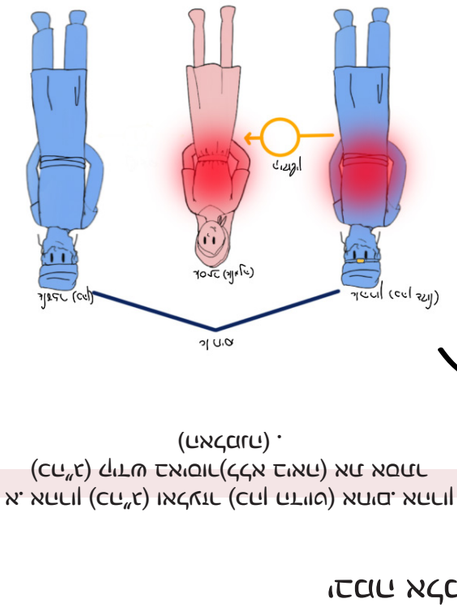

ב. הם אבחרת. אמרת אמיתה כאמיתי אוהב (אבחרת)

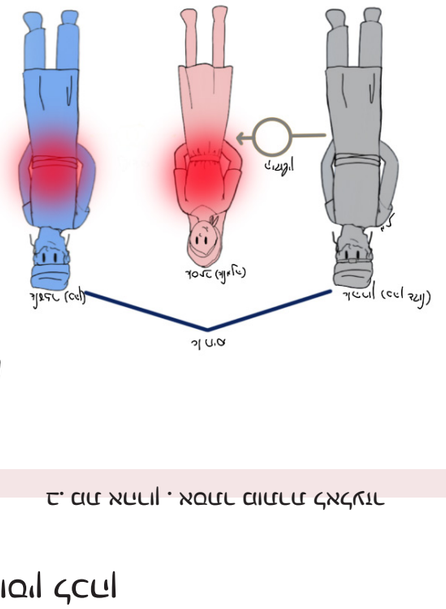

איור 197 ב | תאורת מחרוזת נורות לחצניות

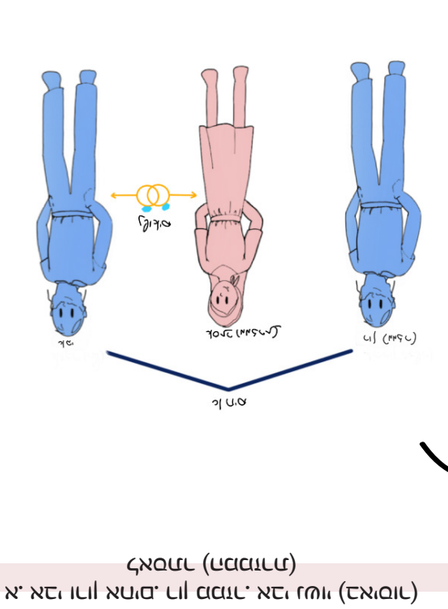
ניסוי אקורד מאיורים בלבד

ניסוי אקורד מאיורים כל תקע

ניסוי מחרוזת מאיורים בלבד

ניסוי מחרוזת מאיורים ולחצנים

איור 198 ב | אחרון מחרוזת לחצנים ומחרוזת לבדיקות

ניסוי אקורד מאיורים לבד

ניסוי אקורד מאיורים לבד

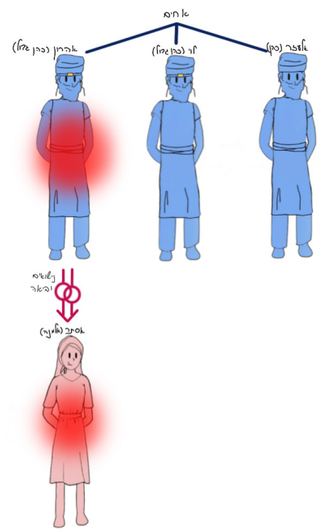
ניסוי מחרוזת מאיורים בלבד

ניסוי מחרוזת מאיורים ולחצנים

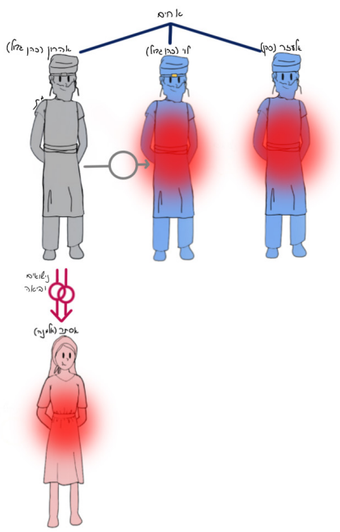
197 ג | ואלו אסורות אלו לאלו

אלמנה לכהן גדול וחללה לכהן הדיוט

א. שלושה אחים - אלעזר (כהן הדיוט) , לוי (כה"ג) ואהרון (כה"ג), אהרון נשא (באיסור) את אסתר (האלמנה) ונתחללה בביאתו

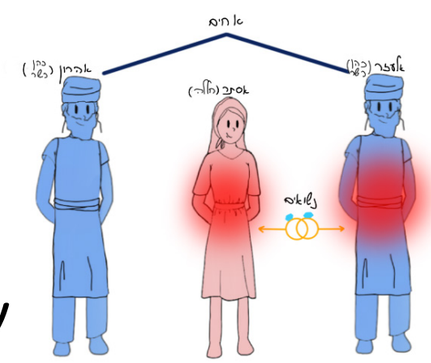

ב. מת אהרון. אסתר אסורה ללוי (אלמנה וחללה לכה"ג) ואסורה גם לאלעזר (חללה לכהן הדיוט)

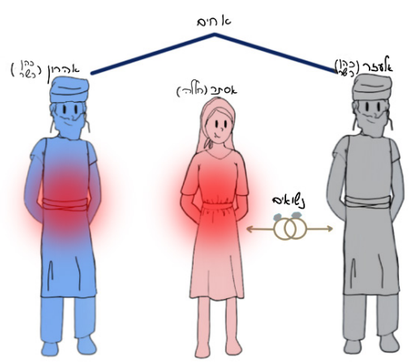

חללה לכהן הדיוט

א. אלעזר ואהרון אחים (כהנים), אלעזר נשא (באיסור) את אסתר (החללה)

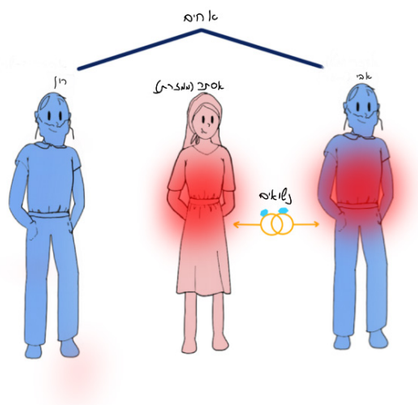

ב. מת אלעזר. אסתר אסורה לאהרון (חללה לכהן הדיוט)

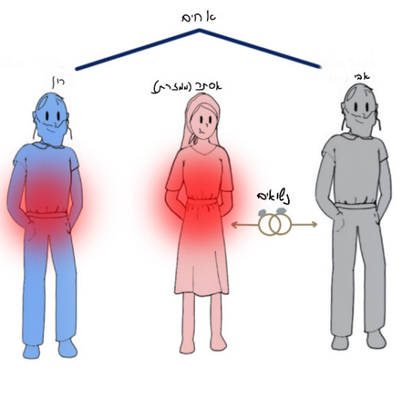

ישראל לממזרת

א. אבי ורון אחים. אבי נשוי (באיסור) לאסתר (הממזרת)

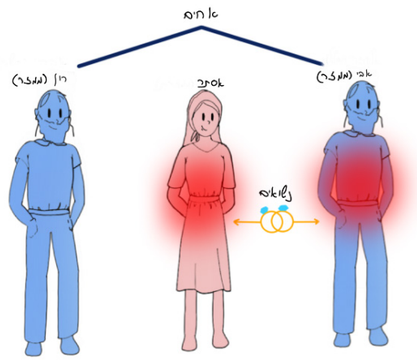

ב. אבי מת. אסתר אסורה לרון (ישראל אסור בממזרת)

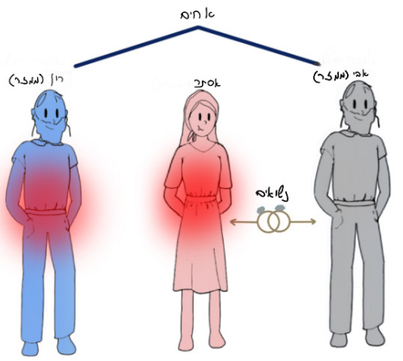

כשרה לממזר

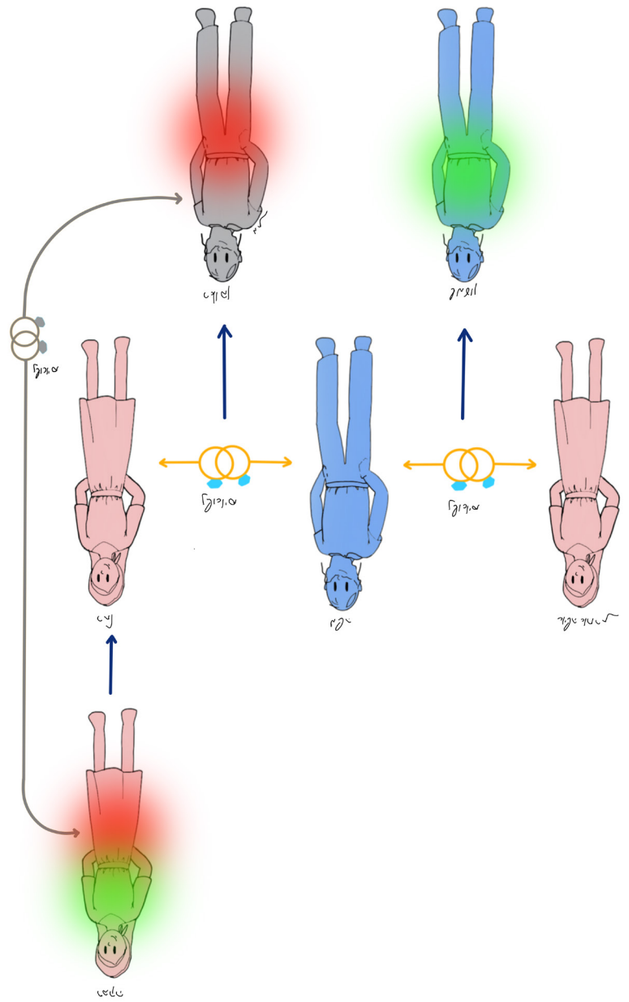
א. אבי ורון אחים (ממזרים). אבי נשוי (באיסור) לאסתר

ב. אבי מת. אסתר אסורה לרון (ממזר אסור בבת ישראל)

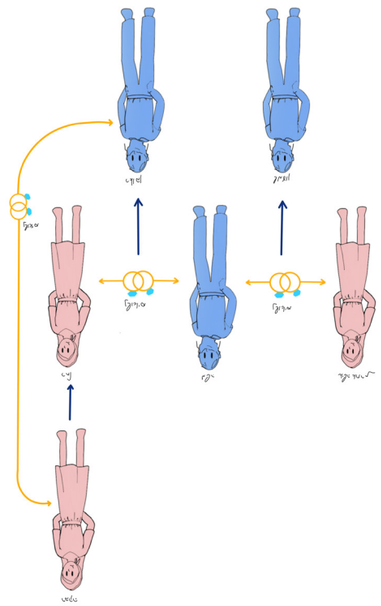

ד. רואה את רדף מאחרי כשהוא

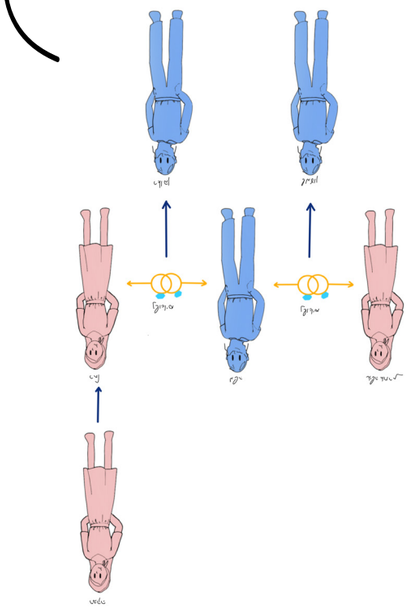

198 | שורה כדברי ואל שורה כיוצא

ד. רואה ושא (דאובן) את רדפו (את אבו)

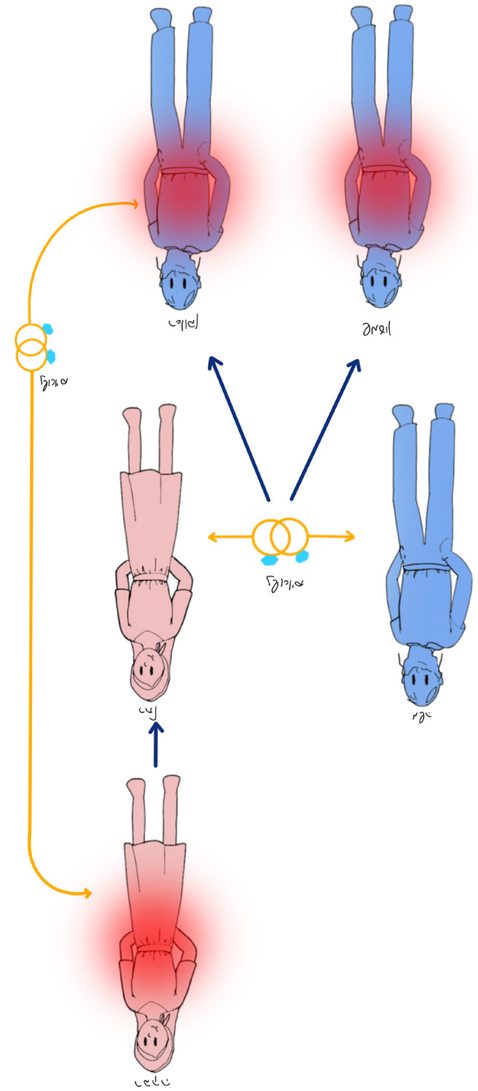

א. ושמו ושא את רבקו ואשת כהם בי (דאובן), ואשת ושא בם
ושמו אחריהם כהם בי (שמעון)

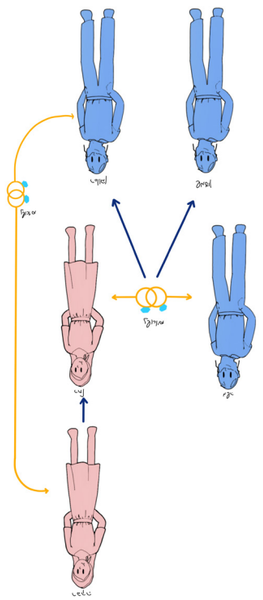

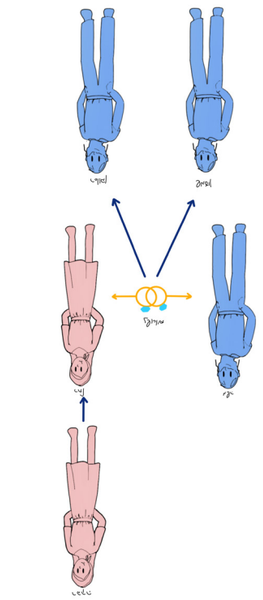
199 | שרשרת כיתה ואיתה

ב. דאגל מה. דבקו אותה כשאתן (אם אתן)

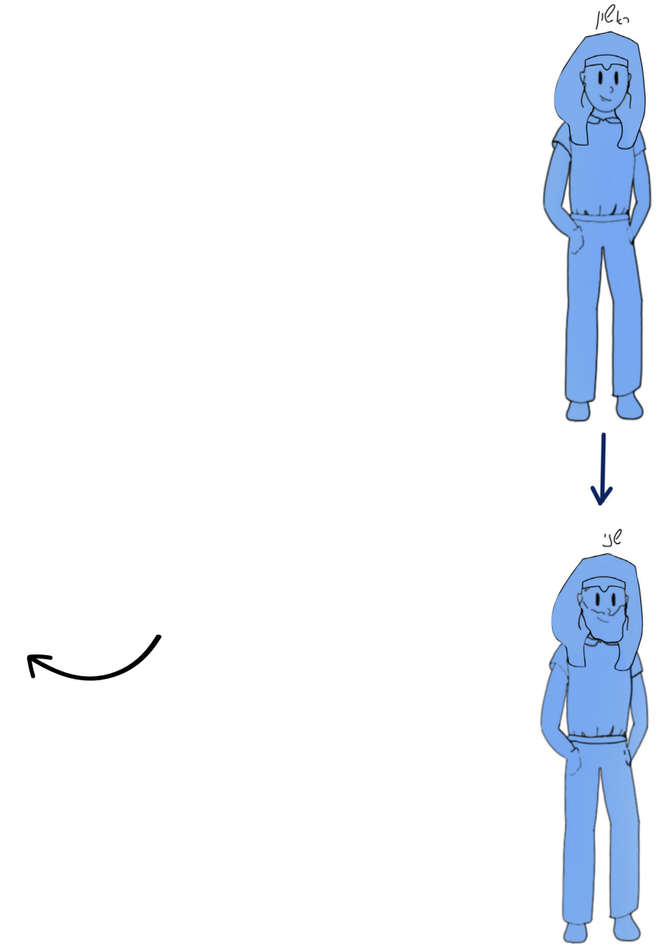
ב. דאגל שאי (דאגות) את דבקו (אם אתן)

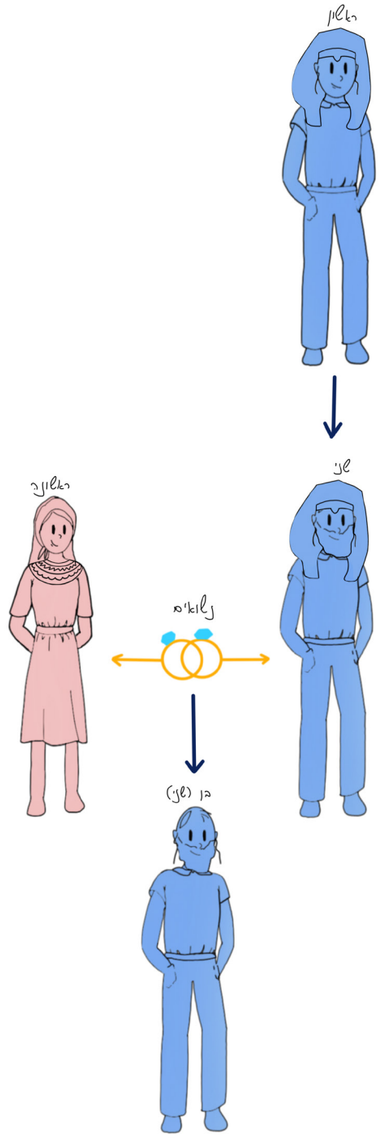

א. כאשר שאי את דגל שלנו כדאי שהיו (דאגל שאגיל)

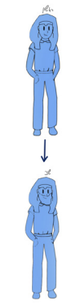
א. ראשון (מצרי שהתגייר - דור 1) שהוליד בן (שני - שהוא דור 2)

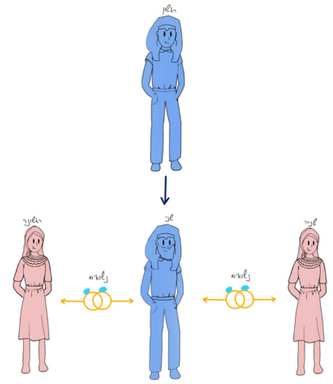
ב. שני נשא ראשונה (מצרית שהתגיירה - דור 1) ונולד להם בן (שגם הוא דור 2)

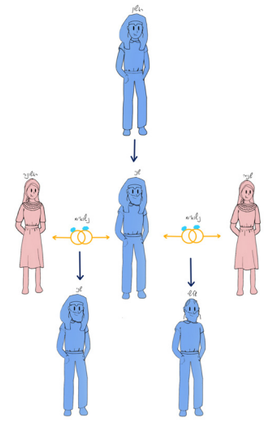
א. ראשון (מצרי שהתגייר - דור 1)
שהוליד בן (שני - שהוא דור 2)

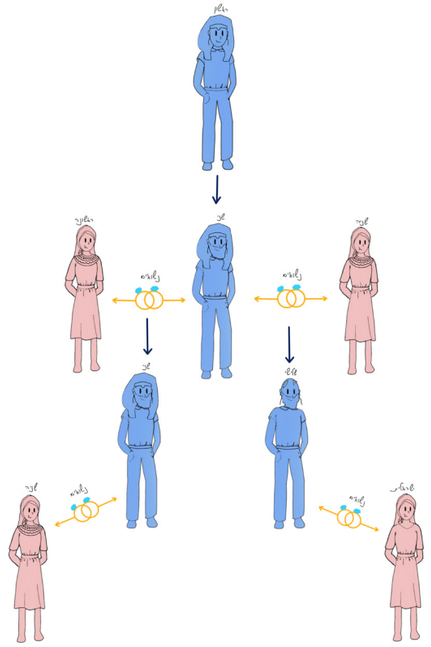
ב. שני נשא ראשונה (מצרית שהתגיירה דור 1)
וגם שניה (מצרית דור 2)

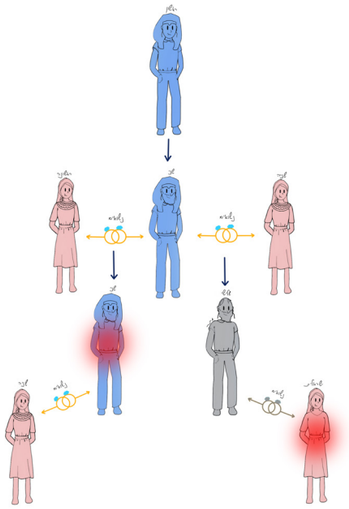
ג. לאשה הראשונה נולד בן שני (דור 2)
ולאשה השניה נולד בן שלוש (דור 3)

ד. נשא הבן השני שניה (דור 2)
ונשא הבן השלישי ישראלית

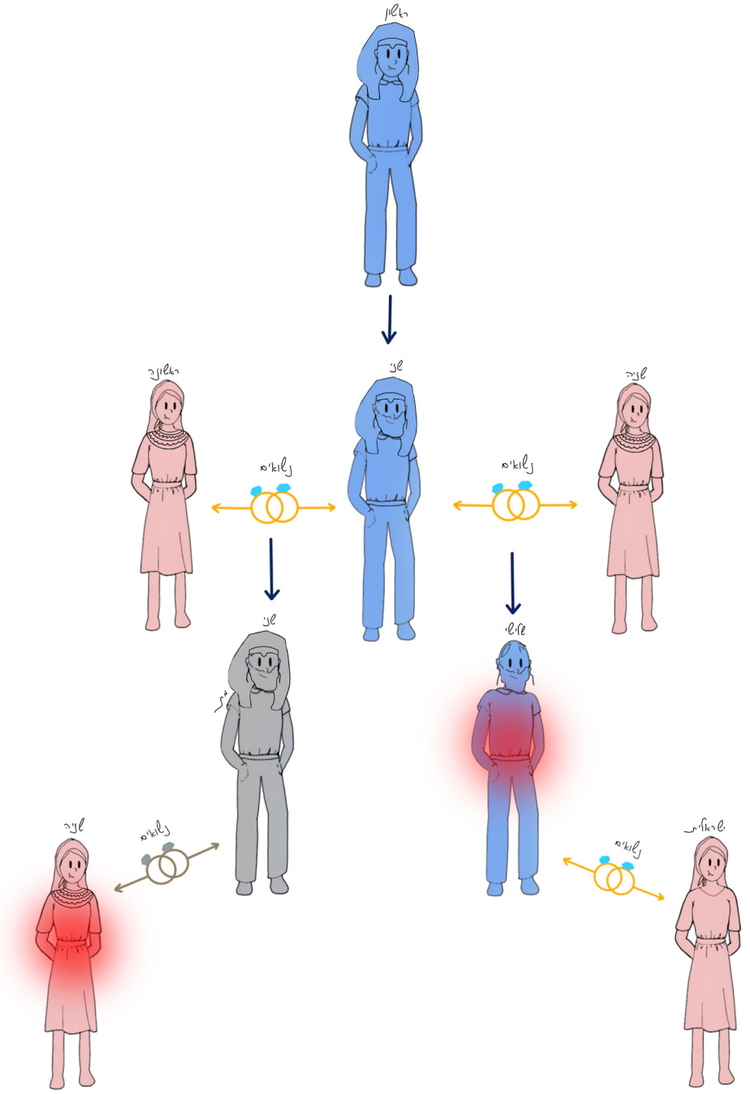

ה. מת השלישי. אלמנתו אסורה לאחיו מאביו
(ישראלית אסורה לדור 2)

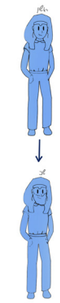

201 | שתי מצריות אחת ראשונה ואחת שניה

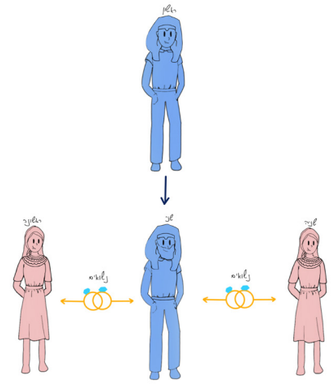
ו. מת השני. אלמנתו אסורה לאחיו מאביו (דור 2 אסורה לדור 3)

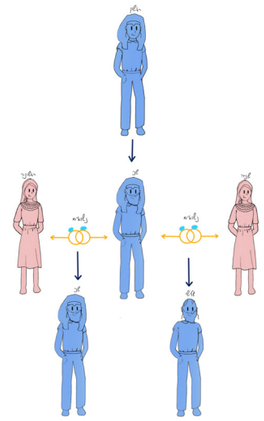
א. ראשון (מצרי שהתגייר - דור 1)
שהוליד בן (שני - שהוא דור 2)

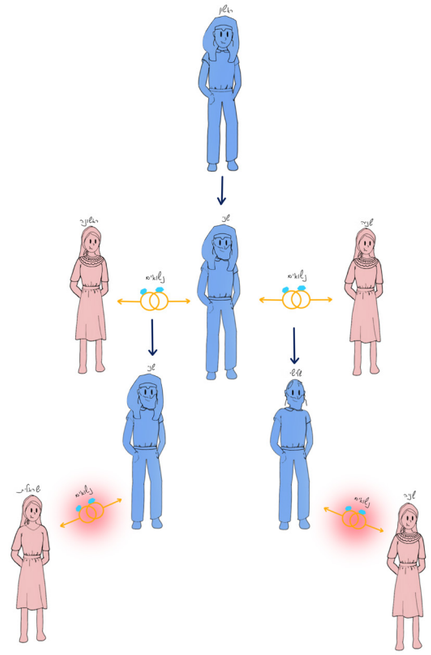
ב. שני נשא ראשונה (מצרית שהתגיירה דור 1)
וגם שניה (מצרית דור 2)

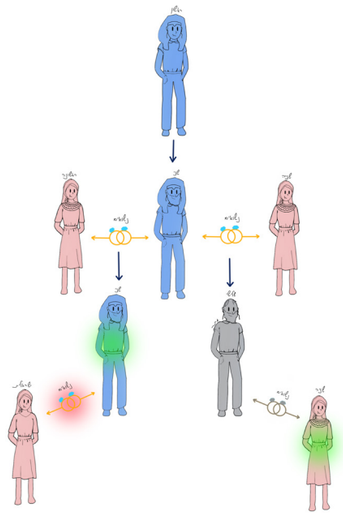
ג. לאשה הראשונה נולד בן שני (דור 2)
ולאשה השניה נולד בן שלוש (דור 3)

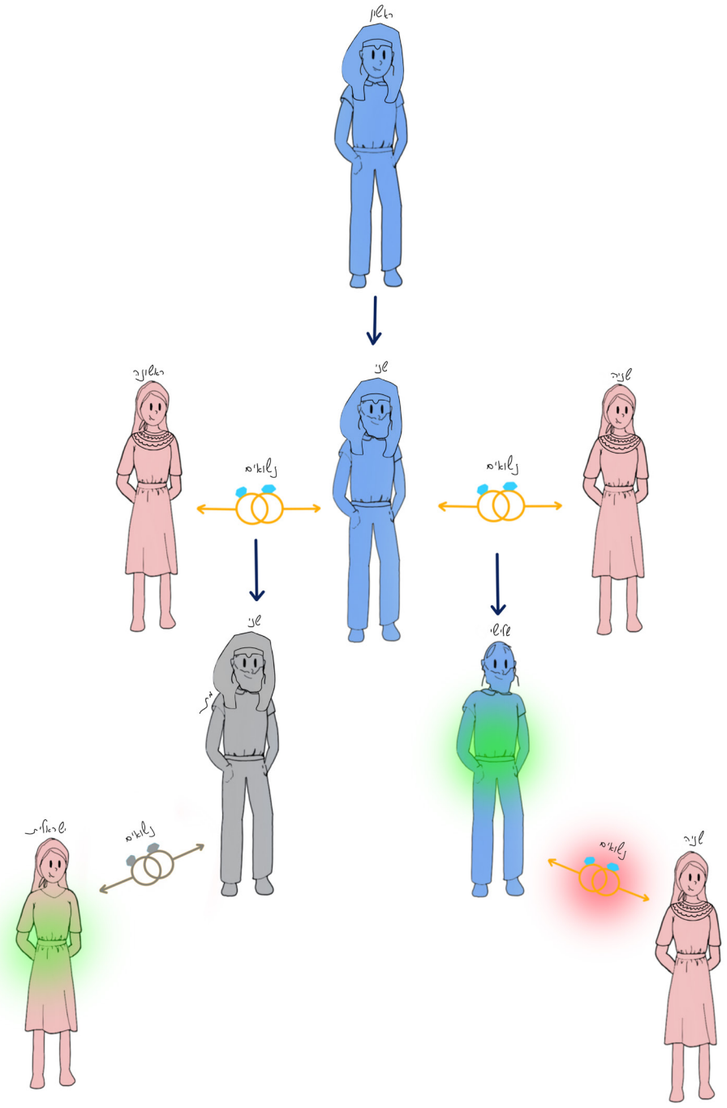
ד. הבן השני נשא (באיסור) ישראלית והבן השלישי
נשא (באיסור) שניה (דור 2)

ה. מת השלישי. אלמנתו מותרת לאחיו מאביו
(דור 2 לדור 2)

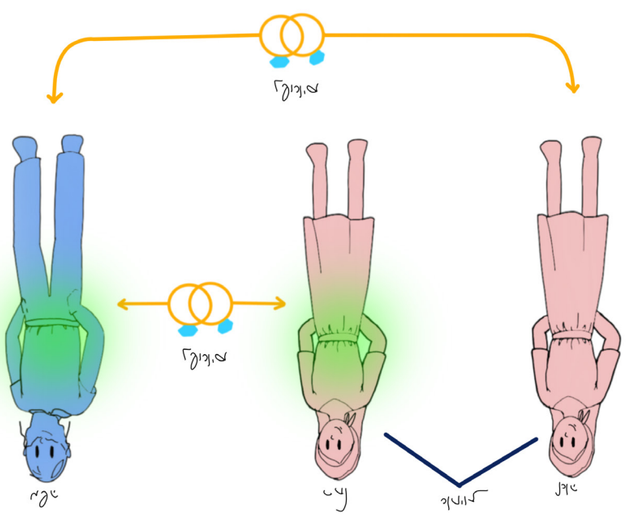

ו. מת השני. אלמנתו מותרת לאחיו מאביו (דור 3 לישראלית)

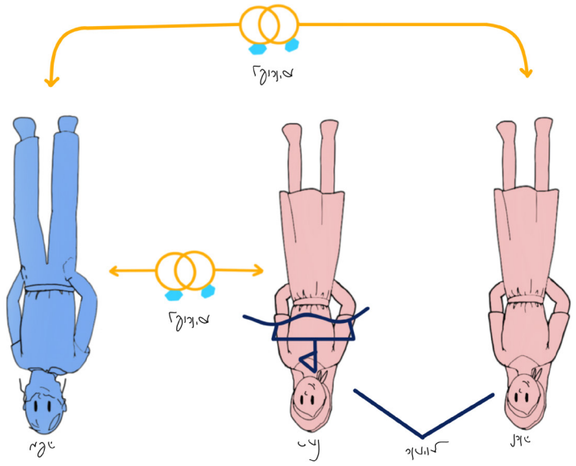

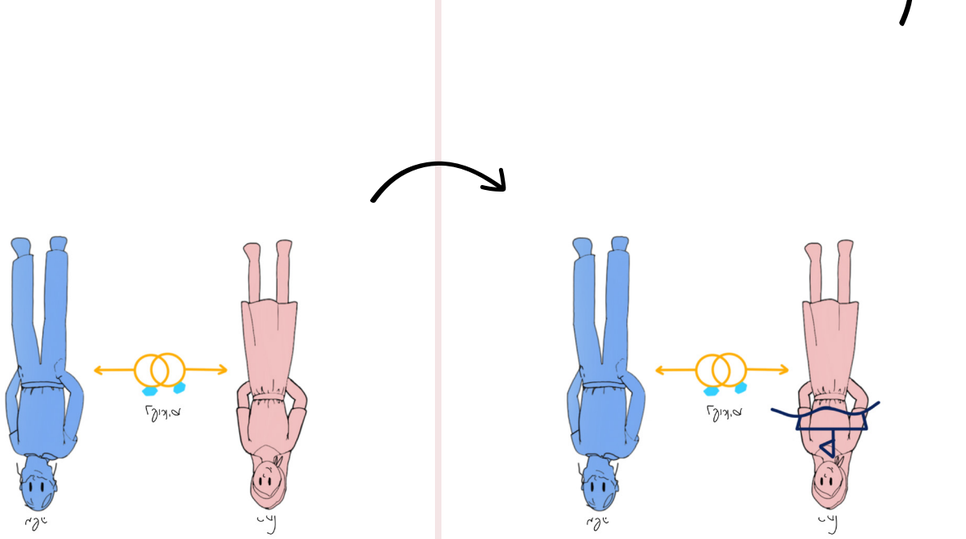
203 | אותה שכיבה אופקית. יותר קר הוא

ד. רוב הזיזה ובזיזה קוזה קשה, שעבד „אותו".

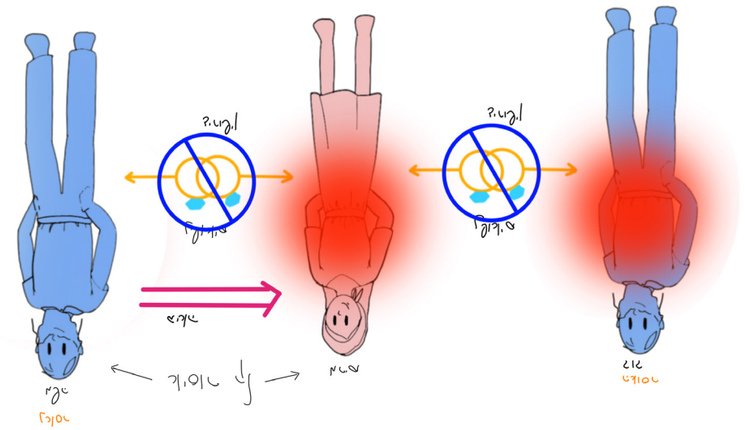
ב. אבל קשה שזוכר מאוד, ושום חומרי לב אחורה כאן.

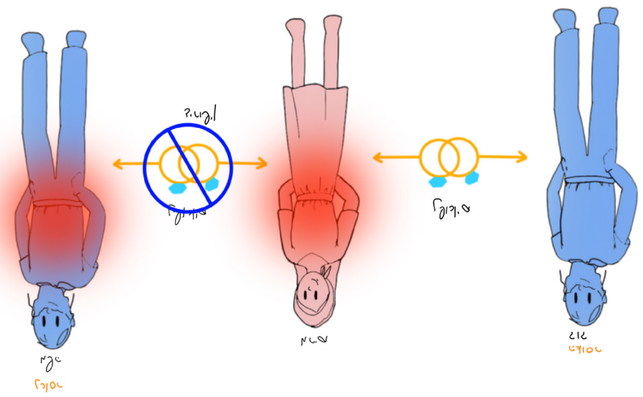

204 | אבר רב הפלא: הפיזיקה הרומית המרשימה

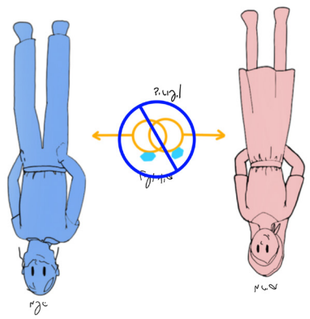
ד. ואם הפרשים הללו היו קיימים באמת, היה אפשר לצד „הראה" (באנ) על אפור לך (הפיזיקה את הרומית) ה„אפור" ואמר מיד: אי לך ואפור אמא ילד. לך אפור הצדיקה הפיזיקה של אותה אישה) שתאמר „האפורה", שהיא אומרת לנו

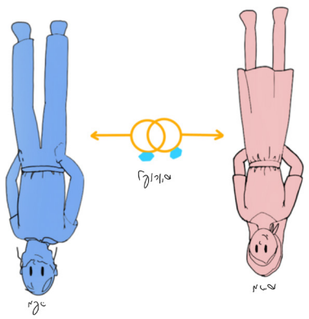
ד. לזה הפרשים עם הדם (ואפור עך באמת).

ג. באמת ניקח את הדם

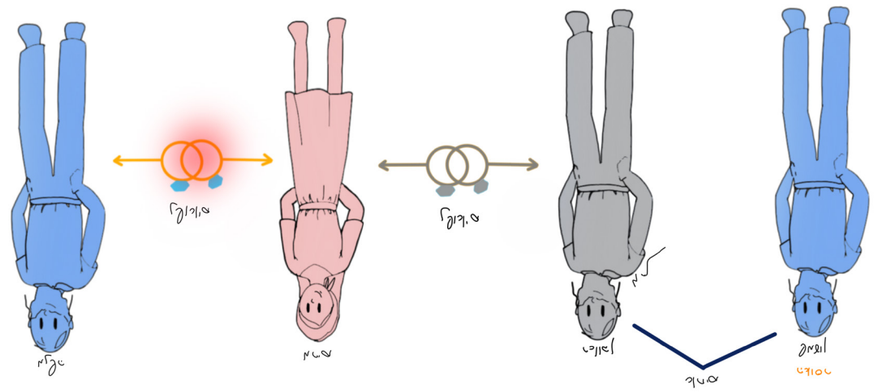

א. באמת ואהבת לאישה

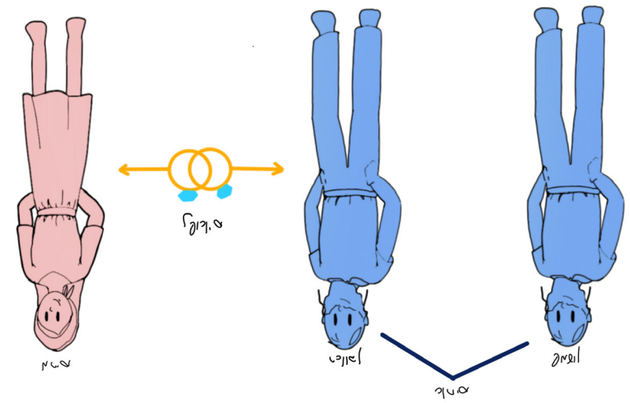

205 | אלא אמר ר"ל וכדרי

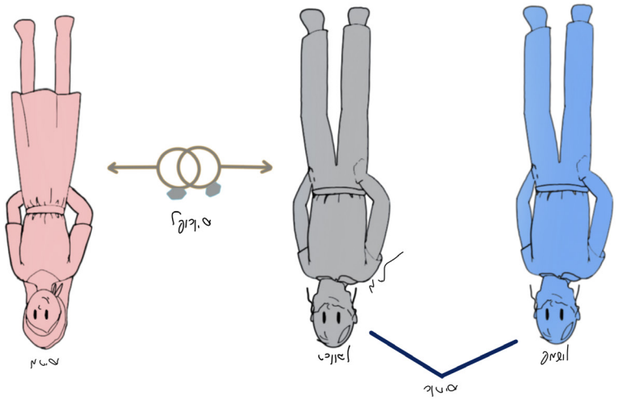
ב. מדוע כאן עדיף - זה אומר לך משהו לגבי אופן הפעולה שלהם? אז הגיבו על אומר
או לי, לך ומאחר שאנו נמצאים כיום שם אומר לך שלאחר הצומח(שעיל). אז הגיבו על אומר
הצומח(כאן אומר אומר) לא כל שכן?!

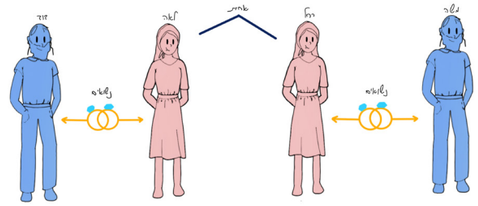
א. הגיבו ושעשע אומר. הגיבו הממשל עם מדוע.

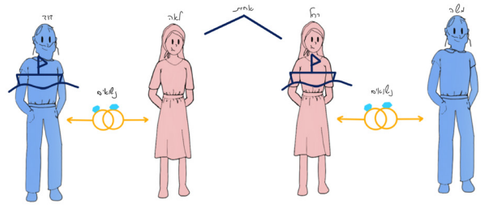
ב. מדוע הגיבו לכך כאן. ושעשע מדוע כיצד ושעשע

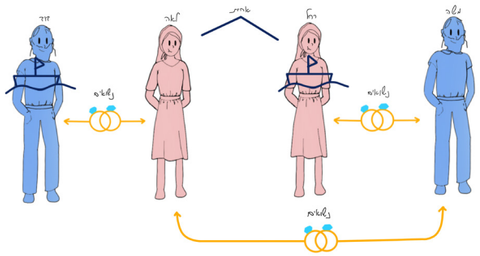
א. רחל ולאה אחיות. רחל נישאה למשה ולאה נישאה לדוד.

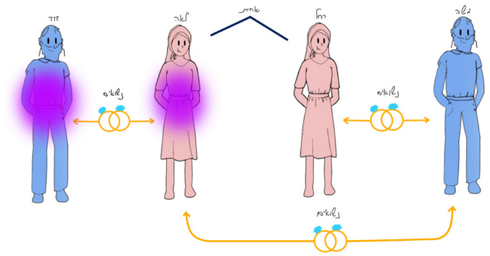
ב. והפליגו רחל ודוד למדינת הים

ג. אמרו להם שרחל ודוד מתו אז משה נשא את לאה

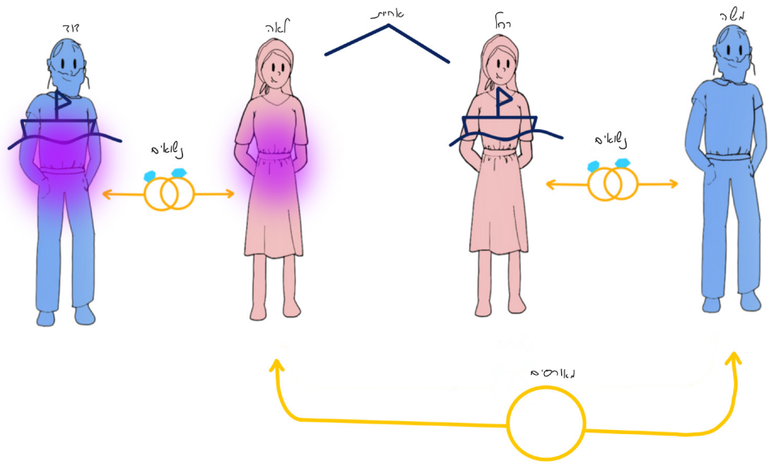
ד. רחל ודוד חזרו לארץ. לפי ת"ק לאה אסורה. לפי ר"י מותרת

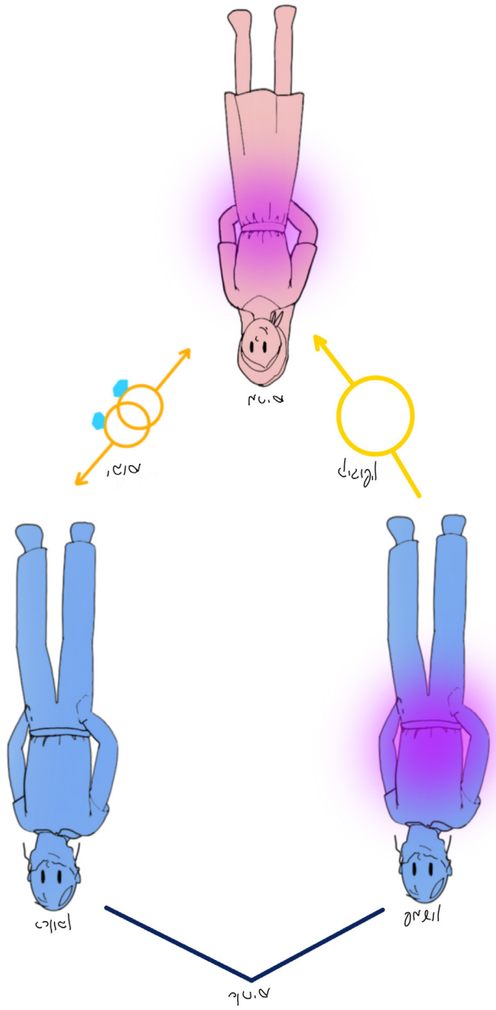

206 | רבי יצחק נפחא אמר לעולם אסיפא

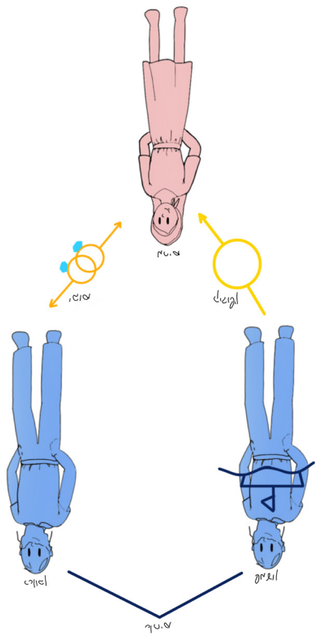
ה. ואם משה רק אירס את רחל, הרי גם לשיטת רבי יוסי לאה תהיה אסורה על דוד.

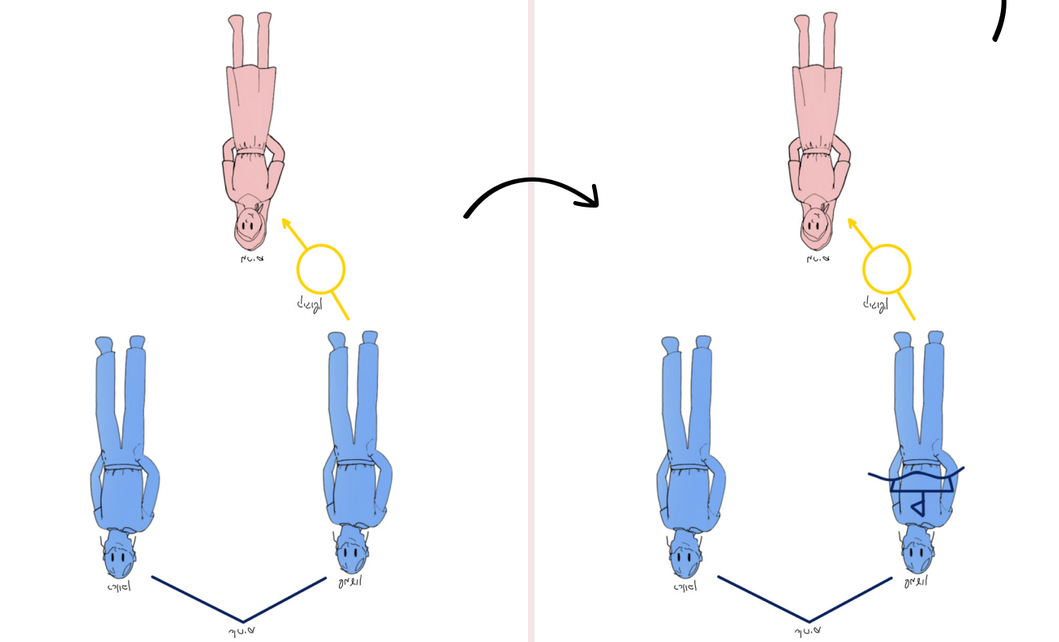
צה
ע"ב

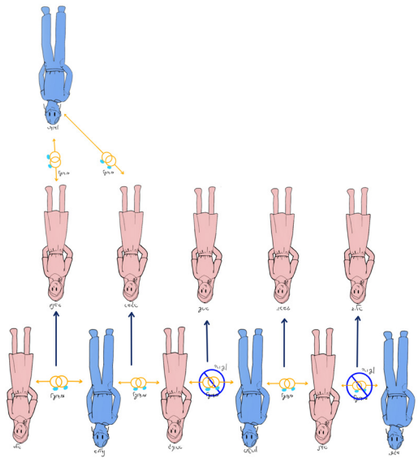

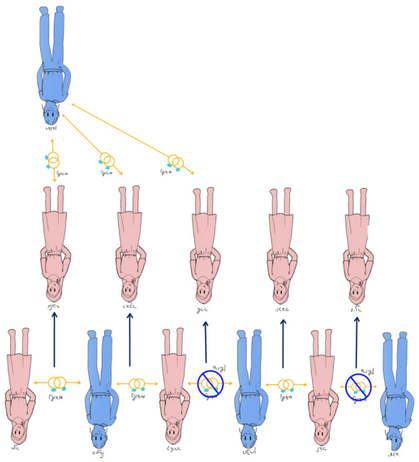
207 | ואתה רב הוראי..

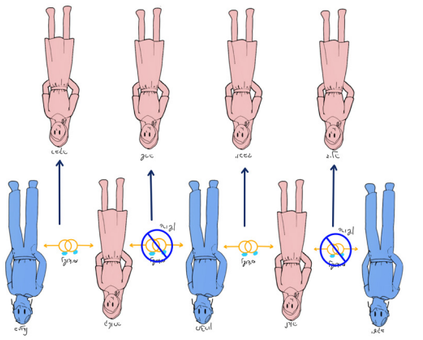

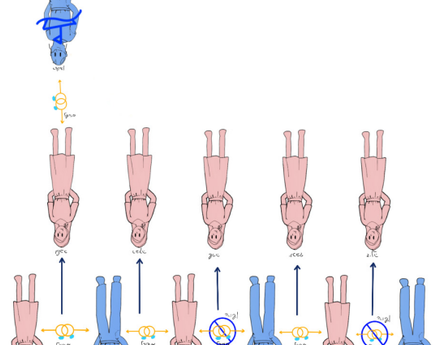
ב. אצבע ימין של כאן וכאן ושמורות עם הפנים (ימין) ואצבע שמאל של כאן וכאן ושמורות עם הגב (שמאל)

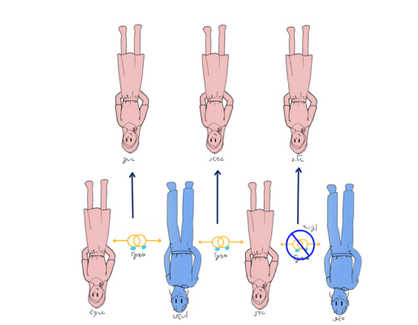
ג. אצבע ימין של כאן וכאן ושמורות עם הגב (שמאל) ואצבע שמאל של כאן וכאן ושמורות עם הפנים (ימין)

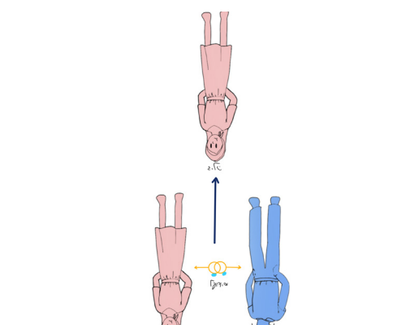
א. אצבע ימין של כאן ושתי כפות הרגליים של (ימין)

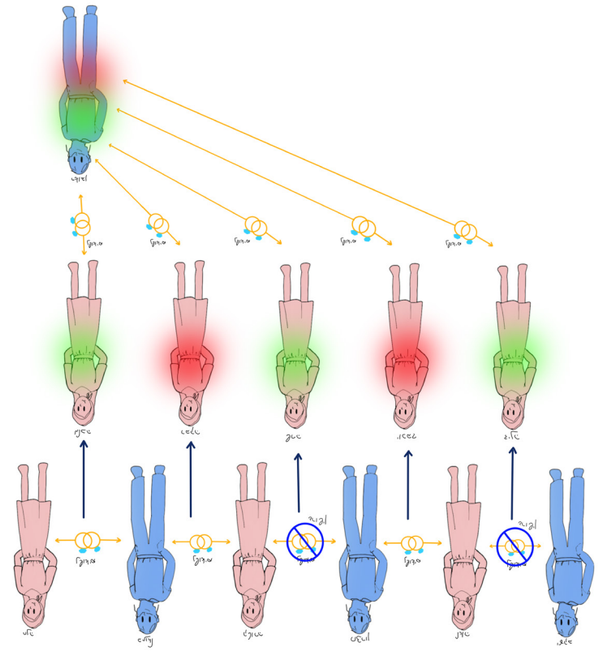
ד. אצבע ימין של כאן ושתי כפות הרגליים של כאן ושתי כפות הרגליים של (שמאל) ושתי כפות הרגליים של (ימין)

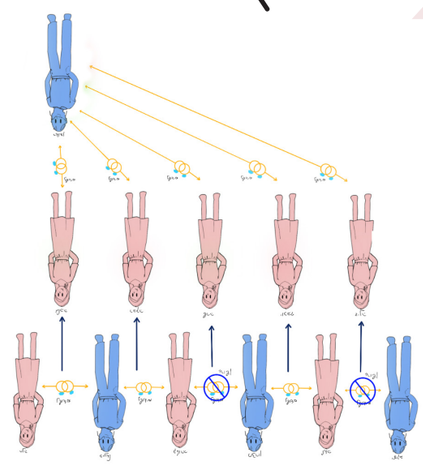
ב. אצבע ימין של כאן ושתי כפות הרגליים של כאן ושתי כפות הרגליים של (שמאל) ושתי כפות הרגליים של (ימין)

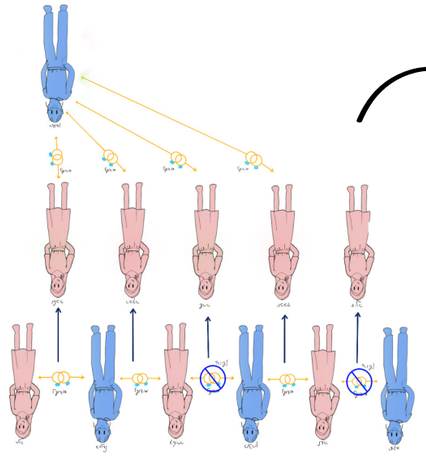
א. אצבע ימין של כאן ושתי כפות הרגליים של (ימין)

ב. איזו קרניל כיף לעשות (ואם נרצה כך,) ושתי כפות הרגליים של ימין

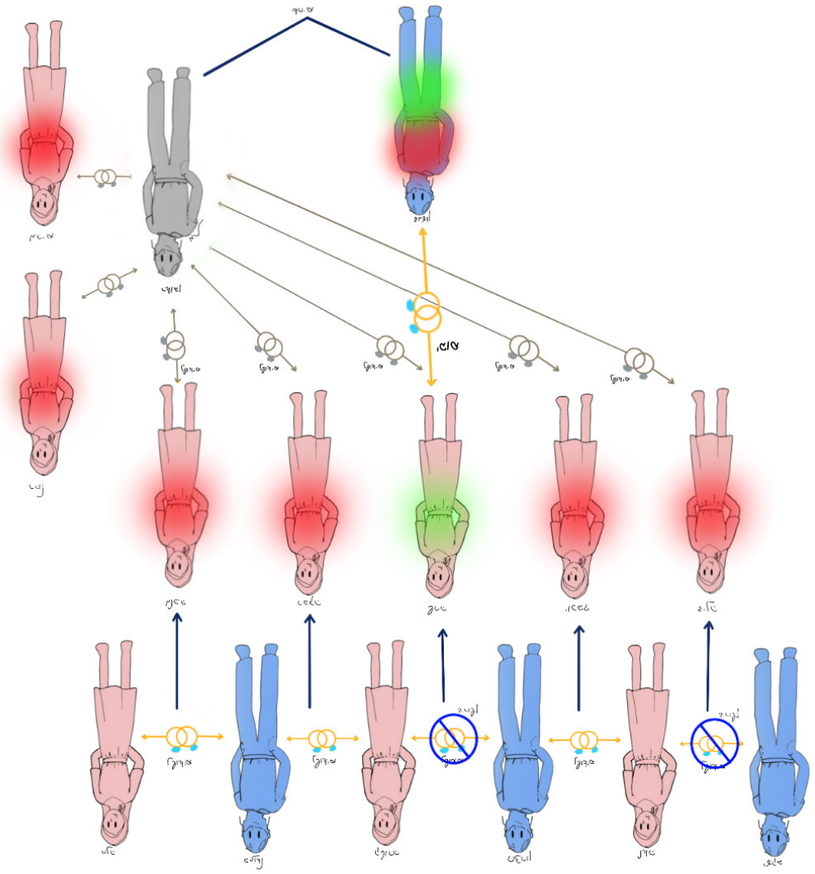

ב. איזו קרניל שמורה ישר ושתי כפות הרגליים של ימין
(איזה מאוזן מאוד)

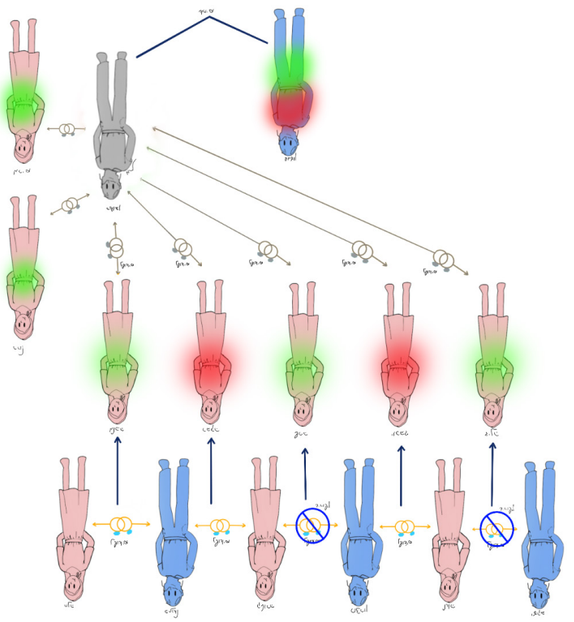
ג. איזו קרניל שמורה ישר ושתי כפות הרגליים של שמאל
(איזה מאוזן מאוד)

208 | ושתרגל איזו קרניל שמורה.

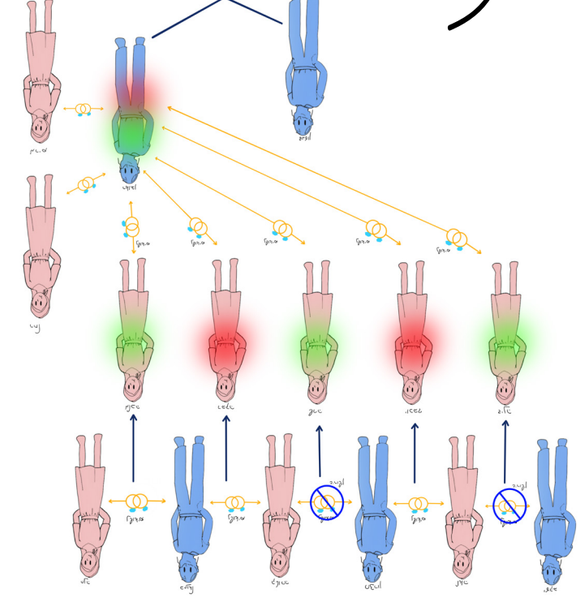

209 | שוויתור שלישיות (חמש ס–208)

ב. חלץ/י כמה שעות לארוחת הערב (לילה/בקרה/שלה)
רבעה ראשונה/הלילה שאר אלרגיה הרשה

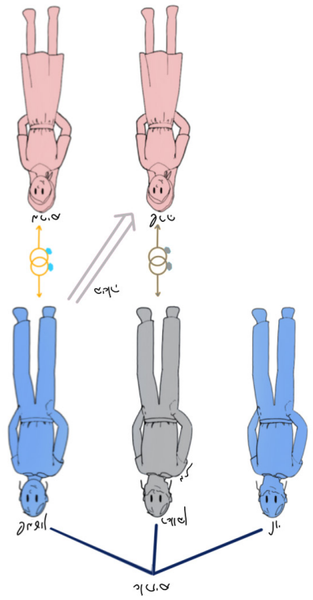

ב. מה האוזל. לילה, מלכה, שלה, רוצ ואהבה ושמחה כיבה כפה
שמעון

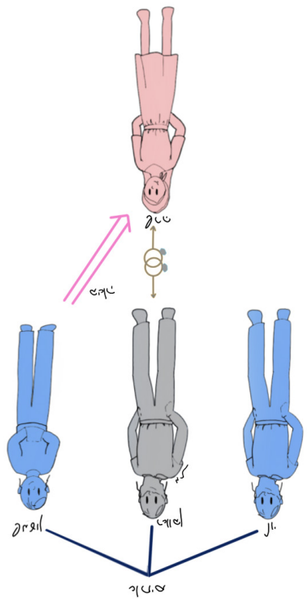

א. האוכל רשא עוד שהו ושמה (רוצ ואהבה) וקראוכל את (שמעון)

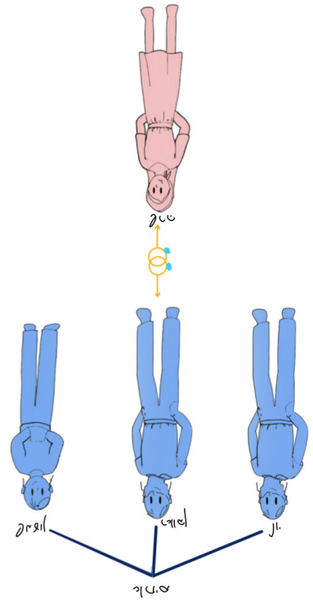
ב. הרג שמעון ושמא את הדינה

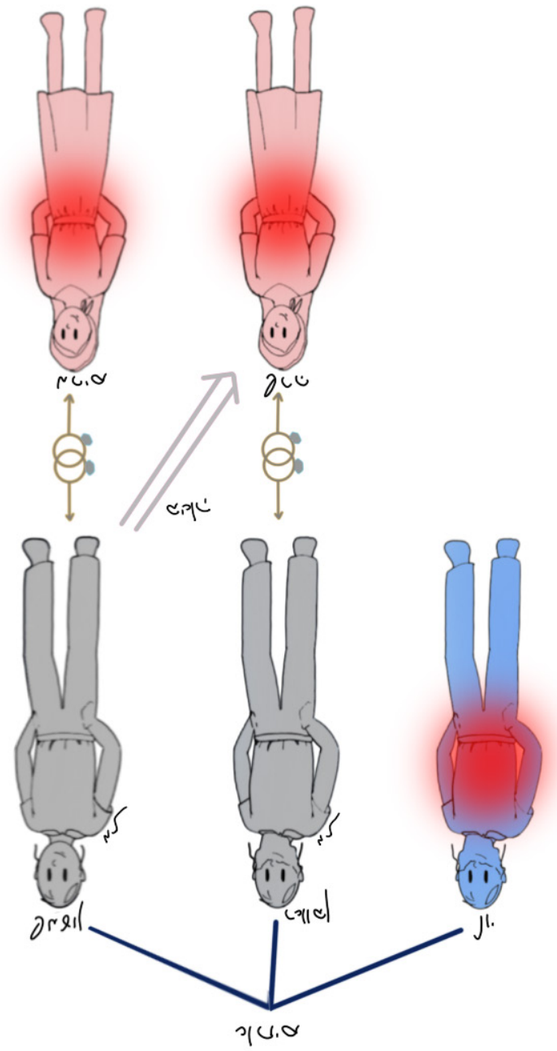
ג. מה הוביל ישראל (יעקב) לרע מזה שעשו

א. הוביל לוי ושמעון (יעקב) אותו לעזוב את העיר

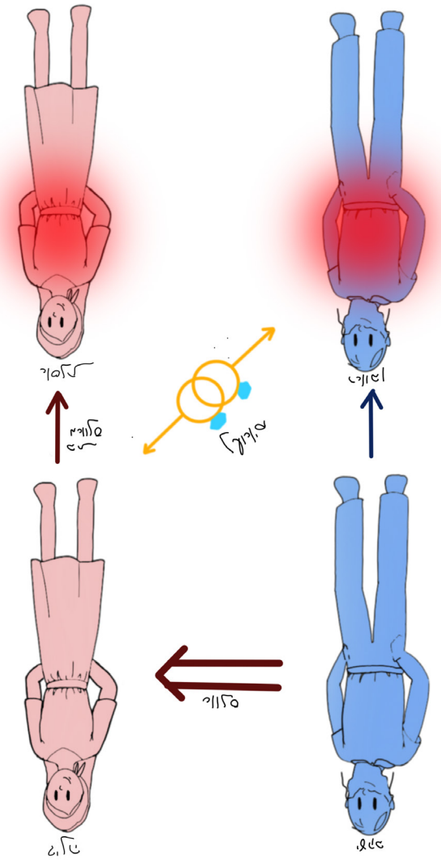
210 | ושמו ביאת ה', בפעמר בדרך

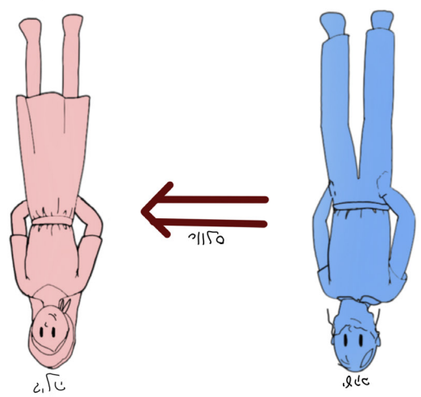
ד. מה שמעון ושמא יוסיפו הבדיל כשהוא רבי ושתי את בניו שמעון כשהיה חמו בנו
פעמר שלושה דברים כך שלכן שהיה יש יוחנן שני אותו ושהיה בה את שהיה צדיק

211 | (א) את מאד יקר מאד

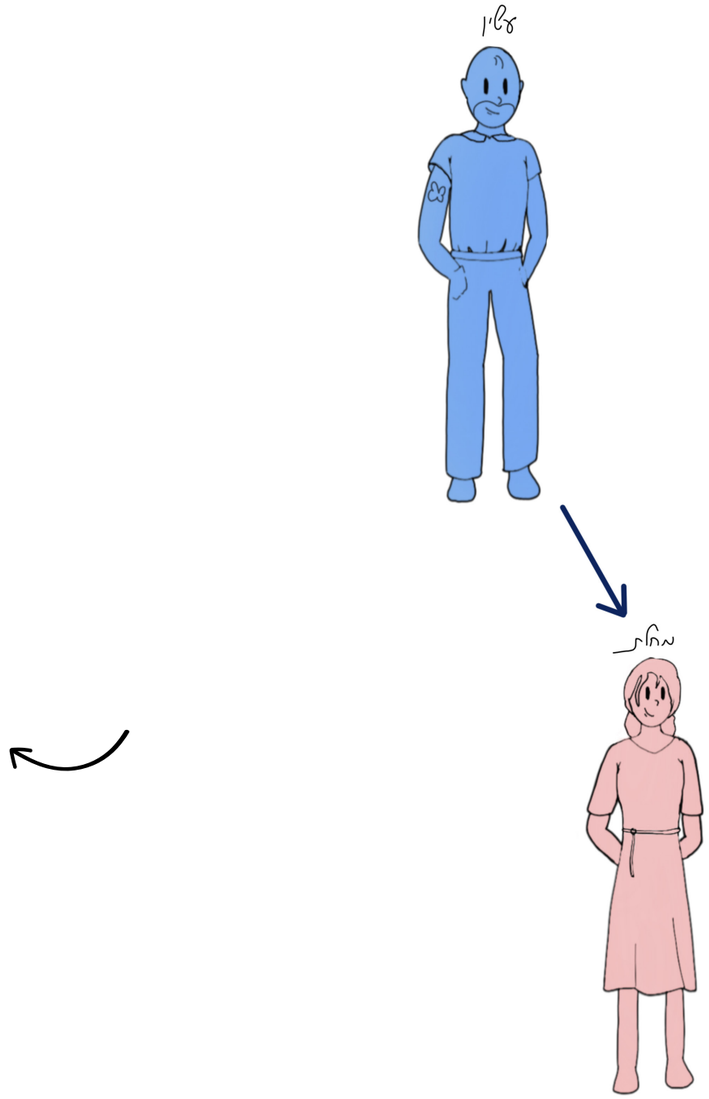
ב. רואל חושמן עם דגם אוטם אבן, ואומרת שהאוטם הוא אחיה מאד יפה בעיניו

א. ציירה ל בשם רואל. ואחר אינו את דגם יוקרה לחם בה (אפרו)

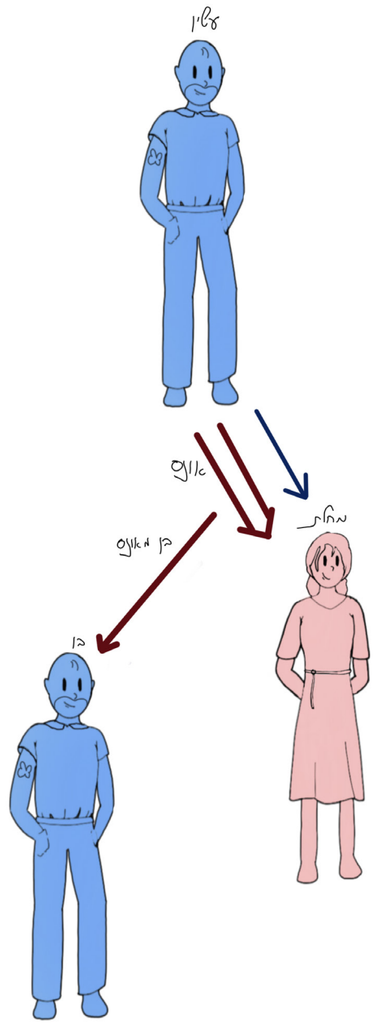

א. עשיו (גוי) הוליד את מחלת

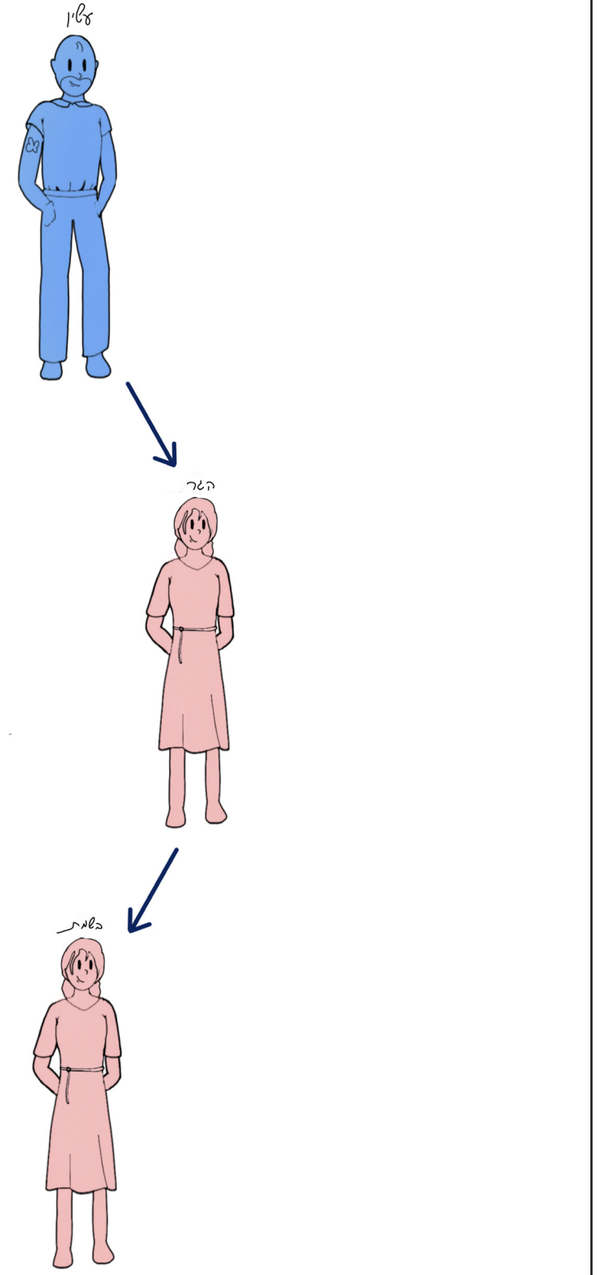
212 | (ב) אח הוא וברי הוא

ב. עשיו בא עליה. ומחלת אומרת על הנולד שהוא גם אחיה וגם בנה

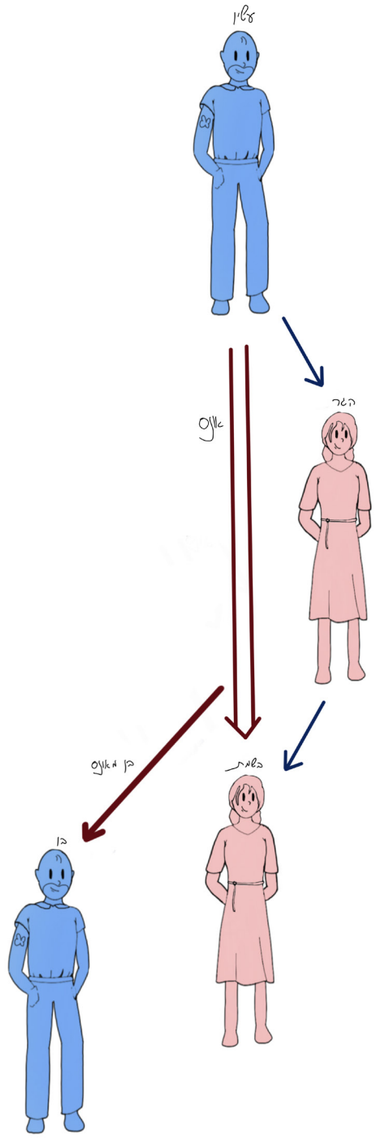
צז
ע"ב

א. עשיו הוליד את הגר שהולידה את בשמת

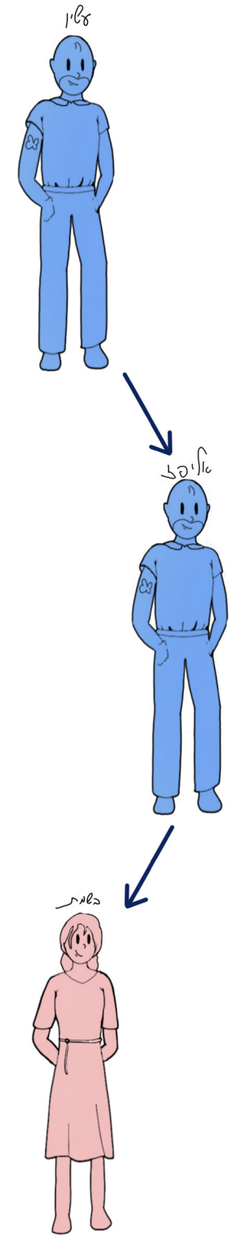
213 | (ג) שלמא לך ברי

ב. עשיו אנס את בשמת וולד להם בן. בשמת אומרת לבנה:
"אתה בני ואני הבת של אחותך מאבא."

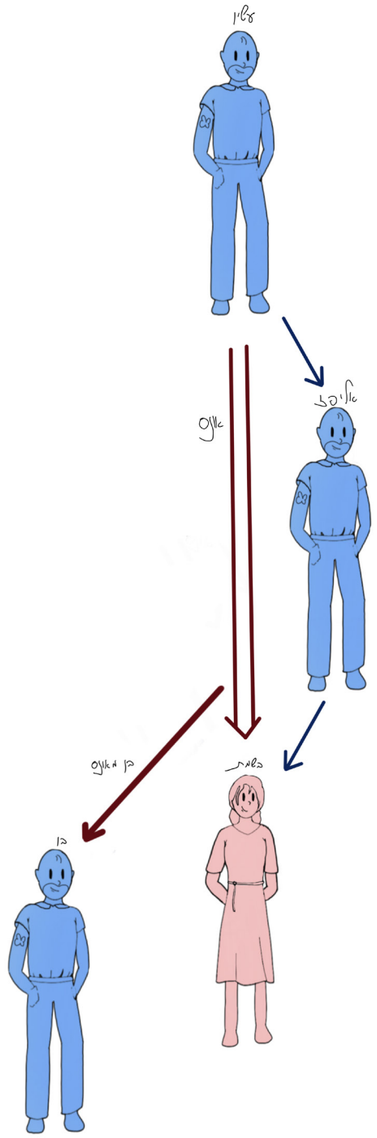
צז
ע"ב

א. עשיו הוליד את אליפז שהוליד את בשמת

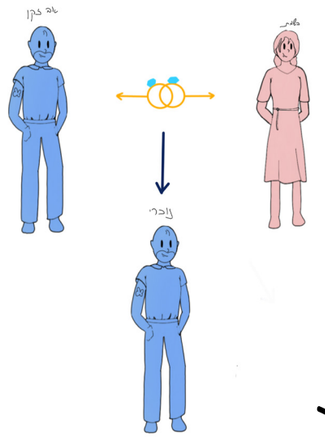
214 | (ד) דהאי דדרינא

ב. עשיו אנס את בשמת וולד להם בן. בשמת אומרת לבנה:
"אתה בני ואני הבת של אחיך מאב"

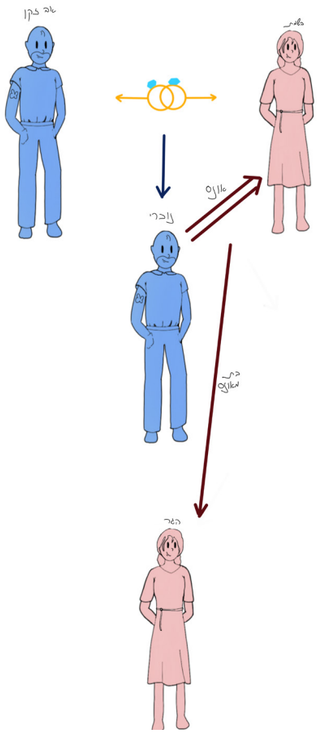

צז
ע"ב

א. אב זקן ובשמת הולידו את נכרי

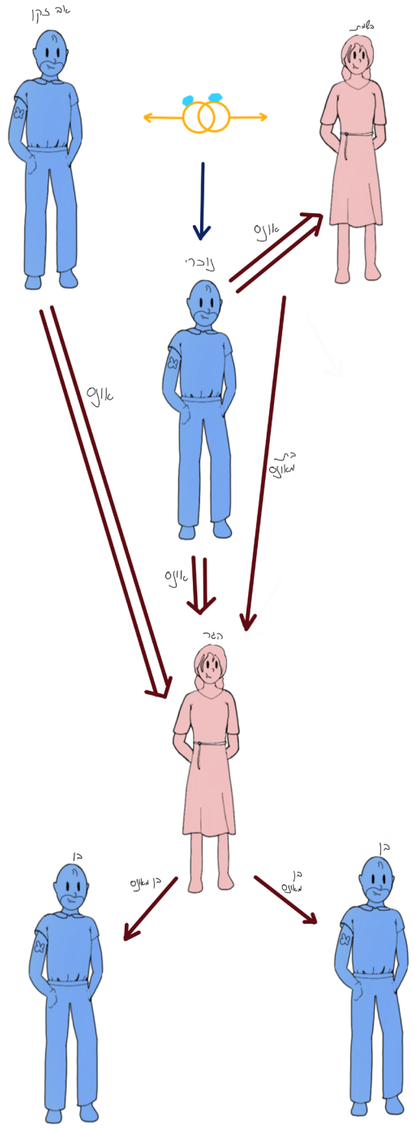

ב. נכרי בא על בשמת וולדה הגר

215 | (ה) בייא בייא

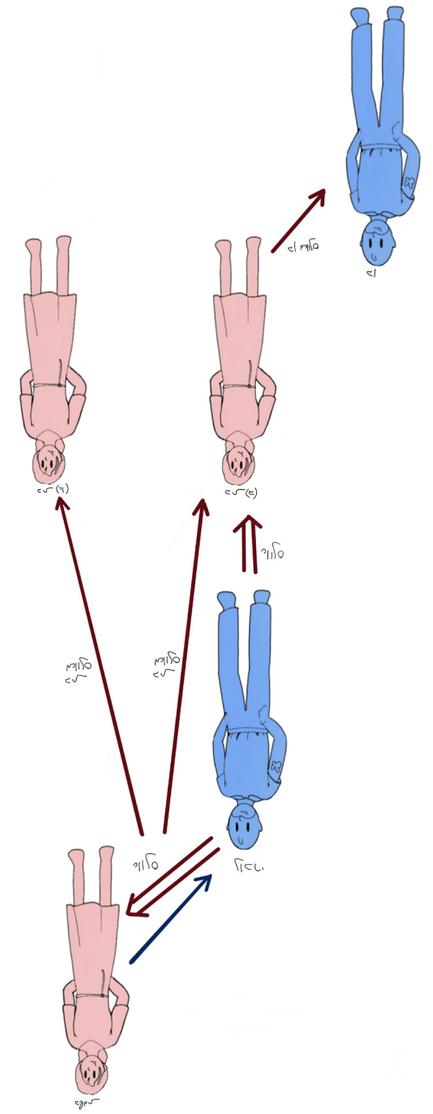
ג. נכרי בא על הגר וגם אב זקן בא על הגר וולדו להן שני בנים. הגר אומרת על נכרי: הוא אחי מבש־מת, ואבי, ובעלי(שבא עליה), והבן של זה שבא עלי(אב זקן), ובעלה של אימי(שבא על בשמת), ואני בת אשתו. והוא לא נותן לחם לאחיו היתומים- בניה שהם אחים שלו מאב זקן.

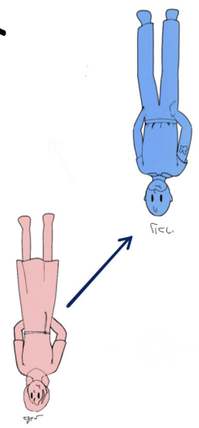
צז
ע"ב

216 | (ו) אוא ואר אוי

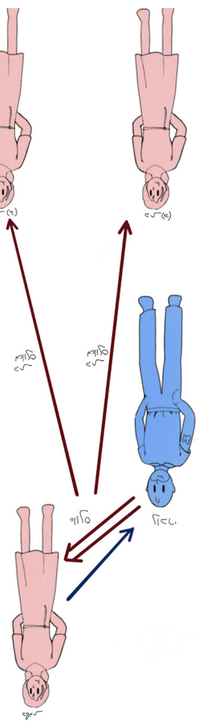
ג. רכי דא וע דעגיקס ואוד רוס בו (וער).
אדוך אוסיר רעגי: „אי ואור אוס בעד (בערכי), ואו, אוור אציך בוער (דעב) ואו ואע (דעגיקס) אוווי.“

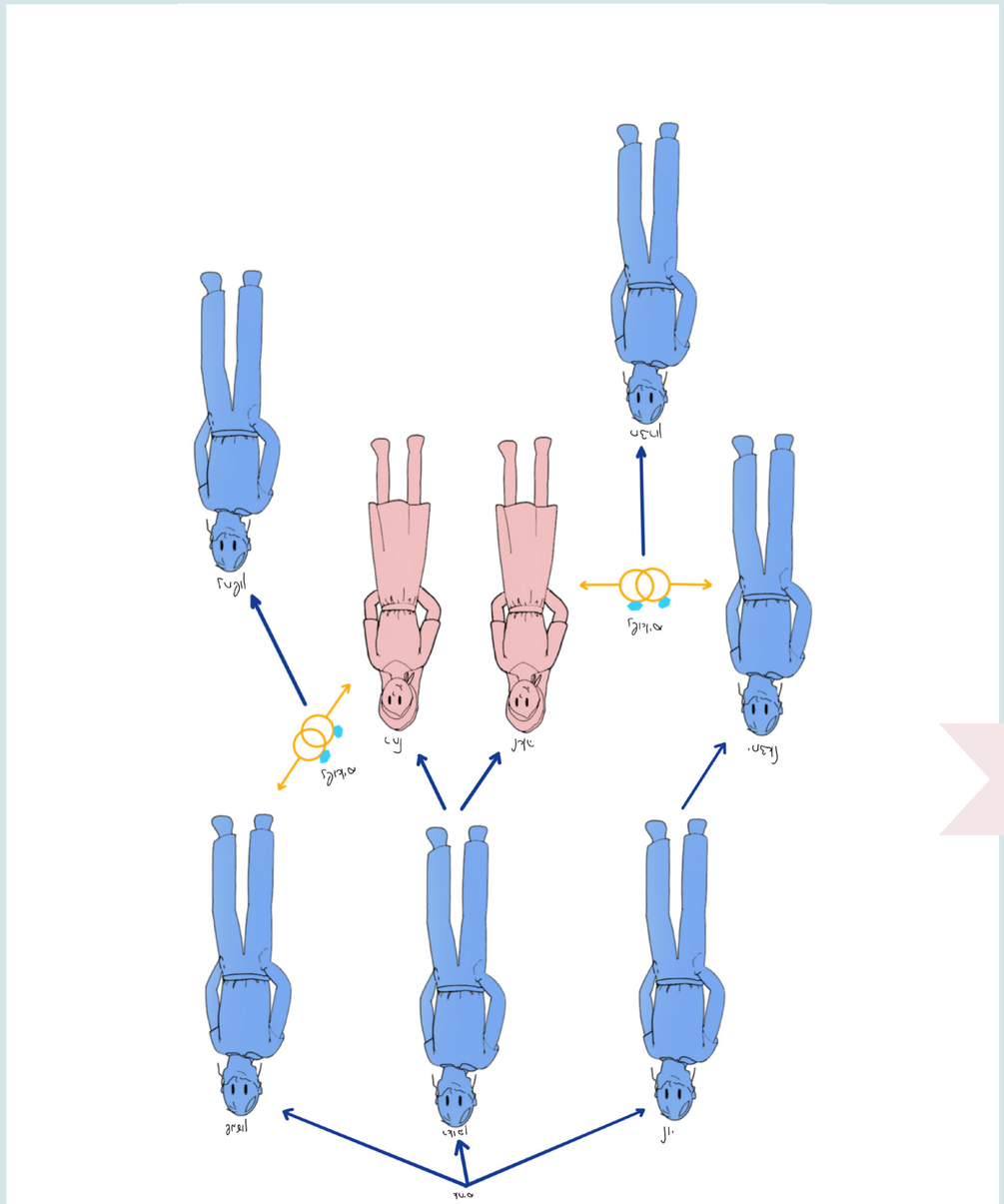

א. דעגר ויבידר אר רכי

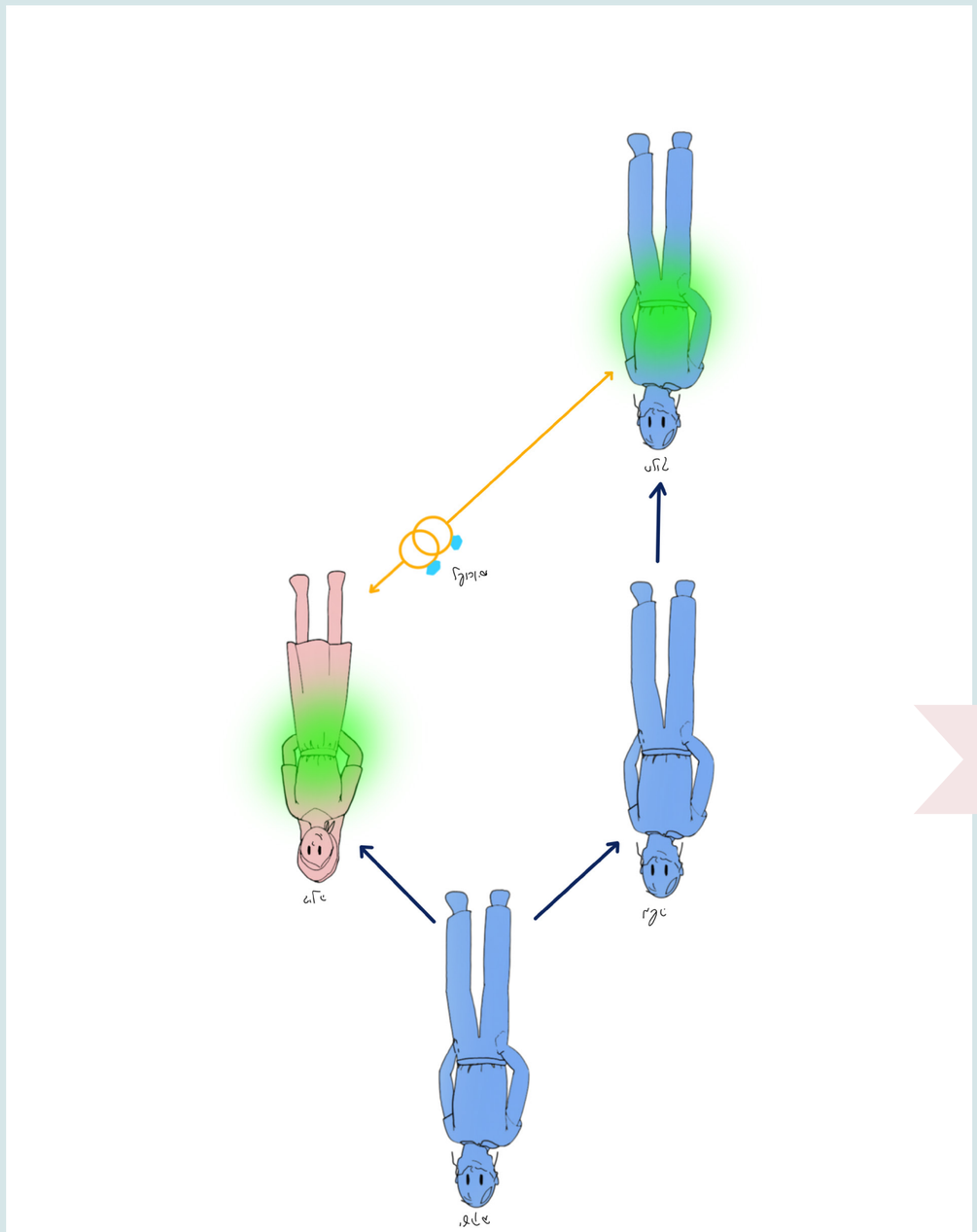

ב. רכי דא וע דעגר ואוד רוס בו (אדוך ובעגיקס)

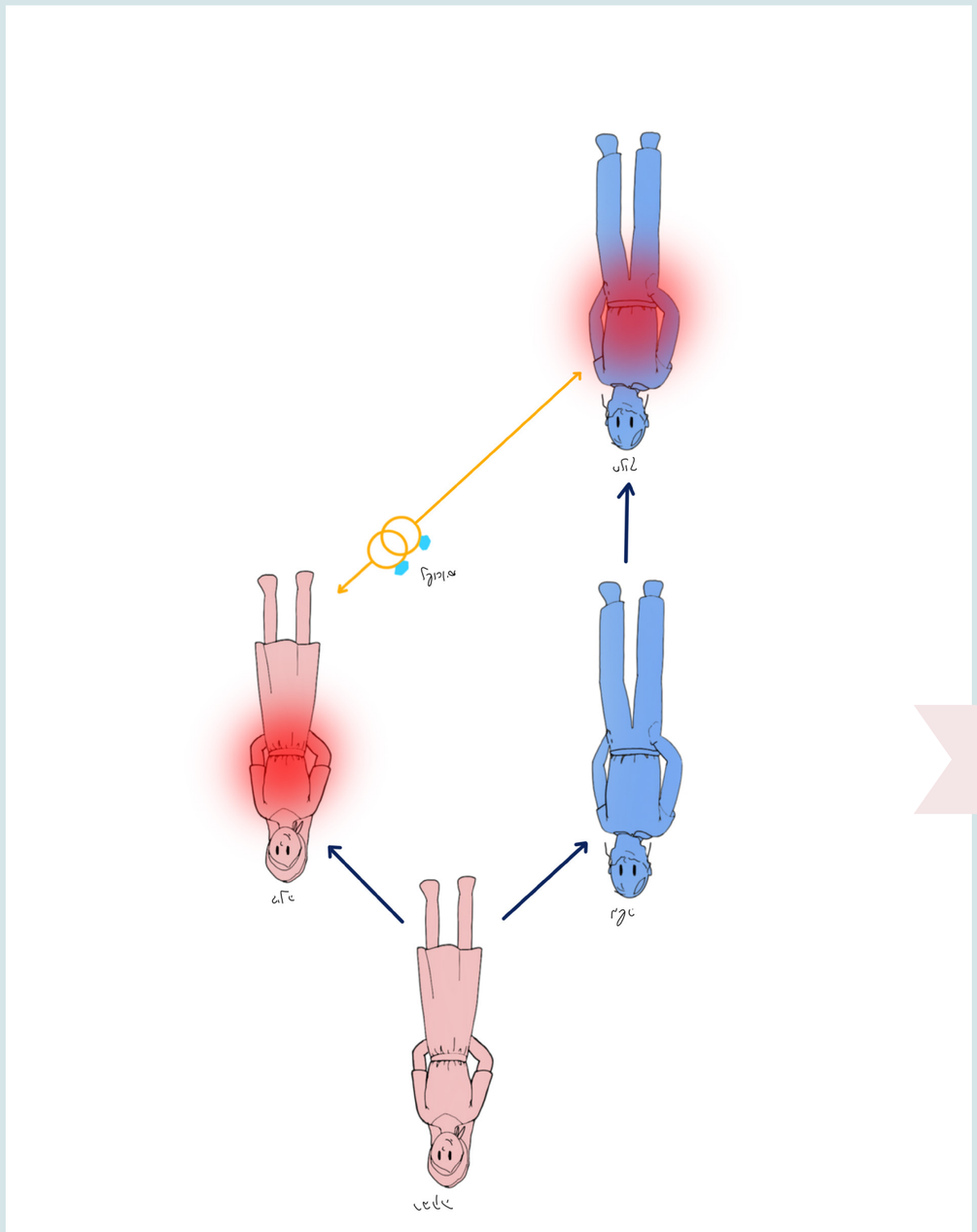

217 | (ד) אלא ואתה בין אתו

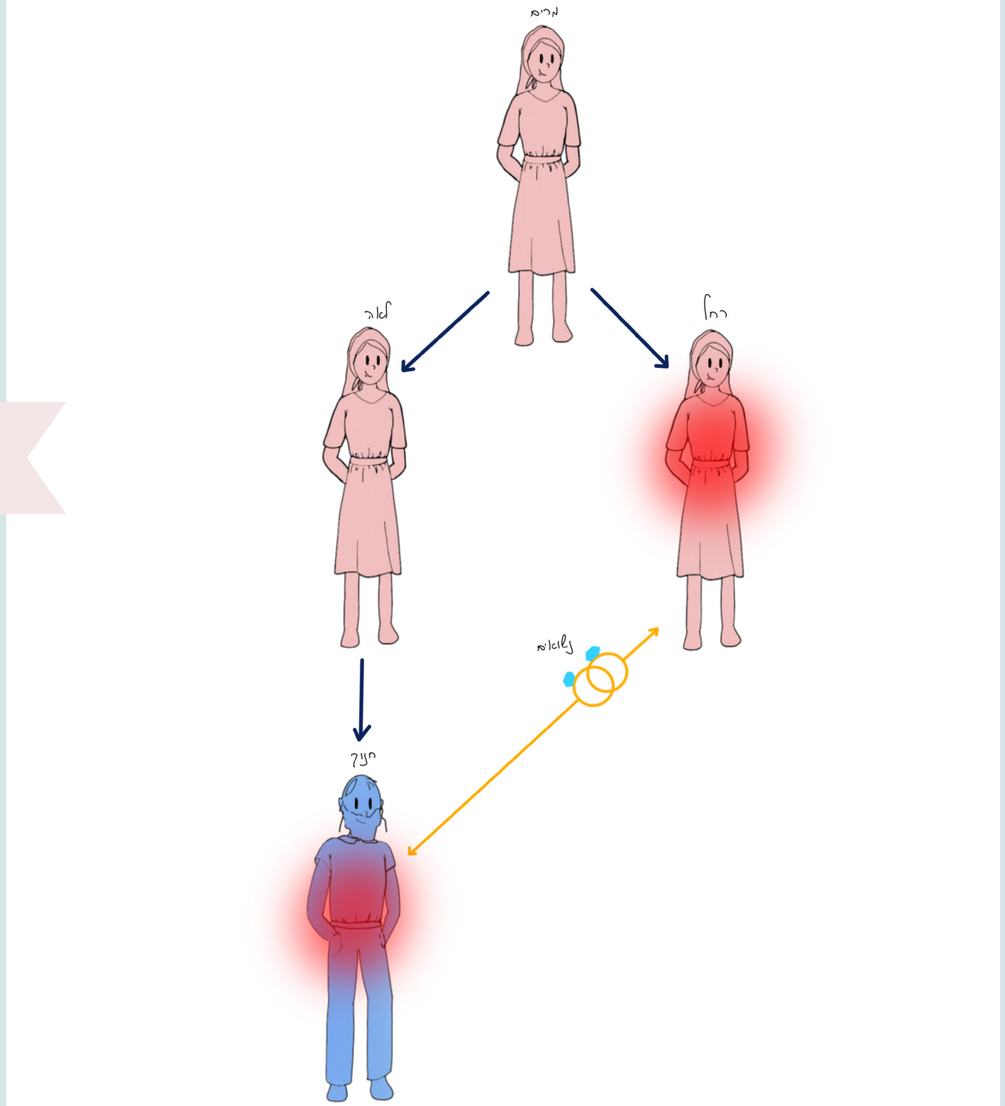

219 | ד. אותה תאה מי תאב - ושיה

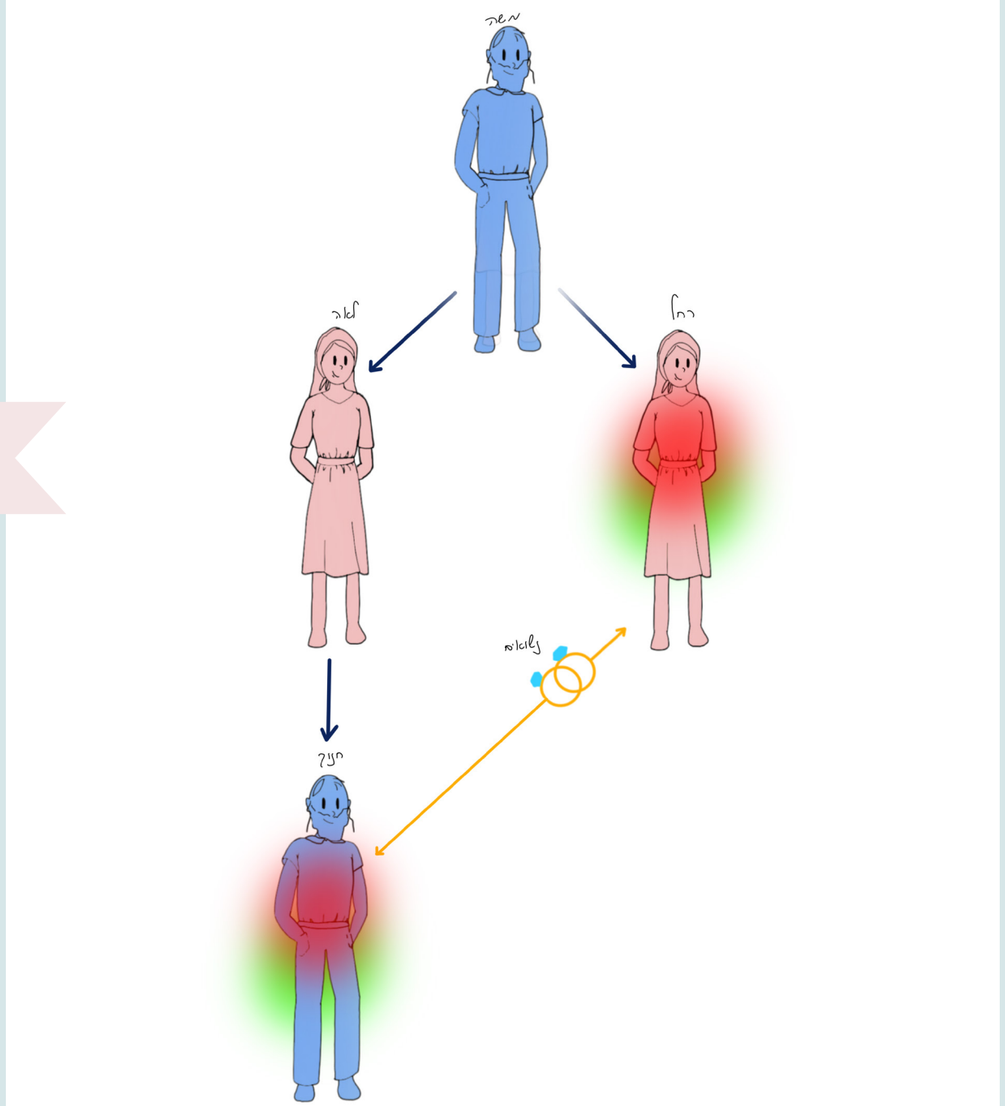

218 | ד. אותה תאב מי תאה - ושיא

220 | ה. אחות האם מן האם - יוציא

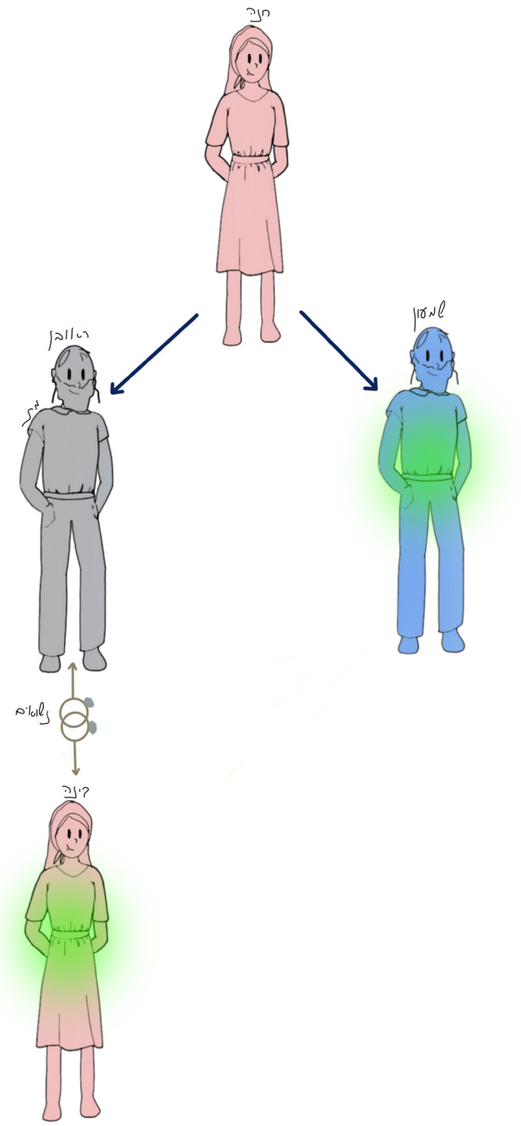

221 | ו. אחות האם מן האב - לר"מ - יוציא / לחכמים - יקיים

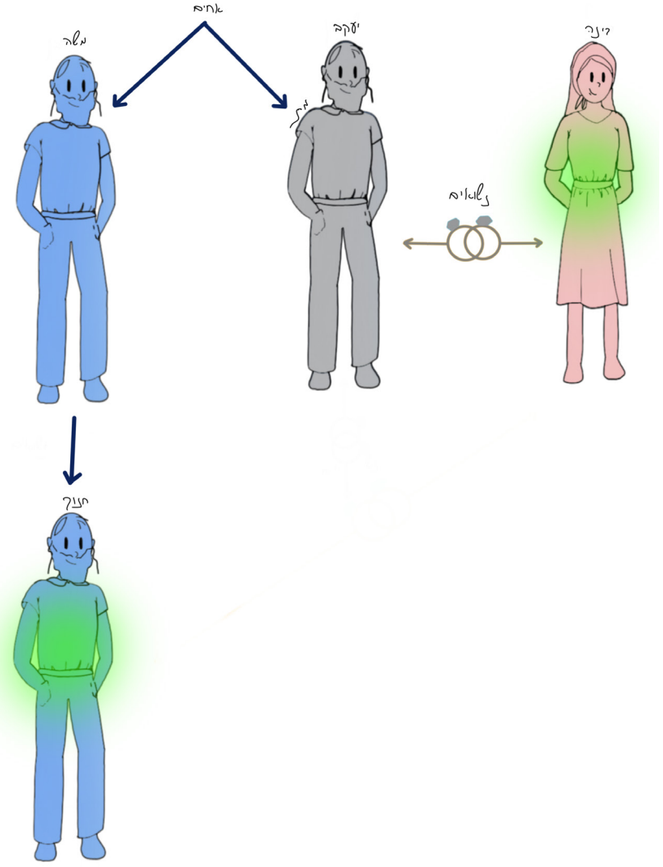
222 | ז. ומותר באשת אחיו (אפילו מאמו)

צה
ע"ב

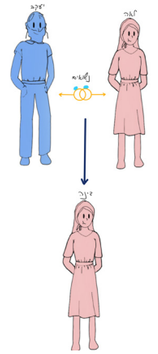

223 | ח. ומותר באשת אחי אביו

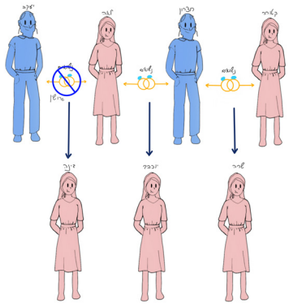
צה
ע"ב

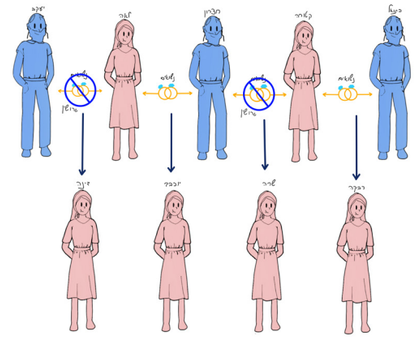
א. לחמש נשים (חנה, רחל, אסתר, רבקה ושירה)
חמש בנים (דוד, אהרון, יצחק, יהודה, גרשון)

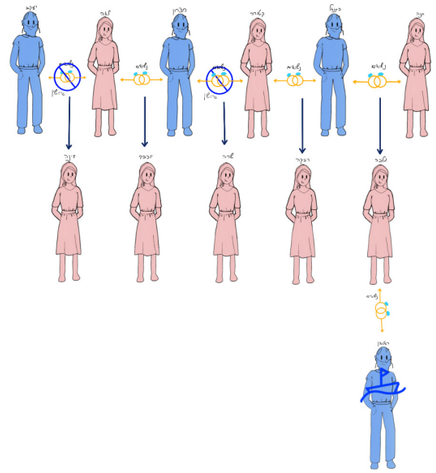
ב. ולכל אשה נולד בן נוסף (אבי, בני, גד, דור, הלל)
והתערבבו הבנים ולא ידוע מי אמו של מי

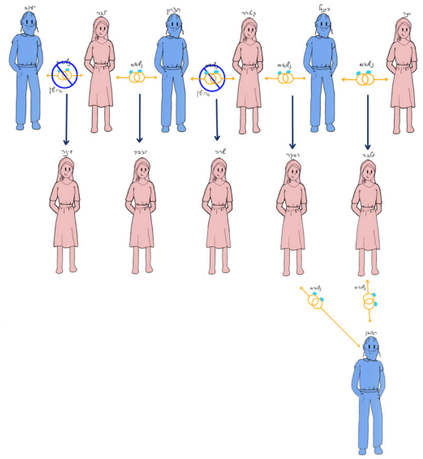
ג. והתחתנו אבי, בני, גד, דור, הלל עם צלה, מרים,
ציפורה, זלפה וחנה בהתאמה

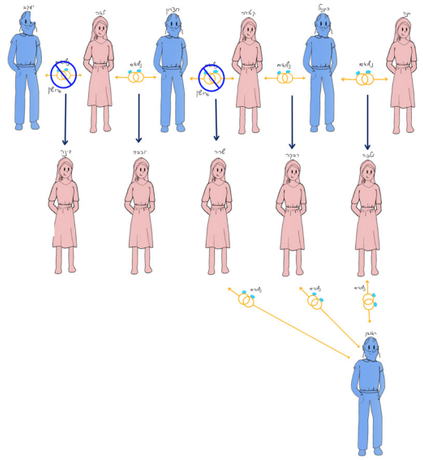
ד. ומתו אבי, בני, גד, דור, הלל

ה. אהרון, יצחק, יהודה וגרשון חולצין לצלה ודוד
מייבם אותה

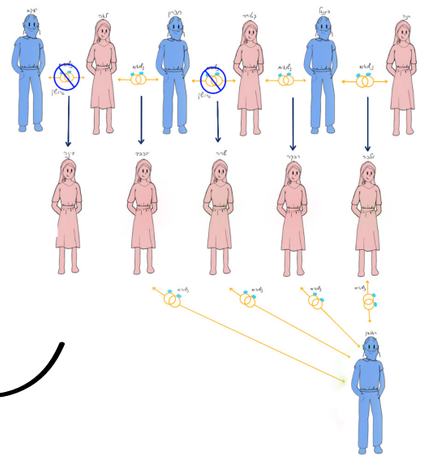

ו. דוד, יצחק, יהודה וגרשון חולצין למרים ואהרון
מייבם אותה

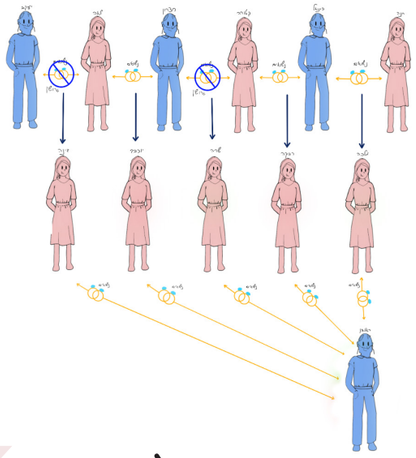

224 | מתני' חמש נשים

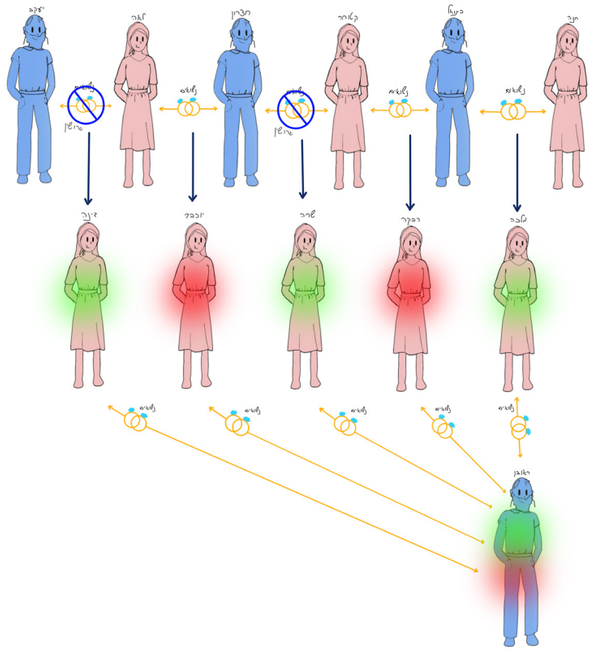
ז. דוד, אהרון, יהודה וגרשון חולצין לציפורה
ויצחק מייבם אותה

ח. דוד, אהרון, יצחק וגרשון חולצין לזלפה
ויהודה מייבם אותה

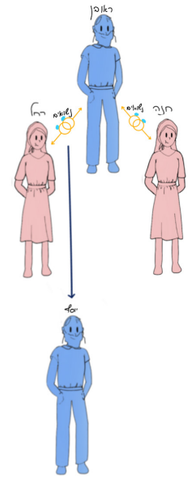
ט. דוד, אהרון, יצחק ויהודה חולצין לחנה וגרשון מייבם אותה

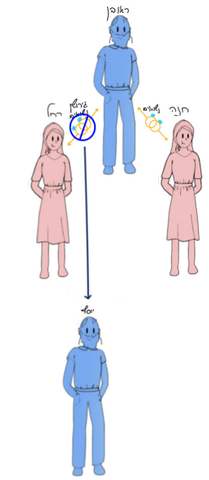
צח
ע"ב

225 א | מן האם חולצין ..מן האב מייבמין

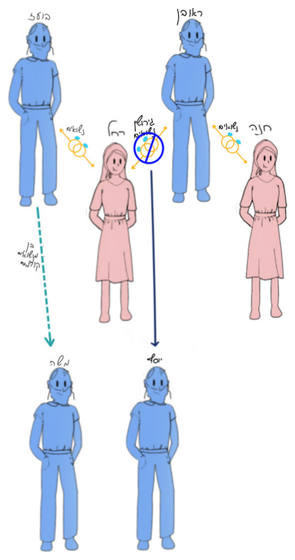
א. ראובן התחתן עם חנה ורחל, וולד לו בן מרחל (יוסף)

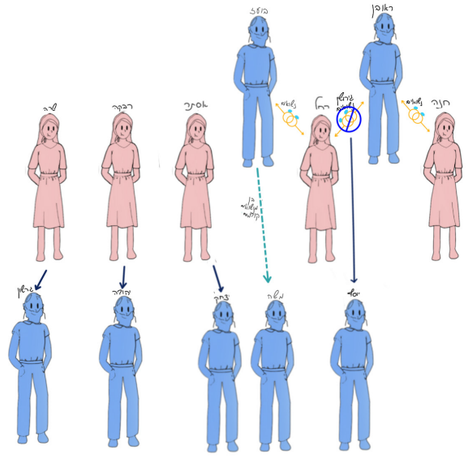
ב. ראובן גירש את רחל

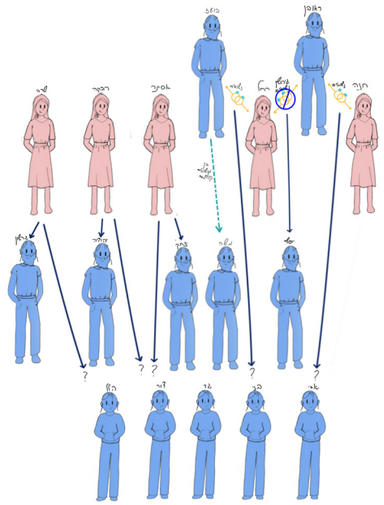
ג. בועז התחתן עם רחל ויש לו בן מנישואים קודמים (משה)

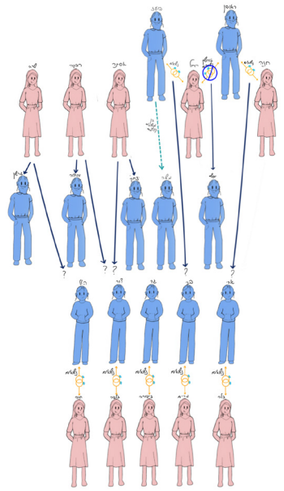
ד. לאסתר בן יצחק, לרבקה בן יהודה, לשרה בן גרשון

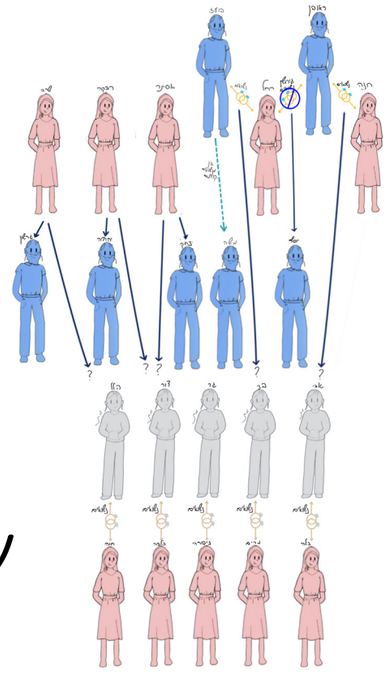
ה. חנה ילדה בן לראובן, רחל ילדה בן לבועז, ולאסתר, רבקה ושרה נולד בן נוסף לכל אחת. והתערבבו הבנים ולא ידוע מי אימו של מי

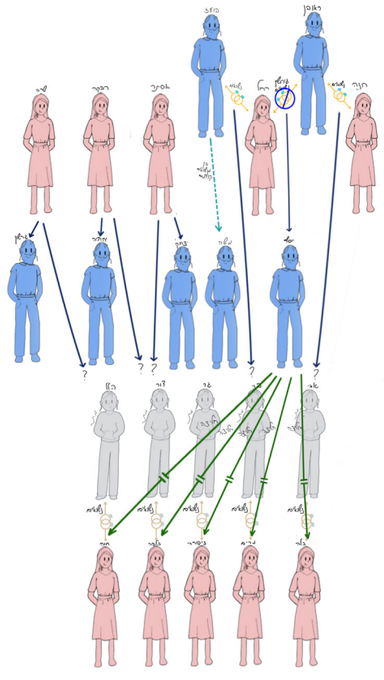
ו. גדלו הבנים (אבי, בני, גד, דור, הלל) ונשאו נשים (צלה, מרים, ציפורה, זלפה, חנה)

ז. מתו הבנים (אבי, בני, גד, דור, הלל)

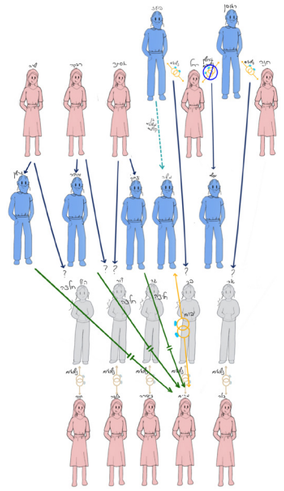

ח. יוסף חולץ לכל האלמנות כי אחת מהן היא אשת אחיו מאביו ואינו יכול ליבם כי אחת מהן היא אשת אחיו מאמו

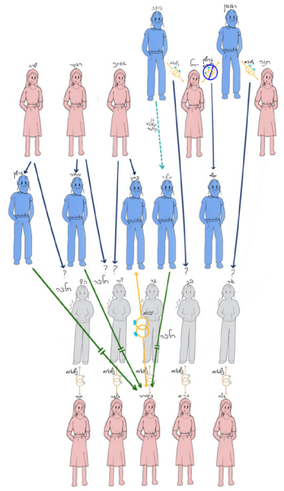

צח
ע"ב

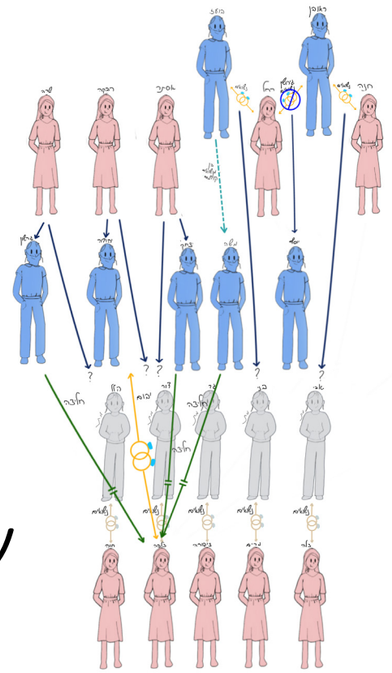
ט. יצחק, יהודה וגרשון חולצין למרים ומשה מייבם אותה

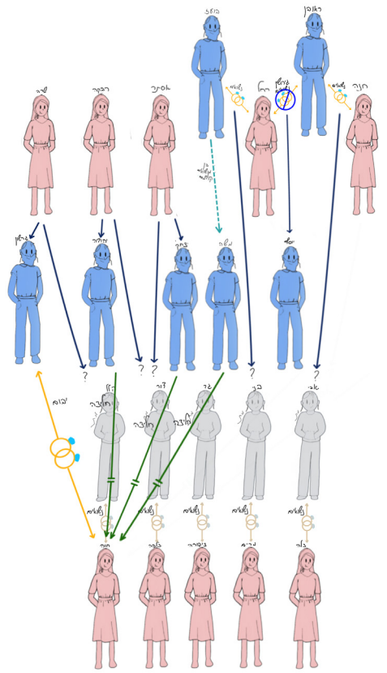
י. משה, יהודה וגרשון חולצין לציפורה ויצחק מייבם אותה

יא. משה, יצחק וגרשון חולצין לזלפה ויהודה מייבם אותה

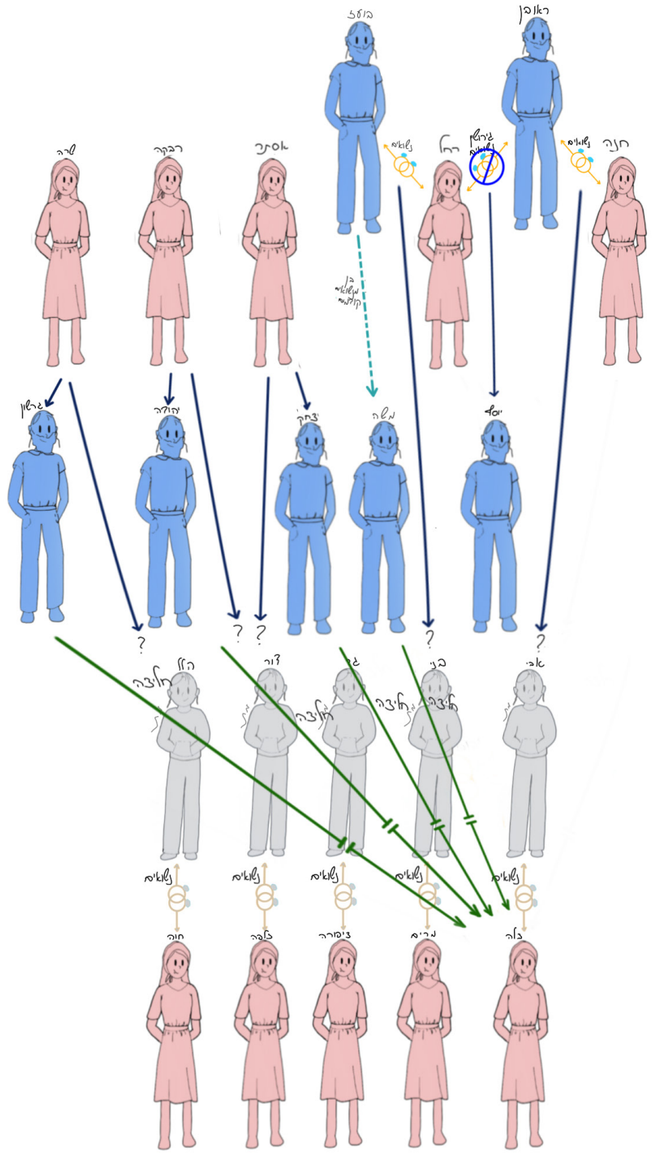

יב. משה, יצחק ויהודה חולצין לחוה וגרשון מייבם אותה

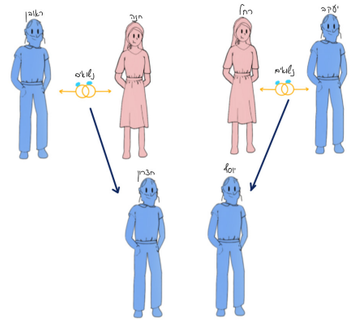
225 ב | מן האם חולצין ..מן האב מייבמין

יג. משה, יצחק, יהודה וגרשון חולצין לצלה והיא מותרת להנשא לשוק (או ששלושה מהאחים יחלצו לה והרביעי ייבם אותה)

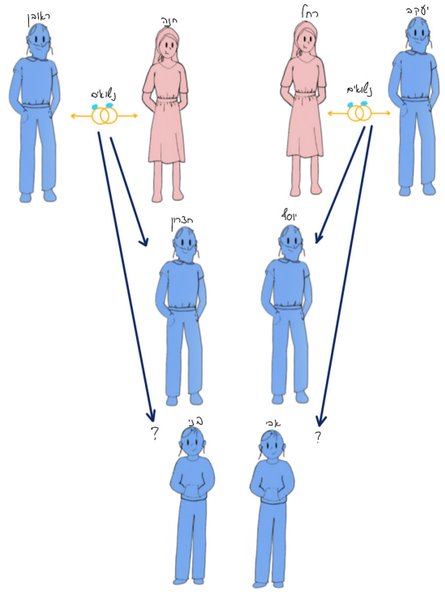

צח ע"ב

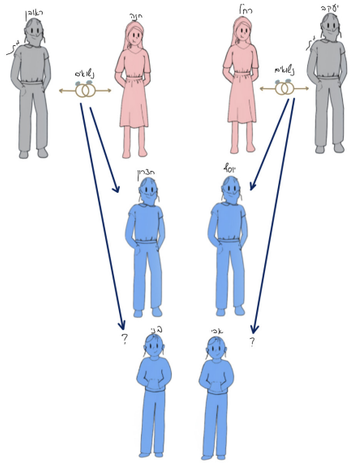
א. ליעקב ורחל בן יוסף ולחנה וראובן בן חצרון

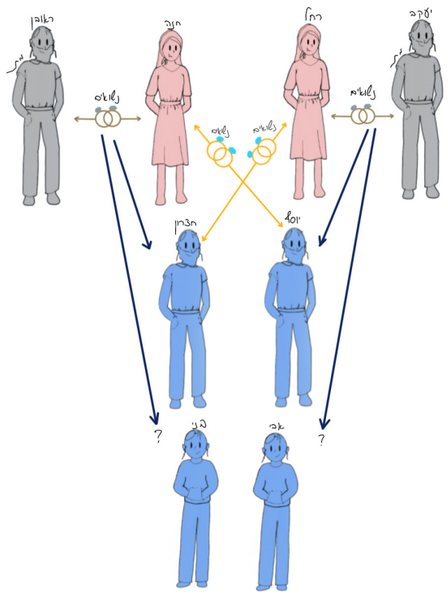
ב. וולד בן נוסף ליעקב ורחל (אבי) וולד בן נוסף לחנה וראובן (בני) והתערבבו הבנים ולא ידוע מי אימו של מי

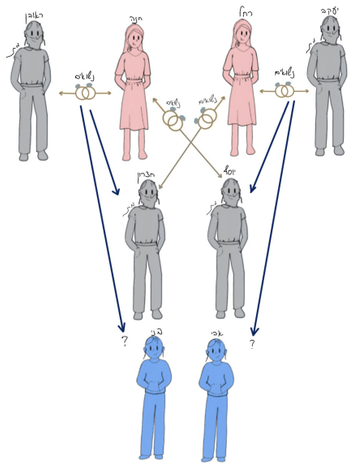
ג. יעקב וראובן מתו

ד. יוסף התחתן עם חנה וחצרון התחתן עם רחל

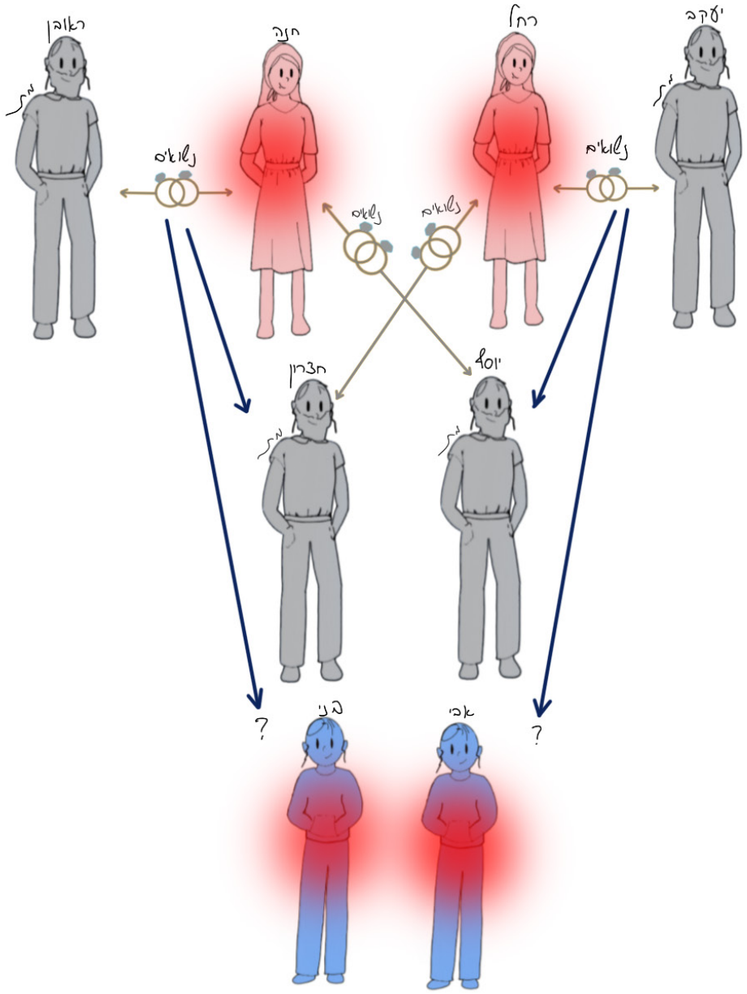
ה. מתו יוסף וחצרון

ת"ר : יש חולץ לאמו מספק..

226 | לאמו [רש"י ד"ה לאמו ותשה לאחרת]

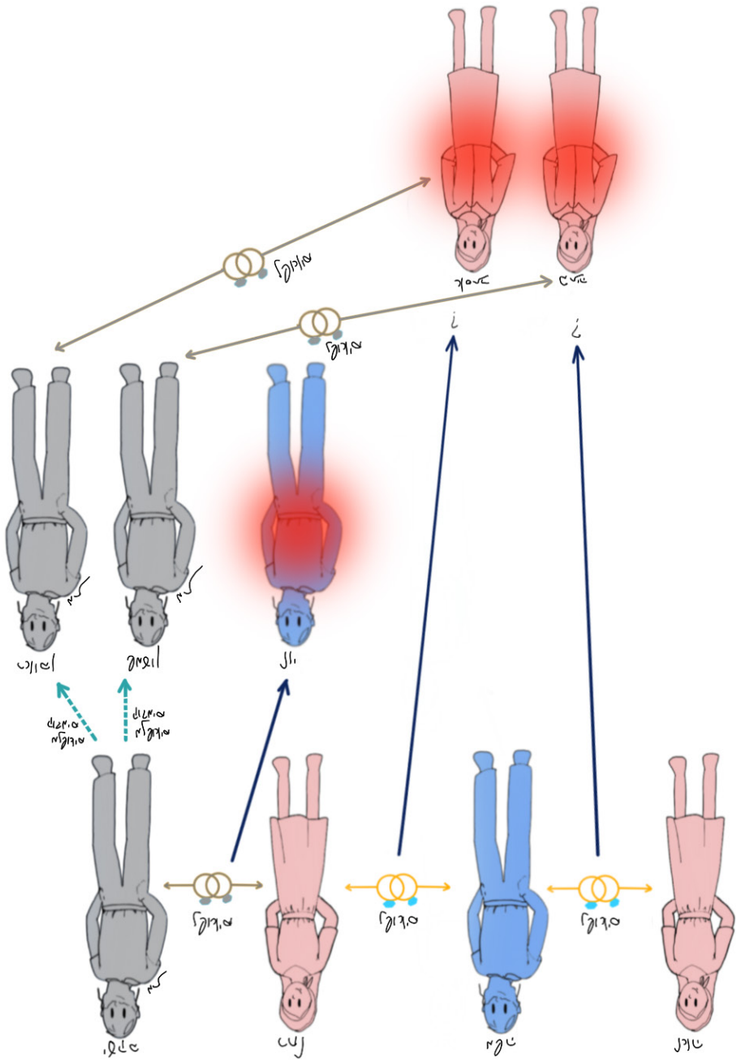
ו. אבי חולץ לרחל ולחנה מספק אמו/יבמתו וכאותו כנ"ל בני

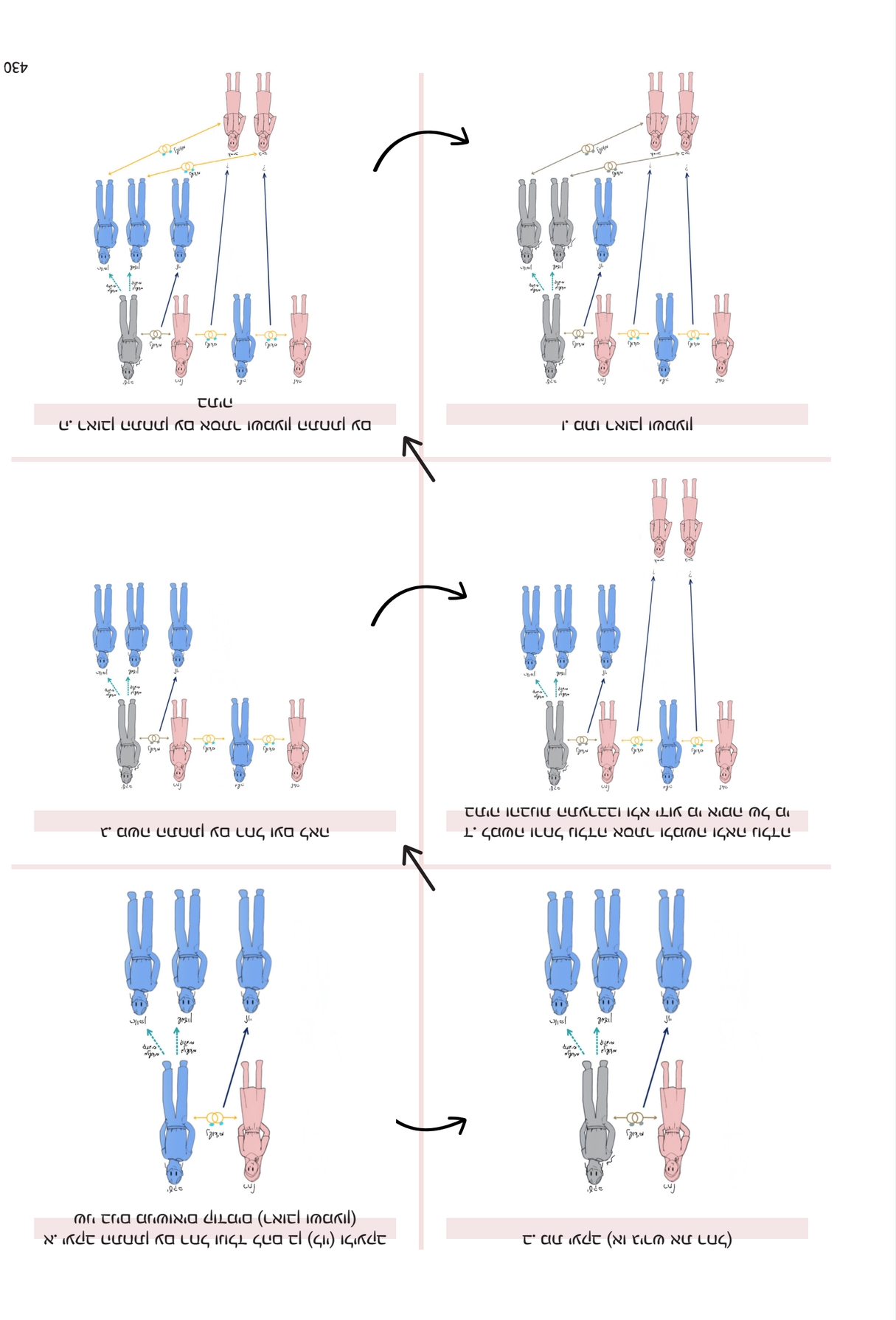

צט
ע"א

22 | כאחות [ב"י ד"כ כ"ח ל"ב] {א}

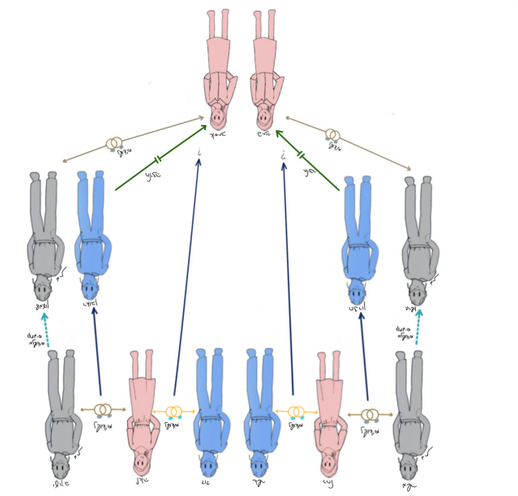
1. לו הוכץ כאמה וכאחיה ובאם אחות ואחיו ואיזו

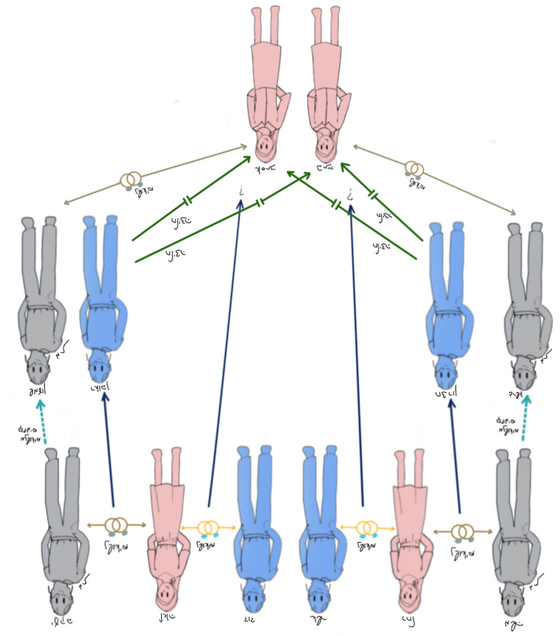

228 | ש"ב, ד"כ לקראת מפגש ה"ק {ב}

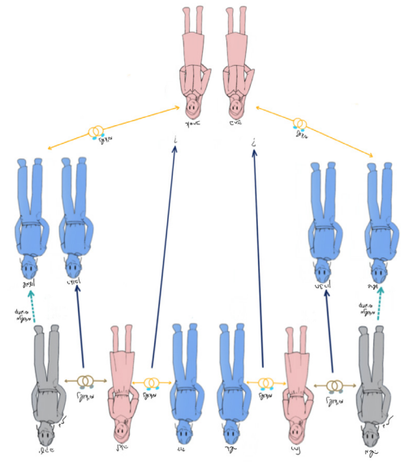
א. כאשר אנו מוציאים את הרגל ואנחנו מניחים אותה במקום אחר (שונה) , אנחנו אומרים את
מילת הפעולה המתאימה (בציווי)

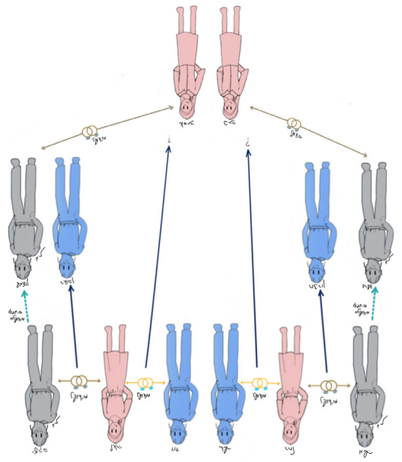
ב. כאשר אנחנו מוציאים את הרגל (וזה נקרא אנחנו מאחורנו מפעל)

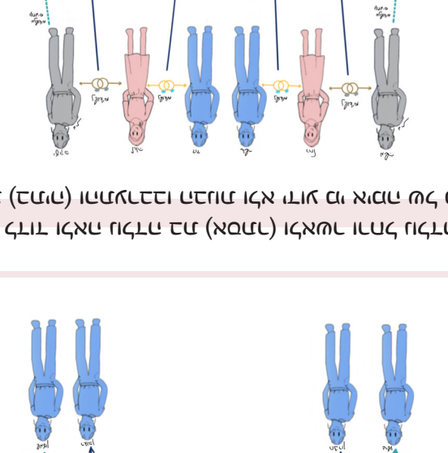
ג. אנחנו מוציאים את הרגל ומניחים אותה במקום אחר
מהמקום

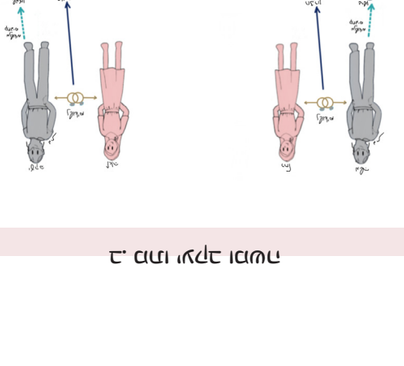
ד. אנחנו מוציאים את הרגל ומניחים אותה במקום אחר

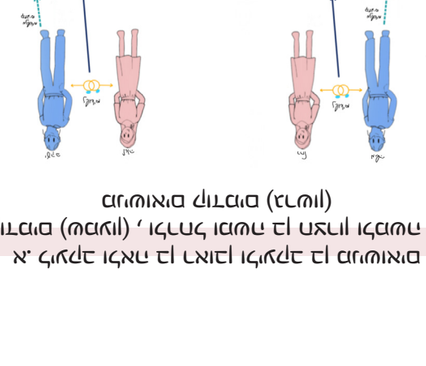
ה. אנחנו מוציאים את הרגל ומניחים אותה במקום אחר

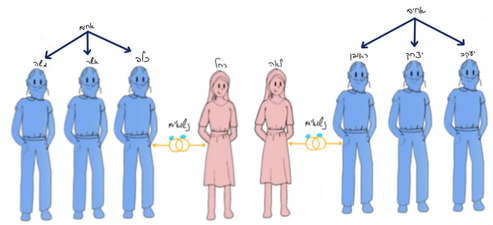
ו. אנחנו מוציאים את הרגל ומניחים אותה במקום אחר (וזה נקרא אנחנו מאחורנו מפעל)

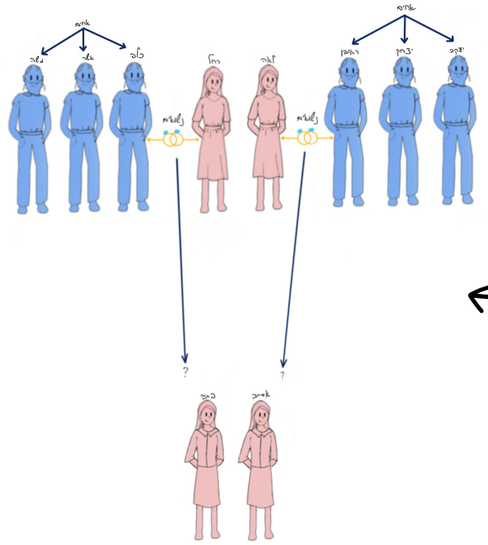
ז. אנחנו מוציאים את הרגל ומניחים אותה במקום אחר

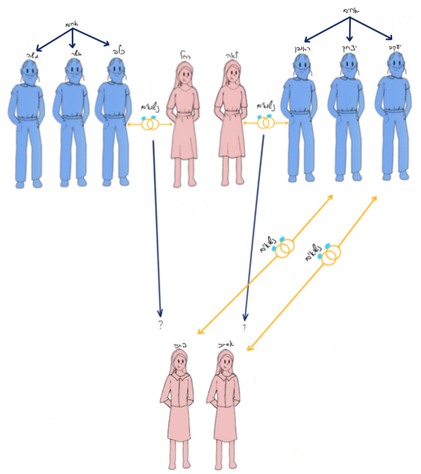
א. יעקב יצחק וראובן אחים, יעקב נשוי ללאה וכן כלב אשר ומשה אחים וכלב נשוי לרחל

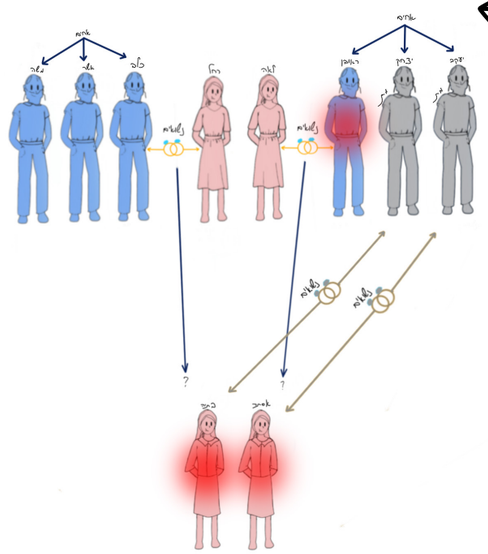
ב. לראובן ולאה נולדה בת (אסתר) , לרחל וכלב נולדה בת (בתיה) והתערבבו הבנות ולא ידוע מי אימה של מי

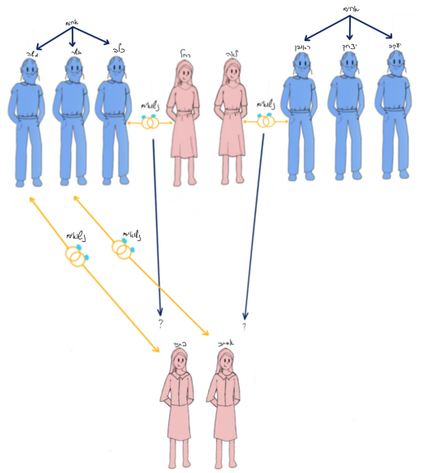
ג. יעקב התחתן עם אסתר ויצחק התחתן עם בתיה

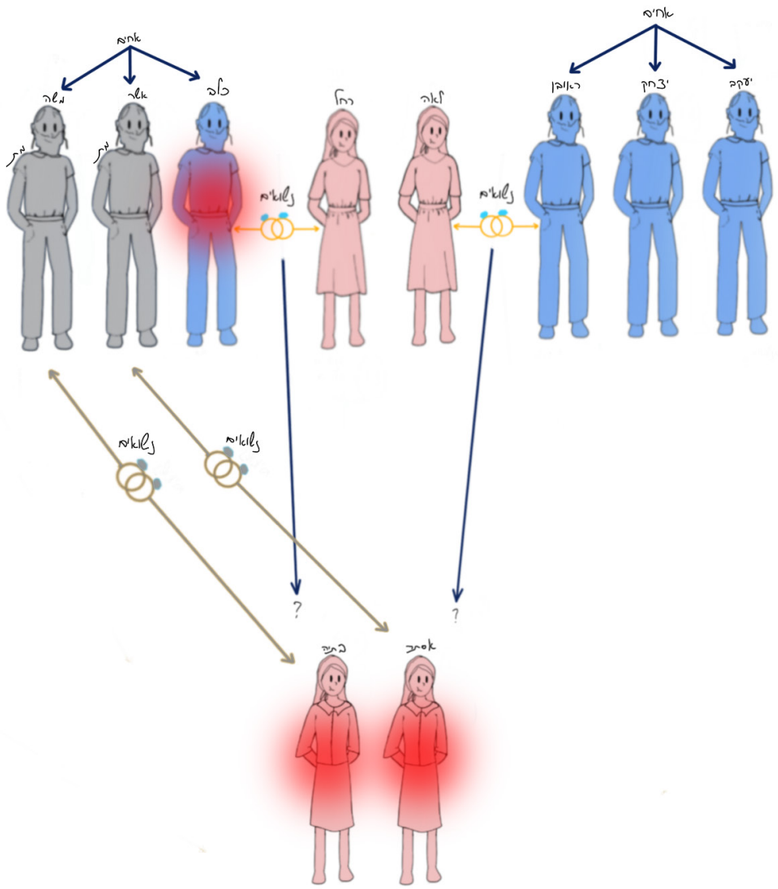
ד. יעקב ויצחק מתו, ראובן חולץ לאסתר ובתיה ("חולץ לבתו מספק")

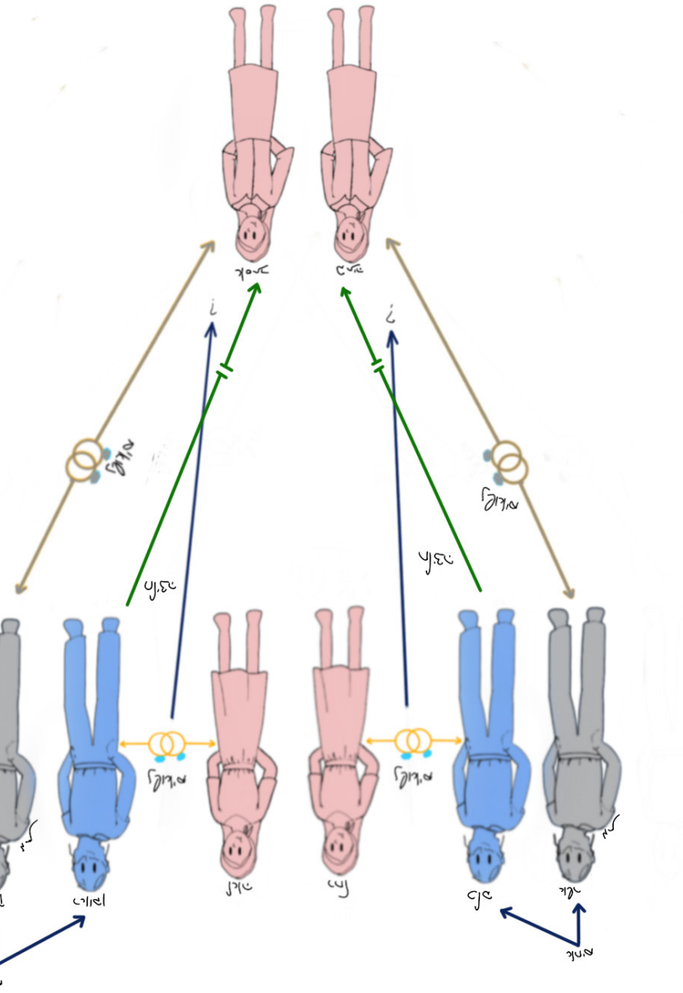

ה. וכן המקרה המקביל - אשר התחתן עם אסתר ומשה התחתן עם בתיה

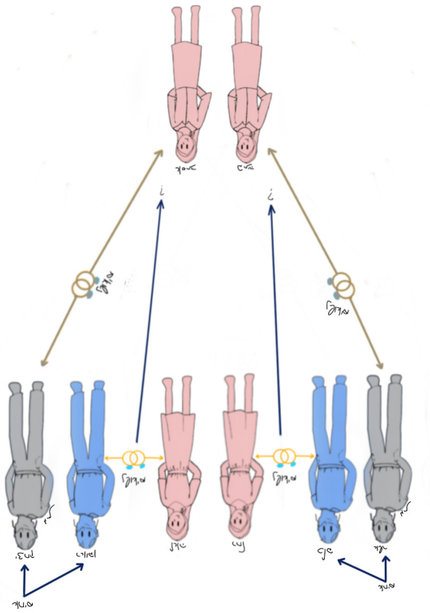
ו. אשר ומשה מתו, כלב חולץ לאסתר ובתיה ("חולץ לבתו מספק")

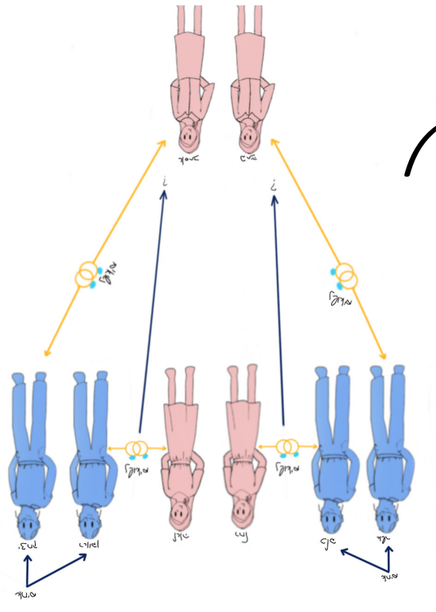

ה. האוכל מוצע באכזר ובלבד מוצע בלהיט („מוצע בלהי בסבך"),
ובלי שם", זה רמזה „מוצע בסבך הזה")

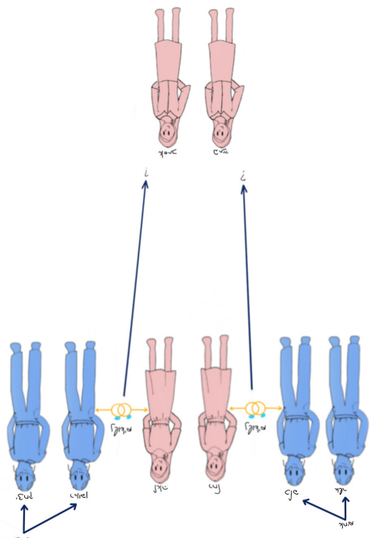
230 | רב"ו, ר"ב קיבלו ילדה קטנה בשבי." מהו"ן {ה}

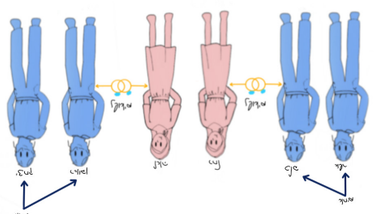
ד. יצוד ואוכל את

ב. יצוד הרוגל וכן אכול יאכל הרוגל וכן הבוץ

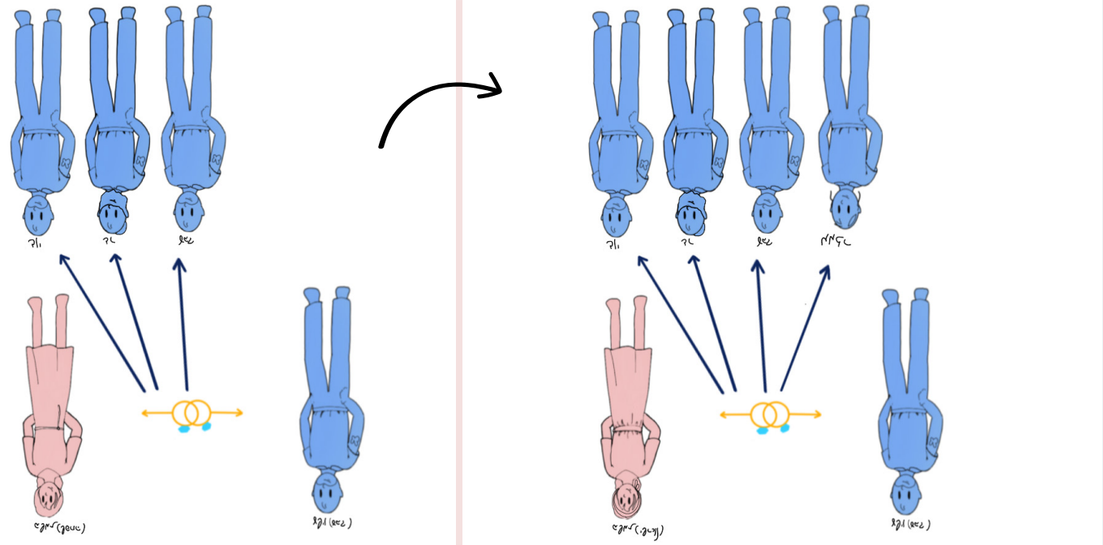
ג. קראל יקרו רוקדו הם (הבוץ), יקרוץ יכלה
רוקדו הם (הבוץ) ואפרכסו בהנאה וקרא זה
איהו שב הו

א. יצוד יקראל איהו יאכלה הרוגל וכן הקר, הכה
יאוש איהו יכלה הרוגל וכן הבוץ

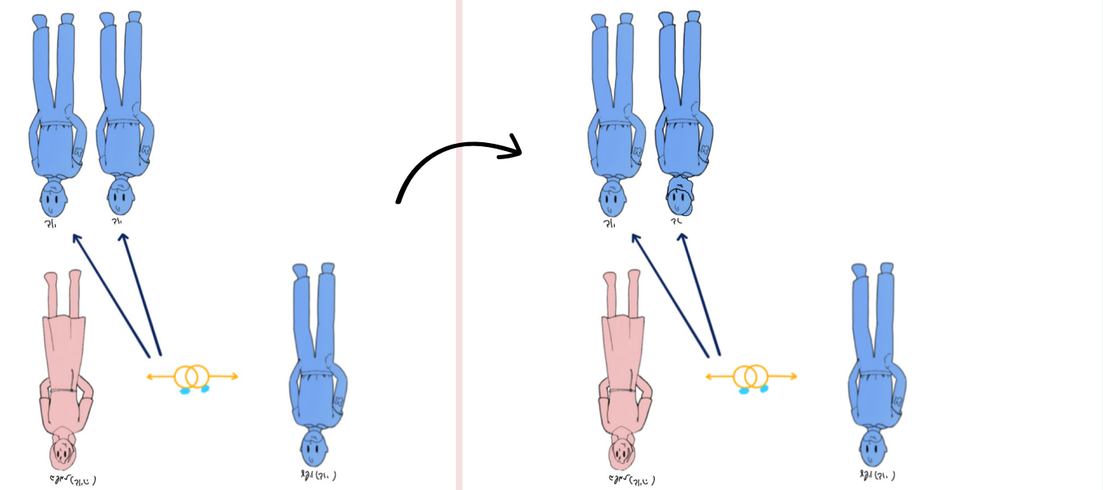
ד. שורה הבאה אך הפעם ישרה הכי הוא שתאכלו

ב. הבחנה הבאה אך עשו ישמחה כשם עבדתי ישרה

ג. שורה הבאה אך הפעם ישרה הכי הוא שתאכלו

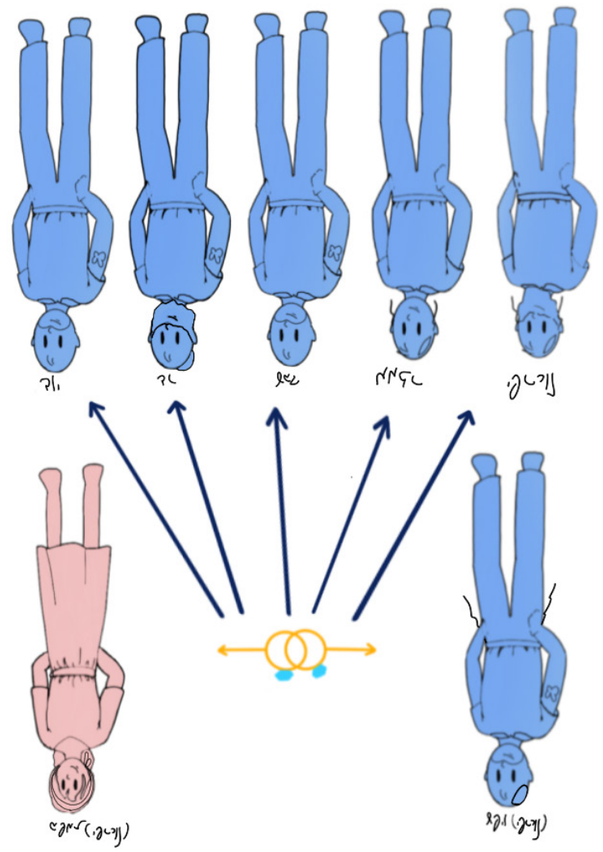
א. אתי שתאכלו ארוז אך עשו (עבד בוז) ואת בשמה (שפחה בוא) ישרה כשם שר ישרה (בוא)

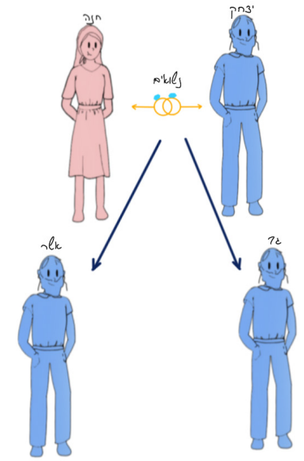
ב. שורה

231 | עשרה שבועיים ושש אמות

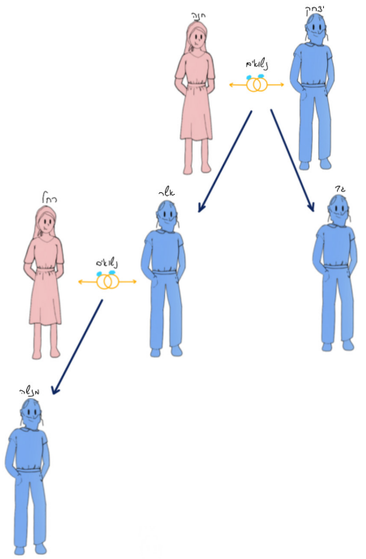
ה. שורה הבאה אך ערבי ישרי הוא שתאכלו, כשל דבר ישרה שוקי עשרה ערן שתאכלו

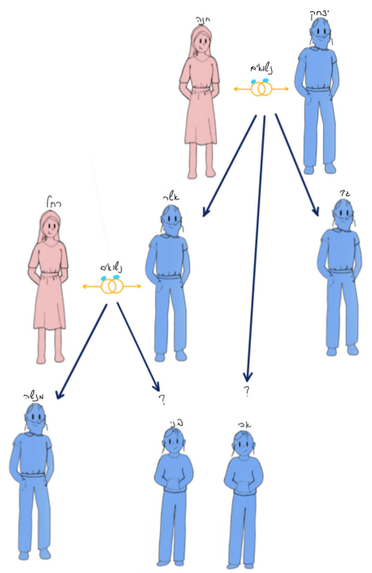
א. יצחק נשוי לחנה ולהם שני ילדים (גד ואשר)

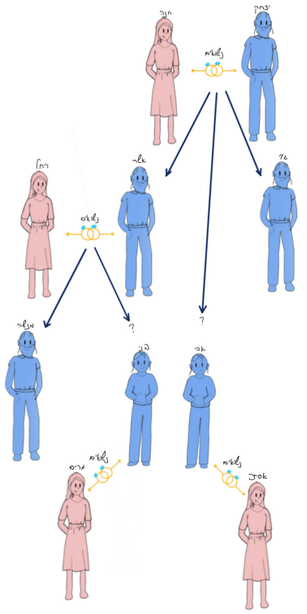
ב. אשר התחתן עם רחל וולד להם בן (מנשה)

ג. חנה ילדה את אבי ורחל ילדה את בני והתערבבו הילדים ולא ידוע מי אימו של מי

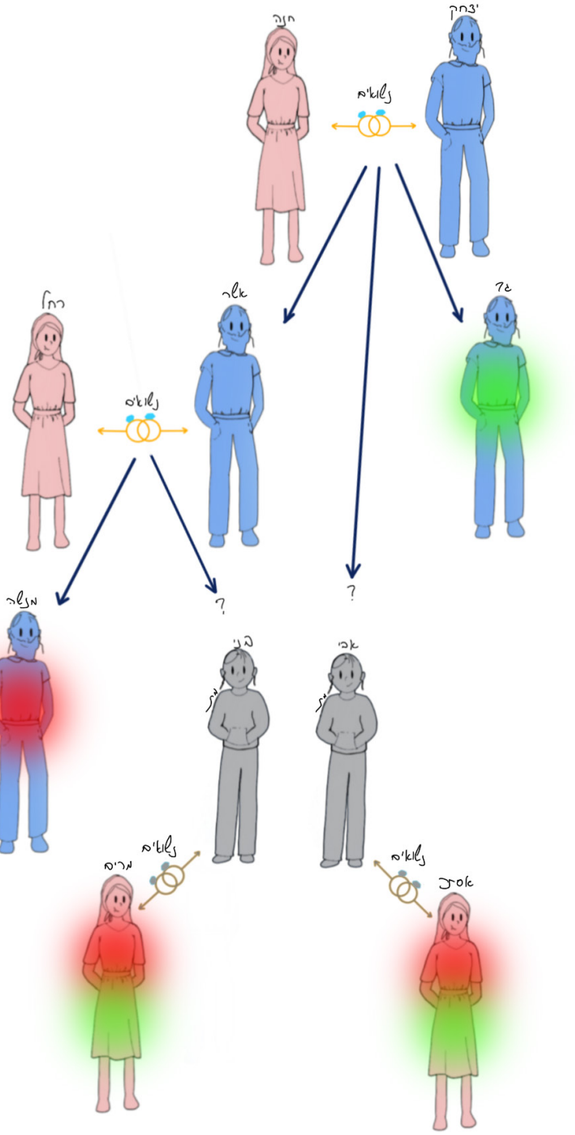

ד. אבי התחתן עם אסתר ובני התחתן עם מרים

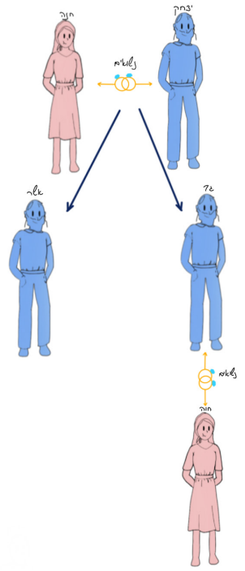
232 | האשה שנתערב ולדה

ה. מתו אבי ובני. בני הכלה (מנשה בן רחל) חולץ ולא מייבם שמא האלמנה היא אשת אחיו/אשת אחי אביו. בני הזקנה (גד בן חנה) רשאי לייבם אלמנה משום אשת אחיו יבמתו / אשת בן אחי המותרת לו.

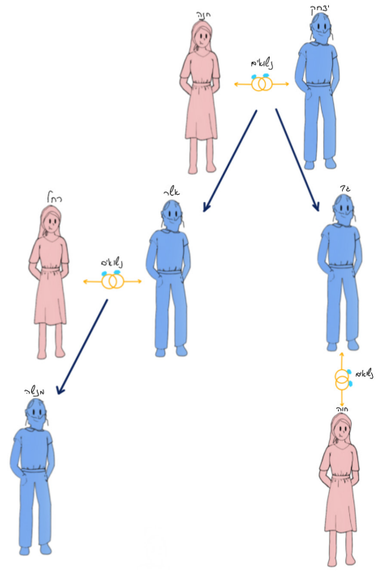

צט
ע"א

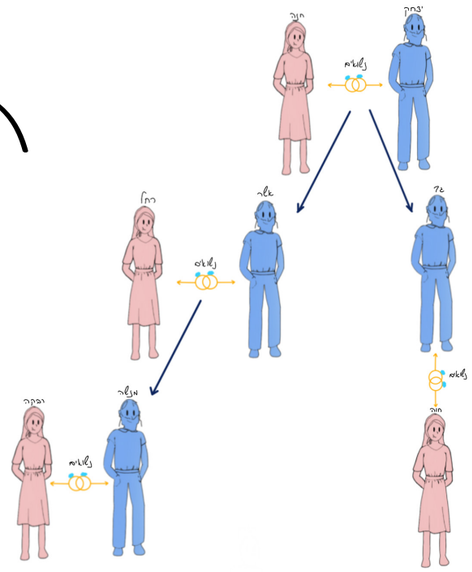
א.יצחק נשוי לחנה ולהם שני ילדים (גד ואשר) וגד התחתן עם חנה

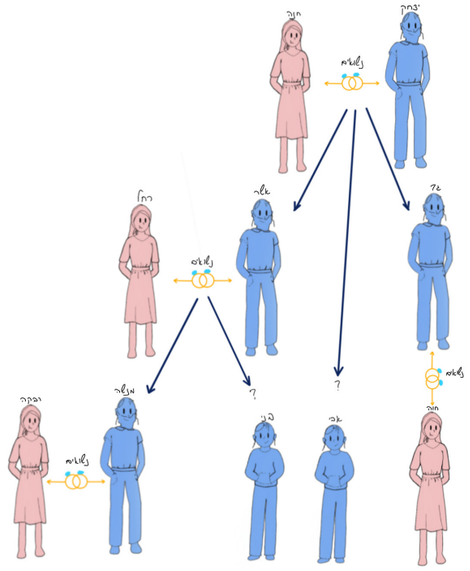
ב. אשר התחתן עם רחל וולד להם בן (מנשה)

ג. מנשה התחתן עם רבקה

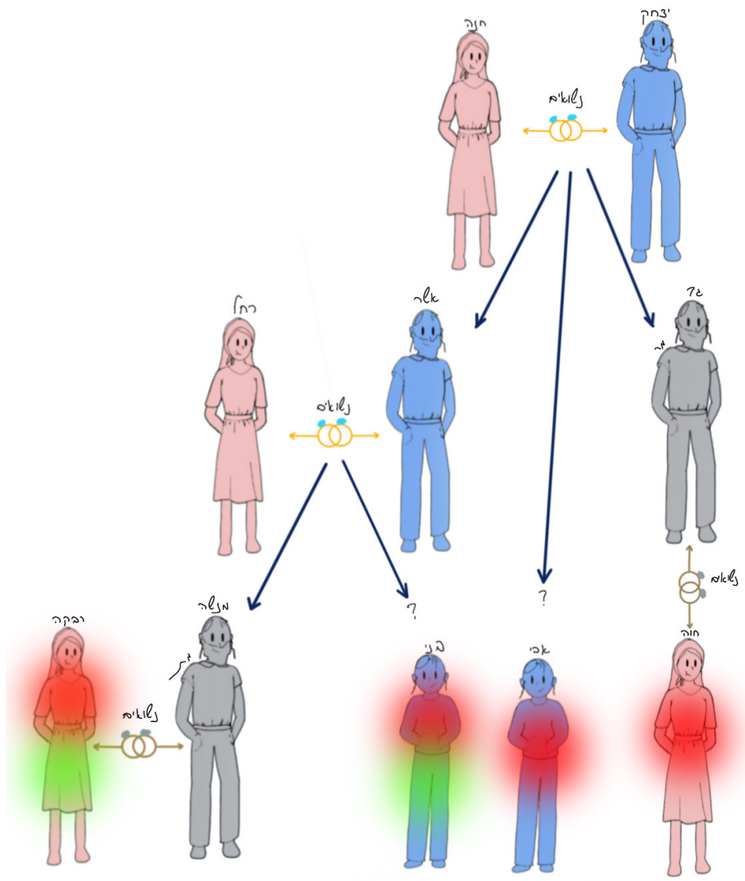

ד. חנה ילדה את אבי ורחל ילדה את בני והתערבבו הילדים ולא ידוע מי אימו של מי

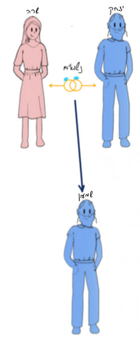
233 | מתו הכשרים..

ה. מתו גד ומנשה. אבי ובני חולצים לחנה (אשת בן הזקנה) שמא היא אשת אחי אביו.
לעומת זאת, לרבקה (אשת בן הכלה) אבי מייבם משום אשת אחיו ובני חולץ משום אשת בן אחיו (או להיפך)

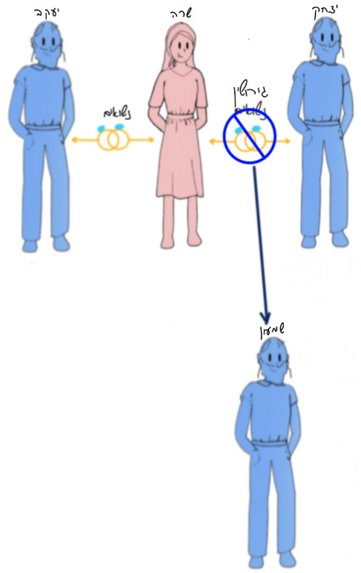

צט
ע"א

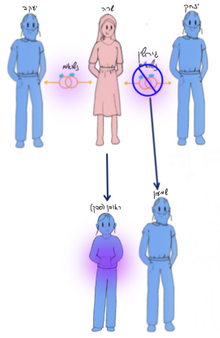
א. יצחק נשוי לשרה ולהם בן (שמעון)

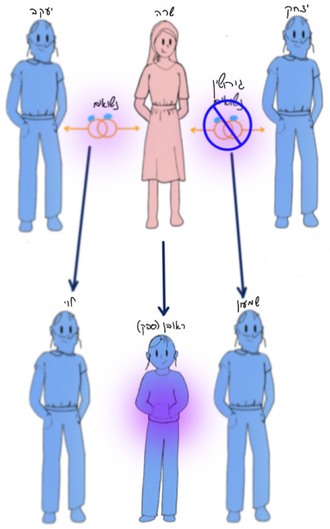
ב. גירש יצחק את שרה והתחתנה עם יעקב תוך ג' חודשים

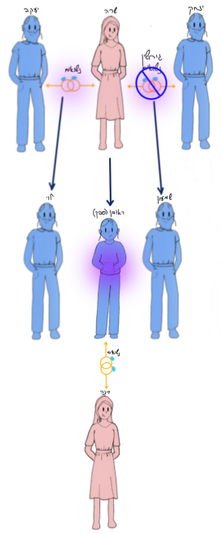
ג. כעבור ⅞ חודשים נולד ראובן שהוא ספק בן תשעה חודשים ליצחק או בן שבעה חודשים ליעקב

ד. אח"כ נולד לשרה ויעקב בן (לוי)

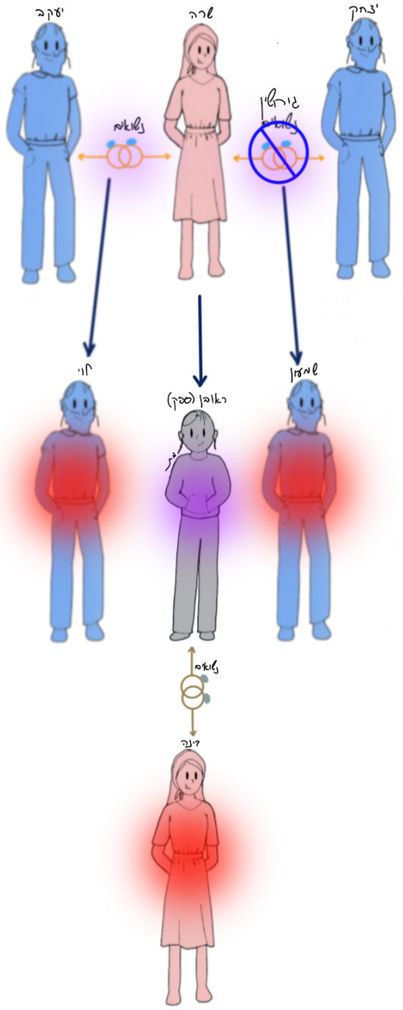

ה. ראובן (הספק) התחתן עם דינה

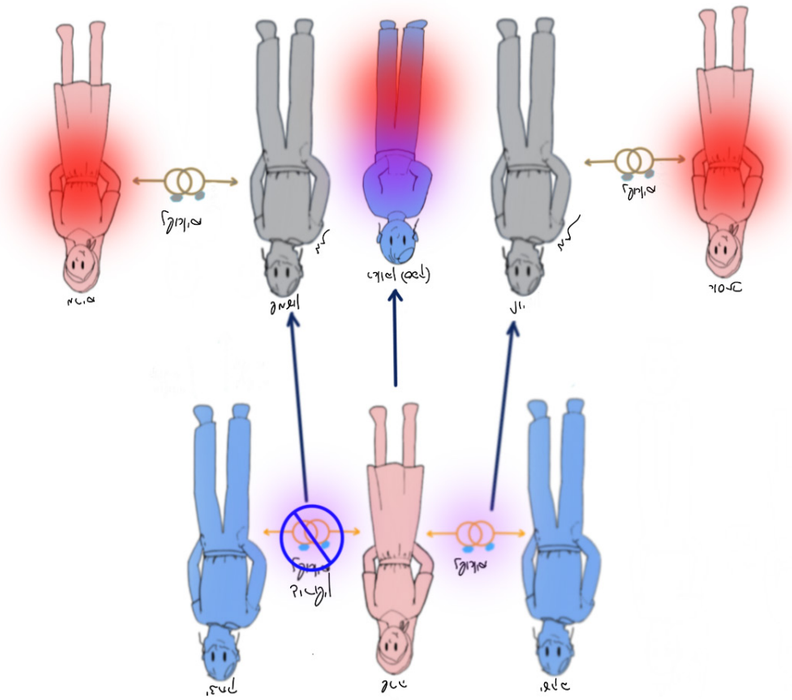

234 א | היו לה בנים מן הראשון

ו. ראובן מת. שמעון ולוי חולצין לדינה שמא היא אשת אחיו מאביו
אך לא מייבמין שמא היא אשת אחיו מאמו

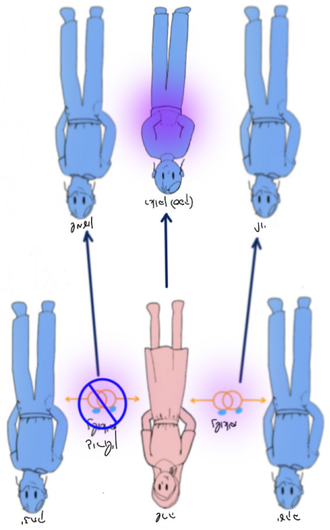

234 ב | הוא לה בינו לו הראשון

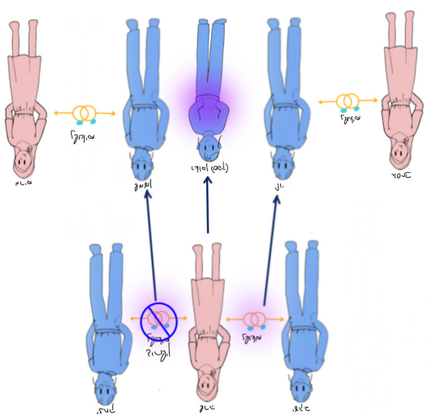

א. שבעל הוא (זכר) הביא לה (נקבה) פרחים אבל היא לא רצתה לראות אותו יותר

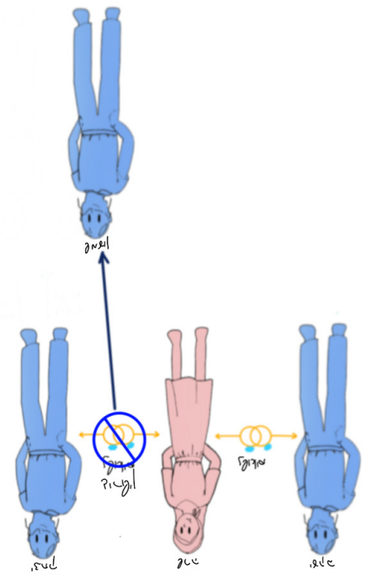
ב. היא (נקבה) אמרה לו (זכר) שהוא לא יכול לבוא אליה הערב

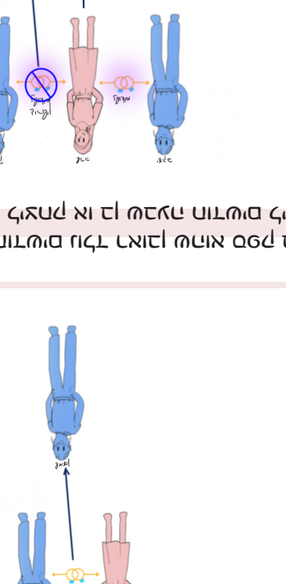
ג. שבעל הזמין לה (נקבה) ארוחת ערב

ד. אחרי שהוא (זכר) הביא לה (נקבה) פרחים, היא (נקבה) לא רצתה לראות אותו יותר

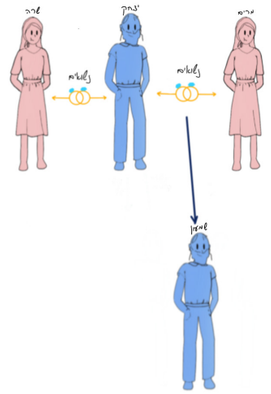

ה. בעלה (זכר) אמר לה (נקבה) שהוא לא יכול לבוא אליה הערב

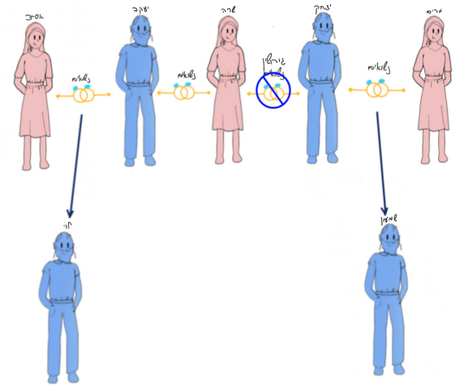

ו. בעלה (זכר) הזמין לה (נקבה) ארוחת ערב אבל היא לא רצתה לראות אותו יותר

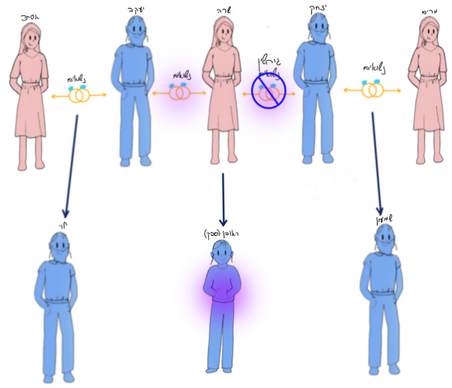
א. יצחק נשוי למרים ולהם בן (שמעון) ויצחק נשוי גם לשרה

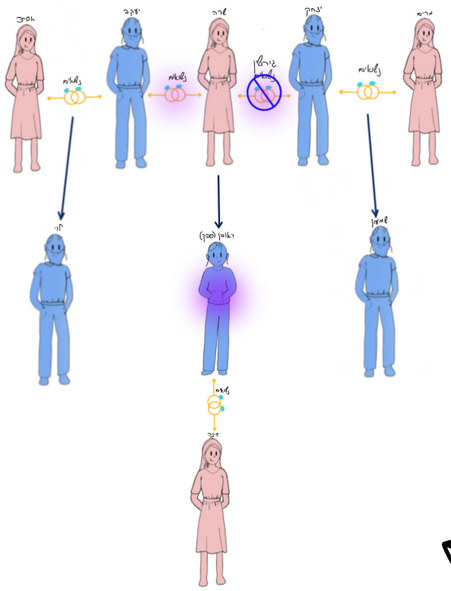
ב. גירש יצחק את שרה והתחתנה עם יעקב תוך ג' חודשים, ויעקב נשוי גם לאסתר ולהם בן (לוי)

ג. כעבור ז' חודשים נולד לראובן שהוא ספק בן תשעה חודשים ליצחק או בן שבעה חודשים ליעקב

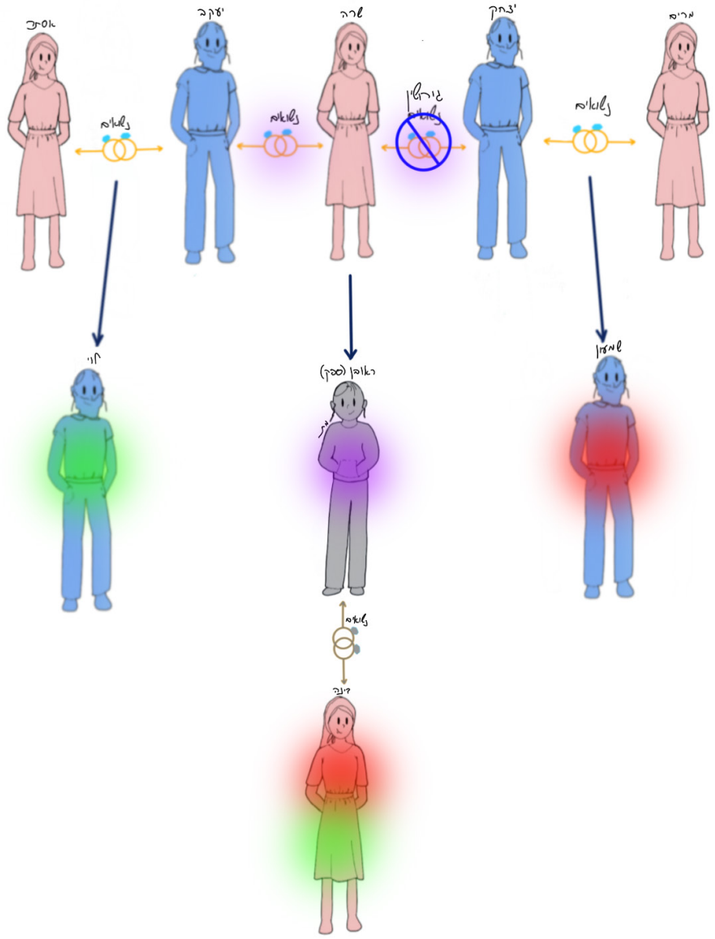

ד. ראובן (הספק) התחתן עם דינה

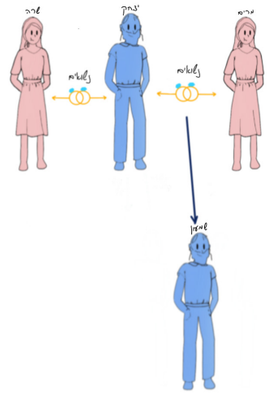
235 א | היו לו אחים מן הראשון

ה. ראובן מת. בשלב ראשון שמעון/לוי חולץ לדינה שמא היא יבמתו ובשלב שני לוי/שמעון יכול ליבמה או משום שהיבם חלץ לה או שהיא יבמתו.

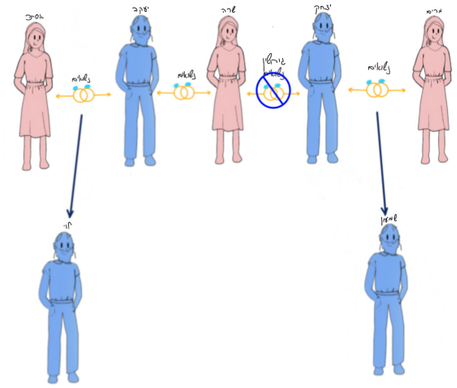

ק
ע"ב

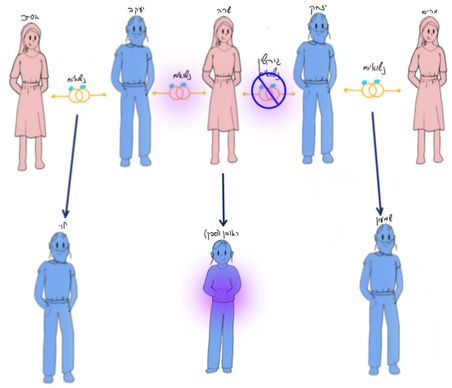
א. יצחק נשוי למרים ולהם בן (שמעון) ויצחק נשוי גם לשרה

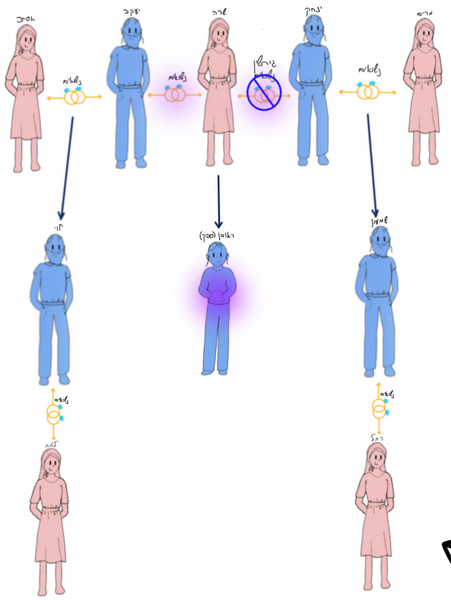
ב. גירש יצחק את שרה והתחתנה עם יעקב תוך ג' חודשים, ויעקב נשוי גם לאסתר ולהם בן (לוי)

ג. כעבור ז' חודשים נולד ראובן שהוא ספק בן תשעה חודשים ליצחק או בן שבעה חודשים ליעקב

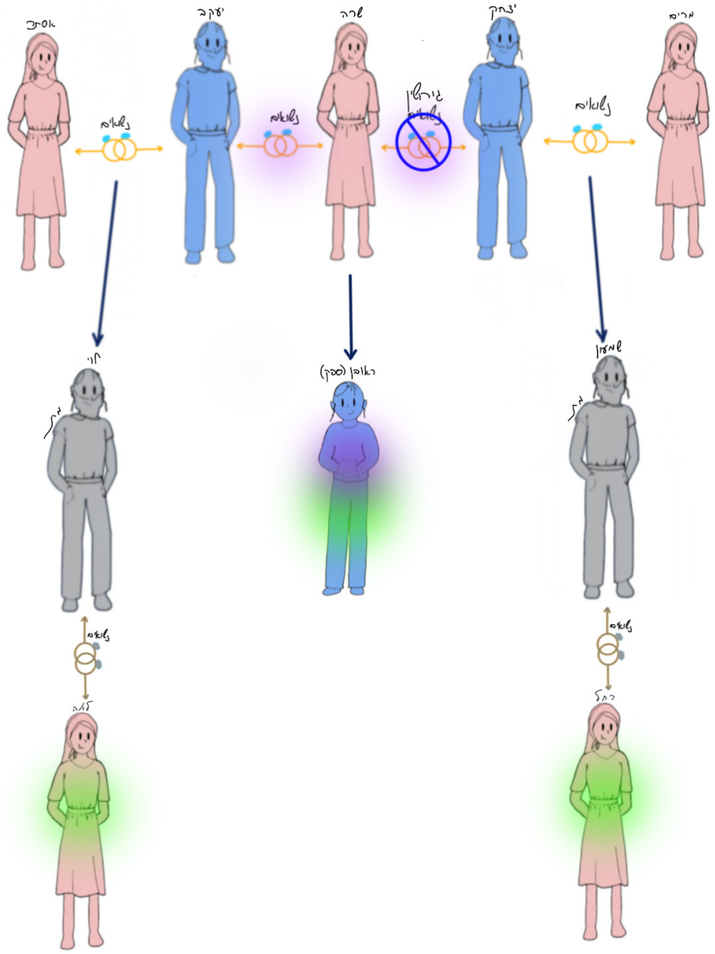

ד. שמעון התחתן עם רחל ולוי התחתן עם לאה

235 ב | היו לו אחים מן הראשון

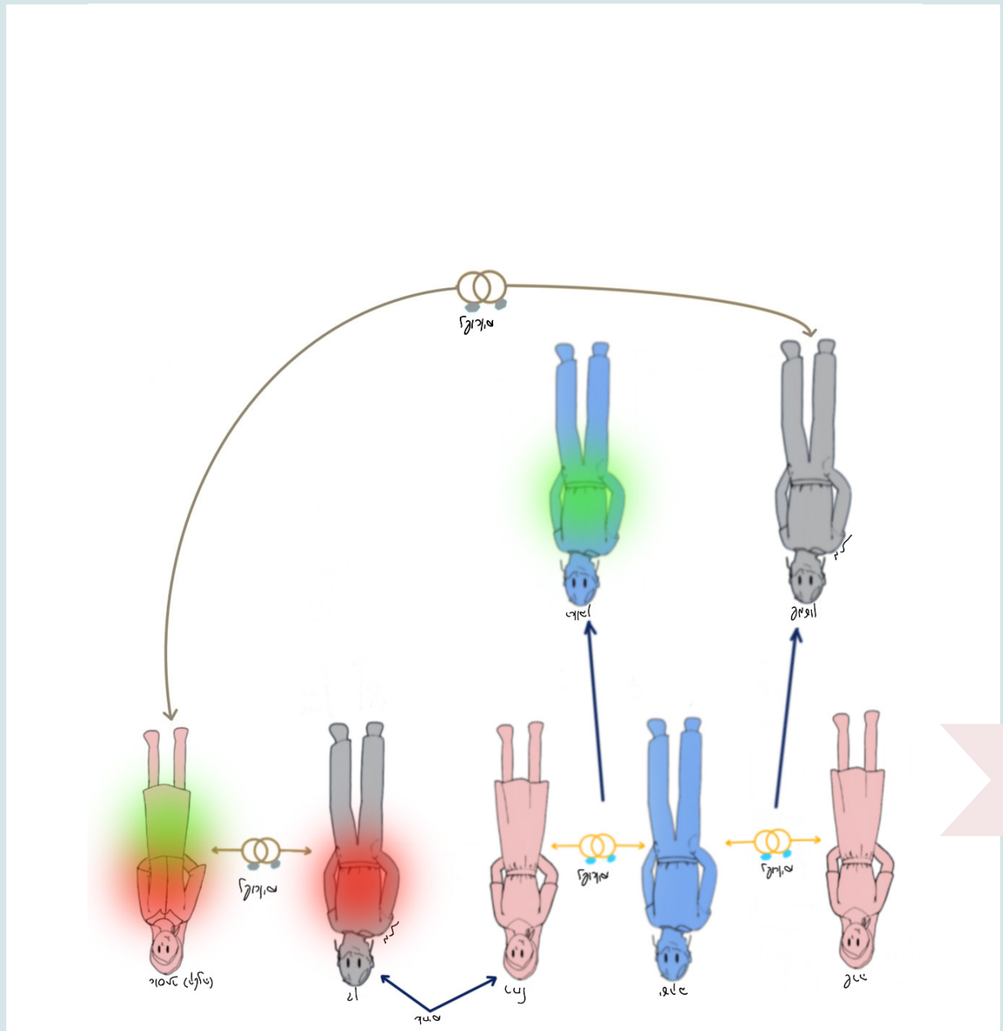
ה. שמעון ולוי מתו. ראובן (הספק) חולץ/מייבם את אלמנותיהם כי או שהן אשת אחיו מאביו או שנכריות כלפיו.

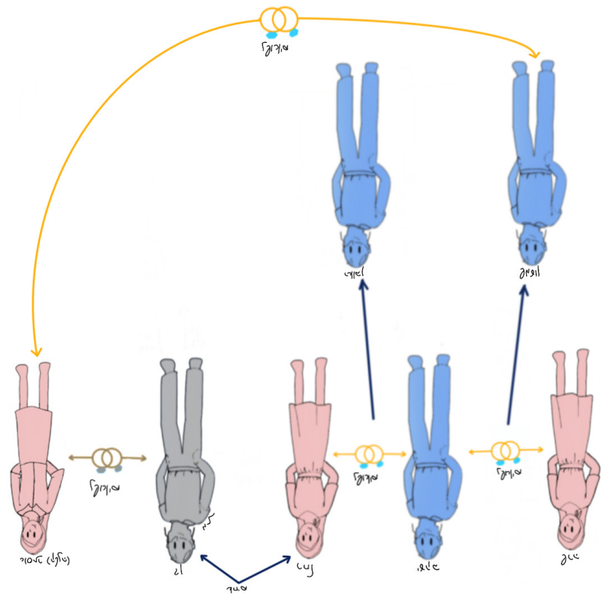

ק
ע"ב

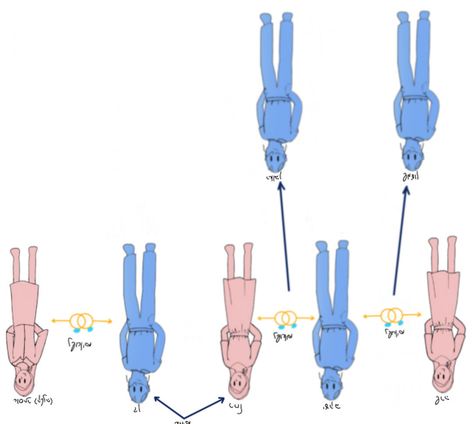
236 | דגם רץ שאלו

ד. שבוע הב. שאלו את ר"ע האם אפשר (הפעלה) וכיצד קראו לפעולה שבה אדם שוטף רכבים ונותן כיבוי אש

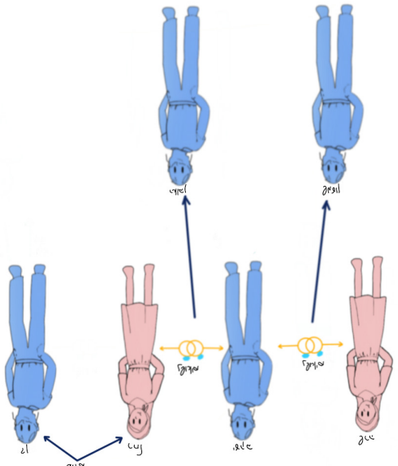

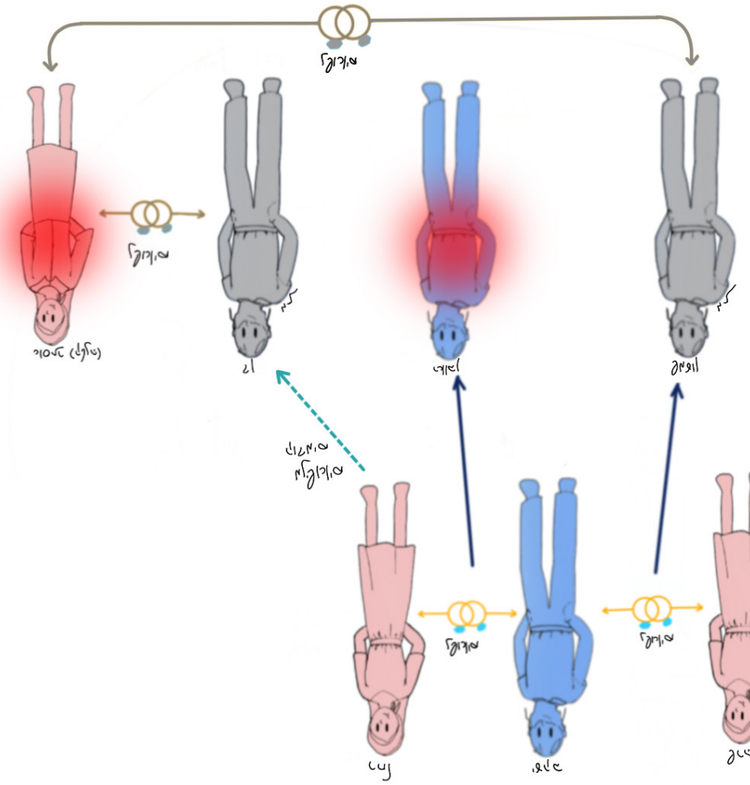
ב. ד"ר הפעיל את הפועל (הפעלה)

א. ערכו הפעיל של שני זוגות פעלים (לעיל), וערכו הפעיל בו של הבנ (אחד זו) וזוגי בנה בי (לעיל)

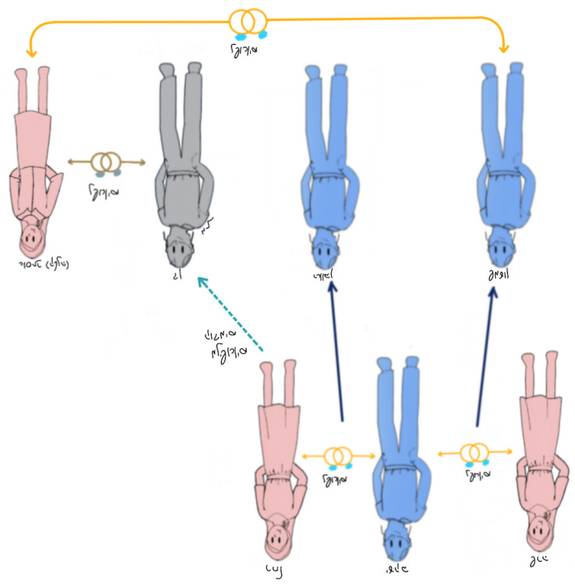

ב. ד"ר הפעיל את הפועל (הפעלה)

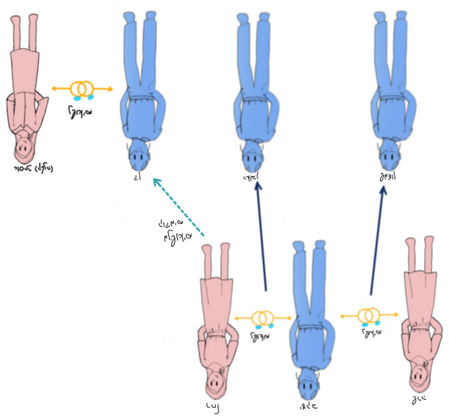

ת. משקל הגוף (הפרט) אמורה להגדיל ב־ואחר כפתור כך שיהיו שתיה אחת אחרי

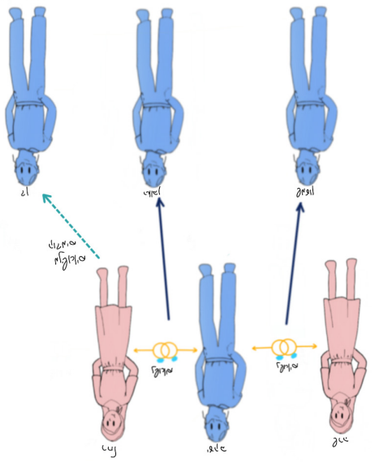
237 | ט"ו, ל"ב תכו שבטאן

ב. ד"ו תכו שי שבטאן (הפרט)

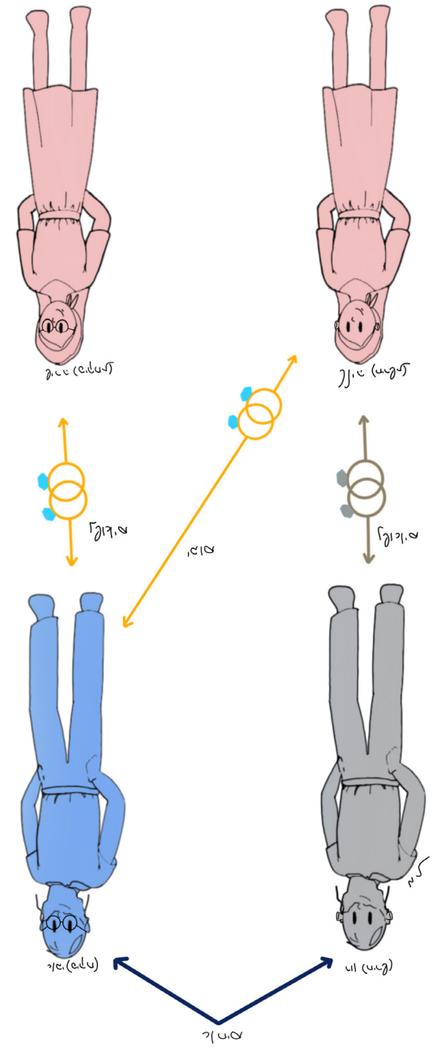
ב. ד"ו תכו שי שבטאן (הפרט)

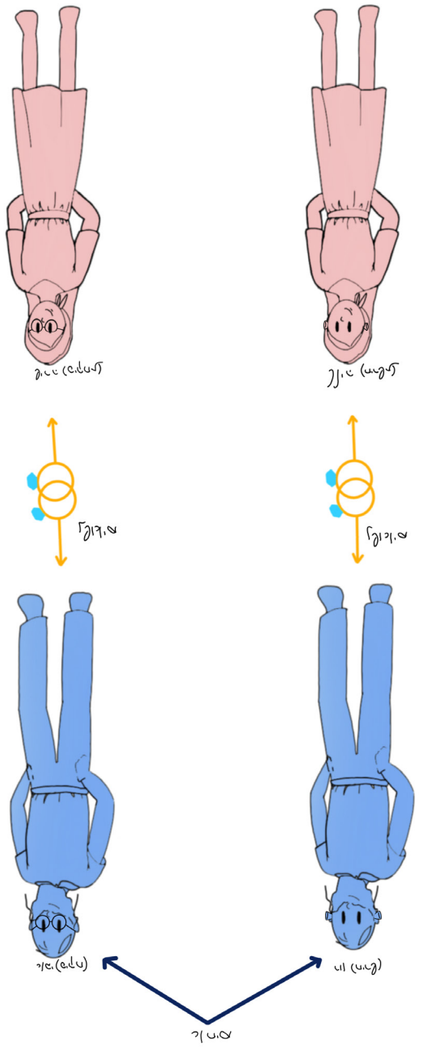
א. שבד תכו שי שלה שבד כתה בו (שאול), שבד תכו בה שי כתב שבד כתה בו (שאול) שבכת בו (ד) שבשיאה ביבשה

238 א | ורודו שרו אתו

ב. מה רו (הנורא), מיכה אבו (הפיקה) אך מלוח (הנוראים) ורא חולש לה

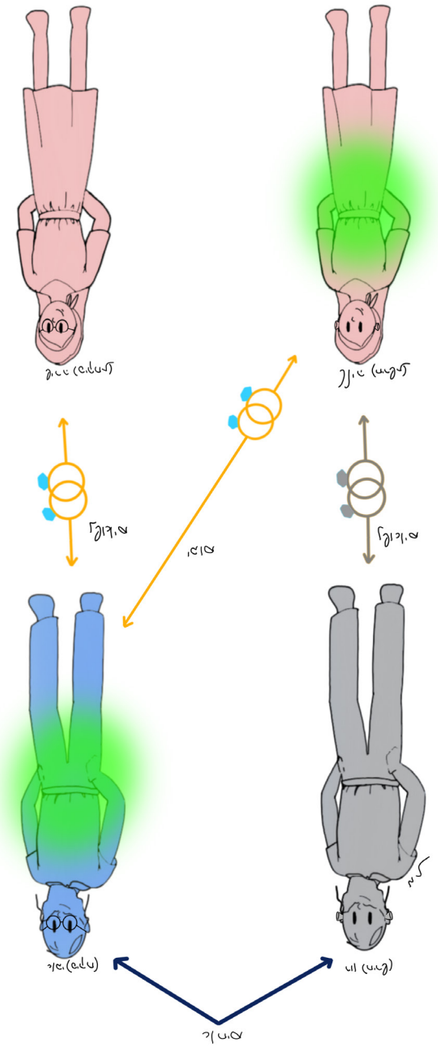

א. אבו (הפיקה) ושו כשורה (הפיקהה) ואתו רו (הנורא) ושו כלכלה (הנוראים)

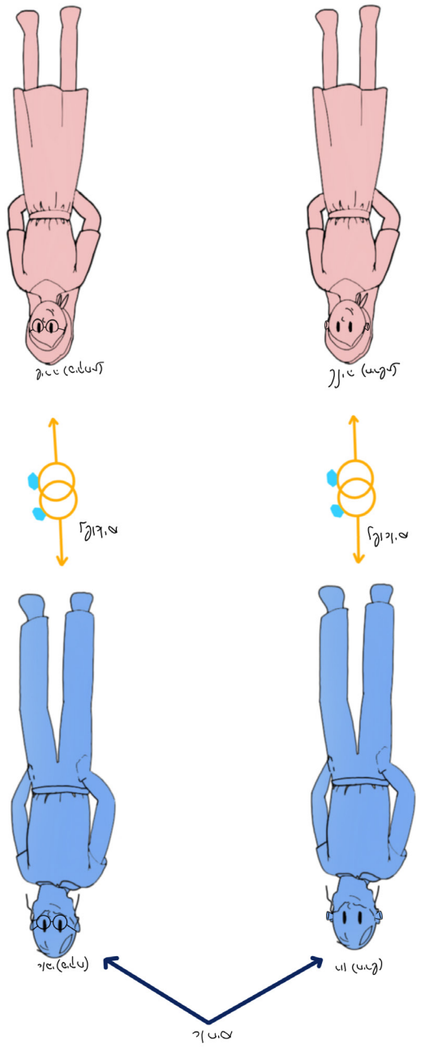

238 ב | ההדרן שני אחיו

ב. הם אכן (הפיזה). מייבש הר (החרס) את שורה (הפיזות) וכאן וכרך כדרשה כרוכה

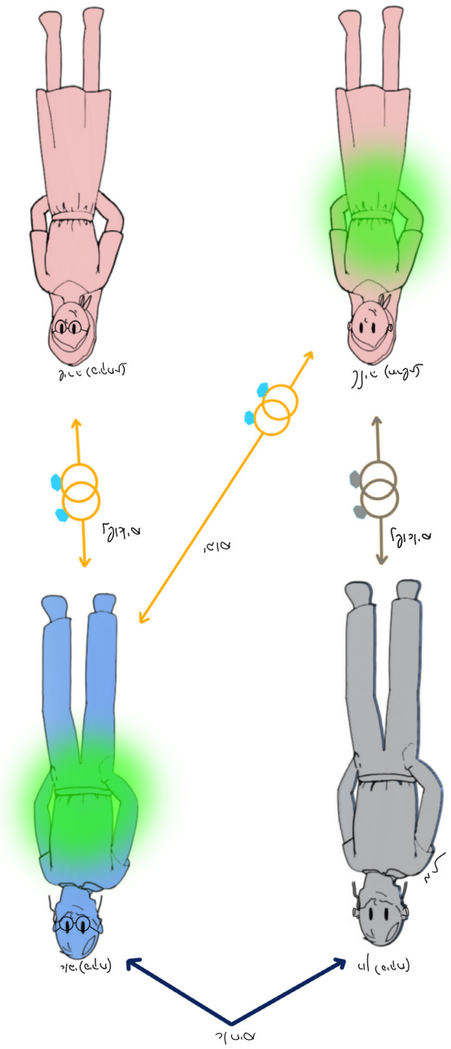

א. אכן (הפיזה) ושוו כשורה (הפיזות) ואמרו הר (החרס) ושוו כדכרה (החרטה)

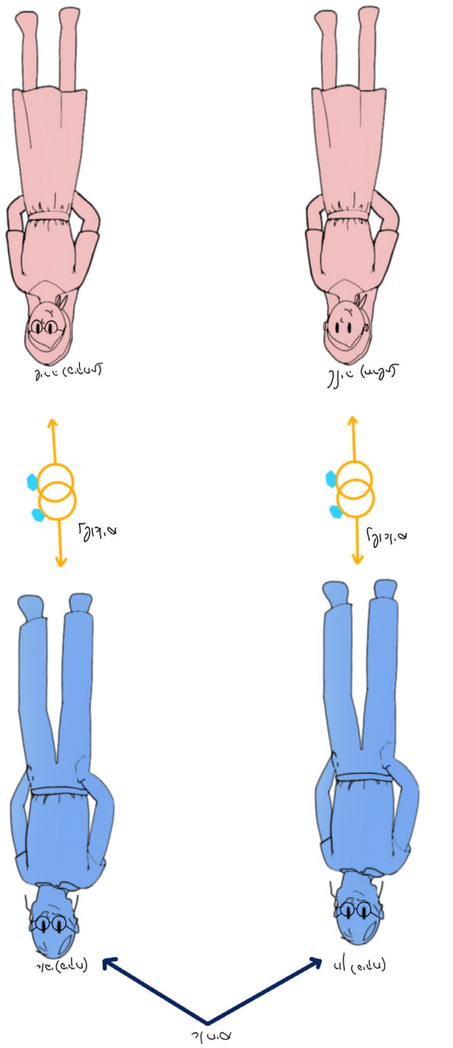

פרק א | אלגברה וגיאומטריה 239

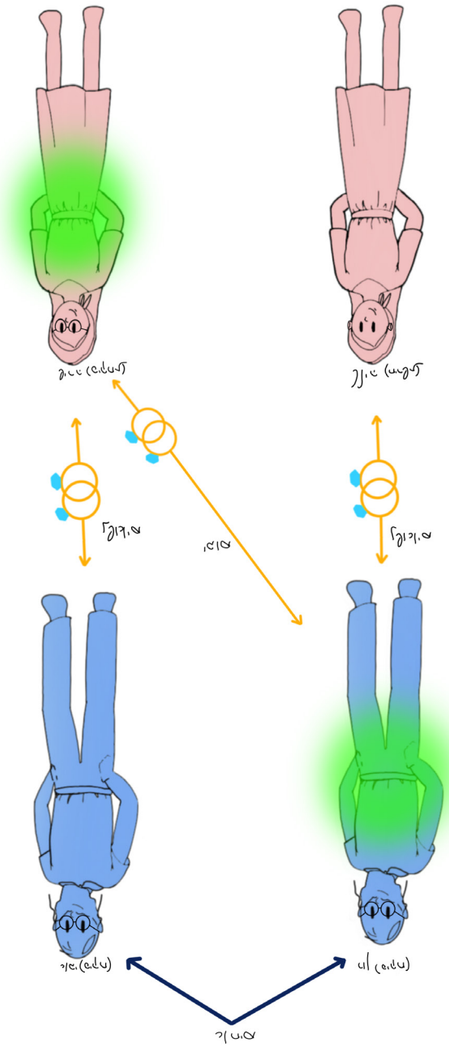
ב. מה אבי (הפיזיקה). מיכל רוצה (הרוצים) את שהיה (הפיזיקה) וכך יכול לצלם כרגיל

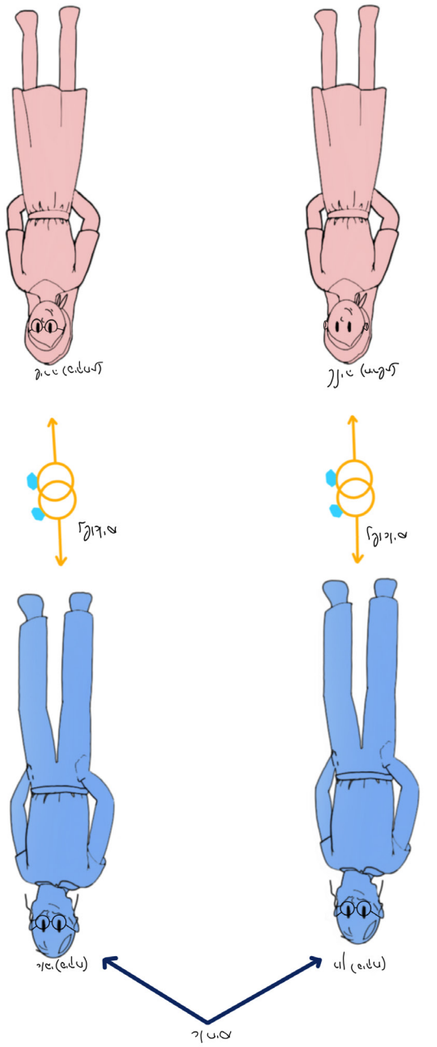
א. אבי (הפיזיקה) שהיה כשהיה (הפיזיקה) ואחרי רוני (הרוצים) שהיה כועסים (הרוצים)

239 ב | אלא אובעי לך

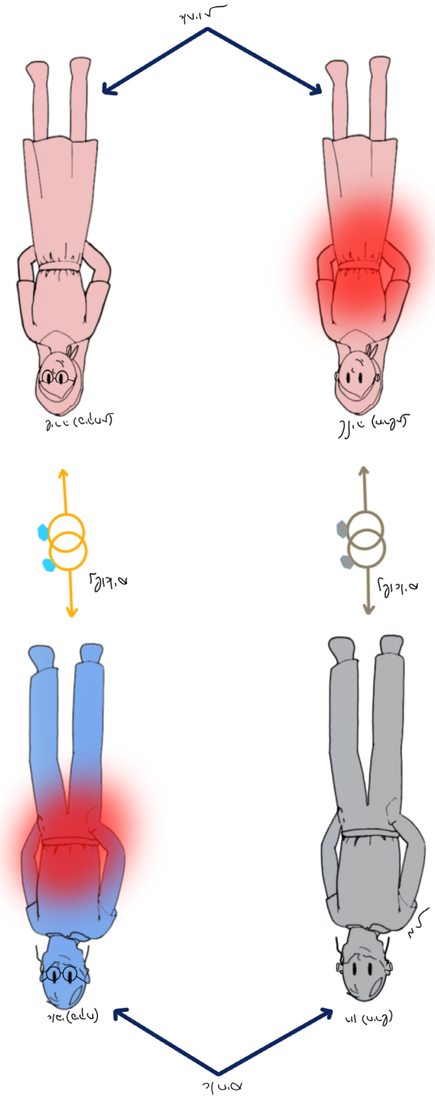

ב. הם אכן (הפיזמה). ושוכב הן (החיה) אך שוהה (הפיזמה) ואף וודאי כלכוה כעיכול

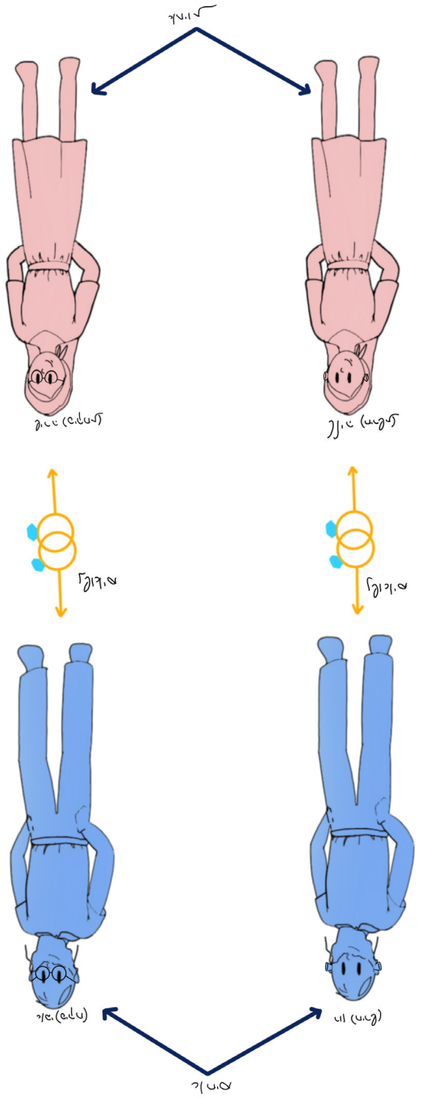

אוזניים | א 240

ב. מה אבי (הפיל) שמע? השמע הוא (האוזן) את שהיה (הפיל) וכאן יכול לדבר עכשיו

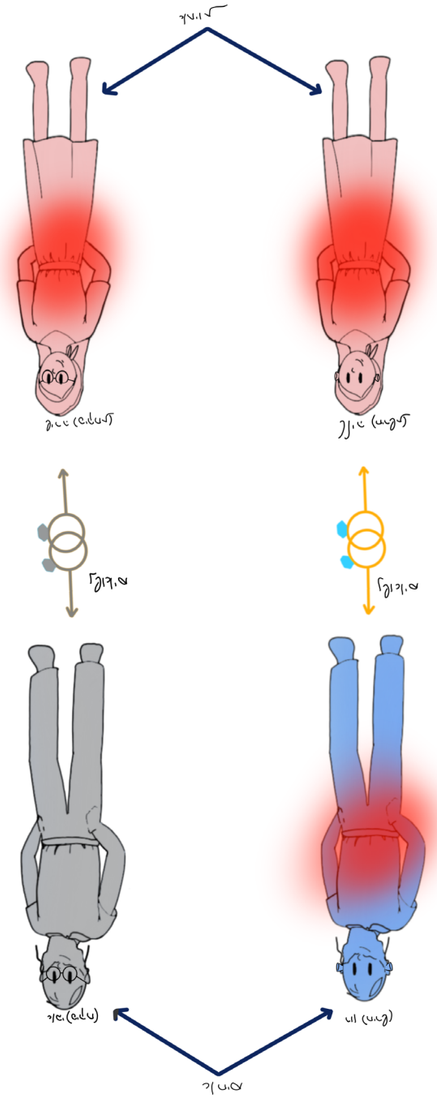

א. אבי (הפיל) ושני כשהיה (הפיל) האחו הוא (האוזן) ושני כלכלה (האוזים)

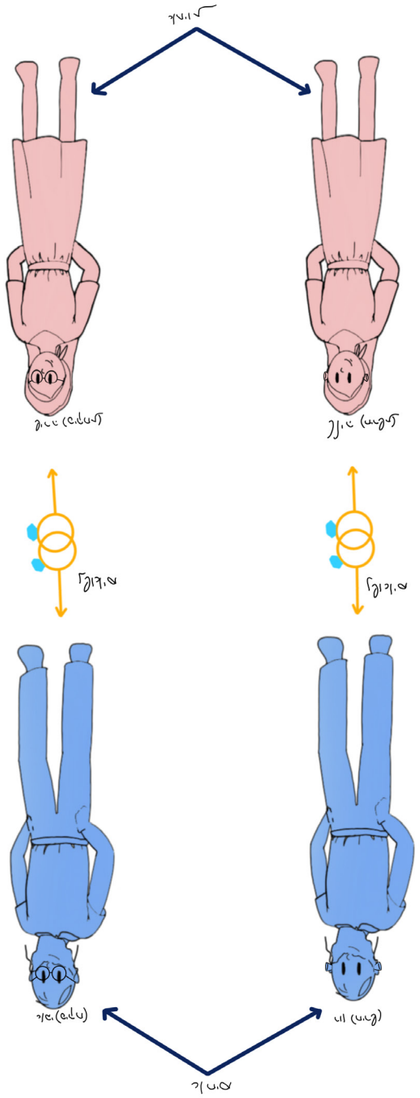

240 כ | אורתופוד

ב. מה אבו (הפיזה). מעבה רוז (הסרט) את שורה (הפיזות) ואת ורוד לצרפת כרוכה

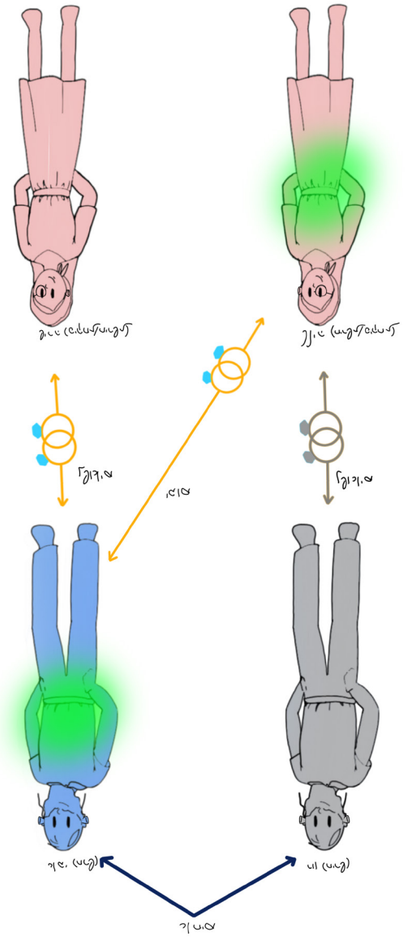

א. אבו (הפיזה) ושוו כשורה (הפיזות) ואמו רוז (הסרט) ושוו כלפיה (הסרטים)

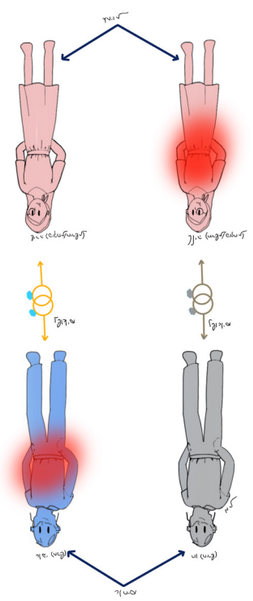

241 | אלא אובדן רך

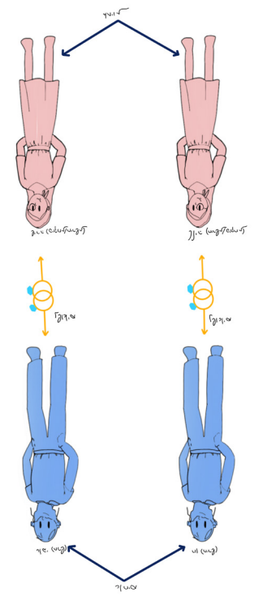
ד. ואם שיהי ועניו רבתיך זו רק הרי אבי (הוויה) ממנה אך ועניו (ואע"פ וכוכ כלבתי בבא)
אך לא הוציא רק

ב. אם הוי. ועניו אלבתי ועויהי ממניעי/ומנה

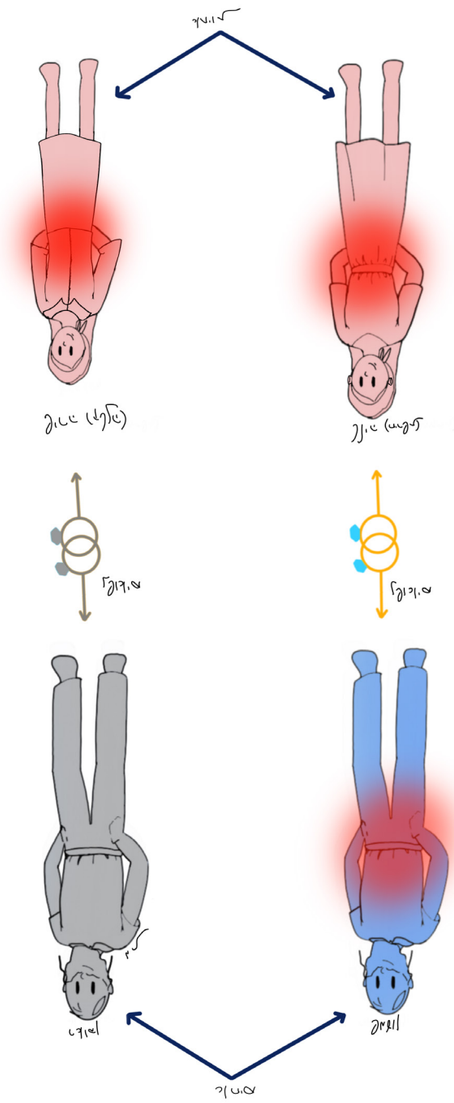

א. אבי (הוויה) ושוו כשהיה (הפיזהה/הוויהשה) ואמרו הוי
(הוויה) ושוו כשהיה (הפיזהה/הוויהשה)

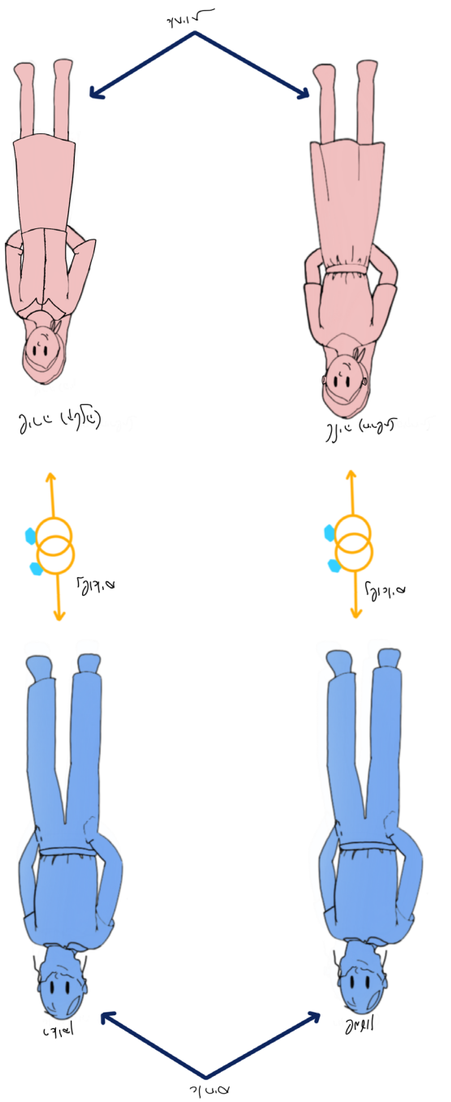
242 | מה לעלות שלך חמור

ב. מה רואה: ילד/חמור) ושניהם בבת ושוב יחד אחורה (חמור)/ ושורה אחורה (חמור)
חמוץ כשמחה בדרך

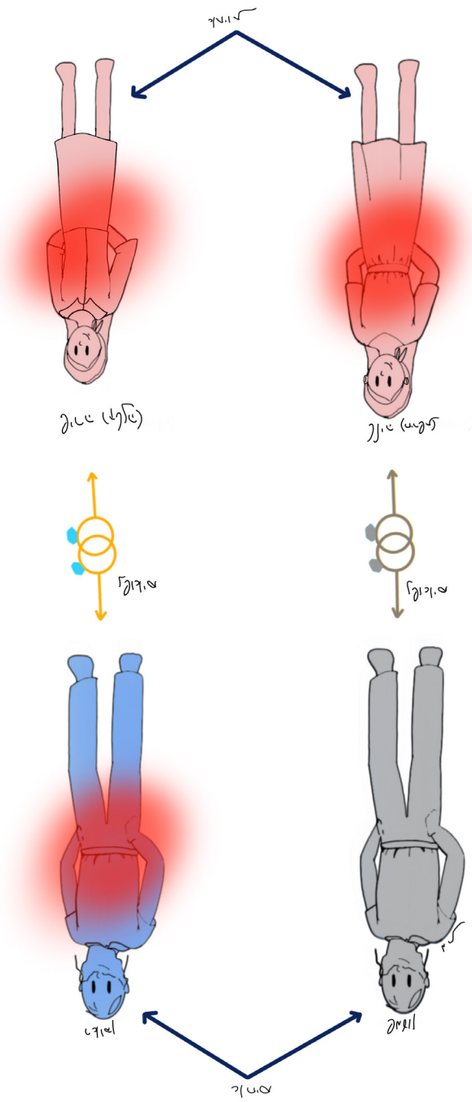
תזרא : שו אהוד ושואין שתי אחוד ותדוחר, חמור ושורת...

א. רואה ושא את שורה (חמור) ואחו שמעון ושא את אחורה ילדה (חמורת)

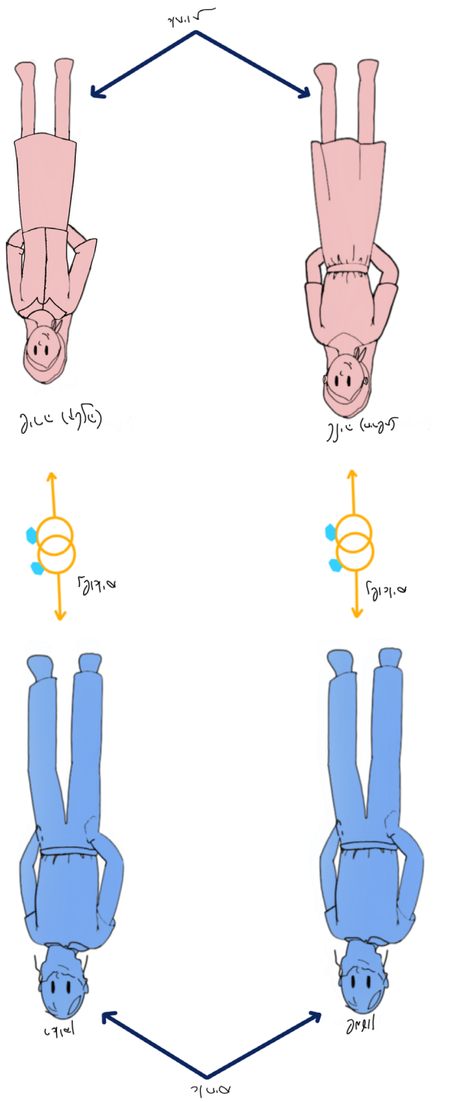

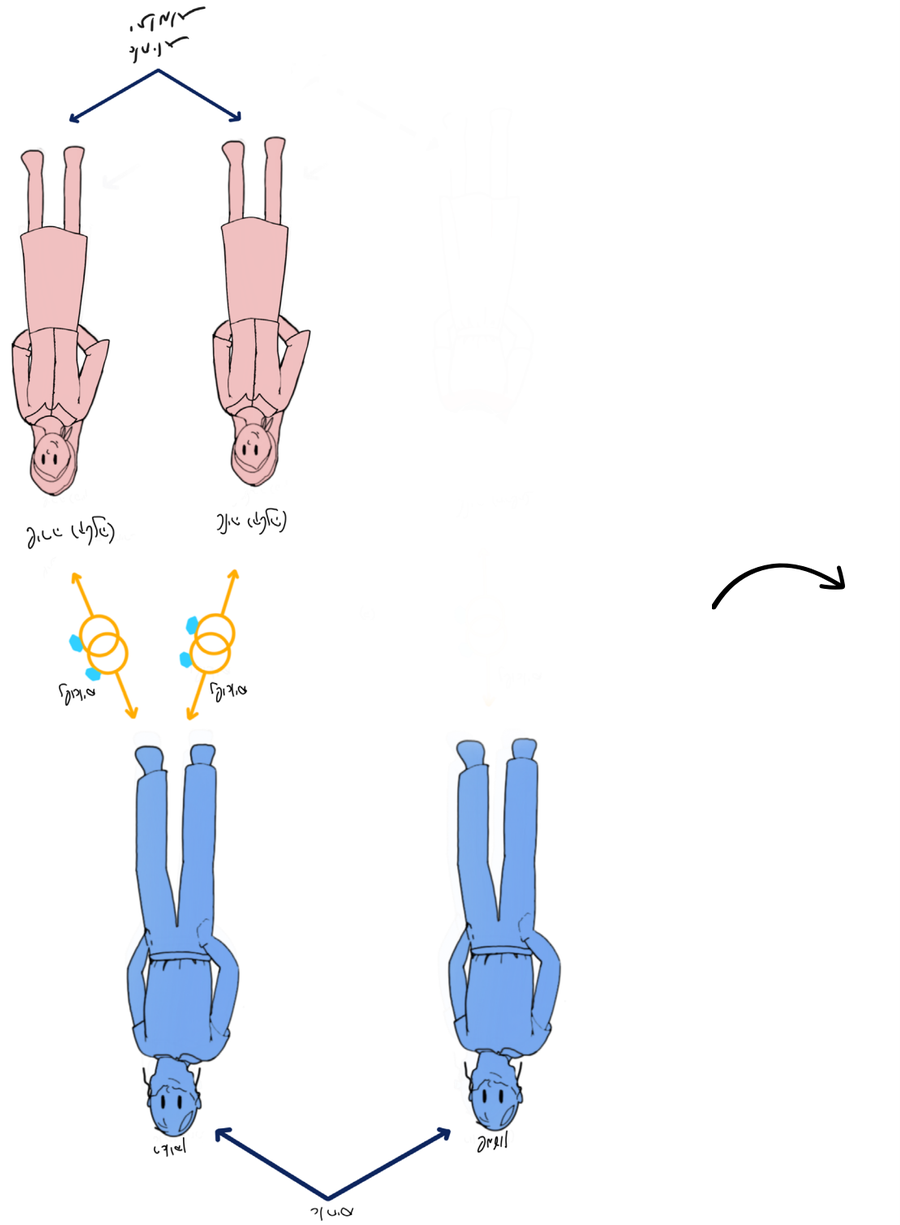
243 | מה דעתך על הציור?

ב. שמעון מה שהה (הפועל) ושאר בנות שיחה אחותה ושלוח (הנושאים) אמהה כעיכה.

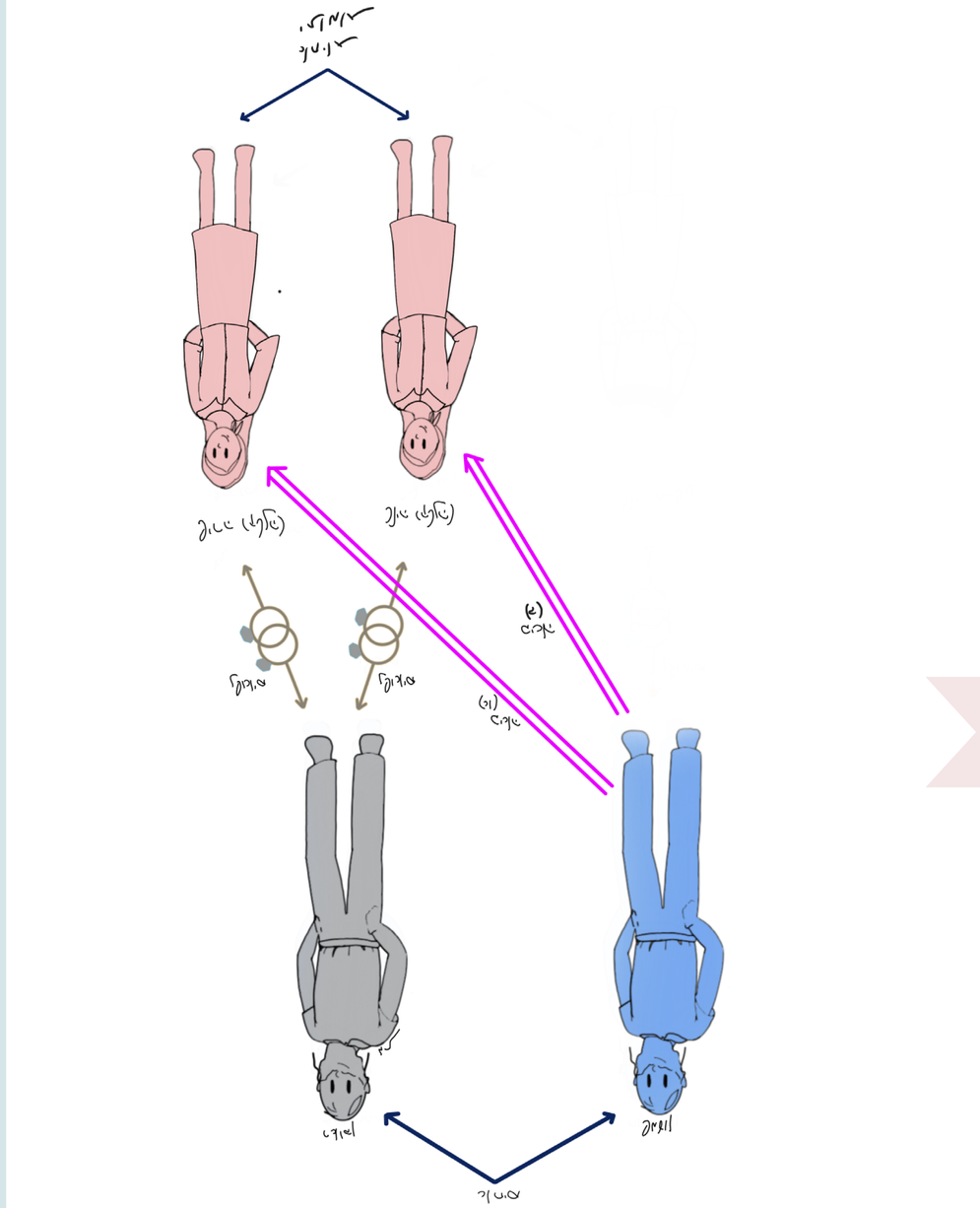

א. רואה ראה את שהה (הפועל) ואמה שמעון ראה את אחותה מכיר (הנושאים)

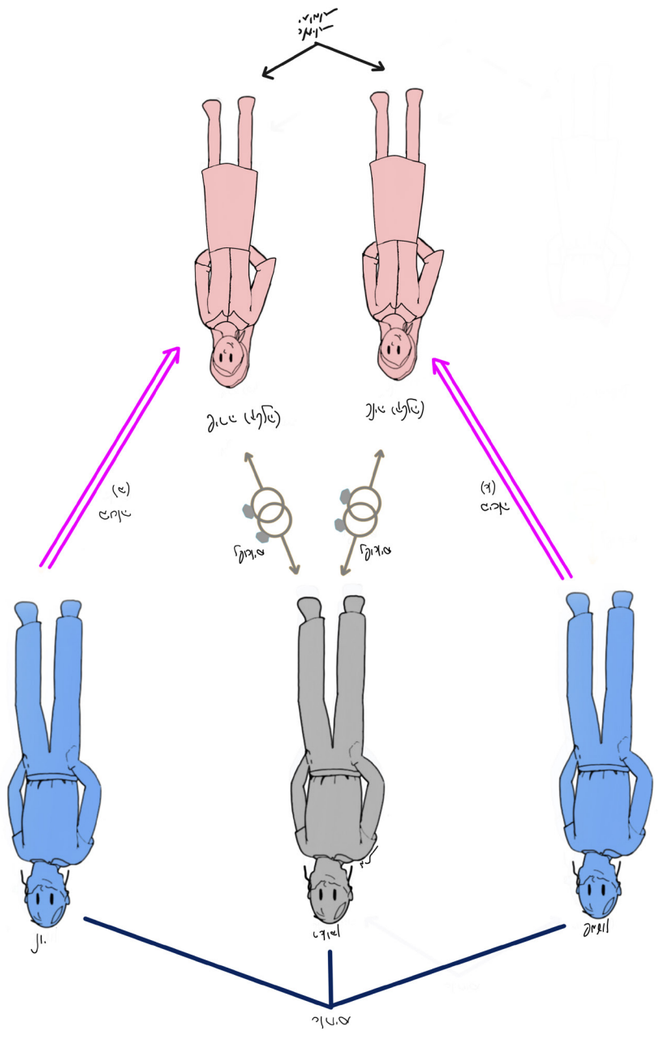

244 | עכו הראשונה ושוד ובא עכו השניה

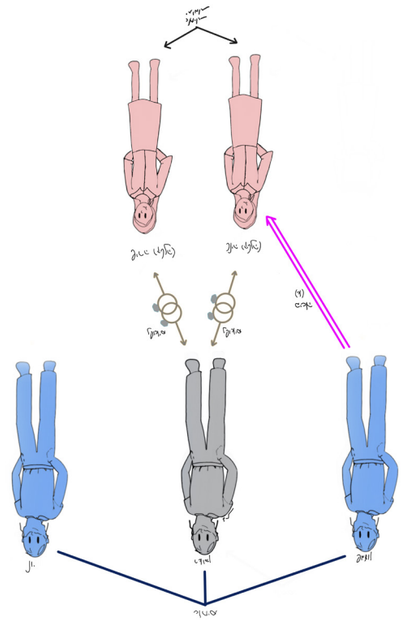

245 | אז מדוע אתה לבד לשעה?

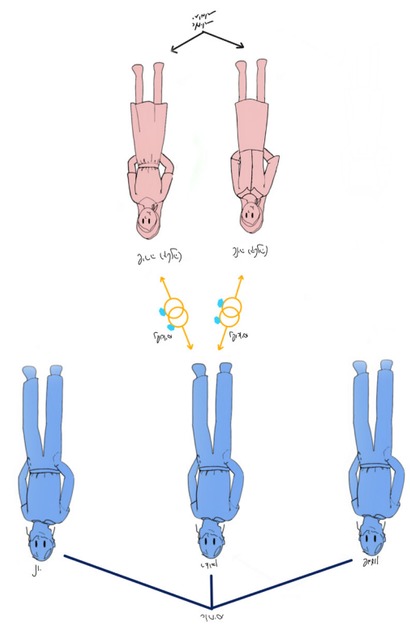
ב. ואמ"כ רוי בא לבד ולרוח (ב) לא ופכ את מורה

ב. מה רואה שמעון אתה בא לבד מורה (א)

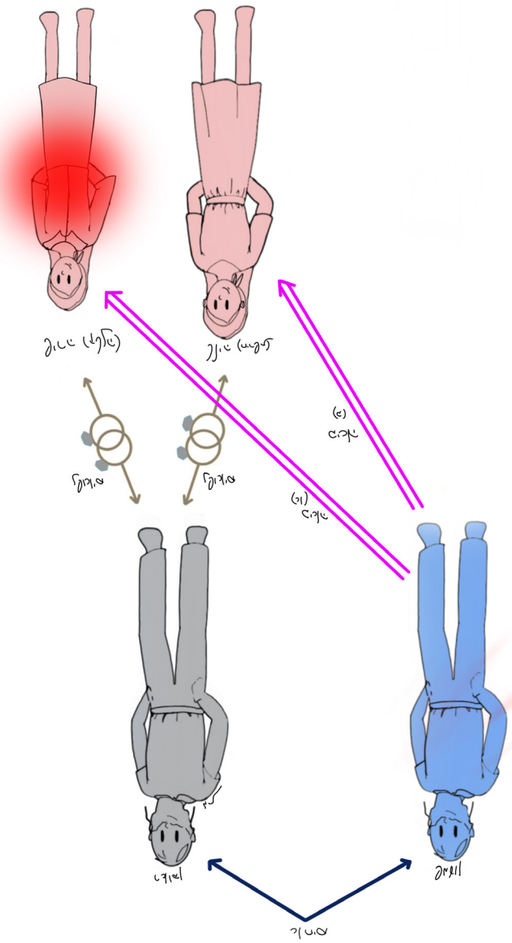

א. דואל, שמעון רוי אומר. דואל הרחוק עם מורה ולרוח
(אמורה לפרוח ורוחות)

246 | עכו הרמטרו ושיר ובא עכו הטוירטש

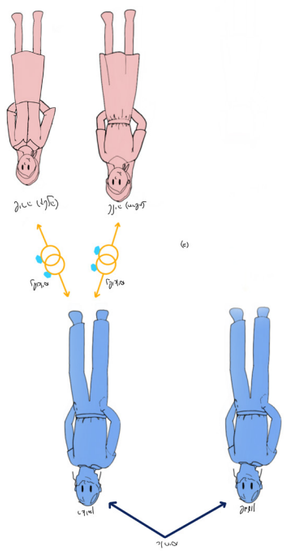
ב. ואט"כ בא לו עכו עכיוו (הטוירטש) – טפכ אא שיוה (הרמהו)

דוגמה
ע"ב

הרמהו ושיטטש ...

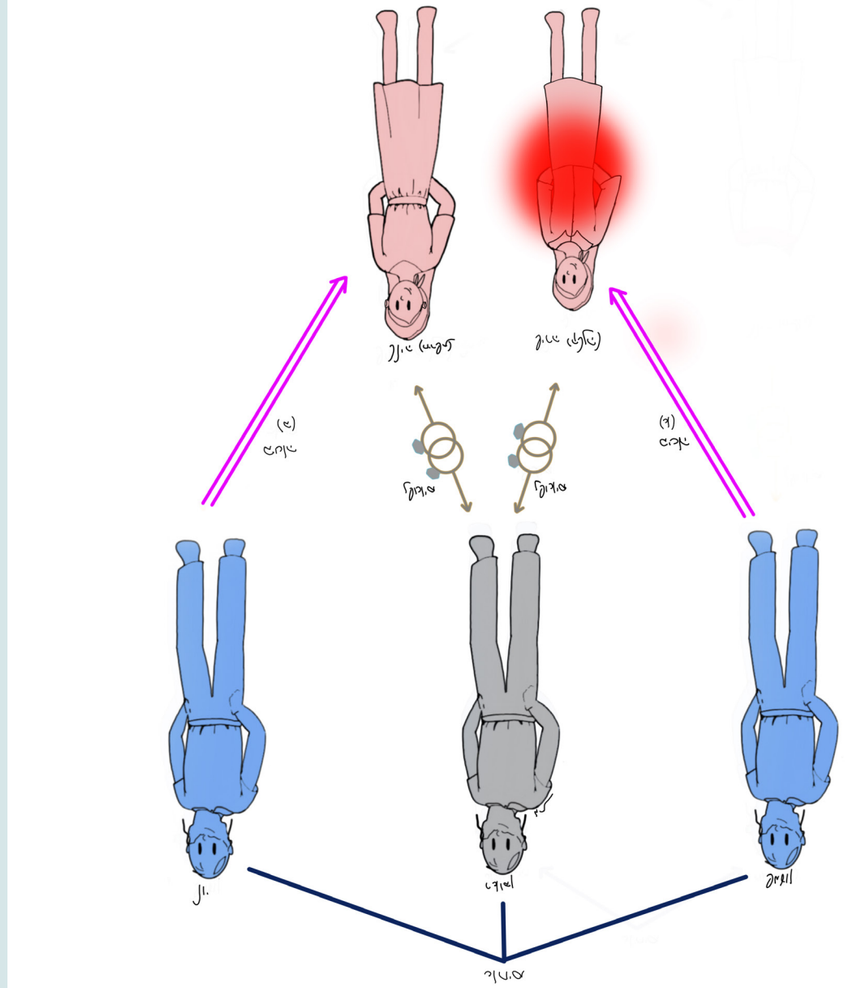
א. רצוכל שמצעיל אכוס .רצוכל שאא אא שיוה (הרמהו)
ואא עכיוו (הטוירטש)

ב. אם רצוכל בא שמצעיל עכ שיוה (הרמהו)

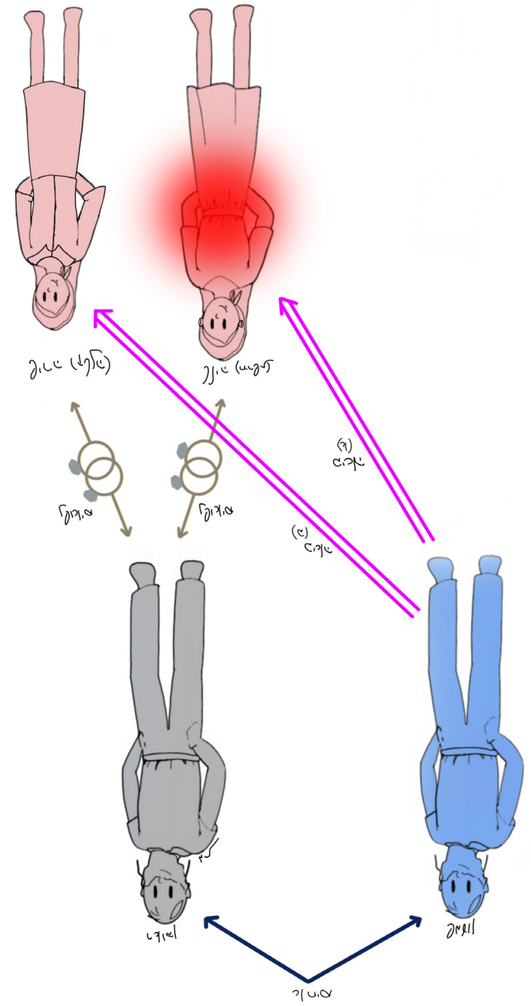
247 | אז שמא אחוז על כרחו?

ב. ואע"ב דא קו על ידיו (השיטה) - ספק אם על ידיו (השיטה)

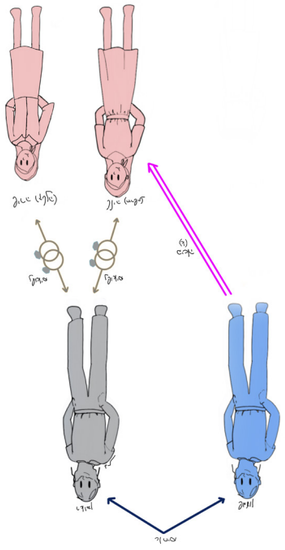

248 | עכו חמורים ושוד ובא עכו חמרתו

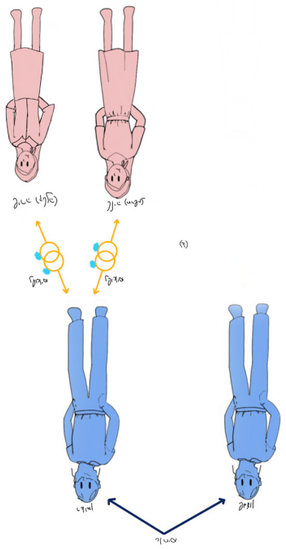
ב. ואח"כ בא שעיל עכו עכור (חמרתו)- עכה את עכור (חמורים)

ב. חמ דאוד. בא שעיל עכו עכור (חמורים)

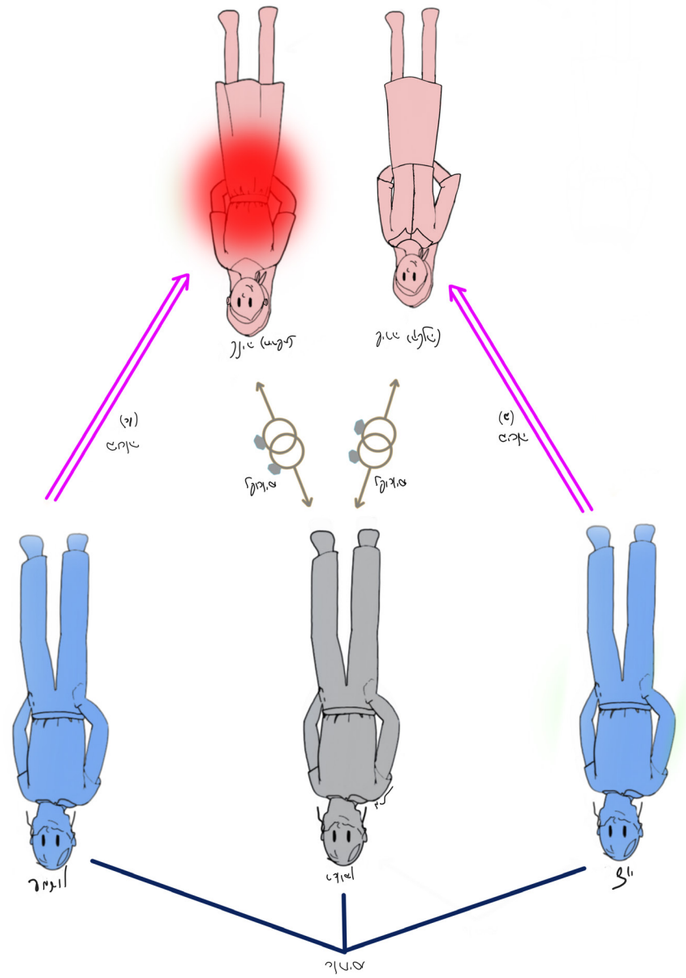

א. דאוד ושעיל אוכו .דאוד רשא את שיהו (חמרתו) ואת עכור (חמורים)

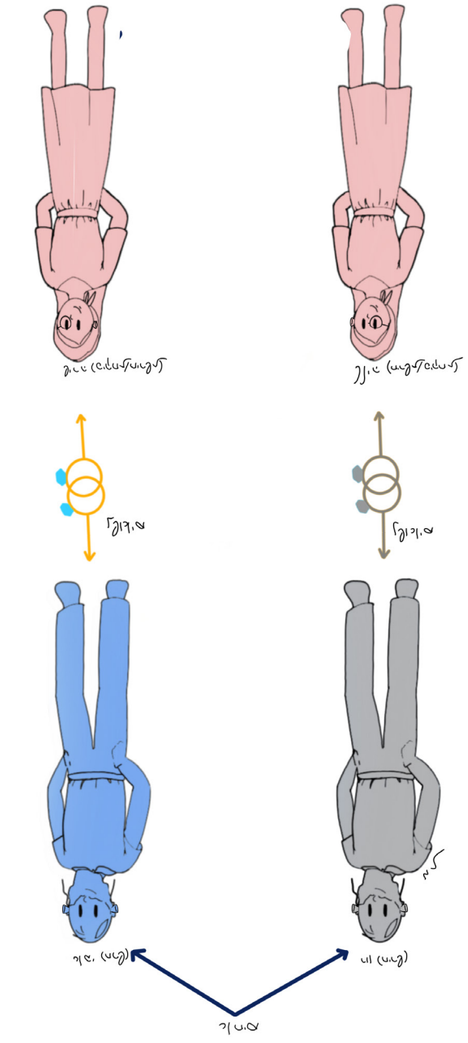
249 | אז שבא אחוז על הרמקול

ב. ואט"כ בא על שרה (הרמקול) - ופנה את פניו (החיטים)

אברהם
יצחק
אבימלך
פניו
פניו
פניו

250 | שרי אחיה הורשה

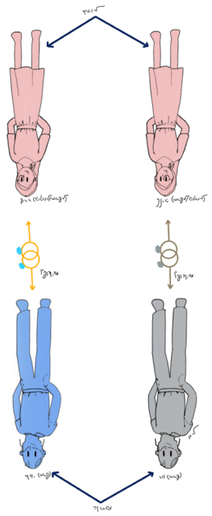
ב. אז מרים ואהרון דברו אל , מרים מדוברת כאן
(אך לא הוכתה כשלו אעיר בהמשך)

מדוע, לדעתך : הורים שלחיי..

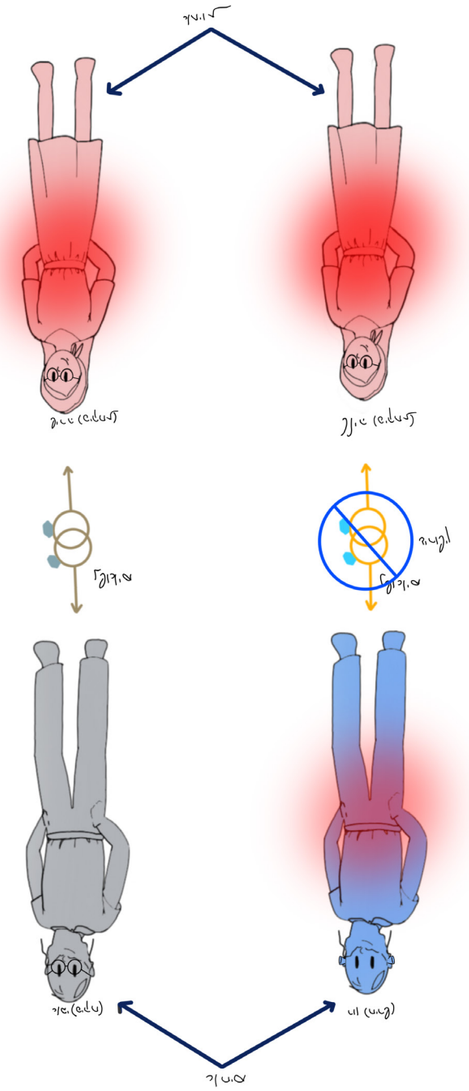
א. אבל הרי אחיה הורשה הרשאה כשהיה ילדיה (בהמשך), שלו שלי אחיה הורשה/פיקחות

ב. הרי מה ואהרון רוצה כאן. מרים ומרים מדברת אל הקיבוץ.

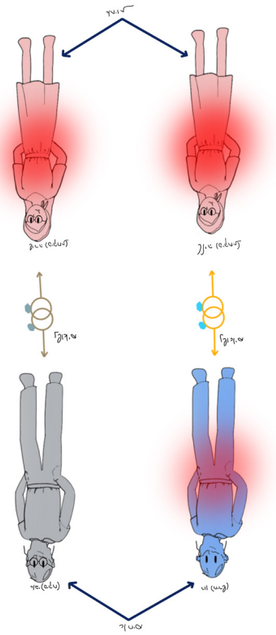

151 | שני אחוד אחד חזיתי ואחד ופרח

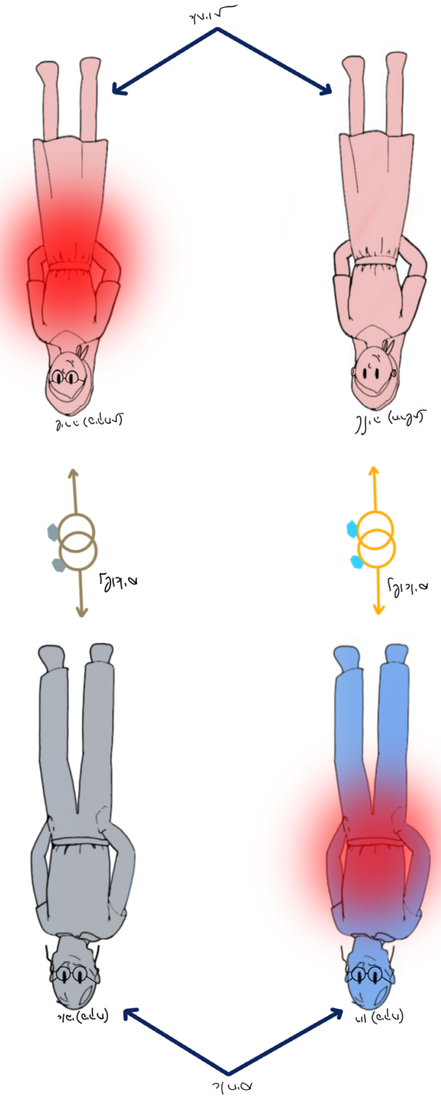
ב. אם אבי (האח הפרח) חתך חיי חזיתי אחד בבנו ושתי אחותי הפרחה הכרכ אבד

א. שני אחוד - אבי (פרח) חיי (חזיתי) חרשיות כשתי ופרח
(דהאבוד) אחוד ופרחה

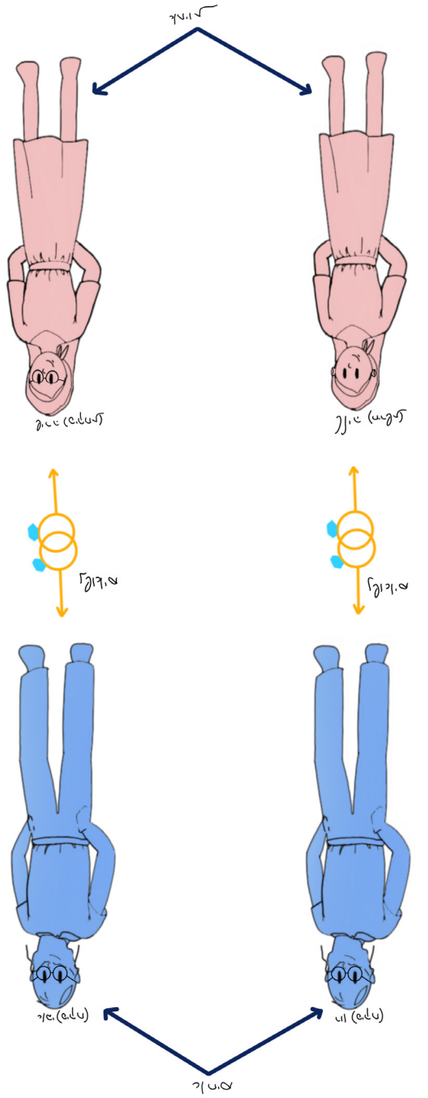

ב. אם חיי (האח החזיתי) חתך ופרח ושאחד בבנו ופרח

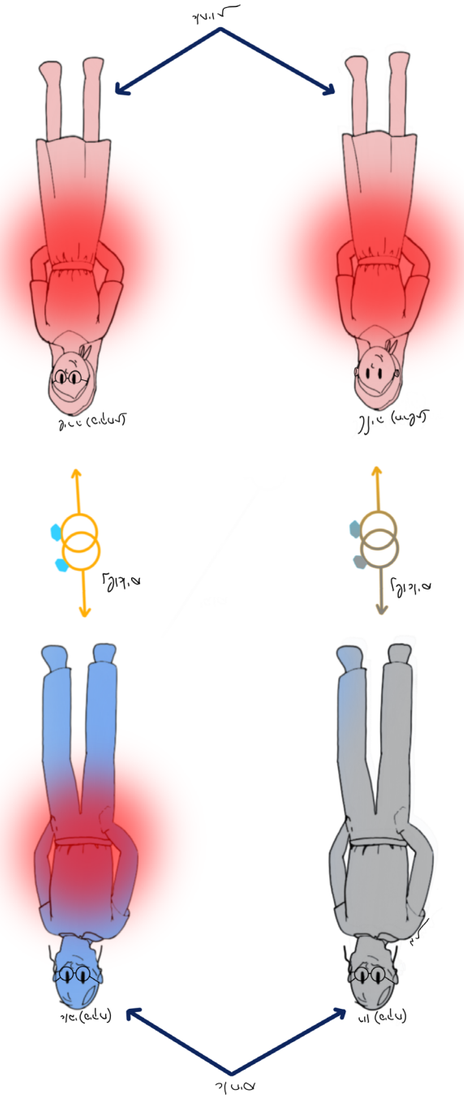

ד. חום אבל: חפצא שורה (חשוב אחוד אשם)

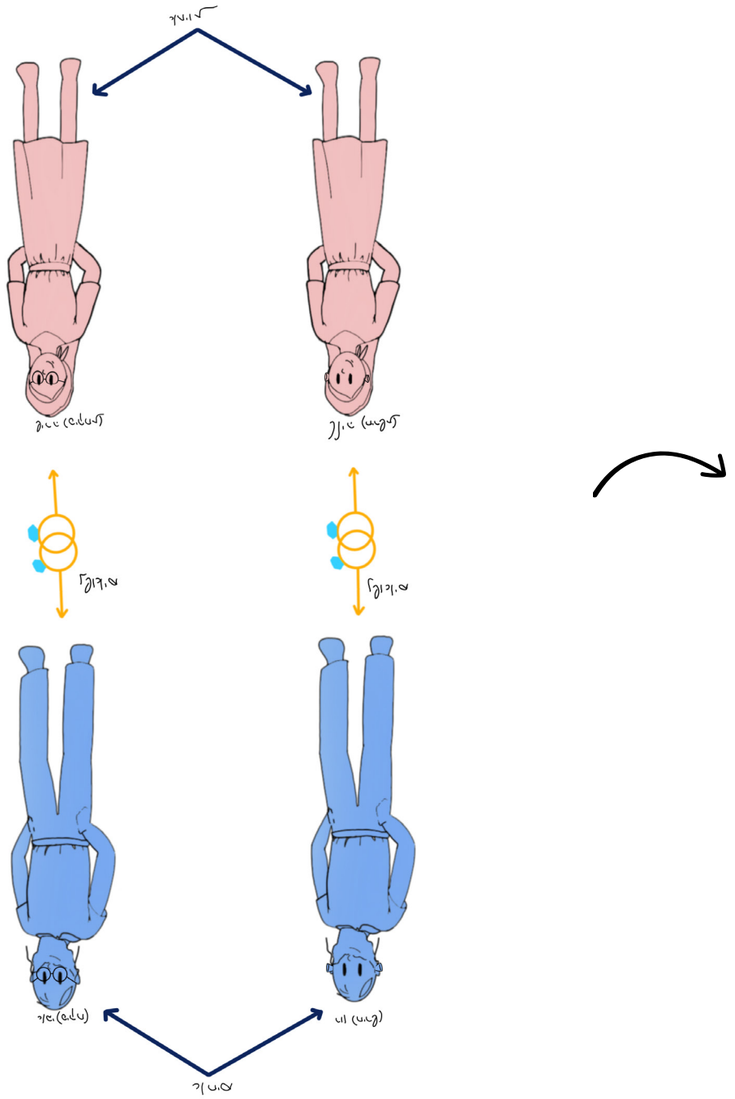
252 א | שרי אחוד סחלוב.

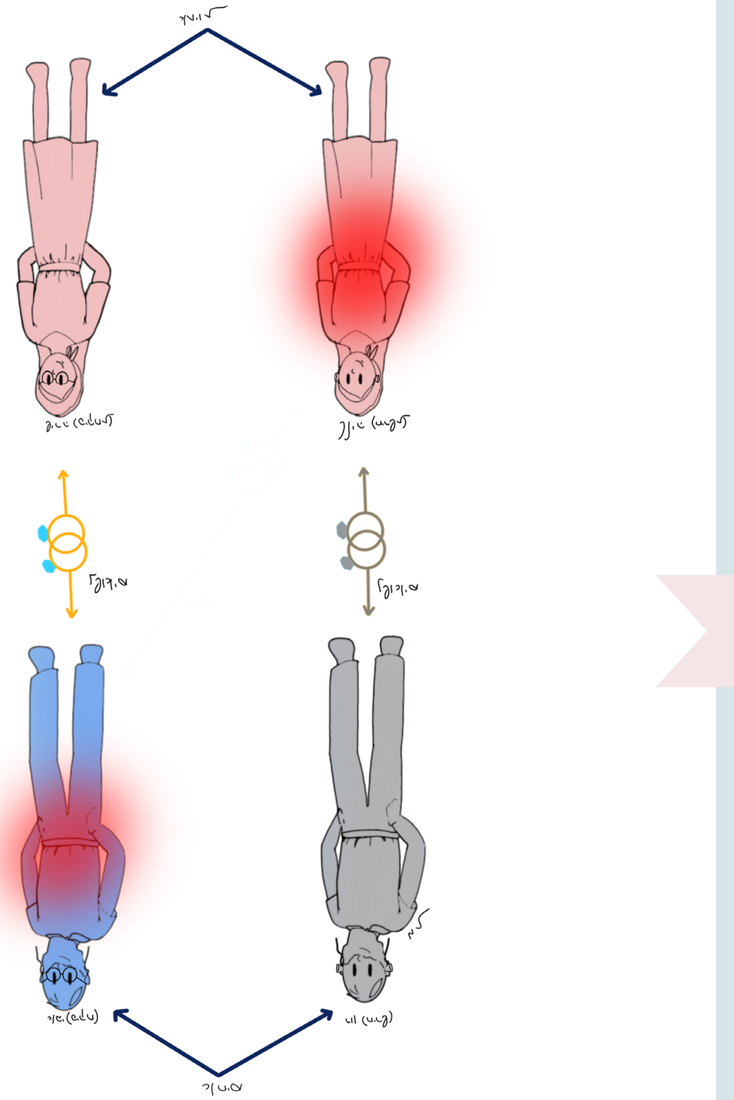
א. אבי (הפיקה) ושוי כשורה (הורשת) ואחוז הון (הפיקה) ושוי כאחוזה סכיזה (הפסחה)

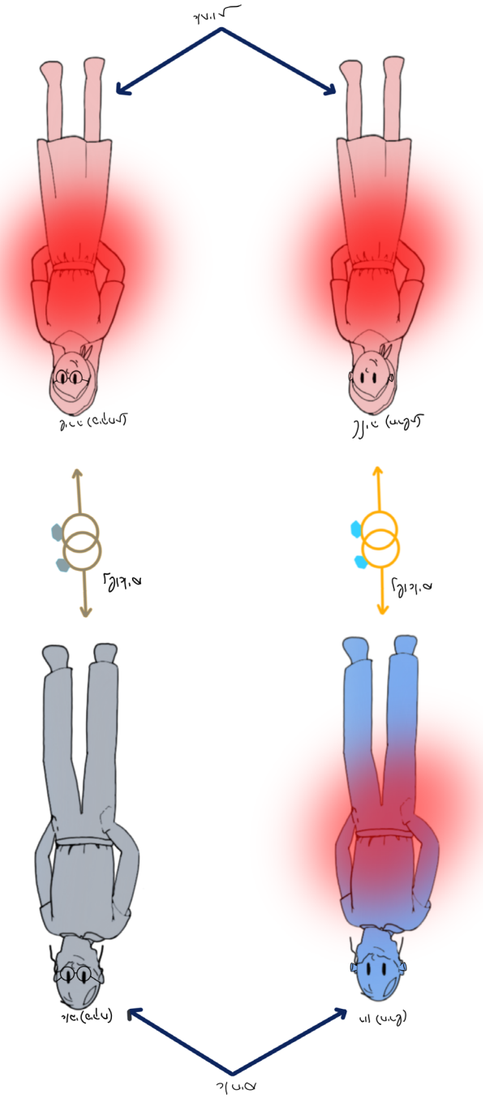

252 ב | שוו אחוד ופרוסה.

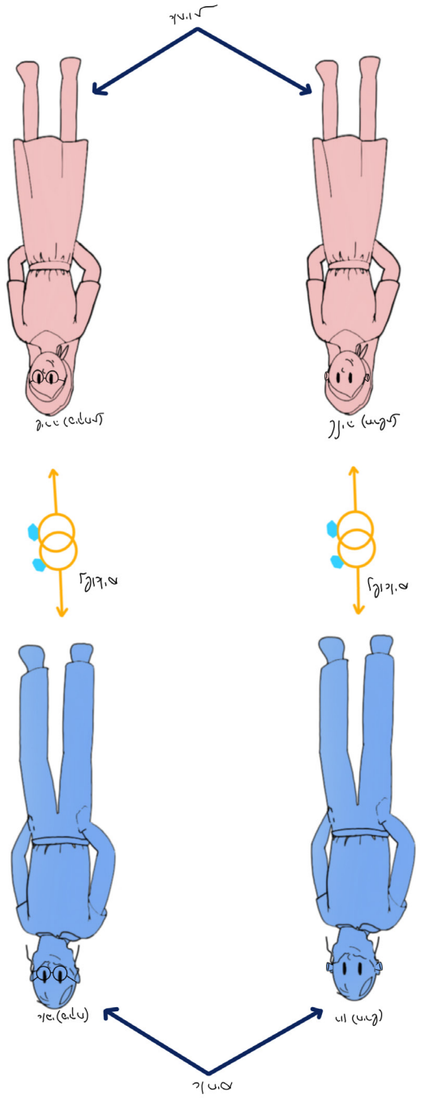
253 א | אחד רוצה ואחד מפרח

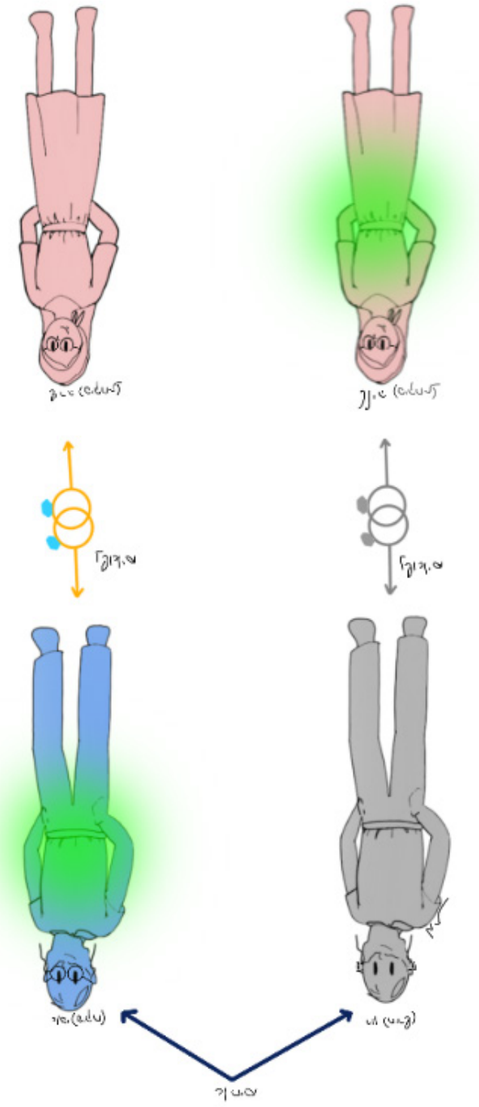
ב. אם מה אדי (האם הפיזיקה) , מדוע רון את מגיה בגלו ושיהי אמורה לכבד אדם

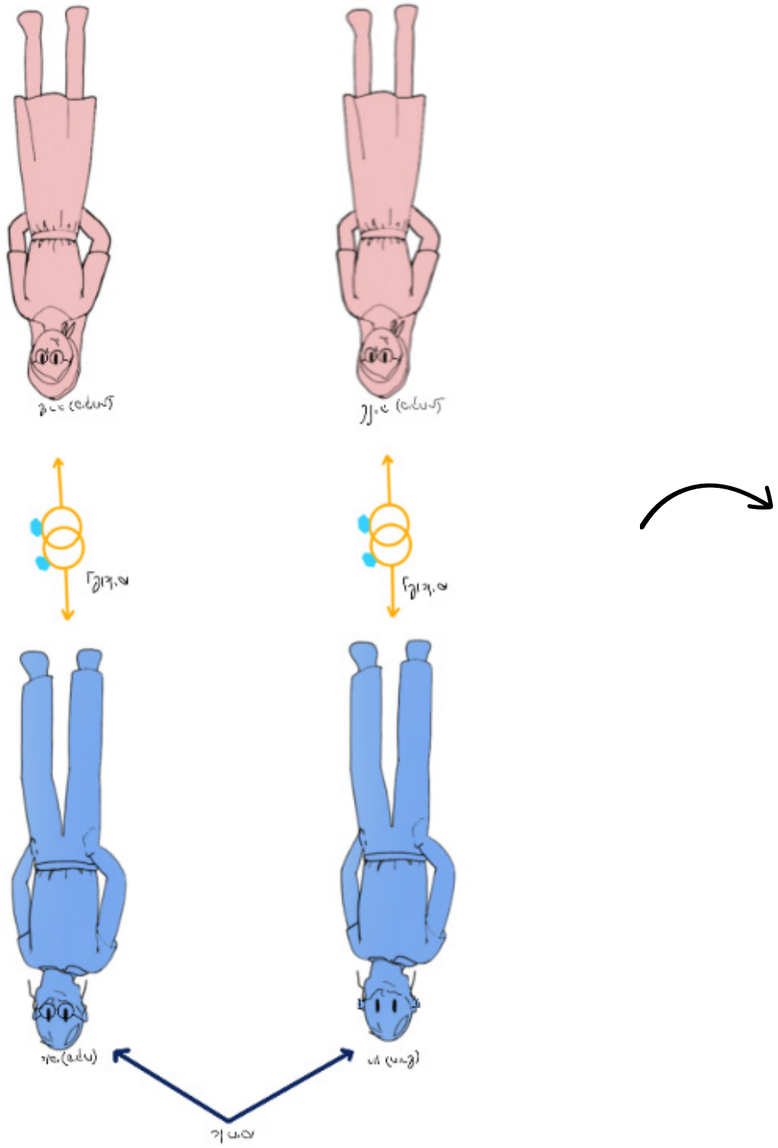
253 ב | את רוצה ואת פיזיקה

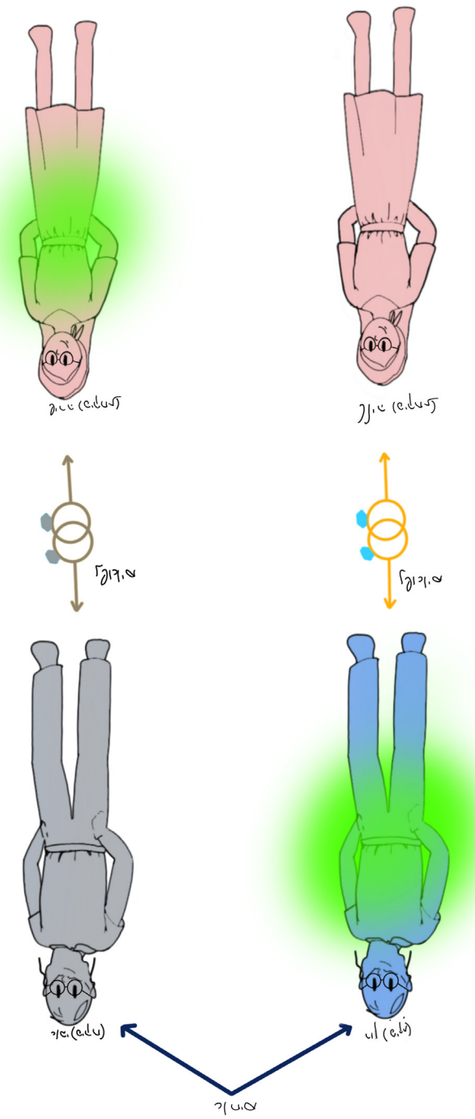
א. אדי (הפיזיקה) ושני כשהיה (הפיזיקה) ואמה רון (הכיתה) ושני לאמונה מגיה (הכיתה)

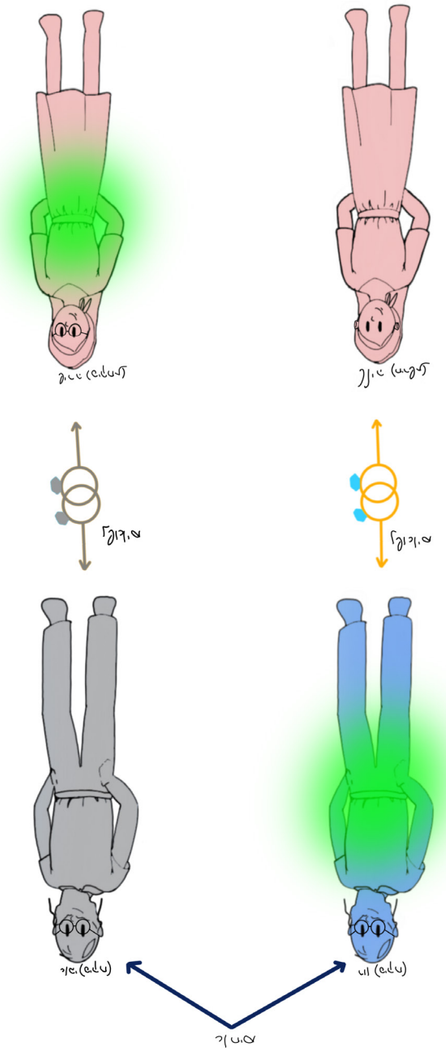
א 254 | את הירח ואת פיקו

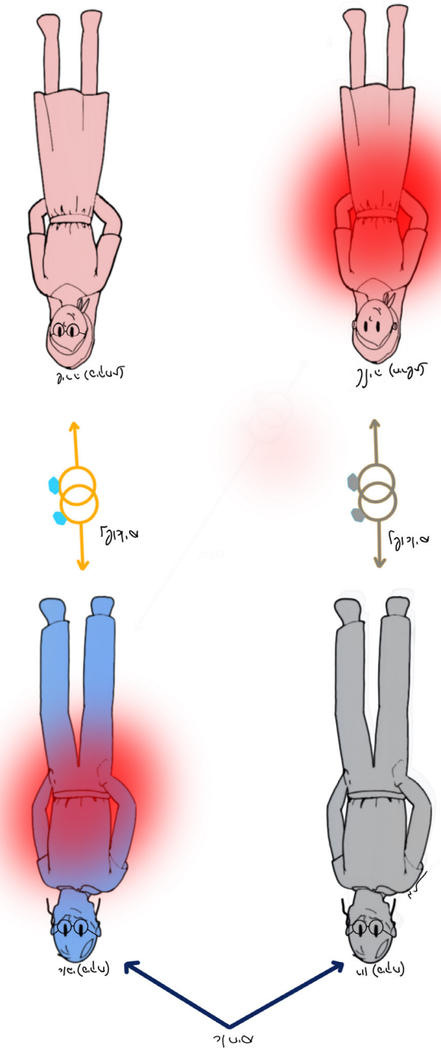

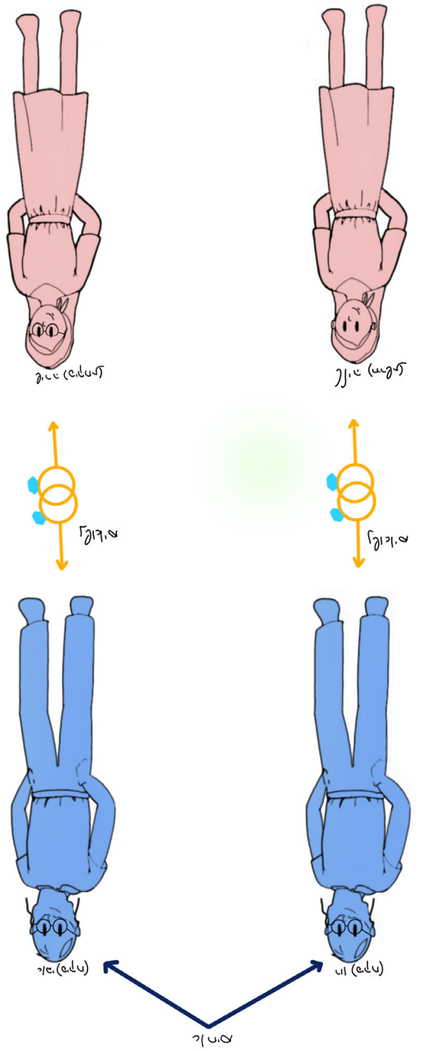
254 ב | אתר חיבור ואתר פיקח

ג.ב ק.מ.ק
ג.ב ק.מ.ק
ג.ב ק.מ.ק

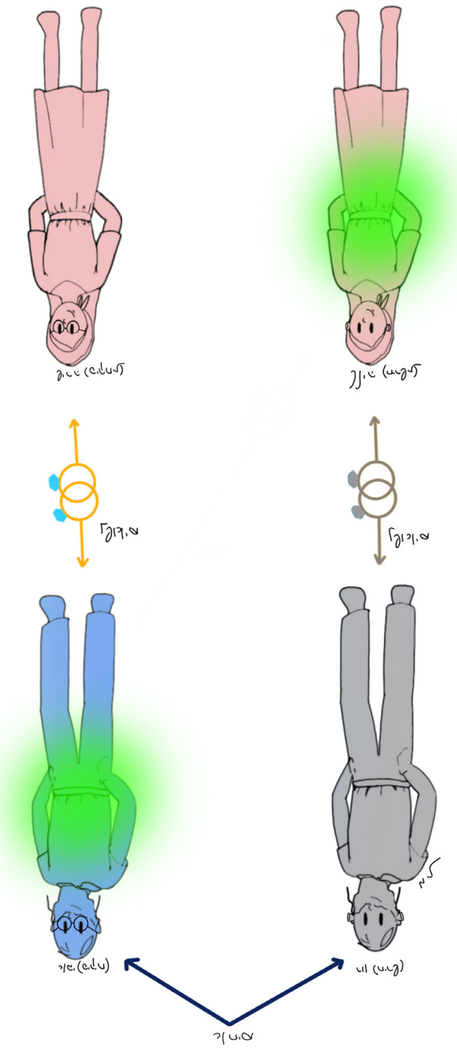

ג'ל כחול
ג'ל ירוק
אור לבן
אור לבן
אור לבן

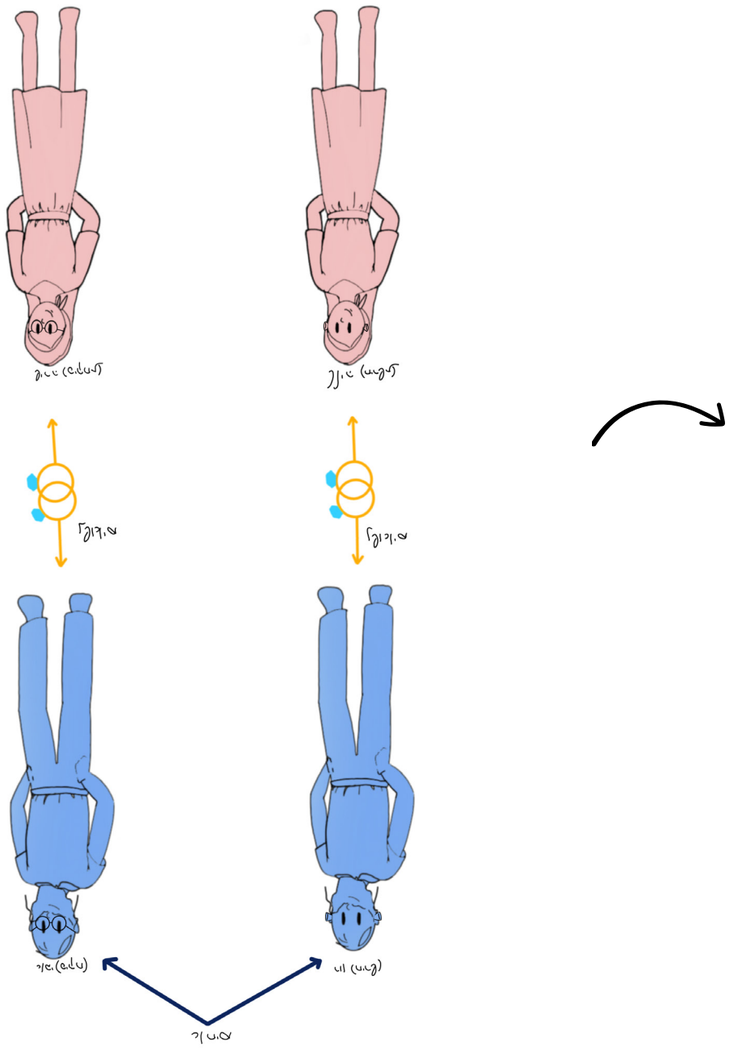
255 ב | שוו אחוז מהמוח:

256 א | אתר חיה ואתר מזון

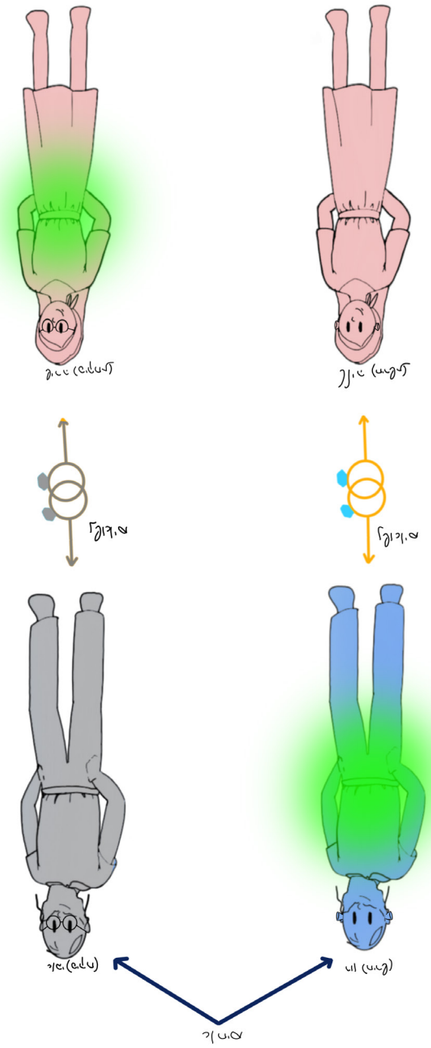

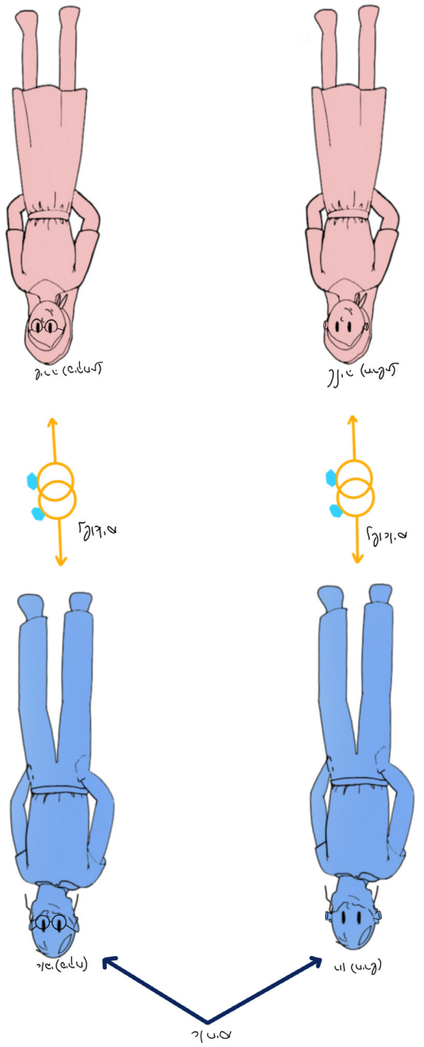
ב. מה רוֹאֶה (האם חמיר)? אבי מיכל את מרגיז (או חמיר לחיטה)

א. אבי (חמיר) ומיכל חמירה (חמירה) את רוֹאֶה (חמיר) ומיכל חמירה (חמירה)

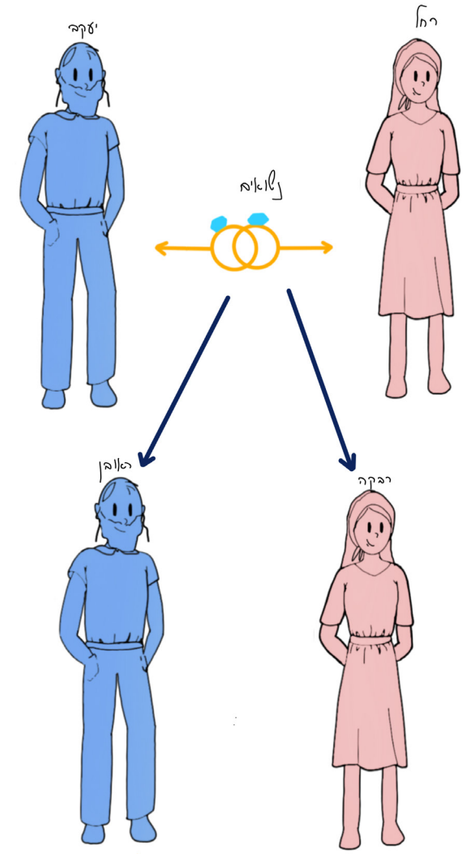
256 ב | אתר חיוב ואתר סיפק

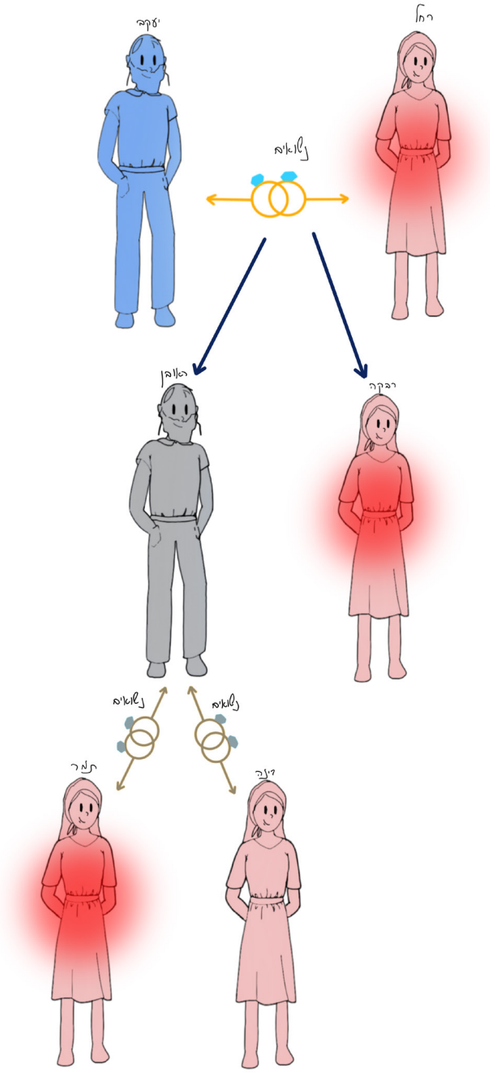

הכל נאמנים להעידה מלבד חמותה, בת חמותה וצרתה ויבמתה ובת בעלה

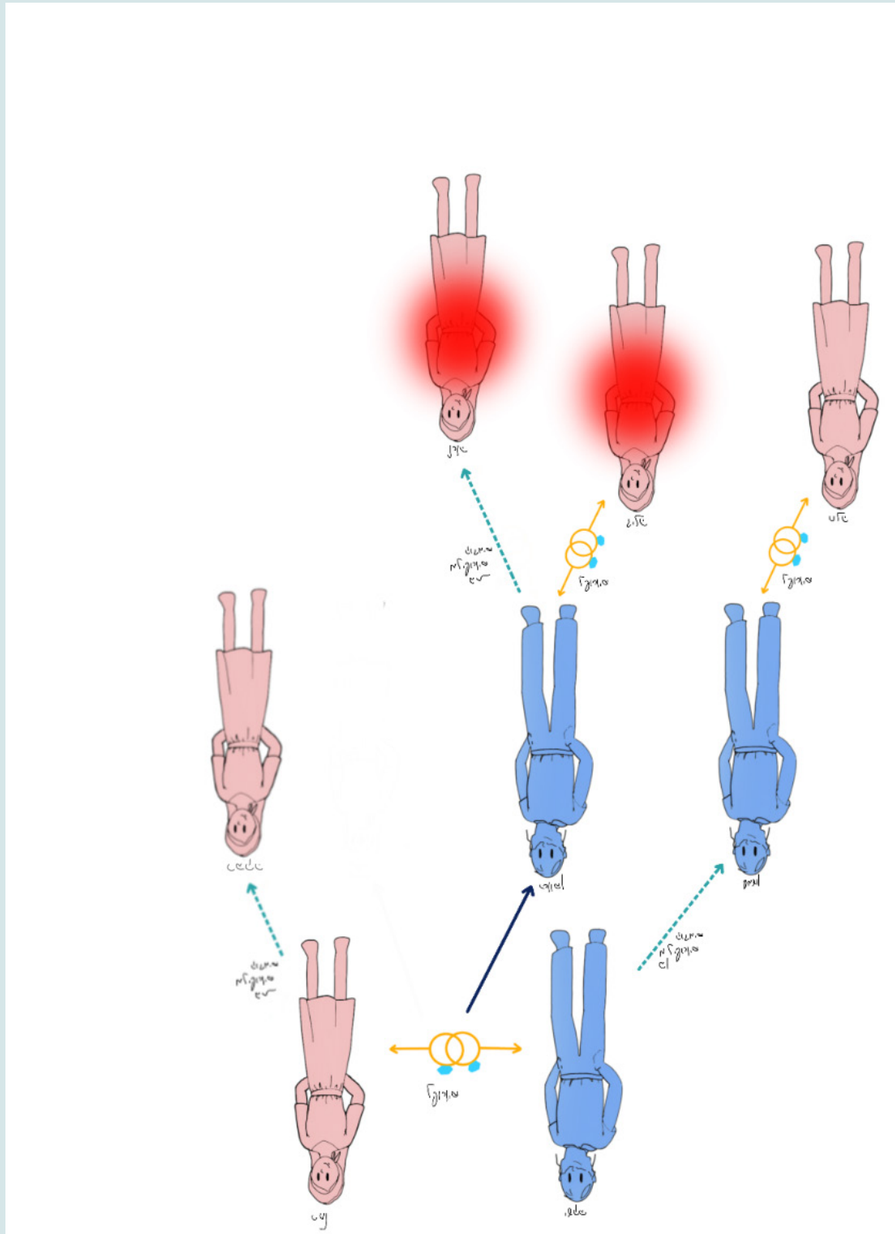
א. רחל ויעקב נשואים ולהם בן ראובן ובת רבקה

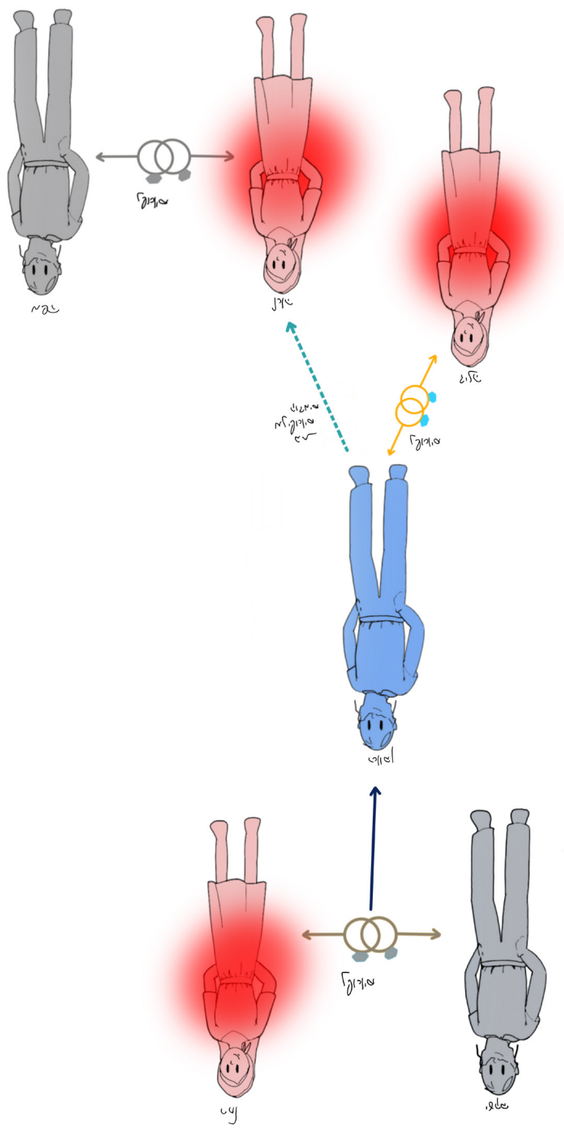

בראובן נשא את דינה ותמר. רחל (חמות דינה), רבקה (בת חמותה של דינה)
ותמר (צרת דינה) פסולות מלהעיד לדינה שראובן מת

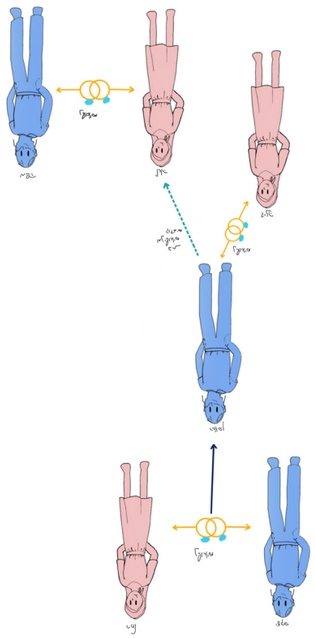
קיז
ע"א

הפרה
הלכה
הלכה
הלכ

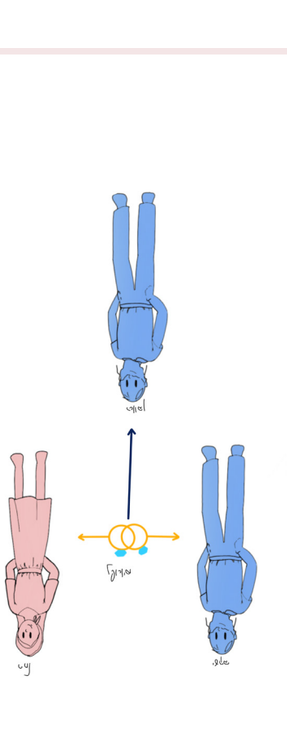

ד. דורס אורנב שנמצא מרוחק מרכזה (ימין) / על הסורה (שמאל) שמה כדרכו (למעלה/מטה)

259 | ר"י מוסיף את אשתו ושנה ושכרה

ב. רואה חמור עם דרך ישרה חמורה עם כשר.

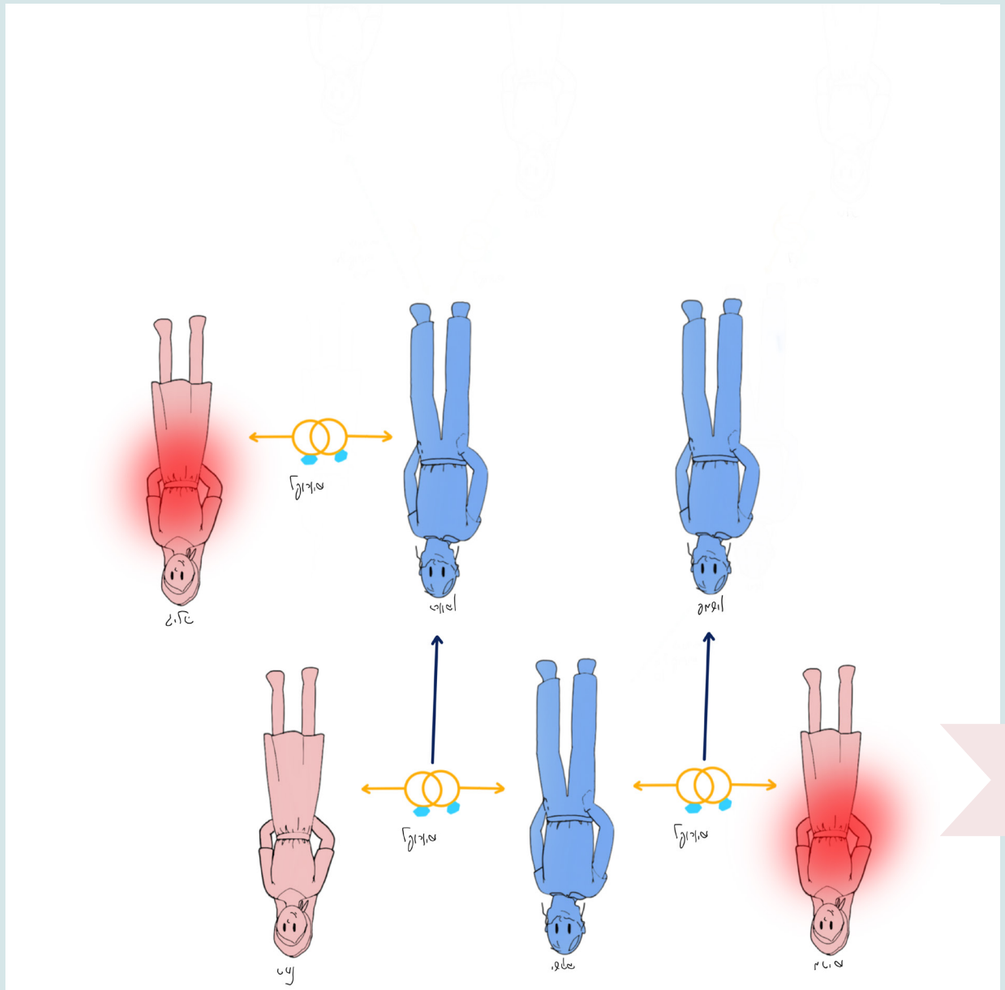

ג. ישראל חמור עם דרך ישרה חמורה עם כשר.

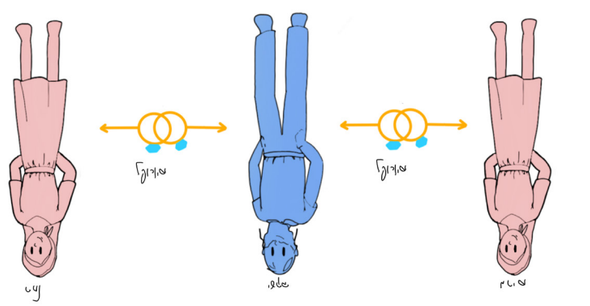
א. ישראל חמור עם דרך ישרה כפה זו (ישראל).

260 | תמונה ונצא קצוי מכל

ב. כמהי ונאול ומה ושמעון וכך אך נתן הרי מלך מוסכם קמומרי

א. ועלה ושוו קרנו ומלכו

ב. קיימי ומאול (ומאול) ומיעדי ומלכו בי (ומעול)
ומאול ממחר עם בית.

